

Ao làng - Nơi ộp oạp của họ nhà Cóc

0 6 Cóc Cự và Nòng nọc

- 06 Viện sỹ hát chèo
- 08 Mãi còn anh
- 10 Đơn giản - Anh là "Nam Già"

2 4 Cóc "view"

- 24 Tiếng Nhật-Ngoại ngữ thứ hai của ĐH FPT
- 27 Sinh viên FU có giàu
- 30 Lựa chọn và kỳ vọng

3 6 Cóc ký

- 36 Ký sự - Tư vấn mùa thi
- 40 Hiphop - Hơn cả một đam mê
- 44 Xuân Hòa ký

5 0 Cóc luận

- 50 Cái tát
- 52 Để trở thành sinh viên Đại học 2.0
- 58 Thiếu niên đăng quang đại bất hạnh

6 8 Cóc hỏi

- 68 Kỷ luật giờ giấc: Ý kiến người trong cuộc
- 72 Tôi sẽ chọn tình yêu!
- 74 Học FPT, làm FPT?

8 2 Cóc mộng mơ

- 82 Chuyện kể của bàn phím
- 86 Lời xin lỗi đáng yêu
- 92 Viết về em - người đã thắp sáng cuộc đời anh

9 4 FPT

- 94 Tinh thần FPT
- 98 Sinh đôi
- 100 Không chỉ làm Oshin!

Ấo làng

Bạn đang cầm trên tay Tuyển tập báo Cóc Đọc – tờ báo nội bộ của Trường Đại học FPT (FU). Chắc chắn ấn tượng đầu tiên của bạn sẽ là sự kỳ dị của tên tờ báo cũng như các chuyên mục. Điều đó cũng dễ hiểu thôi vì bạn đang ở trong một thế giới khác - thế giới CỐC.

Vâng, chúng tôi là những con Cóc. Từ xưa tới nay chúng tôi đã chịu nhiều tiếng oan. Chúng tôi xấu xí thật nhưng đâu đến nỗi loài người bị mụn làm hồng làn da đẹp của mình cũng gọi là mụn Cóc, một trong những thứ quả chua nhất thì gọi là quả Cóc. Khát nước "oạp oạp" được mấy cái thì bị vu là dám kiện đến tận trời. Chúng tôi cũng chẳng hiểu mình làm gì nên tội mà loài người lại dùng tên chúng tôi như một từ phủ định: "Tôi cóc tin anh!", "Đi chơi thôi, cóc thèm học nữa!".

Liệu có ai biết rằng chúng tôi là những con Cóc cần mẫn bắt sâu bọ phá hoại mùa màng. Những con Cóc sẵn sàng hy sinh đời mình cho các trẻ em còi xương, cho sự phát triển trí thông minh của các em bé ở trong bụng mẹ. Những con Cóc biết nói "cóc" với sự gian dối và những tiêu cực, tệ nạn. Những con Cóc luôn yêu thương, giúp đỡ đám nòng nọc đàn em và cũng rất thẳng thắn khi tranh luận với các Cóc cự. Những con Cóc ngồi dưới đáy giếng nhưng luôn mơ tưởng về một bầu trời xanh tự do sáng tạo và khao khát Éch-no-lo-gy (công nghệ của lũ Éch). Những con Cóc trong thời đại toàn cầu hóa luôn sẵn sàng hoà nhập, hợp tác và học hỏi đám Éch nhưng cũng luôn giữ bản sắc của loài Cóc, sẵn sàng ra biển lớn nhưng luôn gìn giữ trong tim cái ao nhỏ làng mình.

Còn vô vàn những điều chưa biết về thế giới của chúng tôi, nhưng có lẽ tốt hơn cả là mời bạn tự khám phá.

**TUYỂN
TẬP
CỐC
ĐỘC**

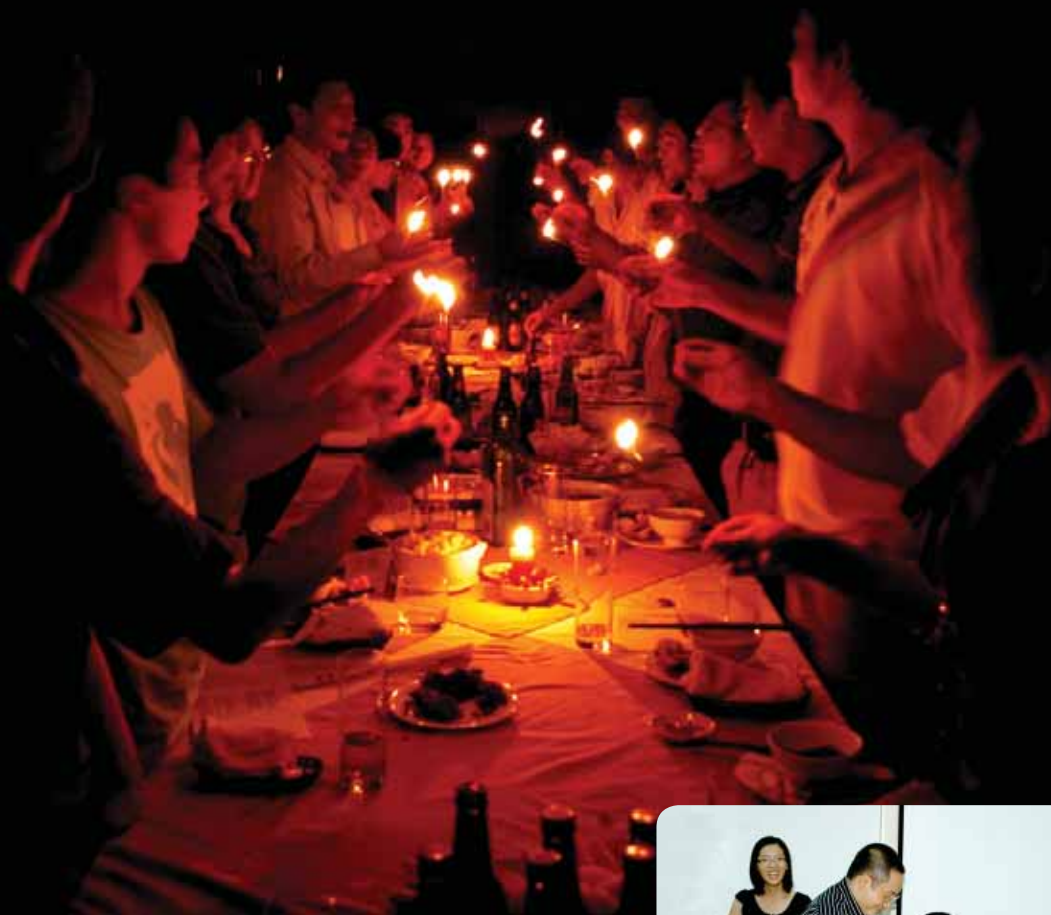
khát vọng đổi thay

FU

dream of innovation

19.01

Happy birth day to... «Cốc Đọc» ...!!!

Giây phút trao "kỷ niệm chương"

Liên hoan kỷ niệm "Cốc đọc" tròn một tuổi.

Những Cốc bút kỷ cữu

SỰ TÍCH HỌ NHÀ CỐC

Nhiều người mới vào FU đều không khỏi thắc mắc khi ở trường cái gì cũng gắn với Cóc. Chẳng hạn các thầy cô thì là Cóc dạy, sinh viên là Cóc học (đôi khi là Cóc hiểu), Ban Giám hiệu thì là Cóc duyệt, sinh viên giỏi thì là Cóc vàng... Khi thắc mắc, bạn sẽ nhận được câu trả lời: “Linh vật của Đại học FPT chính là con Cóc”. Câu trả lời này lại khiến bạn thắc mắc thêm: “Sao không là con khác mà lại là con Cóc?”. Do đó, tôi xin kể cho các bạn nghe về Sự tích Họ nhà Cóc.

Như bất kỳ một đơn vị thành viên nào của FPT, trường Đại học FPT cũng phải đầu tư một cách nghiêm túc trong việc lựa chọn linh vật cho đơn vị mình. Fsoft thì chọn con Chim, FIS thì chọn con Ong... và FU phải tổ chức hẳn một hội nghị với đầy đủ các lãnh đạo từ lớn đến nhỏ để quyết định xem mình nên chọn con vật gì.

Hội nghị diễn ra vô cùng rôm rả với các ý kiến vô cùng phong phú, nếu ai vô tình đến dự hội nghị chắc sẽ tưởng là hội nghị bàn về Thế giới động vật. Cứ một ý kiến đưa ra, lại biết bao nhiêu ý kiến phản bác. Người thì bảo lấy con Sư tử, chúa sơn lâm oai phong lẫm liệt, dũng mãnh và kiên cường, thật xứng đáng đại diện cho trường Đại học FPT, tuy nhiên lập tức có ý kiến rằng sư tử là con “hữu dũng vô mưu”, có chữ “tử” nghe nó rợn rợn, với cả FU mong muốn làm bạn với tất cả chứ không muốn ăn thịt tất cả...

Có ý kiến là nên chọn con Voi vì nó khoẻ, nó hiền... thế nhưng lại có người cho rằng Việt Nam có voi dữ rừng Tánh Linh gây bao kinh hoàng, chưa kể là nếu chọn Voi làm linh vật, sau này trao giải Voi vàng thì trường lấy đâu ra tiền mà đúc.

Cứ thế cứ thế, người chọn Hải âu

thì bị chê là con Hải âu theo sự tích là một đứa con bất hiếu, chọn Hồ thì bị chê là độc ác, không phải môi trường giáo dục, chưa nói là còn dễ bị nấu cao, chọn Khỉ thì bảo là bắt chước, chọn Dơi thì lo giống Dracula, chọn Rồng thì bảo là khi trao giải Rồng vàng họ sẽ nhầm là bánh đậu xanh, chọn Trâu thì bảo là vất vả, chọn Bò thì bảo là ngu, chọn Chó thì nghe giống chuyện lão Hạc có cậu Vàng... rồi nào là Chuồn chuồn, Cào cào, Cá voi, Cá mập, thậm chí có người bi quan về nhan sắc trường nhà còn đề xuất phương án chọn con Cá sấu làm linh vật...

Bực mình quá, thầy Hiệu trưởng đập bàn đứng dậy quát: “Thôi, cóc chọn nữa”. Dân tình ở dưới vốn cũng cãi nhau chán nên cũng nản và bực mình thế nên cũng đồng thanh: “Cóc chọn nữa, cóc chọn nữa...” Do nhao nhao nên những từ cóc và chọn cứ lẫn vào nhau thành ra “Chọn Cóc nữa, chọn Cóc nữa...” Cả phòng họp chợt không ai bảo ai mà đột nhiên im lặng, rồi những ánh mắt cứ sáng dần lên như chợt ngộ ra một chân lý giản đơn gần gũi. Thấy Hiệu trưởng xúc động run run rồi ngửa mặt lên trời cười lớn nói: “Đúng là ý trời, chúng ta sẽ chọn Cóc làm linh vật”.

Tuy nhiên ở FPT, mọi ý kiến để

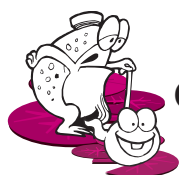
thành chân lý luôn vấp phải vô vàn sóng gió, ngay lập tức hội nghị chia làm hai phe, phe thân Cóc và phe chống Cóc. Phe chống Cóc nói rằng, con Cóc là một con vật cực mịch xấu xí, toàn ở những chỗ ẩm mốc bẩn thỉu, sao mà xứng làm đại diện cho một ngôi trường hiện đại và trẻ trung năng động như FPT. Cóc lại có vô vàn tiếng xấu, nào là bọ bắt người tổng tiền thì gọi là bắt cóc, mụn mọc trên mặt đen xì thì gọi là mụn cóc, quả vừa xanh vừa chua thì gọi là quả cóc, quán xá lụp xụp tối tăm thì gọi là quán cóc, chợ mà lèo tèo nghèo nàn gọi là chợ cóc... Hoàn toàn không có lý gì để chọn Cóc làm linh vật cả.

Tuy nhiên, phe thân Cóc cũng không chịu kém cạnh, họ đưa ra 10 lý do vô cùng thuyết phục như sau:

- Thứ nhất, về Giáo dục học mà nói, con Cóc là con vật duy nhất gắn với giáo dục, bằng chứng là tranh Đông Hồ có tranh thầy đồ Cóc, thể hiện sự uyên thâm, thông tuệ. Chứ làm gì có thầy đồ Hải âu hay thầy đồ Voi...

- Thứ hai, về Xã hội học mà nói, con Cóc là con vật được dân gian đánh giá rất cao về độ ngang bướng, bằng chứng là có câu “Cóc kiện trời”, đến trời mà còn dám kiện thì quả là bản lĩnh và vô cùng ngang bướng, rất giống với trường Đại học FPT ngay từ khi vừa được thành lập. Bên cạnh đó, dân gian còn nói “Con Cóc là chỗ ông cháu cha, gia đình có người làm to, thuận tiện chỗ nhờ cậy.

- Thứ ba, về Sáng tạo học mà nói, con Cóc là con vật vô cùng năng động và không bao giờ chịu ngồi yên, chẳng hạn như dân gian có câu “Bắt Cóc bỏ

Cóc cụ và Nòng nọc

đĩa” để nói lên rằng khó mà bắt chúng ta vào một khuôn khổ nào đó. Quả là đúng với tinh thần sáng tạo không ngừng.

- Thứ tư, về Khí tượng học mà nói, con Cóc có khả năng “hô mưa gọi gió” không kém gì Gia Cát Lượng của Tam Quốc, bằng chứng là “Cóc cầu mưa” bằng cách nghiêng răng. Mưa về tốt cho mùa màng, no ấm nơi nơi. Thật có phúc biết bao.

- Thứ năm, về Võ học mà nói, Cóc là con vật rất gan lì, chắc ai cũng biết tới Cóc tía, dù nhỏ bé nhưng sẵn sàng nhảy vào đánh nhau với rắn hổ mang, chấp nhận “cả hai cùng ra đi” chứ không chịu bị bắt nạt. Gan dạ như thế, thật hợp với FU quá còn gì.

- Thứ sáu, về Nông nghiệp học mà nói, Cóc là thiên địch của sâu bọ, có Cóc thì mùa màng đỡ bị tàn phá, nhờ đó mà nhân dân ấm no ca hát muôn nơi. Ở một môi trường luôn đấu tranh với các loại “sâu bọ” như chúng ta, chọn một con thiên địch của sâu bọ còn gì chí lý hơn.

- Thứ bảy, về Ngôn ngữ học mà nói, trong dân gian, người ta hay gắn từ Cóc vào trước mỗi câu phủ định, chẳng hạn, cóc nghe, cóc học, cóc chơi... để ý nói rằng không nghe, không học, không chơi... Trong một môi trường đề cao sáng tạo, việc biết phủ định chính là tiền đề để phát sinh những cái mới. Do đó, chọn Cóc là hợp cả mọi ngành.

- Thứ tám, về Dinh dưỡng học mà nói, thịt Cóc được đánh giá là có hàm lượng chất bổ dưỡng rất cao. Trẻ nhỏ bị suy dinh dưỡng thì một vị thuốc hữu hiệu đó là ăn thịt Cóc (có chế biến cẩn thận). Do đó, chọn Cóc đồng nghĩa là nói “không” với... suy dinh dưỡng.

- Thứ chín, về Động vật học mà nói, Cóc là loài lưỡng cư, vừa sống trên cạn, vừa sống dưới nước, vừa thở bằng phổi, vừa

thở bằng da, có một sức sống và khả năng thích nghi ngoại cảnh rất rộng. Bên cạnh đó lại tiềm ẩn một lượng chất độc lớn trên da, hạn chế rất nhiều kẻ thù. Sinh viên FPT ra trường với tinh thần “chấp tất cả các loại gió mùa” nên việc chọn một con vật có sức sống và độ thích nghi cao là điều khỏi phải bàn cãi.

- Thứ mười, về Kinh tế học mà nói, mỗi kỳ nhà trường sẽ chọn người xuất sắc nhất để trao giải Vàng, chẳng hạn như Ong vàng, Chim vàng, Kiến vàng... Chọn con Cóc là vô cùng hợp lý vì nó không quá to gây lãng phí như Gấu vàng, Voi vàng hoặc tệ hơn là Cá voi vàng, tuy nhiên lại không quá bé nhỏ bủn xỉn như Ong vàng, Kiến vàng, Muỗi vàng... Giả sử sau này có phải đúc nguyên một con Cóc bằng vàng thì cũng không phải là điều quá bất khả thi.

Nghe xong, thầy Hiệu trưởng gật gù tâm đắc, nhưng để đảm bảo dân chủ, thầy yêu cầu hội nghị tiến hành “vote”. Lập tức phe thân Cóc đồng thanh hô: “Chọn Cóc, chọn Cóc, chọn Cóc...” Phe chống Cóc cũng không kém cạnh, lập tức đồng thanh: “Cóc chọn, cóc chọn, cóc chọn...” Âm thanh lại hoà vào nhau... Và tựa như lời sấm truyền của định mệnh, tiếng hô: “...chọn Cóc chọn Cóc chọn Cóc...” cứ vang lên “n” lần và thầy Hiệu trưởng đứng lên giang rộng hai tay để hội trường yên lặng, mặt thầy tươi sáng với nụ cười mãn nguyện nở trên môi, tất cả hội nghị im lặng lắng nghe “thánh chỉ”, và giọng nói trầm ấm vang lên: “Chọn Cóc”.

Và con Cóc đã gắn với FU từ đó.

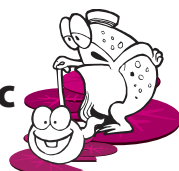
Cóc Sử học

viện sỹ HÁT CHÈO

Ấn tượng đầu tiên của tôi về thầy là giọng nói cao vút cùng ngữ điệu khá đặc biệt. Nhưng đó chỉ là ấn tượng ban đầu, sau này càng tiếp xúc nhiều hơn với thầy, tôi càng khám phá ra nhiều điều ấn tượng về thầy, có những điều khiến tôi cảm thấy bất ngờ, có những điều khiến tôi ngưỡng mộ và có những điều khiến tôi ngộ ra nhiều điều đáng quý trong cuộc sống.

Thầy Thành là thế hệ thứ 2 của Tập đoàn, bắt đầu tham gia vào công cuộc “xây dựng và phát triển” FPT từ năm 1991, cùng FPT đi những chặng đường đầy gian nan và vất vả trong cái thời mà anh bán hàng tạp vụ ở cửa hàng bách hoá còn được đánh giá cao gấp nhiều lần một nhà trí thức quen. Thầy cũng là một người đóng góp quan trọng trong công cuộc chuyển đổi lịch sử từ một công ty Food Processing Technology, trở thành một tập đoàn Financing and Promoting Technology như ngày hôm nay.

Ý tưởng về trường Đại học FPT được các vị trong Ban Lãnh đạo Tập đoàn FPT ấp ủ từ cách đây 10 năm. Dự án ấy sau bao nhiêu năm chuẩn bị đã đi đến thành công, với niềm tin, và sự quyết tâm của những con người đầy hoài bão và tâm huyết, từ Cố Giáo sư Viện sỹ Nguyễn Văn Đạo, anh Trương Gia Bình, cho đến thầy Lê Trường Tùng, thầy Nguyễn Khắc Thành... Đã có lần thầy Thành tâm sự “Khi bắt tay vào xây dựng trường Đại học FPT, tôi đã nghĩ

thực hiện thành công dự án này sẽ là chiến công cuối cùng trong cuộc đời mình. Nhưng bây giờ mới thấy, công việc đó còn phải cần đến sự góp sức của nhiều thế hệ nữa”. Thầy đã ở tuổi ngoại tứ tuần, công danh, tiền bạc đều không thiếu, vậy các thầy dốc hết sức lực và hy sinh quá nhiều cho ĐH FPT vì lẽ gì? Có lẽ bởi một điều “Đây là cơ hội chưa từng có để ngành Giáo dục phát triển. Nếu dẫn thân vào, chúng ta sẽ thắng lợi. Nếu bỏ qua là có tội với đất nước” – câu nói của Cố Giáo sư Viện sỹ Nguyễn Văn Đạo được treo trang trọng trong phòng khách của ĐH FPT, như một điều tâm niệm cho mỗi cán bộ, nhân viên và cả những sinh viên của trường.

Một lần cùng thầy Thành và thầy Phong sang Fsoft House giao lưu cùng chị Tạ Bích Loan và Ban Biên tập chương trình VTV6, có người nói vui “Hình như sang FU anh Thành hợp đất hay sao mà trông thấy béo ra”. Mọi người cùng cười. Thầy tháo kính ra lau, rồi nói “Đã lâu lắm rồi mắt không còn tăng số, mà từ dạo sang FU, mắt tăng số vào vào mới lạ”. Có lẽ vì thầy làm việc nhiều quá, 7 – 8 giờ tối đi về, ngó qua vẫn thấy phòng thầy sáng đèn. Nhiều lúc tự hỏi, không biết ẩn chứa bên trong con người thầy, trong cái dáng dấp bé nhỏ, trong đôi mắt rất to và rất sâu ấy, là bao nhiêu ý tưởng, bao nhiêu suy nghĩ, trăn trở, bao nhiêu kế hoạch cho FU.

Càng tiếp xúc với thầy, chúng tôi lại càng thấy yêu mến sự giản dị của thầy. Gặp thầy ngoài đường với chiếc áo sơ mi kẻ caro, chiếc quần kaki sáng màu, đội chiếc mũ lưới trai đã bạc, đi trên chiếc xe Dreams không còn mới, chắc chẳng ai nghĩ thầy là một vị lãnh

đạo cấp cao. Chúng tôi thường hay gặp và nói chuyện với thầy trong bữa cơm trưa, tôi vẫn nhớ câu nói “Mời mời” của thầy trước mỗi bữa ăn, và câu hỏi “Thế nào, sinh viên đạo này thế nào?” với bộ phận SRO. Sự giản dị, chân thành và chu đáo của thầy đã dạy chúng tôi được nhiều điều đáng quý. Rằng hãy xây dựng và khẳng định giá trị của mình, thay vì tự hào bởi cái vẻ hào nhoáng bên ngoài và choàng lên mình những giá trị không phải của bản thân.

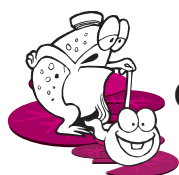
Trong tiết trời chuyển mùa sang thu của tháng tám, trường tổ chức sinh nhật cho thầy Thành. Một bữa tiệc sinh nhật đậm tính dân tộc với hoa sen, câu đối, rượu và những mâm cỗ mà mọi người nói vui là trông giống “mâm cúng rằm tháng Bảy”. Thầy ngồi khoanh chân với đôi mắt lim dim trong giai điệu của dân ca và chèo. Mọi người lại có cơ hội ngồi thưởng thức chất giọng cao vút của thầy- “Viện sỹ viện Hàn lâm Stico” trong những làn điệu chèo. Ai ai cũng hân hoan, ngâm nga theo điệu hát với đàn và trống phách “Hồng Hồng Tuyết Tuyết, nhớ thừa nào chưa biết cái chi chi... mười lăm năm ấy có xa gì...”

Anhia

Vốn là một người lãnh đạo phần mềm, anh đã từng là tác giả của chương trình SIBA nổi tiếng. Không sợ gian nguy, anh sẵn lòng hy sinh tất cả cho phần mềm. Là người lãnh đạo, nhưng anh có tác phong gần gũi, giản dị, chu đáo với mọi người. Anh đã từng là người anh tinh thần của nhiều thế hệ cán bộ phần mềm.

Anh là người có nhiều tài năng, đặc biệt nhất là ngâm thơ và hát chèo. Anh được anh em yêu mến tặng danh hiệu “Nghệ sỹ nhân dân”.

(Trích “Gương mặt FPT điển hình”- Sổ tay nhân viên FPT).

Mãi còn Anh...

Bữa tiệc cuối cùng với Giáo sư

Được Anh quý, chúng tôi chẳng biết sợ Sếp là gì, mặc dù chức vụ Anh rất cao. Đi đâu tiện đường chúng tôi tạt qua nhà Anh. Khi có việc gấp, 12h đêm chúng tôi đến thức Anh dạy kỹ công văn. Khi vui kéo cả gia đình, bàn bẻ đến lục bếp nhà Anh Đạo - chị Chi. Trong thư chia buồn gửi cho chị Chi, con gái tôi viết: "Nhớ nhất lời Bác Đạo nói: Cháu ăn đi".

Anh tha thứ cho chúng tôi tất cả: những bất cẩn, tếu táo, ngộ nghĩnh. Từ lúc trưởng thành, cứ vậy, chúng tôi được sống trong tình yêu thương, bao dung của Anh cho đến hôm nay...

Anh là nhà lãnh đạo khoa học tiên phong trong công cuộc đổi mới. Từ trước năm 1986, trong Viện của Anh đã hình thành các nhóm khoa học tham gia ký hợp đồng kinh tế. Nhóm chúng tôi trưởng thành lên qua thất bại, thành công từ những hợp đồng nghiên cứu an toàn Lò phản ứng hạt nhân Đà Lạt, sấy thuốc lá Đồng Nai, điều hòa không khí Nhà máy Thuốc lá Thanh Hóa, đổi máy vi tính lấy ô tô, sắt thép với Viện Hàn Lâm Khoa học Liên

Sáng thứ Bảy ngày 09/12/2006, gió nhẹ, không khí trong veo trong cái se lạnh mùa đông. Anh Đạo và tôi đến trường Đại học FPT xem các em thí sinh lứa đầu tiên thi tuyển. Sau đó chúng tôi bàn về xây Trường trên Hòa Lạc. Anh nói: "Đây phải là công trình để đời". Trong buổi ăn trưa mừng kỳ thi đầu không có trực trặc nhỏ gì, Anh vui vẻ cụng ly với từng bàn học viên Aptech làm khảo thí tình nguyện. Chúng tôi như sống lại thời sinh viên sôi nổi, tràn đầy nhiệt huyết và mộng mơ...

Bốn tiếng sau khi chia tay nhau, một tai nạn xe máy oan nghiệt đã cướp đi cuộc sống của Anh. Không, không, một triệu lần không. Nỗi đau

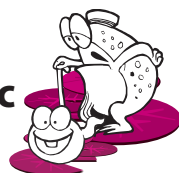
bóp nghẹt trái tim gào thét của tôi. Có thể nào, Anh, Sếp và Người thầy lớn của chúng tôi - Giáo sư, Viện sỹ Nguyễn Văn Đạo đã vĩnh viễn ra đi?

NGƯỜI SẾP LỚN

Tôi có may mắn lớn được Anh Đạo thu nhận công tác từ khi còn là sinh viên năm thứ tư khoa Toán Cơ - Đại học Lomonoxop. Gặp nhau ở Matxcova, Anh nói: "Tốt nghiệp xong, Anh nhận em vào Viện Cơ". Và cả nhóm bạn đồng khóa: Khánh Châu, Phạm Hùng, Ngọc Hải, Mạnh Thành, đều được nhận về Viện cơ công tác một cách thuận lợi ngay sau khi tốt nghiệp vào năm 1979.

Giáo sư và Ban Giám hiệu ĐH FPT tới thăm và làm việc với nguyên Thủ tướng Võ Văn Kiệt

Xô... Anh luôn tin tưởng vào lớp trẻ chúng tôi, khuyến khích, động viên và chia sẻ những khó khăn của chúng tôi. Năm 1988, cùng với GS.TS Vũ Đình Cự, Tổng Giám đốc Tổng công ty Lắp máy Việt Nam (tiền thân của Tập đoàn Lillama) - Đào Chí Sảo, Anh Đạo đã quyết định thành lập Công ty FPT.

Những ngày đầu tiên ấy, Anh thường sang xem xét từ việc sắp đặt bàn ghế, lắp song sắt bảo vệ và đêm khuya xuống, Anh sang kiểm tra công tác an ninh của FPT. Anh chăm chú, theo dõi từng bước đi của FPT. 15 năm sau, trong lễ 13/09, Anh ví FPT với Samsung, như nhắc nhở chúng tôi đừng tự mãn, hãy bước tiếp.

Năm 1995, Thủ tướng Võ Văn Kiệt giao cho Anh trọng trách xây dựng Trường Đại học xứng danh với tầm vóc Việt Nam. Anh có gọi tôi hỏi "Nên làm gì?". Tôi trả lời Anh rằng: "Ta cần có trường Quản trị Kinh doanh kiểu Harvard". "Tốt! Anh sẽ giao cho em làm, Anh sẽ cho em tất cả mọi điều kiện, trừ tiền". Khoa Quản trị Kinh doanh - HSB đã ra đời như vậy. Một đội ngũ đông đảo các doanh nhân hàng đầu đã đến học ở HSB và chính họ đã đóng góp đáng kể cho tăng trưởng kinh tế của đất nước trong 10 năm qua.

Trong quá trình thành lập trường Đại học FPT, Anh Đạo chủ động trực tiếp tham gia xây dựng Trường. Tôi thực sự lúng túng trong hợp tác với sếp lớn của mình. Anh nói "Em đừng băn khoăn gì. Anh làm gì cũng được, cốt sao để Việt Nam có một Đại học mà có thể tự hào với thế giới". Trong ngày 09/12 định mệnh này, Anh kể với tôi: "Tuần tới Michael Mann (Hiệu trưởng Đại học RMIT) bay ra Hà Nội thuyết phục Anh ở lại làm cố vấn cho họ. Nhưng Anh quyết định rồi. Trường RMIT đã tạm ổn. Anh đâu có cần gì. Anh sẽ cùng các em xây Đại học".

Trong một quãng thời gian rất ngắn ngủi, Anh đã mời các nhà khoa học đầu tàu VN làm cố vấn cho Trường. Anh viết một loạt các bài báo, trả lời nhiều cuộc phỏng vấn báo chí về vấn đề tự chủ của các trường ĐH. Anh có nhiều bài phát biểu mạnh mẽ trong các cuộc họp về cải cách giáo dục.

...Anh nói với chúng tôi "Anh đưa ra thuật ngữ mới "học hiệu" đấy". Trong phòng hồi sức-cấp cứu bệnh viện Việt Đức, Lan - con dâu Anh nói với tôi: "Đạo vừa rồi, bố em làm việc phấn khích lắm. Lúc nào cũng Đại học FPT".

Với đam mê vô bờ, làm việc cật lực, lãnh đạo tài tình, chí công vô tư, Anh đã bồi dưỡng biết bao nhiêu cán bộ, trong đó có chúng tôi; để lại biết bao công trình, trong đó có FPT và HSB. Và còn biết bao trăn trở, biết bao ý đồ ấp ủ dở dang...

NGƯỜI THẦY NHÂN CÁCH LỚN

Đối với nhiều người, kết thúc tu nghiệp ở nước ngoài là kết thúc nghiên cứu khoa học. Tuyệt đại đa số khi lên làm lãnh đạo là chấm hết sự nghiệp khoa học. Đối với Anh thì tình yêu khoa học là mãi mãi. Suốt quãng thời gian gần Anh, tôi luôn bắt gặp Anh với những tờ giấy nháp chẳng chịt những phép tính. Những năm gần đây, Anh còn cùng với thầy của mình, Viện sỹ Mitraponski viết sách về dao động phi tuyến.

Đối với thế hệ các nhà khoa học tiền bối, như GS Tạ Quang Bửu, GS Trần Đại Nghĩa, GS Lê Văn Thiêm, Anh trọn vẹn thủy chung. Anh chu đáo khi họ còn sống, dành thời gian tập hợp anh em viết bài vở, ra tuyển tập khi họ qua đời. Những bài viết của Anh vừa sâu sắc, vừa kính trọng, vừa tràn đầy tình nghĩa.

Đối với đồng nghiệp, cộng sự, Anh thật sự dân chủ. Anh trân trọng các ý tưởng, sáng kiến của họ và vô tư tạo mọi cơ hội để họ thành công. Anh luôn tin tưởng vào lớp trẻ. Anh nâng niu tài năng và cổ vũ họ đóng góp cho đất nước.

Nhưng có lẽ người Anh yêu quý và kính trọng nhất là Đại tướng Võ Nguyên Giáp. Trong suốt thời gian dài, dù nắng, dù mưa, Anh Đạo - chị Chi thường xuyên đến thăm Đại tướng và gia đình. Có lần Anh nói với Đại tướng: "Nhiều người xui em đừng đến thăm Anh Chị. Nhưng chúng em quý Anh Chị, chúng em cứ đến". Rồi Anh cười rạng rỡ, vô tư. Anh đã làm việc mà hầu hết số đồng trí thức Việt Nam không làm được vào cuối những năm 80 một cách hồn nhiên vậy đó.

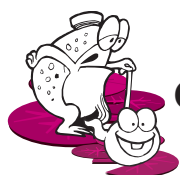

Cố giáo sư: Nguyễn Văn Đạo

MÃI CÒN ANH

Anh Đạo ơi, trong giờ phút đau xót tột đỉnh của biệt ly này, trái tim chúng em mạch bảo vẫn còn Anh. Trong lòng chúng em vẫn mãi tri ân Anh, người khai sinh Tập đoàn FPT, trường HSB. Chúng em và các thế hệ tiếp sau sẽ mãi theo gương sáng của Anh, tiếp tục những việc Anh còn dang dở để làm rạng danh non sông đất nước.

Trương Gia Bình

Đơn giản, anh là “Nam già”

Sáng nay Báo Chúng ta hỏi tôi cho biết ý kiến trước sự kiện anh Nam già chuẩn bị được bổ nhiệm làm Tổng Giám đốc FPT. Tôi không trả lời ngay bởi cũng chưa có câu trả lời nào cảm thấy thỏa đáng. Tin này tôi đã biết từ tuần trước và từ đó đến giờ tôi cũng chẳng biết mình nên vui hay buồn. Vui vì con tàu FPT từ nay có một thuyền trưởng mới với khả năng lãnh đạo tài ba, buồn vì có cảm giác như mình vừa bị người ta “cuớp” mất một ông anh gần gũi bởi chẳng biết anh ở cương vị mới trăm công nghìn việc như vậy có còn la cà đàn đúm với tụi thanh niên hiếu động chúng tôi được nữa không.

Những ngày mới về FPT, tôi chẳng có việc gì làm ngoài những cuộc la cà đàn đúm hoặc uống trà, lướt web cho qua ngày. Thời gian này tôi tiếp xúc với rất nhiều các loại ấn phẩm của người FPT, từ những tuyển tập Báo Chúng Ta cho tới những quyển Sử ký, đầu đầu cũng thấy những bài viết về anh hoặc của anh.

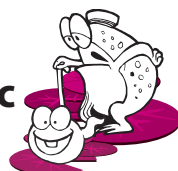
Người FPT thích nói phét và hay phong tặng những danh hiệu sang trọng cho nhau như một thú chơi hàng mã của mấy bà sồn sồn sính đồ mỹ kỷ. Trần ngập trong những áng văn chương của người FPT là những danh hiệu, những thành tích mà hai mươi mấy năm xuân xanh của tôi vẫn luôn coi là xa xỉ vô cùng, nào là nghệ sỹ này, nghệ sỹ nọ, nào là nhà văn, nhà thơ... Rốt cuộc sau một thời gian tìm hiểu và tiếp xúc, tôi rút ra kết luận là FPT đúng thực chỉ có mỗi ông Trương Quý Hải là nhạc sỹ.

Tuy nhiên chưa thấy ai phong tặng cho anh Nam già danh hiệu gì ngoài “chức vụ” giám đốc “Viện Hàn lâm” STCo (“Viện” này vừa tự giải thể). Về sau mới biết là cũng khó mà phong tặng cho anh, bởi những gì gần quanh anh đều có tính “bất định” rất cao. Tôi đọc những bài viết của anh hoặc những lần trò chuyện, đều nhận thấy có một điều gì đó rất giản đơn. Thậm chí đôi khi tôi thấy có chút gì đó “ngô nghê” của một lão nông chi điền ngồi kể về mấy lần đi chơi phố. Anh viết về bức tường âm

thanh bị những chiếc máy bay hiện đại “xuyên thủng”, nghe cao siêu như một nhà khoa học đầu đầu bao năm, nhưng rốt cuộc thì lại kết luận là bầu trời nước Mỹ nhiều máy bay vậy mà thế quái nào chẳng hề đâm nhau mới tài... Sự “bất định” giản đơn đó mỗi người sẽ đánh giá một kiểu. Riêng tôi thì tin rằng, để làm nên sự đơn giản đó chắc chắn không... đơn giản.

Tôi thấy anh trong nhiều vai trò, mỗi vai trò lại khám phá ra đôi điều thú vị. Có lần anh leo lên bàn hát cùng anh Hưng “đỉnh” ở giữa nhà hàng Tre Việt trong lễ kỷ niệm 10 năm Báo chúng ta khiến bọn tôi và nhân viên phục vụ nhà hàng cứ lẫn ra mà cười. Có lúc thấy anh đứng trước mấy nghìn nhân viên Fsoft trả lời các câu hỏi giữa Trung tâm hội nghị Quốc gia, có lúc đứng tranh luận tay đôi với sinh viên FU hoặc gần gũi hơn là la cà với đám thanh niên hiếu động chúng tôi. Thông thường, với nhiều người thì mỗi nơi, mỗi vai trò sẽ có một hình ảnh khác nhau, nhưng với anh thì dường như chẳng có gì khác. Vẫn giản đơn, hóm hỉnh và trên hết là đôi mắt sáng nheo nheo của

anh dường như chẳng bao giờ hết ý tưởng.

Anh “nghịch ngợm” ở mọi nơi, cộng với cái vẻ tuấn toàng bản chất dường như bất biến. Đứng giữa Trung tâm Hội nghị Quốc gia trả lời những câu “chất vấn” của nhân viên, thì thoảng anh vẫn thò tay kéo quần (vì quên thắt lưng) hoặc gãi lưng rất tự nhiên đơn giản vì ngứa. Nếu các chuyên gia thuyết trình kết luận rằng 53% khả năng thuyết phục trong thuyết trình đến từ “phi ngôn từ” thì trường hợp anh là một điển hình của ngoại lệ. Anh thuyết phục bằng chính sự thông minh và gần gũi một cách hết sức tự nhiên mà hiệu quả vô cùng.

Hồi mới chập chững vào đời, tôi ham mê những gì phức tạp và khó hiểu, bởi cũng như mọi thanh niên hiếu chiến khác, tôi luôn coi đó là một thử thách để thể hiện bản thân. Với tôi lúc đó, những vị lãnh đạo càng có những kết luận khó hiểu thì càng siêu, việc không hiểu thì do mình ngu, chứ đời nào lãnh đạo lại kém. Cũng có thể có nhiều lãnh đạo cũng biết điều đó, nên nhiều khi những vấn đề giản đơn cũng phải cố làm cho nó phức tạp để nhân viên nó nể. Tôi mang nguyên xi cái tư tưởng ngớ ngẩn đó vào FPT, và trong những lần đầu gặp anh, tôi hay hỏi những câu phức tạp, hay đặt ra những vấn đề phức tạp để thể hiện cái sự phức tạp “cao siêu” của mình. Sau vài lần thì thấy mình cũng lỗ bịch và nông cạn thật. Thế nên giờ thì các câu chuyện cũng trực diện hơn, xin tài trợ thì nói là xin tài trợ, biết sao nói vậy, nghĩ gì nói vậy, không biết thì bảo là: “Em đếch biết”. Thế cho nó... “vuông”.

Nhớ có lần tôi vò đầu bứt tai kể lể rằng muốn truyền đạt cho sinh viên rất nhiều thứ trong suy nghĩ và cách sống nhưng mà gặp khó khăn trong cách thức. Anh tỏ ra lắng nghe lắm, làm tôi cũng khấp khởi mừng, thế nhưng rồi

anh lại kể chuyện anh được anh Bình giao cho việc đi sơn 1 cái máy làm kem để đem bán thừa FPT còn hàn vi. Đại khái câu chuyện của anh là anh và một anh nữa sơn máy làm kem, có hai việc là bơm sơn và phun sơn. Anh “khôn lỏi” chọn nhiệm vụ phun sơn cho nó nhàn vì bơm sơn xem ra rất vất vả. Sau một hồi, vết sơn anh phun loang lổ như vết hắc lảo vì sơn không đều tay, vậy là lại chuyển về bơm sơn, mệt nhưng mà đỡ khó hơn. Tôi nghe chuyện tức cười này thì cũng cười ngặt nghẽo cho các anh FPT ngày xưa lắm trò kiểm tiến, nhưng trong suy nghĩ thì cũng chẳng hiểu là câu chuyện anh kể có liên quan gì đến những lo âu của tôi. Thấy tôi đực mặt ra, chắc anh hiểu vấn đề nên kết luận: “Thực ra là việc gì cũng khó, muốn không vất vả thì phải khéo léo, mà không khéo léo thì phải vất vả”. Thực sự thì lúc đấy tôi không thích cái lời khuyên đơn giản đến “vô trách nhiệm” này. Tôi cần một lời khuyên trực diện hơn, định hỏi tiếp thì anh lại xoay sang kể chuyện trồng bí ngô nên thôi. Về sau ngẫm lại, lời khuyên giản đơn đó cho mình nhiều hơn một cái gì đó cụ thể.

Anh cứ thoát ần thoát hiện như ninja. Lúc thì “khoe” đang đi chơi ở Nhật, thấy hôm sau đã lệch thếch ngó nghiêng các phòng chọc ghẹo chị em hoặc rủ mấy anh em đi cà phê nói chuyện phiếm. Có lần ngồi uống cà phê, tôi đang bù đầu vì công việc, nhìn anh cứ thản nhiên như không nên ầm ức “đá đầu”: “Lãnh đạo như các anh sướng nhể, bao nhiêu việc bắt nhân viên nó làm hết, còn lại các anh cứ chơi suốt ngày”. Anh cự lại: “Quên đi, bọn anh cũng bận bỏ mẹ, chẳng qua làm mà các chú đếch biết thôi”. Tôi “bật” ngay: “Bận cái gì, em thấy anh chơi suốt ngày có bao giờ làm đâu?”. Anh thản nhiên: “Ờ, thế theo chú làm việc là cứ phải bù đầu lên, chạy long xòng xọc mới là làm việc à? Anh làm nhiều và nghiệm ra một điều, có nhiều cái mình mong chả được,

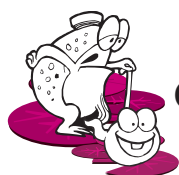
có những cái tự nhiên nó đến mà lúc trước mình ước mơ cũng chả dám mơ. Có lẽ mọi thứ quanh mình nó cũng là một cơ thể và liên hệ mật thiết với mình, khi mình cân bằng, tự nhiên mọi thứ cũng cân bằng”. Nghe đơn giản như bài toán bắc cầu hồi cấp một, nhưng tôi biết mình sẽ phải học hỏi và trải nghiệm rất nhiều để hiểu được nó.

Anh lên làm Tổng giám đốc FPT, cái cơ thể quanh anh chuyển sang một thời kỳ mới. Tôi tin là anh vẫn giữ được sự cân bằng của mình, để kéo theo cái cơ thể FPT cũng cân bằng theo anh. Nhưng chẳng biết ở trạng thái cân bằng mới này có còn chỗ cho những đêm ca hát nhậu nhẹt với đàn em không, có còn những cuộc trò chuyện gần gũi để kể cho bọn đàn em những

câu chuyện không đầu không cuối và những lời khuyên “vô trách nhiệm” không? Nếu không thì dám ham chơi chúng tôi cũng chẳng dám trách móc gì bởi trách nhiệm của anh giờ đã nặng nề hơn rất nhiều. Tuy nhiên tôi vẫn tin chắc chắn là anh sẽ luôn giữ nguyên sự đơn giản của mình, bởi tôi biết có được sự đơn giản đó không hề đơn giản

Cóc Phức tạp

“Này, có biết ai viết Táo quân không, hình như là người FPT à?” Đây là câu hỏi mà khá nhiều người FPT nhận được sau khi Đài Truyền hình VN phát sóng chương trình Gặp nhau cuối năm. Chat với “Nhà viết kịch”, tôi ngỡ ngàng trước 1 tiểu sử ấn tượng của anh với bảng thành tích khá dày liên quan đến ánh đèn sân khấu. Nhưng không chỉ có thế, con người này còn rất nhiều điều để “khám” và... “phá”, tại sao ta không thử “đụ” anh “hiện nguyên hình” trước ánh đèn của màn hình laptop nhỉ? Nào, hãy cùng “Chat với Dũng Đê Tê”!

Nghề “quan hệ”

Meocon: Đạo này ít thấy anh Dũng đê tê xuất hiện ở trường? Anh “cuối mây về gió” chốn nào thế?

thitgaluoc: Ôi em ơi, nghề của anh mà ngồi một chỗ thì chết. Công việc chính của anh là quan hệ, mà quan hệ thì không thể ngồi ở cơ quan suốt được. Với lại anh thích quan hệ về đêm (sinh viên trường mình học đêm nhiều lắm). Đợt này đang trong mùa tư vấn tuyển sinh nên anh cũng bận đi suốt. Nhưng rất sướng vì đi nhiều, gặp gỡ nhiều, làm việc với học sinh, sinh viên là chính nên anh thấy mình không già đi tí nào. He he.

Meocon: Anh về FU từ khi nào và tại sao lại quyết tâm gắn bó với nó?

thitgaluoc: Anh về FU hơn 1 năm rồi và hiện giờ đang có khá nhiều kế hoạch phải thực hiện - kế hoạch phát triển bản thân và kế hoạch xây dựng FU. Thời sinh viên anh cũng là 1 cán bộ sinh viên, cũng mong ước làm nhiều việc nhưng do điều kiện khách quan và chủ quan anh không làm được. Nay ở FU, anh có rất nhiều lợi thế, có tiền, có sự ủng hộ của lãnh đạo, có sinh viên năng động, có môi trường sẵn sàng đón nhận những cái mới, những cái đổi thay.

Meocon: Vậy anh thấy mình đã làm được những gì cho FU để góp phần thực hiện “Khát vọng đổi thay” đó?

thitgaluoc: Anh thích làm thực hơn là hô khẩu hiệu. Anh thấy được thành quả rõ nét nhất của mình là làm tốt vai trò cầu nối giữa sinh viên FU và tập đoàn FPT. Phong cách sống và làm việc của người FPT đã đem lại thành công cho 1 tập đoàn. Vì vậy, việc đem phong cách đó truyền tới sinh viên, để các em chủ động hơn trong việc giành

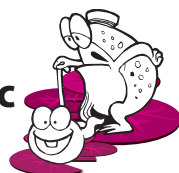
cơ hội thành công là một điều anh nên làm.

Meocon: Sắp đến ngày 26/3 rồi, vậy bao giờ FU thành lập các tổ chức Đoàn, Hội của sinh viên? Và theo anh việc ấy có cần thiết?

thitgaluoc: Tổ chức Đoàn Hội của các trường hiện nay đang làm những công việc giống như bọn anh đang làm cho sinh viên. Tuy nhiên, anh cũng đang xúc tiến thủ tục xin thành lập để coi đó là 1 kênh giao lưu với các trường bạn.

Meocon: Sinh viên FU rất yêu quý và “ngưỡng mộ” anh. Nếu được đưa ra 3 lý do để giải thích cho sự yêu quý, ngưỡng mộ đó, anh sẽ nói gì?

thitgaluoc: He he (cười thẹn thùng). Đơn giản là anh luôn cố gắng làm tốt công việc của mình. Còn sinh viên yêu hay ghét cũng không quá lo ngại. Còn nếu tìm 3 lý do (cứ giả vờ là sinh viên ngưỡng mộ thật) thì có lẽ đó là: sự chân thành, thẳng thắn và tếu táo.

Meocon: *Hình như sự tếu táo đôi lúc thái quá khiến sinh viên “gần chùa gọi Bụt bằng Anh”?*

thitgaluoc: Anh thực sự yêu quý sinh viên của mình, cho dù thỉnh thoảng có chú nói láo với anh, có chú giận anh, hay không yêu quý gì anh. Sự thẳng thắn nó đã ăn vào máu rồi, điều này khiến anh mang danh Dũng Đề tiện ngay từ ngày mới về tập đoàn. Tuy nhiên sai anh sẽ nhận, và không biết anh sẽ hỏi, rất vui là sinh viên mình rất giỏi, biết nhiều và anh học được nhiều từ sinh viên. Thật lòng đấy!

Còn việc tếu táo cho sinh viên gọi bụt bằng anh thì cũng không vấn đề gì lắm, cá nhân anh đôi lúc vẫn nhờn với “lãnh đạo” hoặc đối tượng anh ưa thích “lên gối” nhất là anh Bình thì việc anh bị sinh viên “lên gối” lại là chuyện bình thường thôi.

Đa tài

Meocon: *OK, quay lại 1 tí về thời thơ ấu nhé! Tuổi thơ của anh có gì đặc biệt không? Nó có ảnh hưởng như thế nào đến anh bây giờ?*

thitgaluoc: Tuổi thơ của anh sống tại một khu rất đông trẻ con, do đó tính ham vui, ham nghịch và thích kết giao có từ bé. Nhà anh không có điều kiện lắm, từ nhỏ, mẹ thường dạy anh phải tự làm để đạt được mục đích của mình. Thế nên để có được bộ truyện tranh yêu thích, anh phải đi nhặt lon bia, dép rách, hay đi làm thêm những việc vặt thậm chí là nhịn ăn sáng để mua, thay vì xin bố mẹ như bạn bè. Thời đó anh cảm thấy thiệt thòi. Nhưng từ khi xa nhà tự lập anh mới thấy biết ơn bố mẹ rất nhiều vì điều này.

Meocon: *Ai là người có ảnh hưởng lớn nhất đến cuộc sống của anh?*

thitgaluoc: Mẹ! Có lẽ là giống như phần lớn đàn ông, người mẹ luôn có ảnh hưởng rất lớn. Hồi bé, bố anh đi bộ đội, một mình mẹ dạy dỗ, nuôi 2 anh em anh khôn lớn, rất nhiều bài học của mẹ giúp anh thành công và vững vàng hơn trong cuộc sống.

Meocon: *Anh là một người rất hài*

hước, hay tự trào, luôn làm người đối diện phải bật cười nhưng tất nhiên anh cũng không thể tránh khỏi những nỗi buồn trong cuộc sống. Vậy nỗi buồn của 1 người hài hước như anh thì thường được giải quyết như thế nào nhỉ?

thitgaluoc: Đúng là không ai tránh được nỗi buồn, dù có hài hước và lạc quan đến mấy. Những lúc buồn thì anh cứ để vậy thôi, cảm nhận nó, thậm chí “hưởng thụ” nó. Đã biết nó là cái gắn với cuộc sống của mình thì việc gì phải chối bỏ. Làm như vậy, nỗi buồn cũng trở nên bình thường, và qua cũng nhanh. Đôi khi lâu lâu không buồn thì lại nhớ cũng nên.

Meocon: *Phét!*

thitgaluoc: Thật đấy! Lần anh chia tay bạn gái, anh chủ động lập ra cái lịch buồn, mỗi ngày 2 tiếng cố nhớ về cô ấy để buồn. Được 2 tuần, chán lè, thế là thôi!

Meocon: *Theo cảm nhận của mọi người thì anh cũng khá lãng mạn, hơi “nghệ sĩ” nữa. Mà nghệ sĩ thường nhạy cảm và hay cô đơn. Điều đó có đúng với anh?*

thitgaluoc: Đúng là mọi người hay nghĩ thế về anh. Mà nghệ sĩ nếu tốt thì cũng nên nghệ sĩ chứ sao. Tất nhiên anh không thuộc diện “nhạy cảm” như mấy chú thi Việt Nam Idol đứng khóc tu tu trên sân khấu, nhưng làm 1 người nhạy cảm cũng hay, còn anh có cô đơn đâu, anh hoạt động nghệ thuật nên luôn có rất nhiều bạn bè.

Meocon: *Anh chơi được khá nhiều nhạc cụ, hát cũng hay. Vậy âm nhạc có vị trí như thế nào trong đời sống của anh?*

thitgaluoc: Âm nhạc đến với anh tự nhiên lắm, chưa bao

giờ anh được học nhạc một cách tử tế, nhưng phần vì đam mê, một phần do cuộc sống, âm nhạc tự nhiên gần với mình. Nếu nói vị trí thế nào thì anh cũng không biết, nhưng giả sử anh có bạn gái thì cô ấy cũng phải thích nhạc, không thì chắc không chịu được anh.

Meocon: Năm 2001 anh đã khá “nổi danh” với ca khúc “Hành khúc xanh”, vậy lâu nay anh có sáng tác thêm bài hát nào không? Hay là công việc đã cuốn anh đi?

thitgaluoc: Hồi đó trình độ hiểu biết về âm nhạc của anh “còi” lắm, nhưng độ “liều mạng” thì cao. Càng về sau, học hỏi thêm nhiều, kiến thức tăng thêm một chút thì độ “liều mạng” giảm đi. Thi thoảng anh có viết một vài bài nhưng không hài lòng với chính mình, có lẽ tới lúc nào đó anh sẽ quay lại sáng tác. Còn công việc bận rộn

ABOUT HIM

Tên thật: Đinh Tiến Dũng

Tên gần thật: Dũng đề tiện (nhờ chửi xuôi, chửi ngược trên Public)

Nickname: thitgaluoc

Sinh: 5/10/1981

“Chùm khế ngọt”: TP. Nam Định

2000: Giải nhất Cuộc thi Bí thư chi đoàn giỏi của TP. Hà Nội.

2001: Ủy viên Trung ương Hội sinh viên Việt Nam, Chủ tịch Hội Sinh viên Trường ĐH Nông nghiệp.

Sáng tác ca khúc “Hành khúc xanh” dành tặng cho Thanh niên tình nguyện, được chọn là 1 trong 2 bài hát đại diện cho năm Tình nguyện của Việt Nam gửi đi quốc tế.

Viết vở kịch “Hãy thương lấy Diêm vương”, đoạt 3 giải vàng của Hội diễn Tiểu phẩm phòng chống tệ nạn xã hội TP. Hà Nội; Diễn viên xuất sắc nhất, Đạo diễn xuất sắc nhất và Vở kịch xuất sắc nhất.

2004: Công tác tại Trung Ương Đoàn

2005: Về FPT.

Đoạt Giải diễn viên xuất sắc nhất hội diễn 13/9 của Tập đoàn.

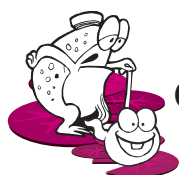
Thành viên ban nhạc Facing (chơi trống, nhưng khi cần có thể nhảy sang “gái” guitar, giặt mic của ca sĩ để hát, hoặc lao lên làm MC...).

2007: Về FU.

Giúp FU giành giải nhất Hội diễn Stico 13/9 (là người viết kịch bản, kiêm diễn viên chính).

Danh lộ: Hiện đang là Trưởng Phòng Công tác sinh viên.

2008: Viết kịch bản Táo quân — chương trình Gặp nhau cuối năm của Đài THVN

Cóc cụ và Nòng nọc

hiện nay xét 1 góc độ nào đó lại là lợi thế về vốn sống và cảm hứng..

Meocon: Là 1 MC có duyên, có khả năng biến ứng trước nhiều tình huống, anh làm thế nào để luôn tạo cho mình 1 phong cách mới lạ trong mỗi lần dẫn?

thitgaluoc: Chắc do anh may mắn! Khi dẫn 1 chương trình nào đó, anh luôn gắn mình với khán giả, do đó hiểu được phần nào những cái họ cần để mình đáp ứng, thêm nữa việc gần với khán giả, giúp anh giảm sức ép và thoải mái cho những ứng biến của mình hơn. Việc tạo phong cách mới là 1 cách cần thiết nhưng không gượng ép, anh thích gì thì làm nấy thôi, không phải cố làm cho giống 1 cái gì đó hoặc phải quá khác người.

Meocon: Anh đã viết khá nhiều kịch bản cho các Hội diễn, đồng thời còn là 1 diễn viên nghiệp dư có tiếng. Sau thành công của Táo quân, anh có định lấy đó làm “nghề tay trái”?

thitgaluoc: Thời sinh viên, việc viết kịch bản thuê và đi đạo diễn thuê cho các cơ quan đoàn thể tham gia hội diễn là một nghề đem lại thu nhập khá để anh trang trải cuộc sống. Gần đây anh ít viết nhưng nếu có dịp chắc chắn sẽ không bỏ qua vì anh rất thích việc này.

Meocon: Anh có thể nói thêm 1 chút về “đơn đặt hàng” Táo quân vừa rồi?

thitgaluoc: Có gì đâu, anh không phải người duy nhất ở FPT được đặt hàng việc này. Có lẽ cái tính cách thích trào phúng và châm chích của người FPT khiến cho Đài TH rất ưa thích. Năm nay khi đạo diễn Đỗ Thanh Hải “đặt hàng”, anh mất khoảng 2 tuần để hoàn thành kịch bản, nói chung là khá vất vả do đòi hỏi một sự tập trung cao, và từ trước đến giờ anh viết cho tiểu phẩm là chính chứ chưa bao giờ viết cho “đại phẩm”. Tuy nhiên với những thành công nhất định trong vụ này, anh cũng thấy tự tin hơn vào khả năng của mình.

Meocon: Hình như anh sụt đi mấy ký sau vụ Táo?

thitgaluoc: 4kg

Meocon: Nhưng bù lại, khoản “nhuận kịch” kia cũng đủ để bù đắp cho anh?

thitgaluoc: À, phù phiếm thôi, anh luôn coi đó là lộc, và... “tán lộc” nhanh lắm.

Meocon: Anh là dân “nông nghiệp” ra nhưng lại làm công tác sinh viên. Những kiến thức về nông nghiệp, trồng trọt trong 4 năm ĐH ấy có lãng phí không?

thitgaluoc: Anh luôn coi ngành học Nông nghiệp của mình là một lợi thế. Nó lợi thế bởi sự khác biệt và anh luôn tận dụng sự khác biệt đó. Chẳng hạn khi các nhóm cộng đồng trình bày về phương án của mình bằng những lý luận kinh tế, xã hội, anh lại áp dụng các quy luật sinh thái vào đó và thu được thành công vì thứ nhất là hấp dẫn do lạ lẫm và thứ hai là chả ai biết gì lĩnh vực này mà vạ vạ anh.

“Cô gái neo đậu đời anh”

Meocon: Năm nay anh cũng đã 28 cái xuân xanh rồi, có 3 việc lớn phải làm: dựng nhà, cưới vợ, tậu trâu. Nhà với trâu chưa hỏi đến, nhưng chuyện “tậu” vợ anh đã tính đến chưa?

thitgaluoc: Anh dự định 2 - 3 năm tới sẽ mua nhà (bằng cách nào thì chưa rõ). Sau đó sẽ cưới vợ. Chừng nào có con sẽ tính việc mua ô tô. Càng nghĩ tới mấy việc này càng hết hoảng.

Meocon: Có gì mà hết hoảng, cứ tưởng tượng như anh đang viết kịch bản thôi. Kịch giải quyết sao thì đời giải quyết vậy. Có điều là bi kịch hay hài kịch thôi.

thitgaluoc: Nếu như ai cũng viết kịch bản cho đời mình được thì chắc ai cũng thành công hết rồi, nhưng giả sử được viết kịch bản cho đời mình thì cuộc sống cũng chả còn gì để thú vị và mong chờ nữa.

Meocon: Mẫu người phụ nữ lý tưởng của anh như thế nào nhỉ?

thitgaluoc: Là 1 cô gái có thể neo đậu đời anh lại. Anh hay chết vì kiểu

“lạt mềm buộc chặt”, sự dịu dàng quan tâm của người đó có lẽ là điều khiến anh yêu nhất, cần nhất.

Meocon: Nhân chuyện tình yêu, nói về mối tình đầu 1 chút đi. Em thấy người ta hay bảo: Mối tình đầu trong sáng và... đần độn. Tình đầu của anh có giống vậy không?

thitgaluoc: Mối tình đầu của anh đúng là đáng nhớ. Hai đứa chưa nói với nhau một lời yêu thực sự nào. Nhưng sự quan tâm dành cho nhau thì rất ý nghĩa. Anh từ một học sinh ngổ ngược tưởng chừng như theo một hướng đời khác nhưng nhờ có cô ấy, anh đã thi đỗ 2 trường ĐH và có được ngày hôm nay. Nói có vẻ thần thánh, nhưng cách quan tâm của cô ấy đơn giản chỉ là kèm anh đi học thêm, là những bức thư viết trong mẫu giấy nhỏ chuyển tay trong lớp... thế là đủ! Giờ anh vẫn giữ những mẫu giấy đó, tất nhiên là cô ấy giữ 1 nửa.

Meocon: Anh có thấy các bạn học sinh bây giờ yêu quá sớm?

thitgaluoc: Cá nhân anh cho rằng một tình yêu đích thực là điều tốt và cần thiết cho cuộc đời này. Còn biết thế nào là sớm hay muộn đây? Tuy nhiên các bạn trẻ ngày nay hay nhầm lẫn sự rung động của cảm xúc với tình yêu, cộng với quá nhiều thứ các bạn học được từ cuộc sống và đem áp dụng vào tình yêu của mình khiến cho nó như trái cây chín ép, không được chín đúng tuổi, và thường trái chín ép thì hay có vị chát.

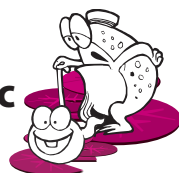
Meocon: Trời gần sáng rồi, trở về với FU một chút để “chốt hạ” nhé. Giả vờ đi! Nếu anh được làm hiệu trưởng, anh sẽ làm gì?

thitgaluoc: Việc đầu tiên là... tăng lương cho Trường phòng Công tác sinh viên.

Meocon: Cảm ơn anh thitgaluoc về buổi chat thú vị này! G9!

NhuậnNT

THẦY QUANG “TRÒN”

Nếu bây giờ đặt ra một câu hỏi cho các bạn sinh viên khóa 4: “Trong thời gian rèn luyện tại Xuân Hòa, các bạn ấn tượng với thầy giáo nào nhất của trường ĐH FPT?” chắc hẳn sẽ có đến phân nửa trả lời: “Thầy Quang tròn”. Gọi thầy như thế bởi đa phần không biết rõ họ tên của thầy, thấy anh Dũng ĐT gọi vậy thì.....gọi theo.

Quá khứ huy hoàng, bảng vàng thành tích

Thầy Quang từng học võ cổ truyền từ năm 12 tuổi. Thầy kể ban đầu xin gia đình cho đi học nhưng gia đình không đồng ý, thế là... trốn đi. Niềm đam mê với môn thể thao thành tích cao là nguồn động lực rất lớn để thầy học tập và rèn luyện. Đến năm 16 tuổi, thầy tham dự giải lớn đầu tiên là giải Trẻ toàn quốc ở hình thức đối kháng, giành được tấm Huy Chương Đồng đầu tiên trong cuộc đời vận động viên và cũng...dính 1 chấn thương... cực nặng đến bây giờ vẫn để lại sẹo: khâu 15 mũi ở vùng miệng.

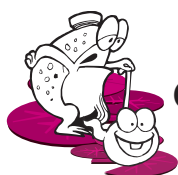
Một năm sau thầy chuyển qua biểu diễn. Đến năm 1999 thầy Quang vinh dự có tên trong đội dự tuyển tham gia thi đấu ở Brunay. Hai năm sau, thầy cùng đội tuyển Quốc gia tham dự giải Seagame 21 tại Malaysia với nội dung biểu diễn.

Trong nước thầy cũng tham dự nhiều giải đấu và đạt được những thành tích vô cùng rực rỡ: 5 lần đạt huy chương vàng vô địch quốc gia và nhiều huy chương bạc, đồng... mà theo thầy nói thì: “không nhớ hết”!

Từ bỏ đam mê, về FPT

Sau gần 6,7 năm tập luyện cho đội tuyển, từ bỏ ngôi trường Cao đẳng Công nghệ Hà Nội, từ bỏ ngành kỹ thuật, thầy quyết tâm theo học thể thao. Ngay từ đầu đã xác định phần đầu học thật tốt để đạt thành tích cao. Học xong cũng có một số nơi mời về công tác như Sở Thể Thao Bắc Ninh, Hà Tĩnh, nhưng thầy quyết định ở lại Hà Nội dẫn dắt đội tuyển trẻ luyện tập thi đấu thành tích cao. Thực tế công việc lại khác xa suy nghĩ của thầy. Sự không minh bạch, tiêu cực và lối làm việc không dân chủ khiến thầy thực sự thất vọng và quyết định ra đi, để lại đằng sau cả tâm huyết và đam mê của mình từ khi còn nhỏ.

Công việc ở FU cũng đến với thầy rất tình cờ. Qua một người bạn giới thiệu, thầy nộp hồ sơ vào FU, đi phỏng vấn và “chẳng may đổ” (theo cách

Cốc cụ và Nòng nọc

nói hóm hình của thầy), để rồi càng làm càng thấy gần bó, càng thấy yêu FU hơn.

Thầy không hiền...

Ai đã từng bị thầy mắng hay được nghe thầy mắng những sinh viên khác chắc sẽ đồng ý. Thầy từng dành ra gần 30 phút trong buổi sinh hoạt tập thể của cả khóa chỉ để mắng lớp 406 cái tội: 30 người đi chơi để lại 3 người ở doanh trại làm công tác dân vận. Giọng thầy sang sảng, càng mắng càng đau: “Các anh các chị thì tung tăng đi chơi game, đi café ở ngoài kia, để 3 người ở lại làm công việc của 30 người, chỉ có 3 người mà phải hoàn thành công việc của 30 người, tinh thần trách nhiệm của 30 con người để ở đâu. Sống và học tập tại FPT mà vô trách nhiệm như thế thì sẽ sớm bị đào thải mà thôi!”

Hôm bắt được mấy “chiến sĩ” đi chơi về muộn và trèo tường, thầy cũng đứng gần 1 tiếng đồng hồ dưới sân để dạy dỗ. Có lần nửa đêm, “tóm” được mấy “chú” đi chơi đêm, thầy gọi cả đại đội dậy điểm danh quân số và kiểm điểm. Trời lạnh, lại có mưa phùn càng

làm tăng thêm cái rét đầu thu của gió núi Xuân Hòa. Nhưng thầy bảo, phải làm thế để mọi người biết sống có trách nhiệm với nhau, thầy bạn sai phải giúp đỡ bạn sửa chữa, không được bao che.

Và có một điều mà đứa nào cũng công nhận: Nghe thầy mắng xong, thấy mình vỡ ra được nhiều điều, thấy mình trưởng thành hơn.

Thầy vẫn dạy mấy đứa con gái FU: Mặt phải dày thì mới tán được trai, dày...như mặt thầy đây này. Có hôm đi qua phòng nữ 3, thấy cả phòng ồn ào náo nhiệt, thầy vào ngó. Bữa ấy cả phòng đang ăn cơm. Nào cơm rang, phở xào, thịt gà... Thầy kêu: “Các cô còn ăn sang hơn cả các thầy. Khổ như thế này thầy cũng muốn khổ”. Rồi có quả quýt bé xíu, thầy đòi chia cho cả 15 đứa trong phòng, mỗi đứa 1 múi, để đến lượt thầy...thì chẳng còn gì mà ăn. Phòng chật, thầy phải bước ra cửa để

...Nhưng thầy vui tính...

Thầy Quang trong ....khóa 4

Không hát hay như thầy Dũng, không hấp dẫn như thầy Miên, sâu trong thầy Quang là một tình yêu nồng ấm, mà càng gần càng lâu ta mới thấy tình yêu đó mạnh mẽ. Trong lòng khóa 4 là hình ảnh thầy mặc quần sooc đội mũ xòe cười toe toét trên sân bóng. Thân thiện với chúng tôi trên nhà A2, trên nhà bạt, trên những đoạn đèo thần lầy, và cả những khi trêu đùa với em Mabu kute. Tình yêu trong thầy là những đêm thức suốt bên cạnh chai dịch mấy đứa bị ngất, lóc cóc đưa thành đau dạ dày ra tận Phúc Yên. Tình yêu trong thầy làm thầy đến đỏ mặt, xoắn quấy trước hội trường khi thấy tình đoàn kết của các em sao mà mong manh thế. Tình yêu đó có mấy đứa biết, biết rồi có mấy đứa hiểu.

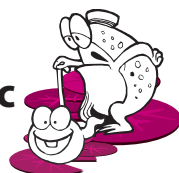
TuấnNXV (SE412): Thầy rất thân thiện, tớ làm lớp trưởng nhiều cái bí tí tít hỏi thầy đều được thầy chỉ bảo ngon lắm. Ở thầy có đầy một lòng nhiệt huyết, chuyên nghiệp mà cũng rất bình dị. Tớ thấy thầy thân thiết như một người anh. Lúc mới vào trường mình còn gọi thầy bằng anh mà thầy không giận gì cả, giờ nghĩ lại thấy hồi đó liều quá.

HươngPTH (SE413): Hồi nhà mình có chuyện buồn, thầy đèo mình từ Xuân Hòa về tận Bắc Ninh. Thầy nói chuyện với mình giúp mình mạnh mẽ lên nhiều, làm lớp mình cũng vui hơn trước. Sau hồi đó mình gần gũi thầy nhiều hơn, mình quý thầy lắm.

TuấnNH (SE412): Có cảm giác như ngày xưa thầy cũng rất sôi nổi và nghịch ngợm như mình, vì thế mà thầy rất thân thiện và hòa đồng với sinh viên. Nhưng trong vai trò một người thầy thì thầy rất đúng mực, tuy nghiêm khắc nhưng vẫn tươi cười. Nhớ có lần nộp bản OR 6, chậm có 3 phút 12 giây mà thầy nhất định không nhận. Sau đó thầy giảng giải rất nhiều cho tớ về đúng giờ trong công việc. Tớ học được rất nhiều thứ.

Cốc hay cười

đúng cho thoải mái. Thế là cứ mỗi lần thấy ra cửa, cả phòng lại gào lên: “Thấy về ạ, chúng em chào thầy ạ!”. Sau mỗi lần gào, thầy bước giật lại: “Tôi đã về đâu mà chào. Ở các cô này vô duyên!”. Và thầy gán cho phòng 3 cái tên: Phòng gương mẫu nhất nhưng cũng là phòng ngang bướng và vô duyên nhất.

Ai đã từng có cơ may nhìn thấy thầy Quang tròn múa võ, chắc sẽ không bao giờ quên hình ảnh thầy lúc ấy. Ấn tượng nhất là chiều hành quân dã ngoại về. Áo phông, quần ngắn, thầy cầm cái cốc trại, biểu diễn một bài quyền khó – có - thể - hiểu làm tất cả những ai có mặt ở đó đều không thể nhìn cười. Thầy còn cố gắng diễn làm sao cho mình giống hình ảnh... Tôn Ngộ Không nhất! Sau bài quyền mà thầy gọi tên là: “Linh tinh quyền”, ai cũng cảm thấy hình như những mệt mỏi, vất vả của buổi hành quân dã ngoại như tan biến hết.

Khi được hỏi về chuyện gia đình, thầy cười: “Người yêu thì đây nhưng vợ thì chưa có. Đòi khi phải chém gió là đã có vợ có con rồi để bớt fan, chứ thế này lắm fan hâm mộ quá!”.

Tận tụy với sinh viên

Khóa 4 với hầu hết những sinh viên mới bắt đầu cuộc sống tự lập. Lên Xuân Hòa đối với nhiều bạn là khoảng thời gian đầu tiên xa nhà, bởi thế không khỏi tò mò, thích khám phá, tìm hiểu. Thế là có những lần dạo bước dưới sương đêm, dưới mưa, hay đi ăn đêm... để rồi sáng hôm sau hành quân đường dài, có sinh viên ngất xỉu. Thầy Quang cùng thầy Miên, thầy Quân lại vội vã đưa các bạn đi cấp cứu. Đêm hôm, thầy vẫn túc trực ở hành lang trạm xá đợi các bạn truyền nước. Có tận mắt chứng kiến những hình ảnh ấy mới nghiệm ra cái câu “Cán bộ cứ ăn no ngủ say” mà sinh viên vẫn rí tai nhau là không đúng.

Suy nghĩ của thầy về sinh viên FU

Khi được hỏi về suy nghĩ của mình về sinh viên FU, thầy nhận xét sinh viên

FU nói chung khóa nào cũng nghịch, rất nghịch. Nhưng... thầy thích thế. Thích mà theo thầy cũng không hiểu lý do vì sao. Làm việc với sinh viên thầy như tìm lại được mình cái ngày còn là sinh viên hồn nhiên và vô tư.

Với khóa 4 nói riêng, tháng rèn luyện tại Xuân Hòa đã để lại cho thầy nhiều ấn tượng mạnh. Ban đầu thì thầy thấy khóa 4 nghịch lắm, nghịch hơn các khóa khác, máu thì máu hơn, nhưng chơi chưa hết mình. Bù lại khóa 4 cũng rất có trách nhiệm với bạn bè. Thầy nói cảm thấy rất hạnh phúc, tự hào khi được trông thấy cảnh hai bạn nam khóa 4 nhiệt tình giúp đỡ các bác sĩ, y tá ở viện để cấp cứu cho bệnh nhân. Những lúc ấy thầy thấy sinh viên FU đáng yêu lắm, đã yêu lại càng yêu hơn.

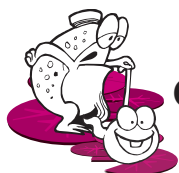
Nhưng cũng chính khóa 4 đã biến thầy từ con người vui vẻ trở thành con người hay cáu kỉnh. Thầy tâm sự: “Sau khi đi Xuân Hòa về, thầy phải dành một vài ngày để phục hồi “nhan sắc và nhân cách”, tìm lại con người vui vẻ của mình ngày trước. Thầy không muốn nhớ tên và cũng không nhớ các bạn đã phạm lỗi gì. Thầy chỉ giữ lại những điều tốt đẹp của sinh viên”. (Không biết sinh viên khóa 4 đọc xong có cảm xúc gì không nhỉ?).

Một tháng sống ở Xuân Hòa, được tiếp xúc và gần gũi với thầy thật nhiều, hiểu thầy hơn, quý thầy hơn. Về Hà Nội

ruồi, không còn được gặp và trò chuyện với thầy nhiều như trước, nhưng tình cảm của sinh viên đối với thầy thì vẫn vậy. Nhân ngày nhà giáo Việt Nam 20/11, xin gửi một lời chúc thay cho lời kết: “Chúc thầy Quang tròn luôn Sáng trong lòng mỗi sinh viên, và xin thầy đừng quên “phòng gương mẫu”, thầy nhé!”.

YếnVH

“SỐNG LÀ CHO, ĐÂU CHỈ NHẬN RIÊNG MÌNH”

Lạc giữa nhiều gương mặt trẻ sành điệu của sinh viên

FU là một “lão nông chi điển” chính hiệu với nước da mận mòi, chiếc áo sơ mi ít khi chịu bỏ trong quần và dáng đi lệt bệt không thể trộn lẫn. Ít ai ngờ, “lão nông” ấy là trai Hà Nội chính cống và là “kẻ cầm đầu” năng động của Đội tình nguyện FU.

Ý tưởng thành lập đội tình nguyện ra đời thật tình cờ. Một lần, Thành cùng cô bạn đang làm tình nguyện viên ở làng trẻ SOS đi dự sinh nhật một em trong làng. Trước hoàn cảnh của các em nhỏ không nơi nương tựa Thành tự nghĩ: “Bạn bè của mình làm được chẳng lẽ mình lại không làm được. Tại làng SOS có rất nhiều trường, nhiều đơn vị tham gia tình nguyện, nhưng dạy Tin học cho các em là một hoạt động mà chưa trường nào thực hiện. Hơn nữa FU là một trường chuyên ngành về Tin học, rất thuận tiện về cơ sở vật chất. Vậy thì còn lý do gì mà không bắt tay làm?”

Tâm tư, trăn trở ấy đã được LongLC, LongDT và HuyTQ - những người bạn cùng lớp nhiệt tình chia sẻ. Thế là tự đứng ra liên hệ với Ban Giám đốc Làng trẻ SOS rồi về xin triển khai từ phía Nhà trường, tự tìm hiểu và biên soạn giáo trình tin học, tự túc phương tiện đưa đón các em sang trường để dạy tin, tự nguyện trở thành “thầy giáo trẻ”... nhóm Tình nguyện nhỏ ấy đã đều đặn tổ chức các buổi dạy Tin tại phòng Lab của Trường. Với sự nhiệt tình, chu đáo và vui tính, đội tình nguyện đã gây

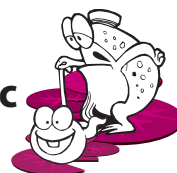
Nguyễn Trung Thành(Áo kẻ) cùng trẻ em làng trẻ SOS

Đó là câu thơ mà nhân vật chính của chúng ta rất tâm đắc và trang trọng đặt làm chữ ký trong Forum và Blog. Tôi biết đó không phải là ý thích nhất thời mà đã trở thành phương châm sống, lý tưởng sống của một chàng trai trẻ tuổi. Và tôi cũng biết, chàng trai ấy là một người rất giàu ...giàu tình thương, giàu nhiệt huyết và lòng trắc ẩn.

được thiện cảm đặc biệt với các em nhỏ ở Làng trẻ SOS.

Thành tâm sự: “Trước đây em chưa từng tham gia vào các hoạt động lớn nhưng nhìn thấy các anh chị làm tình nguyện là thích lắm, vừa vui vừa tích lũy được nhiều kinh nghiệm sống. Và cái quan trọng nhất là thấy mình sống có ích”.

Thế nhưng khi nói chuyện với chúng tôi, Thành nhất định không chịu nhận là Đội trưởng đội Tình nguyện. Thành nói: “Ở đội còn rất nhiều bạn nhiệt tình hơn cả em. Như LongDT, LongLC, HuyTQ, ThắngNM, SơnTĐ...và đặc biệt là cả các bạn nữ như DungVP, VânNTT, DươngKTT...tất cả mọi người đều đóng góp công sức công không nhỏ cho sự lớn mạnh của Đội tình nguyện”.

Cùng với bạn bè trong lớp đứng ra vận động thành lập Đội tình nguyện ĐH FPT, Thành cũng không ngờ hoạt động tình nguyện lại thu hút được sự tham gia rất nhiệt tình không chỉ của sinh viên mà cả các anh chị cán bộ trong Trường. Thời gian đầu, những lời khuyên, lời động viên của anh DũngDT, anh NamNT đã đưa Đội đi đúng hướng và đến bây giờ chị HàPTH, chị DươngTTT, chị AnhNH... cũng tham gia nhiệt tình khiến hoạt động của Đội thêm nhiều ý nghĩa.

Không chỉ có các hoạt động cho cộng đồng, đội tình nguyện còn đóng góp nhiều công sức cho các hoạt động của FU như: đón tiếp tân sinh viên, tổ chức tìm nhà trọ cho sinh viên khóa II. Thành vui vẻ kể lại kỷ niệm đi đón SV khóa mới: "Hôm đó đội bố trí hẳn 10 người đi đón... 2 em từ Quảng Nam ra. Đón được rồi, cả đội đưa các em về nhà ThắngNM (Xuân Đĩnh)... ăn lẩu, đập phá tung bừng. Buổi chiều đi tìm nhà trọ nhưng gặp mưa to, đành đưa các em về tạm nhà 2 bạn trong đội. Hôm sau rủ 2 em đi Bát Tràng chơi, tha hồ tham quan, ngắm nghía. Đến chiều về, may mắn thế nào lại tìm được nhà ở khu Xuân Đĩnh với giá rẻ giật mình: 200K/phòng 2 người, rộng rãi, chỉ cách trường 4km. Sau vụ đó, 2

tân sinh viên mới đã có một cái nhìn đầy ấn tượng về các anh chị SV trong trường".

Thành cũng cho biết những dự định sắp tới: "Sau khai giảng năm học mới của khóa II, chúng em sẽ tiến hành tổ chức lại Đội tình nguyện một cách khoa học và "pờ rờ" hơn. Chúng em cũng rất mong muốn nhận được sự hỗ trợ của nhà trường để Đội tình nguyện ĐH FPT ngày càng lớn mạnh và làm được nhiều điều thật sự có ích cho cuộc sống này".

Mặc dù mới hoạt động được 4 tháng nhưng Đội tình nguyện FU đã để lại nhiều ấn tượng tốt đẹp trong lòng mọi người. Chúc cho những ước mơ, ấp ủ của Thành và Đội tình nguyện sẽ thành hiện thực, bởi "Sống là cho, đâu chỉ nhận riêng mình".

NhuậnNT – LongBM

PROFILE:

- Tên cúng: Nguyễn Trung Thành
- Ngày héch mặt chào đời: 8/2/1989
- Thường trú: Giếng làng SE0110
- Đặc điểm nhận dạng: (không) cao, (hơi) to, (rất) đen, (có vẻ) hôi.
- Điểm yếu và cũng là điểm mạnh: Giàu lòng trắc ẩn.
- Sứ mệnh: "Ăn cơm nhà vác tù và hàng tổng".
- Chức danh "tự xưng": Đội trưởng Đội Tình nguyện Đại học FPT.
- Thần tượng: Grandi

Nàng công chúa Cóc

ThànhNT đang băng qua đường thì gặp con cóc. Nó kêu lên khe khẽ: "Nếu chàng hôn em, em sẽ biến thành một nàng công chúa xinh đẹp". Anh chàng cúi xuống, nhặt lấy nó rồi bỏ vào túi.

Con cóc lại kêu lên: "Nếu chàng hôn em và biến em thành một nàng công chúa xinh đẹp, em sẽ ở lại cùng chàng cả một tuần". Anh chàng lôi con cóc ra, nhìn nó mỉm cười rồi lại cho vào túi.

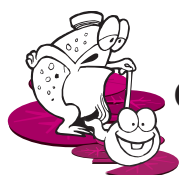
Con cóc kêu lên thăm thiết: "Nếu chàng hôn em và biến em thành công chúa, em sẽ ở lại với chàng và làm bất cứ điều gì chàng muốn". Thành lại một lần nữa lôi nó ra, mỉm cười rồi nhét vào túi.

Con cóc phẫn nộ: "Chàng làm sao vậy? Em đã bảo với chàng em là công chúa xinh đẹp và sẽ chiều chàng. Sao chàng không hôn em cơ chứ?"

ThànhNT trả lời: "Em à, làm lập trình viên như anh chẳng có thời gian cho bạn gái đâu. Nhưng nói chuyện với một con cóc lại hay đấy".

Sưu tầm và biến thể bởi Cóc Độc

“CHAT” VỚI MC

Biography

Họ và tên: Vũ Đình Thắng

Ngày sinh: 28 – 10 – 1989

Tuổi con Rắn

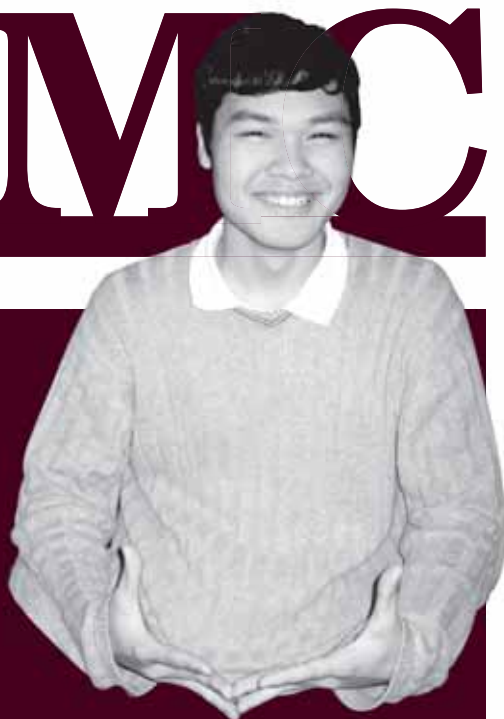
Chòm sao: Con Bò Cạp (Scorpio)

Sở thích: Thích màu hồng (mộng mơ và lãng mạn); thích nuôi mèo; thích nơi nào có nhiều gió; thích chụp ảnh và được đi du lịch khắp nơi, và đặc biệt rất thích học tiếng Anh.

Sở thích vật: ăn uống (thích nhất), xem phim (Megastar), nghe nhạc (tất cả bài nào hợp tai nghe là ok), làm thơ, nhảy nhót (mọi thể loại), đọc tiểu thuyết cổ điển ...

Sở trường: tán phét, la cà đường phố

Nhược điểm: Không có hứng thú với các môn thể thao cho lắm. Có lẽ là do ... không có năng khiếu chăng?

Ai đã từng gắn bó và gắn gũi với sinh viên

FU đều ít nhiều nghe qua cái từ đặc biệt Mamazola! Hay là ai đó tò mò thì cũng chỉ tưởng tượng đó là chân dung một cô gái có phẩm chất đặc biệt đang theo học FU. Nhưng không, đó chính là Vũ Đình Thắng (ThắngVĐ), chàng MC “duyên dáng” được mọi người biết đến trong rất nhiều chương trình của FU. ThắngVĐ từng là một lớp trưởng, và nay là một bí thư năng động được thầy cô và bạn bè quý mến. Chúng ta cùng Cốc Đọc trò chuyện với Thắng nhé!

Chọn FU vì đam mê

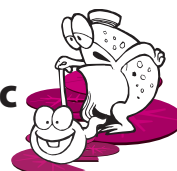
PV: Được biết Thắng thi đỗ Đại học Ngoại Thương - một trường về kinh tế. Vậy tại sao Thắng chọn theo học Đại học FPT để trở thành một kỹ sư CNTT?

ThắngVĐ: Đó là do tác động môi trường. Hồi đầu mình tìm hiểu Đại học Ngoại Thương vì thấy rằng tương lai ở đó rất sáng sủa. Những sinh viên Ngoại Thương mà mình biết sau khi ra trường đều có việc làm ổn định. Hơn nữa gia đình, thầy cô và bạn bè đều khuyên mình nên thi vào Đại học Ngoại Thương. Sau khi tìm hiểu về trường Đại học FPT, mình đã “từ bỏ” lời khuyên và quyết định thi vào. Lý do khiến mình muốn vào FU là ở đây có một “môi trường tự do phát triển con người”. Nó thực sự hấp dẫn mình. Với mình, làm ở ngành kinh tế hay IT không quan trọng, quan trọng là mình đam mê. Mình thực sự quan tâm đến IT từ hồi học lớp 11 vì đặc trưng luôn mới mẻ và cập nhật liên tục. Đó là lý do tại

sao mình lại chọn FU dù đã nhận được giấy gọi nhập học của Ngoại Thương.

PV: FU rất chú trọng tạo điều kiện và môi trường học tập dành cho sinh viên. Sau ba kỳ học, mọi thứ có được như Thắng mong đợi không?

ThắngVĐ: FU có một môi trường học tập tốt cho sinh viên. Tuy nhiên sinh viên vẫn chưa chủ động trong các hoạt động của nhà trường. Trải nghiệm sau ba kỳ học tại lớp học của mình, mình nhận thấy các bạn sinh viên chưa có tinh thần tự giác: Ví dụ như khi có hội thảo hay các hoạt động của FU, thì hầu như các bạn thiếu quan tâm hoặc có chăng chỉ được lúc đầu, sau đó thì việc ai nấy làm, đi về như trản hời. Một vài bạn khá hơn thì vẫn ở lại nhưng làm việc riêng. Hay ngay khi trong lớp học, việc đùa nghịch vẫn được lờ ra nhiều hơn là hợp tác với giáo viên để bài giảng hay hơn, nâng cao chất lượng dạy và học.

PV: Các trường đào tạo CNTT ở Việt Nam cũng như quốc tế đều có chương trình học khá nặng. Các sinh viên thường phải thức khuya làm bài tập, tích cực tìm tòi học hỏi. Có phải ở FU cũng vậy?

ThắngVD: Thật ra nói là nặng nhưng mình thấy cũng bình thường, thậm chí là nhẹ nhàng, hoặc do mình lười không chịu tự tìm tòi học hỏi thêm. Ở FU, có lẽ tới kỳ 4, kỳ 5 hay sau đó khối lượng bài vở mới thực sự nặng. Bằng chứng là các sinh viên khóa I đã phải hi sinh nhiều hoạt động ngoại khóa hơn trước để dành sức cho việc học.

Học hiệu quả nhờ sự đổi thay

PV: Vậy, theo Thắng đâu là phương pháp học hiệu quả nhất ở FU?

ThắngVD: Ái chà! (suy nghĩ)... Theo mình, cách tốt nhất để học và làm việc với nhau là làm thêm vài cái project, khoảng 5 project/kỳ. Như thế có thể phá tan được sự thiếu chủ động của sinh viên. Tuy nhiên, điều đó không phải là dễ, quan trọng vẫn là ý thức sinh viên.

PV: Như vậy, ý thức sinh viên còn kém? Theo Thắng, nhà trường cần có biện pháp gì để thay đổi ý thức sinh viên?

ThắngVD: Nhà trường tạo môi trường để sinh viên tự khẳng định mình. Mà đã tự khẳng định thì là ở mình. Nhà trường không thể 24/24h quan tâm tới sinh viên được, có chăng chỉ can thiệp sâu nếu những bức xúc đó là hợp lý. Đây là một vấn đề khá

nhạy cảm. Bởi vậy, nhà trường nên có biện pháp nhằm thay đổi tình hình. Trước hết là thắt chặt về kỉ luật, vì tình trạng sinh viên vắng mặt trong giờ học là quá thường xuyên. Đồng thời, mình cũng rất mong nhà trường tăng cường tạo điều kiện tổ chức các hoạt động ngoại khóa tạo thêm nhiều hứng thú và động lực cho sinh viên.

Học là học cho bản thân, sinh viên tự quyết định việc học của mình để có tương lai tốt đẹp hơn. Việc học tập và ý thức của sinh viên là vấn đề muôn thủa ở các trường Đại học, chứ không riêng gì FU. Tuy nhiên, với slogan "Dream of Innovation", vấn đề này cần được quan tâm nhiều hơn nữa.

Mamazola

PV: Được biết nickname "Mamazola" ra đời từ những ngày đầu theo học ở FU. Thắng có thể chia sẻ với độc giả báo Cốc Độc về nickname này?

ThắngVD: Cả một câu chuyện dài đấy! (cười). Nhưng tóm lại, vì một số lý do tế nhị nên mình được gọi là "zola". Rồi sau đó, do khả năng "chiêu dụ" các bạn, cái nick của mình được gắn thêm "mama" đằng trước. Từ đó, nickname "mamazola" ra đời.

PV: Không chỉ nổi tiếng là một người hi-fi (2 phải), Thắng còn từng làm lớp trưởng và mới đây chuyển sang làm bí thư. Việc chuyển công tác như vậy có ảnh hưởng nhiều đến việc học tập của Thắng không?

ThắngVD: Hi-fi với mình đúng nghĩa là hi-fi nhé, thích cả trai lẫn gái. Giữa bí thư và lớp trưởng có sự khác nhau khá lớn trong vai trò. Trước mình

làm lớp trưởng, công việc cũng nhẹ do có một bí thư tuyệt vời. Còn giờ, mọi thứ đã khác, việc xây dựng phong trào trong lớp và gắn kết các thành viên thực sự khó khăn hơn "ngồi mát chỉ tay". Việc học tập thì không bị ảnh hưởng nhiều, vì mình có tinh thần tự động: Mình dành nhiều thời gian cho lớp hơn, về nhà muộn hơn cũng như bớt thời gian cho các bạn cũ. Nhưng mình cảm thấy rất vui vì được làm việc và nhất là xung quanh mình là những người bạn rất dễ mến và đáng yêu.

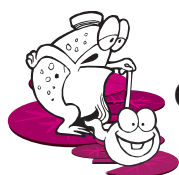
PV: Sinh viên thường có những tình cảm đôi lứa rất đẹp. Chuyện "riêng tư" của Thắng thì sao nhỉ?

ThắngVD: Nhìn vào các "couple" trong trường, mình cũng hơi ghen tỵ một chút. Nhưng lúc này thực sự mình chưa nghĩ đến, học và chơi vẫn là trên hết.

PV: Xin cảm ơn Thắng! Chúc bạn sẽ tiếp tục gặt hái được nhiều thành công hơn nữa trong cuộc sống!

LamborghiniPtH

Chân dung một CỐC “GIÀ”

Anh được biết đến như một “già làng” lớn tuổi, chứng chạc nhất trong số những sinh viên hiện giờ FU đang “sở hữu”. Cóc FU đã không còn lạ gì anh, một sinh viên năng nổ mà hoạt động nào cũng thấy mặt, một người bạn luôn biết chia sẻ, một ông anh vui tính và hết sức tin cậy. Chúng tôi may mắn có một cơ hội phỏng vấn anh ở trường, trong không gian yên tĩnh cuối buổi chiều khi mọi người đã gần như ra về hết. Nói với chúng tôi, anh không thích kể nhiều về bản thân. Thuyết phục mãi, anh mới đồng ý nhưng với điều kiện, hãy chỉ coi cuộc phỏng vấn như một cuộc trò chuyện nho nhỏ về cuộc sống, giữa những người anh em...

“Về biệt danh cóc già?”

Anh cũng không nhớ biệt danh bắt này bắt đầu từ lúc nào. Có lẽ bởi anh là sinh viên lớn tuổi nhất. Suy nghĩ của anh ư? (cười). Chắc chưa ai có ai thay thế danh hiệu.

“Sự xuất hiện ở FU?”

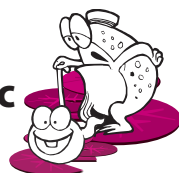
Thực tế là, anh đã làm việc sau khi học ĐH được vài năm, gấp và cũng đã kiểm định nhiều môi trường khác nhau. Nhưng bản thân anh không thấy thích sự cạnh tranh mà người này luôn tìm cách kéo người kia xuống. Và rồi anh tìm thấy FPT, tách biệt ra ngoài guồng xoáy. Anh tìm thấy trong đó sự cởi mở và điều kiện phát triển, với những con người biết cách cùng nhau tiến lên.

Anh đã chọn và rồi trở thành một sinh viên, trong ngôi trường mới này. Nhiều người cùng tuổi, bạn bè anh cho đó là một quyết định phiêu lưu và mạo hiểm. Nhưng anh nghĩ rằng mình làm đúng và đang làm rất tốt. Anh đang đi trên con đường mà anh thật sự yêu thích, anh được sống với niềm đam mê CNTT của mình. Anh đam mê máy tính. Lần đầu tiên tiếp xúc với nó, anh đã ngồi liền 5 ngày 5 đêm, không rời máy. Ăn cơm, uống nước đều nhờ bạn mang đến. Đến ngày thứ 6 mới chịu “gục”, lăn ra ngủ (cười)... Yêu là thế, tuy nhiên trước đây, anh chưa có điều kiện học tập một cách nghiêm túc về ngành này. Học tập FU sẽ là khoảng thời gian cho anh có điều kiện nghiên cứu chính qui và sẵn sàng cho công việc về sau.

“Anh thấy mình rất trẻ trong môi trường FU”

Ở FU anh học hỏi được rất nhiều- từ bất kì người nào anh gặp, từ những giáo viên trẻ hay từ chính các em. Nơi đây có nhiều thái cực mà cái nào cũng được đẩy lên rất cao. Năng động, sáng tạo, thông minh... là những điểm anh nhận ra từ những sinh viên FU, đa phần là 8X. Anh thấy thích cũng như khám phục thực sự những điểm lợi thế ấy.

Tuổi tác thường là vấn đề anh được hỏi. Nhiều người coi đó sẽ gây nên nhiều khó khăn. Với anh không vậy, đó chỉ là những trở ngại để vượt qua. Chất xám tỉ lệ thuận với sức khỏe. Anh luôn cố gắng giữ gìn sức khỏe tốt

nhất cho mình. Không có gì là không thể, chỉ cần có thái độ và phương pháp hợp lý. Ngày ngày được nói chuyện và tiếp xúc với các em, thay vì một cuộc sống quá ổn định và tẻ nhạt trước kia, cuộc sống của anh như thú vị và nhiều ý nghĩa hơn.

Dự định gần về công việc của anh sau thời gian tại FU chắc sẽ là 3 năm làm việc, đóng góp cho tập đoàn FPT và thử phát huy hết khả năng của mình. Còn lại những việc sau đó thì anh chưa nghĩ đến.

“Như người đứng sau cánh gà, anh thích quan sát mọi người”

Anh thích quan sát mọi người, hơi lặng lẽ một chút, và muốn mình là người đi sau để được quan sát. Anh muốn tìm điểm tốt từ những người xung quanh và học tập nếu có thể. Những điểm chưa tốt, anh sẽ cố gắng giúp họ theo cách của mình. Và khi làm những điều ấy, anh tìm thấy niềm vui.

“Lạc quan chủ nghĩa...”

Anh thích sống theo chủ nghĩa lạc quan. Tất nhiên, cũng như tất cả mọi người, anh cũng có những lúc cảm thấy rất chán chường, mệt mỏi, và phải vượt qua. Thường thì là do những ảnh hưởng của tình cảm. Còn trong công việc, biết cách đặt mục đích, mục tiêu, và tạo một góc nhìn khách quan đã giúp cho anh có thể hoàn thành khá tốt những việc trước mắt, nên ít khi phải chịu áp lực quá lớn.

Trước, hồi bằng tuổi các em, tính anh cũng bốc đồng, cũng thích tỏ ra nổi trội, muốn chứng minh mình là người quan trọng... Anh đã dần thay đổi. Mốc thay đổi anh cũng không nhớ chính xác, có thể là từ khi đọc cuốn sách “Đắc nhân tâm”. Đó là một cuốn sách rất hay, và anh tìm thấy nhiều triết lý sống cho mình. Anh điềm tĩnh hơn, biết cách lắng nghe và nhìn nhận mọi việc.

“Sở thích ăn chơi nhậu nhẹt chứ gì?”

Về sở thích âm nhạc, anh nghe và thích nhiều thể loại, nói chung cũng tùy tâm trạng, cảm xúc. Lúc thấy vui, anh có thể nghe rock, rock nặng. Đôi khi, anh tự giành cho mình những điểm lặng, những khoảng thời gian nghỉ ngơi không làm gì cả, không tiếp xúc với ai, chỉ đơn giản nghe nhạc và suy nghĩ. Anh thường đọc sách, nhưng mọi quyển sách anh đều đọc dưới góc độ tâm lý.

Anh rất thích chơi thể thao và rèn luyện sức khỏe. Kỷ niệm thể thao tại trường đáng nhớ nhất gần đây có lẽ là giải bóng đá C1 FPT, khi anh tham gia trong đội hình của đội Cán bộ.

Cứ nghĩ về khoảnh khắc được làm thủ môn, đứng cạnh anh Miên kều và anh Dũng là anh không thể nào nhịn cười. Lúc đó mới thấy chiều cao quả là vấn đề đáng sợ.

“Gia đình hả?”

Anh yêu sự bình yên trong cuộc sống và thích chân lí: sống vì những người mình yêu thương. Gia đình đương nhiên là điều anh phải nghĩ tới rồi. Tại sao không nhỉ? Biết đâu vài tháng tới mọi người trong trường lại sốc hết khi biết tin anh lấy vợ thì sao.(cười)

Chợt anh có điện thoại. Một nụ cười tươi tắn và trong lành hiện thấy trên môi anh. Chúng tôi đoán anh có hẹn, có thể là với người yêu nữa, nên cũng không muốn giữ anh lâu hơn. Tạm biệt anh, chúng tôi cảm thấy như vừa được trò chuyện cùng một người anh trai, dễ mến và tin cậy. Thật mừng khi đã có cơ hội học tập và làm việc cùng anh. Chúc anh mãi trẻ và tràn đầy sức sống như lúc này. 🍎

Apple

Vài dòng trích ngang

Ngày sinh chính xác: 21/4/1979

Nguyên: Cựu sinh viên ĐH Bách Khoa Đà Nẵng

Hiện tại: Là một thành viên trong gia đình Cóc- Cóc trưởng giống 306

Dự định tương lai gần: Cưới vợ

Xa hơn:

Xa hơn nữa: Chưa nghĩ ra

Tiếng Nhật

Ngoại ngữ THỨ 2 của ĐH FPT

“Nhật Bản là một thị trường khá khó tính, họ luôn đòi hỏi các kỹ sư CNTT không chỉ có năng lực mà còn phải thông thạo tiếng Nhật, am hiểu văn hóa và cách làm ăn của Nhật. Đa số các công ty Nhật không dùng tiếng Anh mà ra điều kiện cho đối tác phải giao tiếp bằng tiếng Nhật...”

1. Tại sao lại là Nhật Bản?

Hiện nay trên thế giới có hai thị trường lớn về gia công phần mềm mà các doanh nghiệp xuất khẩu phần mềm Việt Nam đang nhắm tới, đó là Mỹ và Nhật Bản. Theo báo cáo đánh giá tiềm năng hợp tác của Hiệp hội doanh nghiệp phần mềm Việt Nam (VINASA), Mỹ là nước chiếm tỷ trọng thuê gia công phần mềm nước ngoài lớn nhất, gần 40%. Tuy nhiên, Mỹ lại đang là mảnh đất mầu mỡ của Ấn Độ - đối thủ cạnh tranh trực tiếp của Việt Nam trên thị trường gia công phần mềm trên thế giới. Với lợi thế chính là nguồn nhân lực CNTT dồi dào, chất lượng cao, thành thạo tiếng Anh và giá nhân công tương đối rẻ, Ấn Độ thực sự là thách thức lớn của Việt Nam khi tiến sâu vào thị trường đầy tiềm năng này.

Theo phân tích của một số chuyên gia, Nhật Bản đang là một thị trường đầy tiềm năng và cũng là niềm hy vọng chính của các doanh nghiệp xuất khẩu phần mềm Việt Nam. Bên cạnh đó, Việt

Nam đang là một trong số các quốc gia mà Nhật Bản hướng đến với những lợi thế: tương đồng về văn hóa; gần gũi về vị trí địa lý; sự ổn định chính trị và quan trọng nhất là nguồn nhân lực trẻ, dồi dào, có chất lượng cao, giá rẻ.

Trong một buổi họp báo mới đây, ông Phạm Tấn Công, Tổng Thư ký VINASA, cho biết: “Chỉ tính riêng ngành công nghiệp phần mềm nhúng của Nhật hiện thiếu khoảng 70.000 kỹ sư... Tiềm năng hợp tác CNTT Việt Nam - Nhật Bản là rất lớn. Song, sự hợp tác ấy phụ thuộc rất nhiều vào khả năng cung ứng về nhân lực CNTT từ phía Việt Nam”.

Trong vài năm trở lại đây, FPT Software – nơi làm việc trong tương lai của sinh viên ĐH FPT, luôn là đối tác quan trọng của các Công ty hàng đầu Nhật Bản và thế giới như Fujifilm, Panasonic, Hitachi Soft, Sanyo Electric... Chấn chấn nhu cầu này sẽ còn tăng mạnh trong tương lai và là triển vọng lớn cho ngành phần mềm của nước ta, đồng thời cũng là bài toán đặt ra cho ngành đào tạo CNTT Việt Nam nói chung và

ĐH FPT nói riêng, khi mà số lượng và chất lượng nhân lực CNTT vẫn chưa đủ đáp ứng yêu cầu, đặc biệt là về khả năng ngôn ngữ.

2. Yêu cầu của thị trường Nhật Bản: Quan trọng nhất là Ngôn ngữ

Thực tế cho thấy, công nghệ và kỹ thuật chưa bao giờ được coi là vấn đề lớn với các kỹ sư CNTT Việt Nam mà ngoại ngữ mới chính là yếu tố gây ra nhiều khó khăn nhất. Thật vậy, ngoại ngữ luôn là rào cản lớn của các công ty trong nước khi làm việc với các đối tác nước ngoài, đặc biệt là tiếng Nhật - một ngôn ngữ không phổ biến và được coi là khó học. Hiện nay, ngoài các trường Chuyên Ngữ và ĐH FPT thì chưa có một trường ĐH chuyên ngành nào dùng tiếng Nhật làm môn ngoại ngữ, khiến số lượng kỹ sư CNTT biết tiếng Nhật đã thiếu lại càng thêm thiếu.

Một số công ty chuyên gia công phần mềm thị trường Nhật Bản cho

biết, tiêu chí tuyển chọn lập trình viên là phải có trình độ tối thiểu 2.5 kyu trở lên, trong khi cả nước ta mới chỉ có hơn 100 người đạt trình độ 1 kyu – trình độ cao nhất trong tiếng Nhật. Bên cạnh đó, không phải ai giỏi tiếng Nhật cũng muốn theo ngành CNTT và ngược lại. Mẫu thuẫn này buộc các công ty gia công phần mềm Việt Nam phải bỏ ra chi phí rất lớn để đào tạo tiếng Nhật cho lập trình viên của mình trong khi khoản đầu tư họ bỏ ra không tương xứng với kết quả thu được vì thời gian đào tạo quá gấp rút và thiếu tính hệ thống.

Trong khi đó Nhật Bản là một thị trường khá khó tính, họ luôn đòi hỏi một số lượng kỹ sư CNTT không chỉ có năng lực mà còn phải thông thạo tiếng Nhật, am hiểu văn hóa và cách làm ăn của Nhật. Đa số các công ty Nhật không dùng tiếng Anh mà ra điều kiện cho đối tác phải giao tiếp bằng tiếng nhật. Hiện nay, ngoài FPT Software thì rất ít các công ty khác có kỹ sư CNTT có khả năng giao tiếp và làm việc tốt bằng tiếng Nhật.

3. ĐH FPT dạy tiếng Nhật: Đón đầu xu hướng và mở ra tương lai

Trở thành thành viên chính thức của tổ chức Thương mại thế giới, Việt Nam - một thị trường năng động và nhiều tiềm năng, đã thu hút được nguồn vốn lớn đầu tư trực tiếp từ nước ngoài, nhất là từ các công ty CNTT Nhật Bản. Đứng trước làn sóng đầu tư của Nhật Bản và đón đầu xu hướng, ĐH FPT đã và đang tiến hành giảng dạy tiếng Nhật như là môn ngoại ngữ thứ hai nhằm đáp ứng nhu cầu đào tạo nguồn nhân lực CNTT tiếng Nhật đang vô cùng khan hiếm. Bên cạnh đó, rất nhiều sinh viên tiềm năng quan tâm đến chương trình đào tạo chuyên

ngành CNTT hoàn toàn bằng tiếng Nhật với mong muốn mình có thể làm việc như những kỹ sư CNTT Nhật Bản có khả năng thích nghi với môi trường làm việc quốc tế.

Được coi là vườn gieo những mầm ươm tương lai cho FPT Software, ĐH FPT xác định ngoại ngữ, đặc biệt môn Tiếng Nhật sẽ là kỹ năng then chốt quyết định thành công của mỗi sinh viên sau khi ra trường. Ngày 13/06/2007, TS. Lê Trường Tùng, Hiệu trưởng trường Đại học FPT đã ký kết và công bố thỏa thuận giữa Đại học FPT và Hiệp hội Tu nghiệp Kỹ thuật Hải ngoại Nhật Bản - AOTS về việc sử dụng giáo trình tiếng Nhật cho sinh viên ĐH FPT với mong muốn: "Đại học FPT sẽ trở thành nơi đào tạo sinh viên bằng tiếng Nhật lớn nhất Việt Nam".

Không chỉ đón đầu xu hướng, thu hẹp khoảng cách giữa đào tạo và nhu cầu thực tế của doanh nghiệp, trường ĐH FPT còn ký kết nhiều cam kết học bổng và việc làm với các trường ĐH và công ty Nhật Bản, mở ra một tương lai tươi sáng cho sinh viên với cơ hội được học tập và làm việc ở một trong những nước có nền công nghiệp tiên tiến và hiện đại nhất thế giới. Cho đến nay, trường Đại học FPT đã có thỏa thuận hợp tác quốc tế với 9 trường Đại học trên thế giới, trong đó có 4 trường Nhật Bản: ĐH Công nghệ Kyushu, ĐH Shinshu, ĐH Aizu, ĐH Wakahoku.

Đại học FPT mới đây đã tham gia đoàn Studytour do Tổng Giám Đốc FPT Trương Gia Bình dẫn đầu sang thăm và làm việc với một số đối tác chiến lược về tài chính và giáo dục ở Nhật Bản. Mục tiêu của chuyến đi nhằm học hỏi kinh nghiệm đào tạo đại học của Nhật, tìm kiếm cơ hội hợp tác về chương trình giáo trình, đào tạo

Buổi nói chuyện của Tổng biên tập tạp chí Nikkei - Nhật Bản về ngành CNTT tại Nhật Bản

tiếng Nhật, tìm nguồn giảng viên, trao đổi sinh viên... Và quan trọng nhất qua những chuyến đi thế này đã mở ra nhiều cơ hội việc làm on-job training tại các công ty Nhật Bản cho sinh viên ĐH FPT ngay sau khi ra trường.

4. "Vượt qua thử thách"

Bước vào học kỳ 4, lần đầu tiên sinh viên khóa 1 được tiếp xúc với một ngôn ngữ mới, bộ chữ mới. Sự khó khăn ban đầu nhanh chóng chuyển thành sang hứng thú khi sinh viên được biết đến một nền văn hóa mới, những con người mới. HưngLV- lớp SE0101 cho biết: "Học tiếng Nhật khá thú vị, cả thầy và trò đều hào hứng vì rất mới mẻ. Có cả giáo viên người Nhật tham gia giảng dạy nên sinh viên thấy thích học hơn và quan trọng nhất là trau dồi được khả năng phát âm của mình".

Với mục tiêu sinh viên khi ra trường đạt mức 2.5 kyu trở lên tức là có thể trao đổi, tiếp xúc được với đồng nghiệp, khách hàng trong công việc, môn tiếng Nhật đã trở thành một trong những môn học quan trọng trong chương trình đào tạo của trường. Bên cạnh việc tuyển chọn kỹ lưỡng đội ngũ giảng viên người Việt và người Nhật, nhà trường đã tạo những điều kiện tốt

Cóc “view”

nhất để bộ môn tiếng Nhật có thể triển khai tốt kế hoạch đào tạo đáp ứng được mục tiêu đề ra.

Tuy vậy, những khởi đầu mới bao giờ cũng gian nan và vất vả. “Sau hơn 2 tháng học tiếng Nhật, khối lượng kiến thức của môn học khá nặng đối với sinh viên, trên tương quan với các môn học khác. Với cường độ 3 buổi/ tuần và với lượng từ mới, kiến thức mới từng buổi, không phải ai cũng có thể theo kịp” – ThànhNT, SE0104 chia sẻ. Quả thực sinh viên khóa 1 trong kỳ 4 này vẫn phải “gánh” trọn 3 môn chuyên ngành là OOP (C++), DSA (Java) và OS&N (Linux) cộng với môn tiếng Nhật cũng phần nào ảnh hưởng đến khả năng tiếp thu của sinh viên.

Trao đổi với chúng tôi, cô Nguyễn Kim Ánh, Phó Hiệu trưởng ĐH FPT cho biết: “So với tiếng Anh, tiếng Nhật khó viết hơn và khó học hơn do ít có điều kiện tiếp xúc, làm quen từ trước. Tuy nhiên, không có môn học nào là dễ cả, cho nên trước hết đòi hỏi các em phải nỗ lực học tập rất nhiều. Về phía bộ môn, chính do rất hiểu đặc thù của việc học ngoại ngữ tiếng Nhật ở Việt Nam, nên các thầy cô đã bỏ ra rất nhiều công sức để chuẩn bị giáo án, tài liệu, giáo cụ, phụ đạo... giúp cho các em học tập được dễ dàng và hiệu quả hơn. Về phía nhà trường sẽ dựa trên kết quả học tập cụ thể của các em để xem xét và có những cải tiến phù hợp, nếu thấy cần thiết.”

Như vậy có thể thấy việc ĐH FPT đưa tiếng Nhật vào chương trình giảng dạy chính thức đã khẳng định việc đón đầu nhu cầu cao về nhân lực CNTT của thị trường Nhật Bản là hoàn toàn đúng đắn, đồng thời mở ra cơ hội lớn cho sinh viên Việt Nam có thể tìm kiếm những công việc tốt ngay chính tại mảnh đất quê hương của hoa Anh Đào. Sinh viên ĐH FPT không có cách nào khác là phải nỗ lực hết mình, vượt qua thử thách ban đầu để nắm lấy cơ hội thành công cho chính mình.

Để làm việc với người Nhật thì:

Kỹ thuật phải “ngon” và Tiếng Nhật cũng phải “ngon”

Dáng người thanh mảnh, phát âm tiếng Việt rất chuẩn, giọng nói nhỏ nhẹ và hóm hỉnh, giàu kinh nghiệm giảng dạy, rất hiểu về Việt Nam, về thực tế quản lý và triển khai các dự án phần mềm của Việt Nam với thị trường Nhật Bản – cô là Ayano Suzuki, Chủ nhiệm Bộ môn tiếng Nhật của ĐH FPT. PV Cóc đọc đã có buổi phỏng vấn nhanh với cô để giúp bạn đọc hiểu hơn về việc dạy và học tiếng Nhật tại FU.

tính toán kỹ lưỡng mục tiêu như thế nào, bao nhiêu buổi, bao nhiêu tiết tính ra bao nhiêu bài, mỗi tiết dạy mấy bài cho phù hợp với khả năng tiếp thu của sinh viên.

Thưa cô Suzuki, sinh viên FU cần những phẩm chất gì để có thể làm việc được với đối tác Nhật Bản?

- Đầu tiên là phải ngon kỹ thuật, sau đó tất nhiên tiếng Nhật cũng phải ngon rồi (cười). Ngoài ra cũng cần phải có tính cẩn thận tỉ mỉ và phải nắm bắt được phía đối tác muốn gì.

Cô đã từng giảng dạy tại Khoa Ngoại ngữ (Đại học Quốc gia), vậy so với các trường, các trung tâm đào tạo tiếng Nhật thì giáo trình, khối lượng và cường độ học của FU có gì khác?

- Hiện nay nhiều trung tâm, nhiều trường sử dụng giáo trình khác, nhưng cái gốc vẫn chính là giáo trình trường mình dùng. Nghĩa là giáo trình của trường mình cũ hơn nhưng thực ra tiếng Nhật không thay đổi mấy nên cũng không sao. Điều quan trọng nhất là giáo trình chúng ta đang sử dụng soạn dành cho kỹ sư, còn họ dùng cho những người giao tiếp bình thường.

Về khối lượng thì không khác nhiều! Với Khoa Ngoại ngữ, Đại học Quốc gia vì là chuyên ngành ngoại ngữ nên học học trải dài tất cả các ngày trong tuần còn FU chỉ có 3 buổi/ tuần nên sinh viên phải học tập trung hơn, chịu khó hơn. Chúng tôi cũng đã

Hiện tại sinh viên FU cảm thấy khá khó khăn khi học tiếng Nhật. Cô có lời khuyên gì cho họ?

- Tiếng Nhật không phải là quá khó, đặc thù duy nhất chỉ là chữ viết khó. Phát âm và từ vựng nói chung là dễ, ngữ pháp so với các ngôn ngữ khác thì được đánh giá là trung bình. Lời khuyên cực kỳ bình thường cho các em chỉ là cố gắng và cố gắng.

Thưa cô, nếu kết quả học tập của sinh viên kém hơn so với yêu cầu của nhà trường thì sẽ có sự giảm tải nào không hay vẫn sẽ giữ nguyên?

- Hiện tại vẫn chưa có kết quả thi giữa kỳ nhưng chúng tôi sẽ xem xét. Nếu thấy cần thiết sẽ điều chỉnh, khối lượng là một điều phải cân nhắc. Nói chung trường ta dạy nhiều, sinh viên phải học nhiều và như anh BìnhTG đã nói: Sinh viên ĐH FPT không có thời gian để chơi, chính vì vậy các em phải cố gắng thôi.

Xin cảm ơn cô!

Sinh viên FU CÓ GIÀU?

"Mình xin tự giới thiệu, mình đến từ Trường Đại học FPT...". Chắc hẳn câu nói này đã khá quen thuộc với mỗi sinh viên FU chúng ta. Thật vậy, bạn đi đâu, làm gì thì "màn" đầu tiên không thể thiếu được đó là việc giới thiệu tên, tuổi, sinh viên trường nào? Tôi nhớ có một lần đi phỏng vấn tuyển người chơi cho chương trình "Kết nối trẻ" của VTV6, sau khi đã chuẩn bị rất kỹ về ý tưởng, tôi mạnh dạn xung phong lên trình bày. Nhưng bất ngờ thay, khi hoàn tất "lý lịch chính thức" theo cách trên thì ngay lập tức phía bên dưới có tiếng vọng lên chầm chọc "FPT là trường đóng tiền vào học à?". Thực sự tôi bị shock và thấy bị xúc phạm bởi câu hỏi ấy. Tôi bắt đầu cảm thấy ức chế và run...

Tôi tự hỏi: "Chẳng lẽ sinh viên FU bị gán cái mác giàu và kém vậy sao?". Và đến hôm nay, khi đã là sinh viên FU được gần một năm, khi đã bắt đầu ngấm dần cái chất FU, tôi có cảm giác phải chăng sự giàu có của sinh viên FU được thâm tóm từ 4 chữ "T"?

Tiền

Thoảng qua Detech một vòng, người ngoài trầm trồ lên khen ngợi "Sinh viên FPT sướng thế!". Đúng thế thật. Chúng tôi được học tập trong môi trường có điều hoà mát mẻ, nhà vệ sinh sạch sẽ. Thư viện vừa có desktop, vừa có laptop chạy ầm ầm. Giá cả trong căng tin mới nhìn đã thấy "choáng", gấp rưỡi căng tin các trường khác. Thế mà sinh viên vẫn kéo vào ùn ùn. Qua nhà xe nom thấy tỷ lệ xe máy "át" hẳn xe đạp. Đặc biệt là khoản học phí cao ngất ngưỡng, lại còn tính bằng "đô" khiến người người chú ý. Nói chung là vân vân các bằng chứng để làm sáng tỏ sinh viên FU là con nhà giàu.

Nhưng sự thật là gì? Cứ cho rằng học phí của sinh viên FPT khá cao (11.200 USD/4 năm) so với thu nhập của người Việt Nam. Tính ra khoảng 4 triệu VNĐ/1 tháng. Nhưng gần một nửa số sinh viên trong trường thuộc diện đạt học bổng, vay tín dụng. Rất nhiều bạn trong trường xuất thân từ gia đình nhà nông, có hoàn cảnh gia đình khó khăn và thực sự muốn theo

học FU với khát vọng đổi thay và xây dựng tương lai.

Bản khoản trả lời câu hỏi về tài chính của sinh viên FU, tôi đã có một "tua" mục sở thị quanh trường. Điểm dừng chân đầu tiên là ngôi chầu chực ở căng tin cạnh trường để phỏng vấn các chị nhân viên phục vụ ở đây. Họ chia sẻ rằng nếu so sánh về việc tiêu

Cóc “view”

tiền của Cóc FU, bản thân các chị thấy Cóc FU khá phóng khoáng và không cò kè chuyện tiền nong. Nhưng khi xét ra thì thực chất mức độ ăn tiêu của sinh viên mình cũng vào loại trung bình, bởi một suất ăn trong căng tin điều hoà cũng chỉ nhỉnh hơn một suất cơm bụi đôi chút. Hơn thế nữa, rất nhiều sinh viên thường chọn giải pháp chịu nóng để tiết kiệm bằng cách gần bó với các quán cóc gần trường.

Đã gọi là sinh viên thì ở đâu cũng vậy. Cóc FU cũng giống như tất cả các sinh viên khác: cuối tháng “chết bóp” ăn mì thay cơm, đầu tháng lo tiền nhà trọ, và bất cứ lúc nào cũng nhấp nhóm kiếm việc làm thêm mong có chút thu nhập để sống cho thoải mái hơn.

Có thể có những phụ huynh FUers là những người thành đạt và hết lòng vì con cái, nhưng “giàu” vẫn là niềm mơ ước của các Cóc FU muốn vươn tới bằng đôi tay của chính mình.

Tài

Một số người cho rằng FU là nơi tập hợp của tất cả những kẻ trượt Đại học hoặc không đủ can đảm đối diện trực tiếp với kỳ thi Đại học. Chính vì “trình độ dân trí thấp” nên tỷ lệ trượt, thi lại, học lại ... cao kỉ lục. Tuy nhiên, có một sự thật ở FU là tỷ lệ sinh viên đỗ nhiều trường Đại học nhưng vẫn quyết tâm chọn FU, sinh viên đang theo học từ các trường khác chuyển sang FU và sinh viên vào thẳng chiếm một con số không nhỏ.

Anh DũngDT - Trưởng phòng công tác sinh viên có nhận xét: sinh viên FU thông minh, nhanh trí (điều này được minh chứng qua kỳ thi IQ vào trường) nhưng tài năng cụ thể thì

không nổi bật. Điều đó dễ hiểu khi số sinh viên FU còn đang khiếm tốn thì thật khó để có nhiều tài năng trong tất cả các lĩnh vực.

Tuy nhiên, mỗi FUer đều đang nỗ lực cố gắng hoàn thiện mình. Lượng kiến thức chuyên môn học được trong các giờ học chính cùng với những trải nghiệm được chia sẻ từ các hoạt động sinh viên, các câu lạc bộ đang dần dần giúp sinh viên FU khẳng định mình trong con mắt những người ngoài cuộc, không phải bằng những lời giải thích sáo rỗng, rườm rà.

Tính

Những người thành kiến thường gán ghép hai tính từ “giàu” và “kém” cho Cóc FU. Nhưng thực sự, trong khi phỏng vấn FUers về nhận xét này của người ngoài, tôi không hề nhận thấy một sự dao động nào trong ánh mắt các bạn. Điều đó được giải thích bởi các Cóc FU đã quá quen đối mặt với các sóng gió của dư luận và đủ vững vàng, vượt lên, cùng nhau bước tiếp trên con đường còn nhiều khó khăn và thách thức. Đó chính là phong cách của sinh viên FU: bỏ ngoài tai những lời dị nghị để quyết tâm thực hiện khát vọng đổi thay.

Học trong môi trường tại FU, tất cả sinh viên đều cảm thấy tự tin để thể hiện mình, để sống với chính tính cách mình mà không sợ bị chê bai hay soi mói. Và vì vậy, FU giống như một rừng hoa mà ở đó mỗi bông hoa được thoả sức tỏa hương khoe sắc. Một môi trường trong sạch và lý tưởng sẽ không bao giờ có đất cho sự gian dối trong cả học tập và cuộc sống. Đó là những điều mà chúng ta nên tự hào và trân trọng.

Nhưng bên cạnh đó, chúng ta không thể che giấu những mặt trái trong “phong cách” FU: một sự non trẻ, thiếu trải nghiệm dẫn đến hiện tượng sinh viên FU dường như chỉ biết “tự sướng nội bộ”? Có khi nào bạn cảm thấy rằng chúng ta đang an ủi lẫn nhau trước những thất bại, trước những khó khăn bởi từ “tự sướng”?

Tình

Đây chính là chữ T cuối cùng mà tôi muốn nói tới, yếu tố quan trọng nhất của một FUer.

Khác với sinh viên các trường bạn, hầu hết cóc FU quen biết khá nhiều người trong trường từ khoá 1 đến khoá 3. Thậm chí, các em khoá 4 chưa vào trường cũng “lọt vào tầm ngắm”. Đối với mỗi FUer, Detech như ngôi nhà thứ hai. Buổi sáng đến trường, gặp mặt anh em trong nhà. Buổi trưa đi ăn cùng nhau. Buổi chiều học cùng nhau. Buổi tối, khi trở về nhà rồi còn chat chit như bằng hữu lâu ngày không gặp. Mỗi Cóc FU là một thành viên trong đại gia đình gần 10.000 người, cùng đối xử với nhau một cách chân thành, không chút giả tạo và tính toán.

Sinh viên FU không chỉ làm bạn với nhau mà còn thân thiện đối với tất cả mọi người, từ anh bảo vệ đến các chị bán hàng ở căng tin; từ thầy cô giáo đến chị thủ thư; từ các anh chị bên Công tác sinh viên đến cán bộ phòng hành chính. Cũng thật hiếm thấy có nơi nào sinh viên gần gũi với các thầy cô giáo và cán bộ nhà trường như ở FU. Và thậm chí, đôi lúc thầy cô hay các anh chị cán bộ còn là những người sẽ chia sẻ với sinh viên những nỗi niềm không biết nói cùng ai.

Chữ “tình” ấy xuất phát từ truyền thống của cả tập đoàn. Và chắc rằng sẽ lớn lên cùng FU theo năm tháng, bất chấp khó khăn, thử thách. Một năm, hai năm hay mười năm nữa, dân số FUers có thể sẽ lên tới hàng nghìn người, thì điều chúng ta muốn gìn giữ đầu tiên đó chỉ là chữ “tình” mà thôi.

Cũng giống như danh từ “người FPT”, sinh viên FU cũng có tên riêng của mình: “Cóc FU” hay “FUers”. Đặt ra một cái tên thật là đơn giản nhưng để mọi người trân trọng nó là cả một quá trình gian nan. Chúng ta chỉ có thể làm được việc đó nếu biết rõ mình là ai và mình đang đứng ở đâu để định hướng bước tiếp. Trong một tương lai không xa, chúng ta có thể tự hào nhìn lại và thấy rằng chúng ta đã hội tụ đủ bốn chữ T: tiến, tài, tính, tình.

Eagle

Cảm ơn topic “FUers có gì hay?” trên Forum svfpt.net

Lựa chọn & kì vọng

CHẮC HẸN MỖI ANH CHỊ CỐC FU KHOÁ 1, 2, 3 ĐỀU ĐÃ TRẢI QUA CẢM GIÁC HỒI HỢP, HƯỚC HÚC TRONG NHỮNG NGÀY ĐẦU TIÊN TRỞ THÀNH SINH VIÊN GIỐNG NHƯ CẢM XÚC CỦA CÁC CỐC KHOÁ 4 THỜI ĐIỂM NÀY. NIỀM ÁP Ứ BẮT LẬU NHAY ĐÃ TRỞ THÀNH HIỆN THỰC. VẬY CÁC CỐC KHOÁ 4 NGHĨ GÌ VỀ FU, ĐẶT NIỀM HI VỌNG NHƯ THẾ NÀO VÀO FPT? CHÚNG TA HÃY CÙNG TÂM SỰ VỚI CÁC CỐC KHOÁ 4 ĐỂ HIỂU RÕ HƠN VỀ ĐIỀU “BÍ ẨN” NÀY.

Tại sao em chọn học FU?

Khi được hỏi điều này, hầu hết các Cốc đều trả lời vì yêu thích ngành Công nghệ thông tin và thích môi trường học ở FU. Phương pháp giảng dạy mới và sự đảm bảo về đầu ra sau khi tốt nghiệp là một trong những điểm thu hút sinh viên vào FU. Ngoài ra, FU còn nổi tiếng hơn cả bởi môi trường tự do phát triển cá nhân. Cốc HưngĐQ tâm sự: “Em quen một vài anh học FPT và được nghe kể về chương trình phát triển cá nhân, về những phong trào ngoại khoá do chính sinh viên phát động. Em cảm thấy rất có hứng thú nên đây luôn là lựa chọn số 1 của em”.

Dù các Cốc Khoá 4 có diễn tả lí do của mình bằng những từ ngữ nào đi chăng nữa thì đằng sau đó đều ẩn chứa một “khát vọng đổi thay” mãnh liệt và niềm tin tưởng vào một tương lai tươi sáng.

Ấn tượng đầu tiên của Cốc Khoá 4 về FU

Mỗi chúng ta chắc hẳn đều lưu giữ cho riêng mình những hình ảnh đầu tiên về ngôi trường mới. Nếu như Cốc

SơnNT nhớ đến cánh cửa thông minh, bốn cây cảnh đầy sôi trắn, cách trang trí nội thất hiện đại với ba màu bắt mắt thì Đạt Anh lại hài hước kể về cảm xúc

“thất vọng” của mình khi thấy có quá nhiều boys. TrúcLK thì ấn tượng FU bởi kiểu ra bài luận quá “Tây”: phá cách và sâu sắc.

Còn rất nhiều, rất nhiều các ấn tượng khó phai về FU khác như bác bảo vệ niềm nở, chị tình nguyện viên nhiệt tình, chị tư vấn tuyển sinh nhẹ

nhàng, đáng yêu, các thầy giáo gần gũi và cởi mở hay cách xưng hô “anh - chị - em” thân mật... Chỉ một vài chi tiết nho nhỏ thôi cũng đủ giúp chúng ta hiểu rõ hơn về tình cảm các em dành cho FU.

Hiểu biết về FU?

Tìm hiểu về nơi mình sẽ gắn bó cũng rất quan trọng, bởi vậy các Cốc khoá 4 nhà ta cũng không quên chăm chú theo dõi tất cả các thông tin về FU. TrúcLK “thỏ lộ”: “Từ năm 2006, lúc vừa có quyết định thành lập Trường

là em đã bắt đầu tìm hiểu rồi. Em đọc rất nhiều tin tức trên báo chí cũng như qua các diễn đàn không chỉ về FU mà còn về các trường Đại học khác nữa. Khi tìm hiểu, em tự lập một bảng đánh giá của riêng mình về những trường đó”. Các website như www.fpt.edu.vn và www.svfpt.net là những kênh thông tin nhanh chóng, phổ biến với

các Cóc khoá mới. Có sức thuyết phục hơn cả là lời kể trực tiếp của các anh chị đã học FU. "Em đã nghe các anh chị "cảnh báo" trước rằng học ở FU không đơn giản, thậm chí rất khó và căng. Chính vì vậy em muốn thử sức và học hỏi thêm các bạn, anh chị trong môi trường học tập nhiều thách thức như vậy. Điều này làm em thêm quyết tâm đến FU." – HưngĐQ chia sẻ. Tìm hiểu về FU nhiều quá đến nỗi các Cóc Khoá 4 còn không lỡ bỏ sót bất kì chương trình TV vào có nhắc tới FPT, thậm chí đó là chương trình "Thị trường 24h" nói về... giá cổ phiếu FPT. Bỏ nhiều công sức ra tìm hiểu như vậy nên các Cóc rất yên tâm học tập tại FU.

Lung lay trước dư luận?

Không biết "tinh thần thép" của FPT đã ngấm vào máu các Cóc Khoá 4 từ bao giờ, chỉ thấy các Cóc mới đều khẳng định rất chắc chắn: "Suy nghĩ của em về FU và về Cóc khác hẳn vậy" khi được hỏi: "Có suy nghĩ gì khi người ngoài tỏ ra thành kiến với FU?". Thái độ tích cực này của các Cóc cũng thật dễ hiểu bởi các em đã được cung cấp đầy đủ thông tin và đặt niềm tin trọn vẹn vào FU. Dường như các Cóc Khoá 4 đều hiểu rất rõ những gì mình đang làm, những bước mình đi, và cái đích mình cần phải đến.

FU và kì vọng!

Rút kinh nghiệm từ các khoá trước, năm nay, trước khi Khoá 4 nhập học, nhà trường tổ chức không ít các buổi chia sẻ giúp Cóc Khoá 4 hiểu đúng để quyết định đúng. Và vì vậy, chữ "kì vọng" ở đây được các Cóc hiểu một cách thực tế hơn. Trả lời câu hỏi "Bạn mong muốn gì khi vào FU?", ViệtNQ tóm tắt ngắn gọn lại bởi ba chữ "kiến thức thật". Đó cũng là câu trả lời đầy

đủ nhất cho tất cả những kì vọng của các Cóc Khoá 4 nói riêng và sinh viên FU nói chung.

"Em nghĩ rằng nhà trường chỉ có thể tạo môi trường tốt nhất để sinh viên phát triển, còn điều cốt lõi vẫn là ở chính mỗi sinh viên. Em không đặt ra quá nhiều sự kỳ vọng, thay vì đó em tin tưởng vào năng lực của mình và đặt ra những mục tiêu cho bản thân" một câu trả lời thông minh của HiềnNT cho câu hỏi: "Em có nghĩ rằng trường Đại học FPT có thể thoả mãn tất cả các kì vọng của mình hay không?". Còn HưngĐQ thì tỏ ra rất chững chạc khi nói: "Em sẽ không bao giờ đòi hỏi những thứ vô lý. Em sẽ chỉ kì vọng nhà trường những gì em và nhà trường đều cho là đúng và cần thiết cho cả hai".

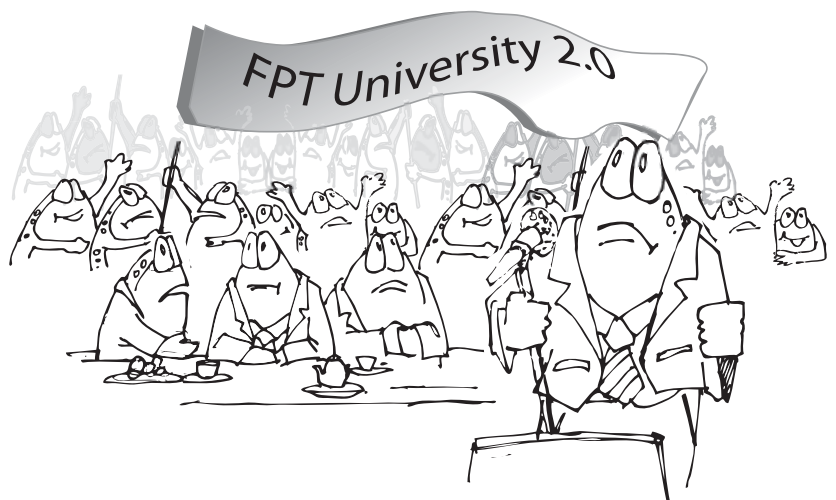
Sự kì vọng, mong mỏi vẫn luôn là con dao hai lưỡi. Nó có thể giúp các Cóc Khoá 4 hứng thú học tập nếu hiểu đúng nhưng cũng có thể khiến cho các em thất vọng, tuột dốc nếu hiểu sai. Vì vậy, chiếc phanh tốt nhất vẫn chính là bản thân mỗi sinh viên mà thôi.

Ngày khai giảng đang tới gần, các Cóc Khoá 4 đang ngồi bóc lịch chờ... ngày nhập trường. Cái cảm giác khắp khởi, mong chờ được trải nghiệm trào dâng trong lòng mỗi tân sinh viên. Thay cho lời bài viết này, xin tặng các bạn một đoạn trong bài hát "Rung chuông vàng", cũng là suy nghĩ của các Cóc Khoá 4 trong những ngày đầu làm sinh viên FU:

*Bên kia đỉnh dốc
Người ta đồn thế thôi
Ở nơi kia, chỉ là ẩn số
Nhưng tôi tìm thấy
Vầng Dương vẫn chói chang
Và tôi vươn đôi bàn tay Đón ánh
nắng vàng...*

"Ai cho tôi cơ hội lựa chọn lại? Tôi biết làm gì với nó bây giờ vì tôi sẽ vẫn chọn FPT thôi!!!" 🍷

Puppy - Tylk

Cóc "view"

8 TIPS "SỐNG SÓT" TẠI FU

GIÚP CỐC MỚI

Cuộc sống sinh viên đã lạ lẫm, khó khăn, lại thêm chương trình học tại FU nổi tiếng nặng chắc hẳn khiến những tân sinh viên Khoa 4 đã và đang nhập học gặp nhiều bỡ ngỡ. Vì vậy, kinh nghiệm của những Cóc đàn anh, đàn chị là rất quý báu. Phòng viên Cóc Đọc đã phỏng vấn sinh viên khóa 1, khóa 2 bao gồm những sinh viên nổi tiếng, hotboy, sinh viên đạt học bổng cả năm kỳ, hay cả sinh viên học lại một số môn đến sinh viên lăm xì càng đàn ở trường, để đưa ra những lời khuyên bổ ích dành cho các Cóc Khóa 4. Dưới đây là 8 tips có dụng nhất.

1. Đam mê Công nghệ thông tin (CNTT)

Đây là niềm tin chính của 70% sinh viên Khoa I giúp họ qua kỳ thi cam go và không kém phần phiêu lưu, mạo hiểm, dưới sức ép của gia đình, của tiền bạc cộng thêm gánh nặng deadline liên tục. Chính niềm đam mê CNTT đã giữ chân sinh viên FU và động viên FUers phấn đấu học tập.

Bên cạnh đó, bạn cần xác định ngay rằng, CNTT không phải là ngành học dễ dàng, nó đòi hỏi đầu tư nhiều thời gian vào việc code. Nếu không tự tạo cho mình niềm đam mê học tập thì khó có thể tiến xa được.

2. Nghe giảng – Chăm chỉ làm bài tập

Chăm chú nghe giảng trên lớp và chăm chỉ làm bài tập thầy cô đưa ra sẽ giúp sinh viên tiếp thu và nắm được những kiến thức cơ bản, mấu chốt của bài học và một số kiến thức, kinh nghiệm riêng của các thầy cô. Nhờ vậy sẽ giúp bạn đơn giản hơn trong việc ôn tập lại bài học. Một bạn Khóa 2 đã nhận xét: "Thật ra thì có nhiều bài giảng lý thuyết khá khô khan, nhiều bạn chủ quan cho rằng không cần nghe trên lớp, đọc sách là đủ. Đây là quan niệm hết sức sai lầm vì có nhiều vấn đề trong sách không có, dù sao nghe người khác truyền đạt lại cũng dễ nắm hơn là quyển sách vô tri vô giác".

Chăm chỉ làm đủ bài tập giúp sinh viên ôn lại bài tập và nhuần nhuyễn với các lý thuyết đã học, nhàn hơn khi ôn thi, đặc biệt với những môn có nhiều dạng bài tập như Toán. Rất nhiều sinh viên thông minh nhưng vẫn thi trượt vì họ quá chủ quan, cho rằng học hiểu lý thuyết là đủ, thực hành vài bài là được. Bạn có thể hiểu bài, biết cách áp dụng nhưng nếu bạn áp dụng không quen thì sẽ mất khá nhiều thời gian.

3. Phân bố thời gian hợp lý

Bạn LinhĐT SE0204 chia sẻ: "Lúc nào học thì học thật chăm, thật tập trung. Học bất cứ lúc nào có thể học. Khi nào rảnh chơi bù lại sau". Ngoài ra khi học ở FU, internet là một yếu tố không thể thiếu. Nhưng hiện nay có rất nhiều sinh viên FU đang sa đà vào thế giới ảo này. Họ quá bị thu hút bởi chat chit, bị cuốn vào Game Online, lãng quên sách vở và kỳ thi đã tới. Có bạn đã qua, nhưng không ít bạn đã "fail the final exam". Đây là kinh nghiệm xương mẩu của Khóa 2 - những người vừa bước qua ngưỡng cửa TOEFL để vào chương trình học mới.

4. Kỹ năng đọc sách

Tất cả sinh viên trên toàn thế giới đều cần kỹ năng này. Qua những bộ phim, hình ảnh về sinh viên học Đại học ở Mỹ, bạn có thể thấy mỗi khi đi học họ luôn mang theo 3-4 quyển sách dày cộp, còn tiểu luận thì phải nộp

hàng tháng. Nếu không tự đọc sách, họ sẽ không thể theo kịp. Sinh viên FU chúng ta cũng vậy. Có người đã ví rằng: dáng sinh viên FU lúc nhận giáo trình mới không khác nhiều với dáng sinh viên Harvard. Phương pháp đọc và tìm thời gian đọc thích hợp là những điểm mấu chốt của các Cóc. Bạn ThànhNT

SE0104 nói: “Đọc phải hệ thống hóa được những gì mình học những kiến thức trong sách vở có thể sử dụng công cụ phần mềm để hỗ trợ việc tư duy hệ thống như mindmap...”

5. Làm việc nhóm

Bạn không bao giờ đơn độc trong cuộc đời này. Vậy tại sao bạn phải làm việc một mình trong khi làm việc nhóm hiệu quả hơn rất nhiều. Teamwork - kỹ năng được yêu cầu đầu tiên khi mới bước chân vào FU. Chia nhóm cũng là một trong những việc làm đầu tiên khi bạn vào lớp học mới. Bạn AnhLTM, SE0103 đã truyền lại kinh nghiệm của bản thân: “Làm việc nhóm giúp ích cho công việc sau này, đồng thời tìm ra cách phân chia và kết hợp công việc một cách hiệu quả. Công việc chia ra thì nhàn hơn. Đặc biệt, các thành viên có thể học được nhiều kiến thức

FU, khối lượng các bài thuyết trình khá lớn, vì thế việc trau dồi kỹ năng thuyết trình là vô cùng cần thiết. Qua mỗi lần thuyết trình, bạn có thể rút ra nhiều kinh nghiệm để nói sao cho ngắn gọn súc tích, làm cho người khác hiểu được

ý tưởng của bạn và quan trọng là giúp bạn tự tin hơn khi đứng trước đám đông và khi giao tiếp.

7. Hoạt động phong trào

Cuộc sống sinh viên mà không tham gia phong trào của trường thì sẽ rất tẻ nhạt. Điều đó càng thể hiện rõ hơn ở FU, 70% số sinh viên của FU đang tham gia rất tích cực vào phong trào và Câu lạc bộ của trường. Giữa những người trẻ trung năng động, liệu bạn

có thể ngồi yên được không? Những Câu lạc bộ của FU đều do những sinh viên “máu” tổ chức và quản lý. Nếu bạn thấy Câu lạc bộ đó chưa khiến bạn hài lòng, bạn hoàn toàn có thể lập ra một Câu lạc bộ mới. Trong một môi trường dân chủ như FU, càng nhiều Câu lạc bộ, càng nhiều sự cạnh tranh thì sức sống của phong trào càng mãnh liệt. Theo một thông tin bên lề thì điểm phong trào là một trong hai tiêu chí quyết định ai là sinh viên đạt laptop hàng kỳ.

8. Không mất thời gian để kêu ca

Rất nhiều Cóc thường mất thời gian “nghĩ hộ trường”. Nào là về chương trình học, lịch học đến chuyện “cải tổ nhà vệ sinh”... FU là một môi trường dân chủ, sinh viên có thể để đạt ý kiến chính đáng của mình. Nhưng nếu là những kêu ca vô bổ thì bạn chỉ mất thời gian thôi. Những sinh viên có thành tích cao là những người rất tích cực đóng góp nhưng họ không phàn nàn những chuyện vô ích quá nhiều bởi họ hiểu cần phải giữ trọng lượng cho những lời đề nghị khả thi của mình.

Còn rất nhiều tips nữa giúp bạn vượt qua những khó khăn đầu tiên khi trở thành sinh viên FU. Tuy nhiên, tất cả các tips sẽ là thừa thãi nếu như bản thân bạn không muốn phấn đấu, không muốn vươn lên. Hãy nhớ rằng bạn là một hạt giống tốt và hãy cố vươn mình đón lấy nắng để đơm hoa kết trái. 🌸

DrAgOnItE

từ nhau. Ngoài ra, bạn còn thể hiện được những tố chất leader của bản thân mình. Nhưng lưu ý khi làm việc nhóm cần phân công công việc đều đặn, không ôm đồm quá nhiều việc, có trách nhiệm với nhóm.”

6. Thuyết trình

Thuyết trình là một phần hết sức quan trọng trong chương trình học và quá trình làm việc sau này. Khi học ở

ON-THE-JOB-TRAINING:

TƯỜNG THUẬT

TỪ “CHIÊN TRƯỜNG” Fsoft

Chuyên nghiệp - là cảm nhận đầu tiên khi được làm việc tại đây. Giờ làm việc thật sự nghiêm túc và trật tự. Chỉ khi thực tập tại Fsoft, các Cóc mới có thể cảm nhận rõ ràng một bộ máy sản xuất phần mềm quay như thế nào.

Ngày thi đầu vào, mọi người hào hứng kéo nhau đi thi. Chẳng mấy khi cả khóa được thi cùng trong một room thế này, nó nức lẹ thường. Lần đầu tiên thi liền một lúc 6 môn trong vòng một ngày. Tiếng xì xèo trao đổi chấm dứt nhanh chóng bởi sự lạnh lùng đánh dấu bài của các chị giám thị xinh đẹp bên RAC. Sơ sơ cũng chực dĩa bị đánh dấu lẩn một chữ ít.

Ngày phỏng vấn là ngày nhốn nháo nhất. Trước khi phỏng vấn, cả đoàn có một buổi meeting gặp mặt các anh chị và nghe qua giới thiệu về từng G. “Các lái buôn đến xem hàng đấy” – câu đùa dí dỏm khi anh chị các G tới phòng meeting. Cả người nghe và người nói đều hăng say. Đến nỗi giờ phỏng vấn bị muộn so với kế hoạch.

Mỗi phòng phỏng vấn có gần 8 anh chị từ các G khác nhau. Nhiều Cóc phàn nàn chính sách C20 của Tập đoàn không được áp dụng triệt để trong context này. 8 người hỏi một người là hơi bị... dã man. Cứ ai vừa ra khỏi phòng là y như rằng bị bu lại.

“Phòng vấn những câu nào mà?”

“Giám thị có khùng bố quá không?”

“Sax anh ấy hỏi tao chơi game zì”

“Giám khảo có chị nào xinh không?”

“Mày tí nữa vào hỏi xem G nào có nhiều hoa khôi Fsoft nhất nhé”

“Phòng tao toàn hỏi về Algorithm, bố ai mà nhớ được”

Sự lo âu, hồi hộp lộ rõ trên khuôn mặt của mỗi Cóc

“Quả này sang Fsoft chỉ có bung trà, lau bàn cho các anh chị thôi nhì”

“Ồi quả này mà không G nào nhận thi sao nhờ”

“Ồi hồi hộp quá, như nà sắp về nhà chồng ấy”

Sinh viên khoá 1A trong buổi Orientation tại Fsoft

Một số kỷ lục hôm phỏng vấn:

Người cao điểm nhất khóa lập kỷ lục với một tiếng rưỡi bị chất vấn. Ứng viên này có màn ra mắt hết sức

ấn tượng. Người lập kỷ lục tàu nhanh cũng là một người trong top 15 người cao điểm nhất khóa với chỉ 10 phút phỏng vấn.

Về nhà mới

Sau đợt sát hạch, một số người được các trung tâm sản xuất phần mềm (G) nhận về. Gần 20 người còn lại phải ở lại RAC để training thêm công nghệ. Hôm đầu tiên về G. Phải nói mọi người ở các G đón nhận sinh viên FU rất nồng hậu. Đáng chú ý là G10 mở tiệc ngọt để chào đón và có hẳn một bài presentation dí dỏm của manager ĐứcLH về G10. Mọi người đều cảm nhận được một không khí thân thiện đến bất ngờ. Chưa kể các anh chị còn dễ tính cho nghỉ Tết luôn. Trong khi đấy một số G khác thực tập sinh vẫn phải đi làm tới 28 Tết.

Ngày đầu tiên đi làm. Công việc chính là... cài đặt phần mềm cần thiết. Nghe có vẻ dễ dàng nhưng cũng không kém nhiều khê. Chủ yếu là do chính sách bảo mật thông tin và bản quyền của Fsoft, nên muốn cái phần mềm gì ngoài list cho phép lại lon ton ra hỏi sếp. Mấy ngày đầu làm việc,

một số mừng ra mặt vì nhàn rỗi kinh khủng. Lý do chính là nhiều anh chị phải lo chạy dự án nên chưa có thời gian để quan tâm. Cả ngày chỉ có đọc báo, lướt web, chat với đồng nghiệp. Mà hầu hết các web tin tức đều bị forbidden vì policies của Fsoft không cho đọc báo trong giờ làm việc.

Vào guồng

Những ngày tươi đẹp diễn ra không lâu. Công việc bắt đầu vào guồng. Ly ở G11 có lẽ là người vất vả nhất. Bắt đầu với vai trò Tester của một dự án thật, Ly gần như ngập lút trong công việc, có ngày phải làm việc overtime tới 9h. "*Vạn sự khởi đầu nan*", rất nhiều Cóc đang phải nỗ lực hết mình

Một góc làm việc của sinh viên FU tại Fsoft

để hoàn thành công việc được giao. Phong tâm sự: "*Được giao test cho một application viết bằng tiếng Nhật quả là thách thức. Nhiều lúc không thể hiểu được những chữ kanji trên button. Nhưng nhờ sự hướng dẫn của các anh chị, dần công việc cũng vào guồng. Giờ mình lại cảm thấy thích*".

Mới vào các Cóc hầu hết là đang trong giai đoạn Training. Một số nhỏ đang được trực tiếp bắt tay vào dự án thật. Về công việc, hầu hết mọi người đều ở vị trí Developer hoặc Tester. Có TuấnNN thực tập ở vị trí Configuration Management (Quản lý cấu hình) - một công việc khá lạ lẫm ở Việt Nam và TrangNH ở vị trí Quality Assurance (Đảm bảo chất lượng).

Một số bạn đang thực hiện công việc của mình khá tốt. Đáng chú ý, TùngNT ở G21 đã hoàn thành tốt một module trong dự án Pilot phát triển trên nền tảng Google android. Đội quân bên RAC có 4 người được chuyển sang đơn vị Tool Development Group của Fsoft - một nhóm chuyên trách phát triển Tool cho Fsoft. Số còn lại tiếp tục ở lại training tiếp.

Hòa Nhập

Các Cóc hòa nhập khá nhanh vào cộng đồng mới Fsoft.

HoàiINT trở thành hot girl của Fsoft:

Nhân dịp 14-2 HoàiINT được các anh G21 gửi bài "*How deep is your love*" qua sóng VOF. Riêng anh Nguyễn Tiến Nam G21 bonus thêm một bài "*Mùa đông không lạnh*". Ngay sau đó, một nhóm anonymous boy của FU đã gửi tới bạn ý bài hát "*Tình là gì*" với lời nhắn có vẻ rất bí tráng "*Hỏi thế gian tình ái là chi???*". Ủy ban bảo vệ gái làng FU vẫn chưa phản ứng gì về sự kiện này!

Màn ra mắt ấn tượng của các tân binh FU trong phong trào bóng đá Fsoft:

LinhLD, SonLV tuy mới gia nhập đội bóng nhưng ngay lập tức đã có chân trong đội hình chính của G2 - đội Quán quân vô địch giải Fsoft năm vừa rồi. Trong khi đó, sau trận ra mắt ấn tượng TuấnNN ở G10 - đội Á quân Fsoft năm 2008, được bầu làm đội trưởng mới của đội bóng. Quả là một màn ra mắt đáng ngạc nhiên của các tân binh FU.

Cảm nhận

Hào hức: được làm việc trong một công ty phần mềm lớn nhất Việt Nam,

là cái nôi của rất nhiều lập trình viên giỏi, các Cóc ai cũng thấy rất hào hứng và tự hào. Tuy vậy, không tránh được sự ngỡ ngàng, "e thẹn" ban đầu.

Chuyên nghiệp: là cảm nhận đầu tiên khi được làm việc tại đây. Giờ làm việc thật sự nghiêm túc và trật tự. Chỉ khi tới thực tập tại Fsoft, các Cóc mới có thể cảm nhận rõ ràng một bộ máy sản xuất phần mềm quay như thế nào.

Thân thiện, cởi mở: Mọi anh chị trong Fsoft đều rất cởi mở với các Cóc FU. Trong một chương trình VOF vừa qua, bạn Yến béo đã gửi tới Project Manager ĐạtVT bài hát "Trở về". Đội phòng chống tham nhũng đang xem xét đây có phải một vụ hối lộ không. Giờ nghỉ trưa ở G2, G8 không khác gì ngày hội game thủ. Gamer của FU dường như là luồng kích thích với những gamer gạo cội tại Fsoft. Nội san của các G đều lần lượt có bài giới thiệu của tất cả các member mới từ FU.

Hài hước: Tuy làm việc căng thẳng, nhưng anh chị trong Fsoft ai cũng vui tính. Các chuyên gia nước ngoài cũng hài hước không kém. Như bác Jerome nghiêm nghị là thế, mà cũng có lúc 9x đã man.

Những ngày On - the - Job - training thực sự rất đáng giá. Ở Fsoft - một môi trường chuyên nghiệp, các Cóc sẽ có thêm nhiều trải nghiệm không chỉ về mặt kiến thức, kinh nghiệm, mà còn được tiếp xúc với một văn hóa công sở rất cá tính - "*Làm việc nghiêm túc, vui chơi hết mình!*".

Vẫn biết còn rất nhiều khó khăn trước mắt nhưng những chiến binh đầu tiên của FU chắc chắn sẽ nỗ lực hết sức để khẳng định mình!

N2Tuan

Ký sự Tư vấn mùa thi

Tôi đã đi qua rất nhiều miền đất trên thế giới, tiếp xúc với nhiều con người, nhiều nền văn hóa khác xa nhau. Nhưng chẳng có cơ hội nào tốt hơn để biết về những hoàn cảnh, những số phận, những cuộc sống đa dạng trên đất nước mình như tại hành trình tư vấn mùa thi này. Cùng với chương trình Tư vấn mùa thi do Báo Thanh niên tổ chức và chương trình do ĐH FPT tổ chức, chúng tôi đã đi qua gần 40 tỉnh thành trong cả nước, gặp gỡ và trao đổi với hàng chục nghìn học sinh lớp 12 và các bậc phụ huynh. Có những ngày sáng ở một tỉnh, chiều sang tỉnh khác và tối lại ngủ ở một tỉnh thứ ba nữa. Có những bữa trưa phải ăn vội vàng trên xe để kịp chiều đến một địa điểm mới. Có những đợt vài ngày đêm liền chỉ ngủ được 3, 4 tiếng vì tối mịt về đến khách sạn là phải check và trả lời email cho cả một ngày làm việc bình thường, sáng sớm hôm sau lại đi. Dù mệt nhưng chúng tôi thật sự hào

hứng vì được tiếp xúc với nhiều người, được giúp đỡ phụ huynh và học sinh có thêm thông tin trong thời điểm quyết định rất quan trọng với các em, được hiểu thêm về học sinh ở khắp miền đất nước, và cũng được “ngộ ra” không ít.

Ấn tượng chung nhất, mạnh nhất chính là sự chào đón cực kỳ nhiệt tình của các em học sinh ở tất cả các nơi với các đại diện của ĐH FPT. Có lẽ những khát vọng đổi thay, những chính sách đột phá táo bạo cùng với sự tôn trọng tối đa quyền lợi thí sinh của ĐH FPT đã phần nào tìm được sự chia sẻ từ thí sinh, phụ huynh và xã hội. Cũng có thể sự thiện cảm ấy bắt nguồn từ phong cách trẻ trung, năng động, tự tin và một phong cách FPT rất riêng của các cán bộ của Trường. Chẳng thể nào quên được sự chào đón cực kỳ nhiệt tình của em học sinh trường PTTH Huỳnh Thúc Kháng thành phố Vinh cũng như rất nhiều trường khác

đã dành cho chúng tôi. Sau khi ra về, điện thoại của các cán bộ ĐH FPT luôn đầy ắp tin nhắn của các em. Riêng báo Cóc đọc thì đến đâu cũng bị cháy hàng, đặc biệt ở những trường mà học sinh đã được làm quen với những số báo trước, nói đến Cóc đọc là các em ồ lên ngay.

Cũng có những kỷ niệm vui như khi đến tư vấn ở tỉnh Quảng Ngãi, cả đoàn tư vấn chúng tôi đã không thể nào hiểu nổi một bạn học sinh hỏi em muốn học ngành “nhọt” thì học ở đâu? Phải mất một lúc trao đổi thì chúng tôi mới hiểu ra rằng bạn đó muốn học âm nhạc. Có thầy giáo ở Hà Nam khi nói chuyện đã gọi cái tên Đại học FPT thành Đại học FBI làm chúng tôi bầm bụng mà không dám cười ra tiếng. Một bạn thí sinh đọc tin Cóc buồn trên báo Cóc đọc về việc do số lượng thí sinh dự thi quá đông nên ĐH FPT sẽ phải tổ chức thi tại sân vận động Mỹ Đình đã tưởng là thật và bày tỏ quyết

tâm của mình: “Em chưa rõ thi trên sân vận động thì có vấn đề gì hay không nhưng dù thế nào em cũng sẽ dự thi hết sức mình!”

Một điều rất dễ nhận ra trong toàn bộ hành trình tư vấn là các em quá thiếu thông tin hoặc là có những thông tin thiếu chính xác. Chúng tôi cảm nhận rõ ràng rằng các em đa phần chỉ quan tâm đến việc học để thi sao cho tốt, cho trúng tuyển, còn việc chọn trường, chọn ngành học sao cho phù hợp với khả năng cá nhân, phù hợp với nhu cầu xã hội thực sự chỉ là mối quan tâm hạng hai. Hoàn toàn không có gì ngạc nhiên khi nhiều thống kê chỉ ra rằng một tỷ lệ rất lớn sinh viên chọn không đúng ngành nghề phù hợp với mình. Câu hỏi vui của nhà báo Vĩnh Thắng “một năm nước ta có mấy mùa” để thay đổi bầu không khí tại buổi tư vấn vẫn phản ánh một thực trạng nặng nề: một năm nước ta có 3 mùa là mùa ôn thi, mùa thi và mùa xét tuyển!

Ngoài niềm vui và sự hứng khởi trong công việc, hành trình tư vấn cũng để lại không ít những nét suy tư. Tại Quảng Bình, một bạn nam hỏi tôi: em học chỉ trên mức trung bình nhưng rất yêu CNTT, rất thích ĐH FPT, gia đình rất khó khăn, vậy các thầy có cách gì giúp em theo học tại trường được không? Tại Tuyên Quang, sau buổi tư vấn tại trường chuyên, tôi nhìn thấy một em gái đi về theo lối triền sông Lô, đi qua một chiếc cầu làm bằng mấy thanh tre nổi trên mặt nước để chui vào chiếc nhà bè rách nát neo cách bờ khoảng hơn mười mét.

Tại Việt Trì, sau buổi tư vấn, một em học sinh lúi cúi gom tất cả các tờ giới thiệu của các trường mà học sinh vứt lại. Tôi tưởng em là học sinh được phân công trực nhật, dọn dẹp hội trường, nhưng khi hỏi ra thì mới biết là em gom lại để đun bếp nấu cơm.

Chợt thấy những điều to tát mình vừa tư vấn về điều kiện học tập tốt, cơ hội làm việc tại nước ngoài, cơ hội để Việt Nam trở thành cường quốc về nguồn nhân lực phần mềm trở nên lạc điệu. Dù lý trí biết rằng chẳng bao giờ có thể xóa hết được những bất công xã hội. Dù biết rằng tập trung vào những mũi đột phá là việc cần thiết để phát triển và thoát khỏi cảnh cùng nghèo.

Qua đợt tư vấn mùa thi, cũng đã thấy khá rõ nét các dấu hiệu cho thấy sự khởi sắc ít nhiều của nền giáo dục đại học, đặc biệt là ở khu vực phía Nam. Trong khi phần lớn các trường đại học phía Bắc “án binh bất động” thì đại đa số các trường phía Nam đã thực sự năng động và tham gia một cách rất nhiệt tình vào chương trình. Việc đào tạo theo định hướng công việc, bám sát nhu cầu xã hội cũng là tôn chỉ mà các trường phía Nam đã xác định khá rõ ràng cho mình. Các hoạt động cho sinh viên thực tập, liên kết đào tạo với các doanh nghiệp, đảm bảo đầu ra đang ngày càng được chú trọng. Việc xây dựng học hiệu, uy tín cho trường

cũng đã được đa số các trường đặt trọng tâm.

Trên hết thầy, Hành trình tư vấn tuyển sinh cho thấy rõ là đã bắt đầu hình thành một môi trường cạnh tranh bình đẳng, quyết liệt giữa các trường về chất lượng đào tạo, về lợi ích cho sinh viên. Để tồn tại và phát triển trong môi trường cạnh tranh ngày càng cao này, các trường sẽ phải cố gắng, sáng tạo và nỗ lực tìm tòi hết sức mình để nâng cao chất lượng. Điều đó sẽ mang lại lợi ích to lớn cho cá nhân từng sinh viên cũng như đặt nền tảng cho sự đột phá trong việc đào tạo đại học tại Việt Nam, tiến tới xây dựng nguồn nhân lực chất lượng cao cho một giai đoạn mới của đất nước. Trường Đại học FPT hoàn toàn có quyền tự hào về những điều mà chúng ta đã mạnh dạn sáng tạo, mạnh dạn đi đầu để góp phần vào sự thay đổi mang tính gốc rễ này. 🌸

PhongNX

Đã qua hai chương trình tìm nhà trọ cho sinh viên Khóa 2 và Khóa 3 nhưng với Khóa 4 lần này thực sự tôi vẫn thấy choáng ngợp bởi số lượng các bậc phụ huynh và sinh viên đăng ký thuê trọ rất đông. Mỗi Khóa sinh viên mới nhập học lại mở ra một cuộc hành trình mới, với nhiều kỷ niệm và những câu chuyện thực sự xúc động. Giúp đỡ các bạn sinh viên tìm được nơi ăn chốn ở ổn định trong những ngày đầu bỡ ngỡ bước lên Hà Nội, đối với tôi đó không chỉ đơn thuần là công việc của một cán bộ Phòng Công tác sinh viên, mà đó thực sự là niềm vui, niềm hạnh phúc.

Nhóm sinh viên tình nguyện tìm nhà trọ cho khóa IV

KY LÜỖ TÌM NHÀ TRỢ

Sinh viên tình nguyện vào cuộc

Trước khi nhập học đã có rất nhiều phụ huynh gọi điện nhờ nhà trường tìm giúp, chờ đến ngày nhập học là có thể thuê trọ luôn. Thật may mắn là chúng tôi có được sự giúp sức đặc lực của đội sinh viên tình nguyện. Đây cũng là hoạt động truyền thống của đội tình nguyện trường Đại học FPT (FVT). Điều thú vị là FVT không bao giờ mặc đồng phục khi đi tìm nhà để chủ nhà không hiểu nhầm là đội cò mồi hay tưởng "khách sộp" mà "hét" giá cao. Không chỉ tìm các địa chỉ nhà trọ mới, đội tình nguyện còn trực tiếp dẫn phụ huynh và sinh viên khóa mới đến nhà trọ tìm được.

Cũng như đội tình nguyện tìm nhà

trợ cho Khóa 2, 3 năm trước, việc tìm nhà trọ cho sinh viên khóa mới luôn luôn là niềm vui của những chú Cóc FU. Chẳng vậy mà trong nhóm tình nguyện tìm nhà trọ lần này có tận 3 chú Cóc Khóa 4 và 2 bạn nữ DươngTTT và YếnNH. Cóc PhươngPH (Khóa 4) chia sẻ: "Chúng em muốn chính Khóa 4 tìm nhà trọ cho Khóa 4". Được ThànhNT – đội trưởng Đội tình nguyện chia sẻ kinh nghiệm từ đợt tìm nhà trọ cho các Khóa trước, nhóm lại lên mạng, vào Google Map để định vị các khu vực nhà trọ cần tìm xung quanh FU. Nhóm đã chia đều quân về các khu vực như chợ Mỹ Đình, phường Dịch Vọng, làng Cốm Vòng... và ngày đầu tiên triển khai đã tìm được hơn 10 nhà trọ. Các khu nhà này đều cách trường chưa đến 2km. Với khoảng cách đó, các Cóc Khóa 4 có thể đi xe đạp hoặc đi bộ đến trường với thời gian gần 15 phút.

Những chuyện kể thú vị

Đầu tiên phải kể đến một gia đình tại làng Cốm Vòng, cách FU khoảng 500m có 5 phòng trọ nhưng nhất định không cho sinh viên nào thuê ngoài sinh viên Trường Đại học FPT. Hôm tôi dẫn ba phụ huynh của các em sinh viên ở Hải Phòng và Thanh Hóa đến thuê trọ, chủ nhà là chú Công khen sinh viên FU hết lời: "Xung quanh nhà tôi cũng có mấy sinh viên FPT thuê trọ, mấy đứa đều ngoan và chăm học. Nói thật là tôi học không được cao nên rất quý các cháu sinh viên chăm học và có ý thức". Cùng ngồi với các phụ huynh ở đó, thực sự tôi cảm thấy rất tự hào, quý hơn là nhà chú Công cũng do một em sinh viên Khóa 2 trọ gần đó giới thiệu. Mấy cô chú phụ huynh rất hài lòng và đặt cọc ngay nhà trọ làng Cốm Vòng

này. Sau khi thuê trọ xong, chia tay tôi, một chú phụ huynh còn áy náy: “Anh chị cảm ơn em và gọi là... có chút bồi dưỡng...” Tôi lưỡng cố vì bất ngờ rồi cười nói: “Em không nhận đâu ạ vì đây là trách nhiệm của chúng em, các anh chị cứ yên tâm, không có gì phải áy náy đâu”. Và cũng không ít lần tôi dờ khóc dờ cười vì nhiều bậc phụ huynh nghĩ phải trả phí cho dịch vụ này để “linh động cho bác”, “bố trí cho bác”, “có phải trả phí không cháu?”...

Có lẽ vì cảm thấy tinh thần hỗ trợ của đội ngũ tìm nhà trọ này mà nhiều bậc phụ huynh sau khi thuê nhà xong còn mời sinh viên tình nguyện uống nước, trò chuyện tâm tình. Một phụ huynh ở Hải Phòng còn chia sẻ với tôi “Sau này cô cũng bảo con cô vào đội tình nguyện đi tìm nhà trọ như thế này”. Trong đội tình nguyện HoàngĐX tuy không có xe đạp nhưng cũng không ngại dẫn bộ các bậc phụ huynh đến những địa chỉ gần trường nhất. Và nếu để ý, mọi người sẽ thấy một số chú Cóc luôn trong trạng thái trực chiến ở trường, chờ chị HàPTH nhận đăng ký của phụ huynh, gọi điện điều phối là sẵn sàng lên đường dẫn phụ huynh đến thuê trọ. Buồn nhất là sau hai buổi rong ruổi đi tìm nhà trọ dưới trời nắng, hai bạn Cóc nữ đã bị ốm, tuy vậy vẫn quyết tâm khỏi ốm để đi tìm nhà trọ tiếp.

Hầu hết các bậc phụ huynh đều hài lòng với các địa chỉ nhà trọ được dẫn tới, tuy nhiên có những địa chỉ không đảm bảo được yêu cầu như diện tích hơi chật, vệ sinh không khép kín, giá tiền hơi cao... Vậy là đội tình nguyện lại lòng vòng dẫn các bậc phụ

ứng được nhu cầu của hơn 100 bạn sinh viên ngoại tỉnh và “dự trữ” một số khu trọ khác cho đợt nhập học lần 2 (đầu tháng 9). Đặc biệt có những khu trọ chỉ toàn sinh viên Khóa 4, có thể gọi là khu sinh viên FU như nhà bác Nhung (chợ Mỹ Đình) có 15 sinh

Dùng Google Map để phân vùng hoạt động

huynh từ địa chỉ này đến địa chỉ khác, tất bật như “người đi buôn bất động sản”. Nhưng khổ nhất là có những tình huống, sáng đến tìm hỏi thuê nhà thì chị vợ đồng ý, chiều dẫn phụ huynh đến thì anh chồng đã từ chối thẳng thừng, hay sáng trao đổi một giá, chiều lại một giá khác... Đúng là đội tình nguyện không chỉ cần nhiệt tình, khéo giao tiếp mà còn đòi hỏi phải có tính kiên nhẫn nữa.

viên Khóa 4; nhà chú Công (làng Cốm Vòng) có 12 sinh viên Khóa 4. Đây là điều kiện tốt để sinh viên Khóa 4 làm quen, chia sẻ và giúp đỡ nhau trong những ngày đầu tiên học tập tại FU.

Theo kế hoạch, sau kỳ nghỉ lễ 2/9, chúng tôi lại tiếp tục cuộc hành trình với phương châm “Tìm nhà trọ, tìm nhà trọ nữa, tìm nhà trọ mãi” để đáp ứng tốt nhất nhu cầu thuê trọ của sinh viên Khóa 4. Cả đội tình nguyện đều quan niệm, đây như một lời chào, một món quà ý nghĩa dành cho lứa sinh viên mới của gia đình FU. Chúc cho các em sớm hòa nhập được với môi trường và cuộc sống mới, và lại tiếp tục cuộc hành trình giúp đỡ dẫu dặt những thế hệ tiếp sau.

HÀPTH

Và kết quả

Tính đến hết đợt nhập học lần 1 (hết tháng 8), đội tình nguyện đã tìm được gần 60 nhà trọ, đáp

Tư vấn địa điểm thuê trọ

Hôm nay là Thứ 6, ngày đặc biệt để nhìn lại một tuần học tập, để lên kế hoạch đi chơi cuối tuần. Nhưng đối với chúng tôi, ngày Thứ 6 chỉ trọn vẹn khi lại lệch thếch xách cái đài cassette, nhấn nút play kèm theo tiếng bùm chát lại vang lên... Một Câu lạc bộ mà có lẽ ai đi qua cũng không thể không ngoái nhìn, với ánh mắt tò mò và tự hỏi: “Tại nó đang làm cái gì thế kia? “. Không có gì xa lạ, đó chính là Hiphop Club.

Đường đến đam mê

Đến bây giờ, mỗi khi được “phiêu” cùng những tiếng beat, quay cuồng với những động tác cần phải... quay. Tôi vẫn không thể quên quãng thời gian học cấp 3 cùng lũ bạn lọ mọ tìm hiểu từng động tác, bước nhảy bằng các video breakdance, những buổi chiều tụ tập dưới tượng đài Nguyễn Trãi (Thành phố Hà Đông) để bay nhảy và rồi lại lơ ngơ lơ ngơ uốn éo mấy động tác tự học. Nhớ lại ngày đó mình còn quá non nớt, chỉ biết nghe nhạc, nhảy theo clips, chẳng hiểu là để làm gì, ghép vào chỗ nào, thấy trò gì hay là lại tập theo như bọn trẻ con tập nôi. Nhớ lại những lúc hăng tiết khi bị đàn anh chê là “ngựa non háu đá”, bây giờ mới hiểu “ngựa già” cũng đã từng là “ngựa non” thôi. Đôi khi lại bật cười với những hình ảnh “ngây thơ” ấy, chính lúc đó, niềm đam mê Hiphop đang được nuôi lớn. Và niềm đam mê thật sự đến tuổi... “dậy thì” khi đặt chân vào ngôi trường FU – Nơi có những con người có cùng đam mê, chung ý tưởng. Và một lễ tất yếu, HFU ra đời.

HFU

Hiphop hơn cả một đam mê

12-3-2008 là ngày đầu tiên các thành viên gặp mặt nhau. Lúc mới đầu ai nấy đều bỡ ngỡ, qua thời gian luyện tập 5 tháng đến giờ đã hơn 20 thành viên tham gia. Thời gian giúp chúng tôi hiểu thêm rất nhiều về nhau, những con người thân thiện, vui vẻ và đầy cá tính. Cũng như những Câu lạc bộ khác, HFU gặp nhiều khó khăn về vật chất, nơi luyện tập, sắp xếp thời gian học tập...nhưng không phải vì thế mà chúng tôi mất đi niềm đam mê Hiphop. Càng khó khăn, chúng tôi càng cố gắng tập luyện và tiến bộ từng ngày. Đối với chúng tôi, mỗi buổi chiều đi tập là khoảng thời gian xả stress cho những giờ học căng thẳng trên lớp. Ai cũng thích cách pha trò của anh “thầy” Hào Lớ (thành viên của nhóm nhảy Bigtoe) hay mấy câu cửa miệng ngọng lừ ngọng lớ của “ông già” Linh3t : “Cố lên nào hỡi các bạn trẻ !!” (Linh3t và Hào Lớ hiện đang trực tiếp dạy cho Câu lạc bộ). Những tiếng cười, những giọt mồ hôi dường như giúp chúng tôi gần nhau hơn. Sự tiến bộ của mỗi người được ghi nhận theo thời gian mỗi ngày trôi qua. Tuy sự tiến bộ ấy chưa đáng kể gì đối với thế giới Hiphop bên ngoài kia, nhưng với mọi người trong Câu lạc bộ thì đó là sự sung sướng” bởi cuối cùng thì mình cũng đã làm được... một trò kỳ quặc gì đó. Lại càng thêm sôi nổi mỗi khi sắp có “đất dụng võ”, cả lũ lại hào hứng tập luyện, ai cũng muốn thể hiện

hết mình cho mọi người thấy những gì mình làm được. Tuy những động tác đó chưa phải là hoàn thiện nhưng chúng tôi hiểu một điều là chúng tôi đang “tự tỏa sáng” bằng chính bản thân của mình.

Hiphop và FUers

Hiphop vốn là một loại hình văn hóa ra đời từ thập niên 70 của thế kỷ trước, từ những người da đen–những con người khốn cùng và bị miệt thị. Hiphop như một thứ văn hóa tinh thần giúp họ vượt lên số phận, tìm đến niềm vui và được thể hiện cái tôi, vị trí của mình trong xã hội. Hiphop từng bị lên án vì những

hư ớng đi xấu của những trận battle đẫm máu, nhưng giờ đây, khi được phát triển theo hướng tích cực, Hiphop như một làn sóng mới lan rộng khắp thế giới và không gì dập tắt được

Có thể bạn chưa biết?

Nếu như Pop được ví như một bông hoa hồng nhung mềm mại, nhẹ nhàng truyền cảm hứng. Rock được ví như con thú hoang dã, cuồng điên, bốc lửa, đầy say mê. Còn nhạc giao hưởng được ví như một triết gia nhìn thấu những góc cạnh của cuộc sống

thì.....

Hiphop thật giống loài cỏ dại đầy sáng tạo, ngẫu hứng và tràn trề sức sống. Loài cỏ ấy tưởng chừng như bé nhỏ, từng chừng như vô giá trị nhưng nó đã tự khẳng định bản lĩnh của mình để sống được mọi nơi trên thế giới. Những năm 70, tại Mỹ, những nhân tố đầu tiên đã nhen nhóm lên sự ra đời của một nền văn hoá mới - văn hóa Hiphop. Đầu tiên, Hiphop bị thành kiến như dòng nhạc rẻ tiền của người Mỹ gốc Phi, nhưng ý nghĩa về tinh thần mang lại đã chiến thắng cả những định kiến hà khắc nhất. Lan toả đến đâu, Hiphop luôn thể hiện bản thân bền bỉ như loài cỏ để được chấp nhận và yêu thích.

Chính cái tên Hiphop (nghĩa là điệu nhảy lắc hông) đã khiến cho những người nghe lần đầu cảm nhận được về nền văn hoá này. Hiphop sự thật là một mái nhà chung cho 4 yếu tố ra đời một cách đơn lẻ nhưng lại trùng lặp nhau về mặt ý tưởng và phong cách:

- **Breakdance** giống như một ngôn ngữ tự nhiên của cơ thể. Nó không hàn lâm như Balê, kém phần nhẹ nhàng hơn múa bụng, nhưng lại xin một chút ngẫu hứng của nhảy Jazz cộng thêm nét táo bạo, mạnh mẽ từ chính bản thân. Tất cả những điều này tạo nên một Breakdance hấp dẫn đến từng bước nhảy.

- **Graffiti** là nghệ thuật vẽ tường, sản phẩm của sự giao thoa giữa màu sắc và nhịp điệu một cách hài hoà và tinh túy.

- **DJing** ra đời trong sự ngẫu hứng đến từ một buổi party, khi hai người cha đẻ của nó muốn thay đổi không khí bằng cách nghe nhiều đoạn nhạc nhỏ lặp lại, thay vì nghe cả bài dài.

- Và cuối cùng **MCing** bắt nguồn từ vai trò của những người dẫn chương trình trong những buổi liên hoan vui vẻ, khi họ thích phá cách lối mòn giới thiệu buồn tẻ để đổi sang một phong cách mới, dẫn bằng những câu ngắn theo beat.

Sự thật Hiphop không nông nổi như thường được đánh giá, nó sáng tạo, ngẫu hứng nhưng lại là sự kết hợp nhuần nhuyễn, ăn ý của beat, lời, hình ảnh và những điệu nhảy, tạo nên sự thâm thúy trong việc cảm nhận nghệ thuật. Không chỉ cố gắng tồn tại, Hiphop chấp nhận tự thay đổi mình để thích ứng với môi trường mà nó sống. Ngày nay, Graffiti không còn xuất hiện nhiều, Breakdance đồng ý kết giao với nhiều dòng nhạc khác, DJing và MCing thì ngày càng phát triển theo hướng hiện đại và ngẫu hứng hơn. Chỉ cần một tâm hồn nghệ sĩ, ngồi ngay trong phòng trọ của mình, biết đâu bạn có thể sáng tác ra một DJing. MCing được dùng vào nhiều việc có ích hơn như dạy học, tuyên truyền, quảng cáo... và biết đâu còn có cả dạy code C.

Puppy

trong giới trẻ. Nó khiến cho lối sống, cách suy nghĩ trở nên phóng túng, đầy cá tính, vượt qua mọi khuôn phép thông thường. Khi bước chân vào FU, tôi nảy ra một ý nghĩ: "Liệu rằng những con người quen làm việc với máy tính, với những con số có vẻ như khô khan kia có chấp nhận một thứ văn hóa mới lạ, phá cách như Hiphop không?". Phong cách Hiphop dường như khá tương đồng với lối sống của những FUr: muốn tỏa sáng, muốn khẳng định, muốn đổi thay. Mỗi con người khác nhau có lối sống và phong cách khác nhau nhưng đối với những người đam mê Hiphop, khẳng định chính mình luôn là hướng đi mà họ theo đuổi. Tại FU có những breakdancer, rapper, mixer hay writer từng ngày vẫn đang theo đuổi niềm đam mê của mình. Phải chăng đó sẽ là nền tảng, tương lai của HFU?

Hiphop ở các trường Đại học hiện nay rất phổ biến, không chỉ có những breakdance crew đơn thuần mà còn rất nhiều những rapper, DJ hay những Graffiti crew phát triển rất mạnh.

Được hoạt động cùng với sự ủng hộ và giúp đỡ của nhà trường, thật quá to tát khi nói HFU là những con người đi đầu "khai phá" nền

văn hóa Hiphop tại FU. Vinh dự trong Học kỳ I vừa qua, HFU được bầu chọn là một trong những

Câu lạc bộ hoạt động xuất sắc. Chúng tôi luôn tham vọng phát triển HFU ngày càng lớn mạnh hơn, chất lượng hơn và sẽ có đủ lực lượng để tham gia những giải đấu Hiphop sôi nổi. Cứ mỗi khóa sinh viên mới vào trường là HFU như được tiếp thêm sức bởi chắc chắn ở đó có rất nhiều con người có cùng niềm đam mê Hiphop - những con người coi âm nhạc và vũ đạo như một phần tất yếu của cuộc sống. 📸

Việt SE0303

Kỷ niệm đầu tiên

Ngày đầu thai nghén, anh Dũng ĐT một thân lo tất cả cho đàn em còn ngây dại. Nhớ lại buổi đầu tiên chỉ có 3 cái trống đi mượn: “bass”, “snare” và “hi hat” (thật khó cho những bạn chưa bao giờ tìm hiểu có thể tưởng tượng ba cái trống này hình thù ra sao nếu chỉ nghe qua tên gọi), chưa có đàn nhưng anh em hào hức lắm, tập lấy tập để. Giảng hồ đồn đại rằng mấy tên tập trống như Phong F, Tôm luyệt, Long 4’ (SE0103)... nghe lời anh Dũng về nhà gõ sứt hết cả bát sứ, đến mức nhà mấy đứa này chuyển sang mâm cơm cơ khí gồm toàn bát sắt, đĩa sắt.

Tôi cũng mong được vào ban nhạc như những người đồng đội khác. Ấn tượng buổi đầu là khá tốt nhưng tôi vẫn hoài nghi về tương lai của FU band: “sao chỉ có vài cái trống thế này?” rồi “mấy đứa tập trống cả năm trời sao chẳng đầu vào đâu, để anh Dũng dạy từng li từng tí?”. Hay đôi khi thắc mắc “band mình có chơi nổi một bài hoàn chỉnh không nhỉ?”. Nhiều cung bậc của cảm xúc cứ đan xen lẫn lộn: hào hức, hồi hộp và nghi ngờ.

FU BAND CỦA TÔI

BÊN CẠNH MÁI NHÀ THÂN THIẾT BẠN SỐNG CÙNG NGƯỜI THÂN RUỘT THỊT, CÒN NƠI NÀO MANG LẠI CHO BẠN CUỘC SỐNG HẠNH PHÚC KHÔNG? TÔI THÌ CÓ: MÁI NHÀ NHỎ FU BAND - NƠI TÔI CÓ NHỮNG NGƯỜI ANH EM CÙNG NIỀM ĐAM MÊ, NƠI CHO TÔI NHỮNG GIÂY PHÚT BÔNG BÈNH CÙNG SÓNG ÂM NHẠC, NƠI TÔI CẢM NHẬN ĐƯỢC NIỀM VUI VÀ HẠNH PHÚC LUÔN PHONG TỎA CẢ THỂ XÁC VÀ TÌNH THẦN DÙ MỚI CHỈ SỐNG TRONG GIA ĐÌNH NHỎ ẤY MỘT THỜI GIẠN NGẮN.

Bữa tiệc sinh nhật của một thành viên trong nhóm

Nhưng tôi đã lầm hay đơn giản là lo lắng một cách thái quá. Thời gian trôi đi và mọi thứ thay đổi như một lẽ tất nhiên. Ngày đầu là vài ba cái trống cơ bản, dần dà sau đó có thêm mấy cái “floor tom”, “tom tom” (trong dàn trống). Các buổi sau, anh Dũng lại vác thêm mấy cái Guitar thùng. Anh em chơi guitar như Hiền và tôi đánh đến te tua đầu ngón tay vẫn độ không lại tiếng trống. Thế rồi, anh Dũng lại mang loa mini (hàng Liên Xô dù đã cũ nhưng chất lượng còn rất tốt) vì thương mấy kẻ guitar nội công hạng xoàng chúng tôi. Chưa bao giờ hồi

anh: “cái này ở đâu hả anh? cái kia anh kiểm chỗ nào thế?” hay thậm chí một câu cảm ơn, nhưng các đệ tử đều hiểu được những gì mà anh đã làm cho FU band. Dù ban nhạc FU là trách nhiệm hay là tình yêu vị nghệ thuật của anh thì anh cũng đang cống hiến hết mình. Chính vì vậy mới có chuyện, thầy bực mình chửi trò dốt, trò cười khi khi, đôi

kích, cứ mập mờ tối, sau giờ hành chính mới dám lòi đàn lòi trống ra đánh. Phong F và Long 4’ là hung hăng nhất. Hết đến buổi là hai chú kiểm chế không nổi, khu chiêng gõ mõ inh ỏi dù lúc đó mới chỉ là 4 hay 5 giờ chiều. Anh Dũng đang họp lật đặt tạt qua phòng tập mắng té tát hai ông tướng.

Nhưng... lời nói gió bay, anh Dũng đi khỏi là các cậu đầu lại hoàn đầy. Tình yêu âm nhạc cháy không đúng lúc.

Dù là tay trống c h í n h

lúc cũng có thuộc lời đâu, quên lời thì lại “tên tên te...”, trong khi anh em không thuộc lời chuyển sang “là lá la...” có khi bị chửi vỡ mặt.

Hiếm có lớp học nào quan hệ thầy trò lại gần gũi thân mật như thế, hiếm có phòng tập nào cứ đầy ắp tiếng cười như thế. Anh là người thầy, là người anh và cũng là người bạn của chúng tôi. Khi nghe giảng, chúng tôi là học trò, khi nghe anh kể chuyện đời, chúng tôi là những đứa em ngây ngô dại dột, lắm lúc lại được trận cười sung sướng. Khi hàn huyên tâm sự, chúng tôi là những người bạn mà cái việc đấm đá anh, cũng chẳng phải là điều đáng ngạc nhiên nữa. Theo anh Dũng ít lâu, cậu nào cậu nấy cũng ho ra thơ thở ra văn hết. Thành ngữ “tục ngữ” lúc nào cũng rộn ràng rền vang khắp phòng.

FU band có thể không được cấp bằng khen “gia đình văn hóa” nhưng sẽ được lên truyền hình mục “Người đi xây tổ ấm”. Chúng tôi đang xây dựng một gia đình mơ ước, nơi chỉ có tiếng cười và niềm vui mà âm nhạc chính là nền tảng. Tôi yêu âm nhạc, tôi yêu anh em của tôi, tôi yêu gia đình FU band của tôi

lại, thậm chí có ngựa quen đường cũ xài “tục ngữ” không thương tiếc. Thế rồi sau đó đầu lại vào đấy, không khí vui vẻ luôn tràn ngập cái phòng tập con con.

Những ngày đầu ấy là những ngày anh Dũng bạn triền miên, chúng tôi cứ tự tập với nhau một cách đơn giản đến mức thiếu cơ bản. Nghĩa là tập mà sẽ chẳng thể tiến bộ, thích bài nào là chơi bài đó. Thăng đánh trống thì cứ việc đánh, thăng đàn lo đàn, thăng hát thì gào thét cho lại tiếng đàn tiếng trống, không thuộc lời thì ú ớ xướng âm chả khác nào một buổi thảo luận tranh cãi “for and against”.

Cháy lên tình yêu âm nhạc

Anh em hoạt động như đánh du

Một buổi tập của FU Band

hiệu nhưng anh Dũng còn hướng dẫn cả đàn và hát. Nói chung, có bao nhiêu việc anh nai lưng làm hết. Mỗi khi có điệu mới, anh Dũng lại chỉ tôi: “chú đánh core, phải đánh như thế này...” rồi quay sang Hiên: “Thằng lead cứ chơi thế này là được”. Học hát cũng không đơn giản, anh Dũng dạy từ thăng hát chính đến thăng hát bè. Dạy tới dạy lui chả thăng nào thuộc lời, bực mình anh lại tự sướng. Lắm

Vui là thế, nhưng mỗi khi tập, anh em luôn tự nhủ phải nghiêm túc, phải hết mình. Nghệ thuật là thế, âm nhạc là thế, phải đắm mình vào nó thì mới cảm thụ hết được cái hay, cái đẹp làm tiền đề mà chơi tốt, chơi hay. Lần nào tập cũng quên cả giờ giấc, quên luôn cả đói, đến tối mịt mới chịu đứng lên, báo hại các bác các anh bảo vệ chờ sốt hết cả ruột. Lắm lúc mệt quá, có thăng lăn luôn ra ngủ mặc cho đàn

Cóc ký

trống rỗng hết cả óc. Cũng may trong ban nhạc còn có chị em Bình và Yến, thì thoảng đến tập lại chuẩn bị nước nôi bánh trái bồi dưỡng sức khỏe cho cả bọn. Mấy đứa tập trống như Tôm lược, Tuấn nạt còn được nghỉ thay người, chứ đội guitar cứ solo từ đầu đến cuối, mệt lử, mắt mờ cả đi, nhiều khi muốn bặt máu đầu ngón tay.

Ngày trình làng

FU band ra mắt nhân dịp được mời biểu diễn trong chương trình L-day. Vấn đề âm thanh khiến chúng tôi ngày đầu ra quân mà không có vũ khí tối tân nhất: dàn trống. Tình thế buộc ông bầu Dũng ĐT quyết định cả band sẽ hát thể loại "Acapella" (hay còn gọi là a-ca-lang-ben). Dù đã tập dượt vài lần trước giờ G, tranh cãi ồm cù tới đứa hát chính đứa hát phụ, đứa vào trước đứa theo sau. Thế mà lúc ra sân khấu hết Hiền nhìn tôi, tôi lại hỏi Phong, Phong quay sang anh Dũng, anh Dũng vội nghiêng đầu: "Thằng Hiền hát đầu tiên, vạn sự khởi đầu nan, gian nan không được nản". Anh em bảo nhau bình tĩnh chiến đấu, dù hoa quả trứng thối hay tổ ong có bay lên cũng phải tập trung biểu diễn vì "một con ngựa đau, cả tàu sẽ bỏ cỏ", một thành viên bỏ chạy, cả bọn không đành lòng ngồi yên. Ngày ra mắt tuy mở màn có chút trục trặc nhưng nói chung là ổn, đó là kỷ niệm đẹp và khó quên đối với mỗi thành viên trong FU band.

Tổ ấm bé nhỏ

Cùng sống, cùng chơi, cùng tập luyện, cùng chém gió... khiến chúng tôi có cảm giác FU band như một gia đình nhỏ vậy, nơi mà tất cả mọi người dành tình yêu cho âm nhạc. Dù ngày thường gặp nhau có khi mặt lấm lấm lì lì vì hồng ấn bài kiểm tra, dù stress đến tột cùng vì bài vở hay công việc thì đến khi tụ tập ở căn phòng nhỏ ấy, chúng tôi hồn nhiên và vô tư, thả hồn theo giai điệu của những bản nhạc, đôi khi lại có bữa liên hoan giản dị đủ khiến mái nhà nhỏ ấy trở nên ấm cúng hơn. Nhớ nhất là bữa mừng sinh nhật Bình Bạch. Anh em tất bật chuẩn bị, thiết kế tất tần tật từ A đến Z khiến cô bạn nhỏ xúc động đến mức chỉ biết: "cảm ơn tất cả mọi người!".

FU band có thể không được cấp bằng khen "gia đình văn hóa" nhưng sẽ được lên truyền hình mục "Người đi xây tổ ấm". Chúng tôi đang xây dựng một gia đình mơ ước, nơi chỉ có tiếng cười và niềm vui mà âm nhạc chính là nền tảng. Tôi yêu âm nhạc, tôi yêu anh em của tôi, tôi yêu gia đình FU band của tôi. 🍷

LamborghiniPTH

Cóc khóa II FU vừa trở về từ Xuân Hòa sau 26 ngày rèn luyện tập trung tại Trung tâm Giáo dục Quốc phòng Hà Nội 2. Bao nhiêu kỷ niệm vui buồn sau chuyến đi đã trở thành một phần khó quên trong quãng đời sinh viên của các Cóc. Xuân Hòa Ký xin góp nhặt vài dòng tâm sự, ghi lại những câu chuyện bi hài trong quãng thời gian nhiều dấu ấn ấy.

Xuân Hòa Ký

Ngày mong, tháng đợi, năm thương nhớ

Hôm nay, trường phòng lại xuống muộn nên kiếm được ít “mồi” quá. Đang tuổi ăn tuổi nhón thể này mà mỗi sáng chỉ được túi xôi hay cái bánh rán thì thật đúng là chẳng bô dính răng. Lại giọng “lè nhè” của thầy Luyện: “Chuẩn bị nội vụ vệ sinh, chốc nữa tôi đi kiểm tra đồ. Anh chị nào mà .... thì...”. Mấy câu này thật quá quen thuộc và phòng mình sẽ lại được làm công việc kiểu thầy Luyện: Quần áo thừa đút xuống ... gấm giường, giấy dép đút xuống ... gấm giường, xô chậu đút xuống ... gấm giường, đồ ăn thừa đút xuống ... gấm giường và rác chưa đổ cũng lại đút xuống ... gấm giường. Tóm lại, mọi thứ đều đút xuống gấm giường.

Chiều. Đã cố ăn nhanh để đi tắm rồi mà sao vẫn đông thế này? Mấy em xinh gái trường Phương Đông chẳng biết làm gì trong nhà tắm mà anh đứng ngoài đợi cả tiếng rồi. Gọi mãi mà nhất định không chịu cho...tắm chung. Toát mồ hôi. Ngày mai có khi phải vác chiếu ra đây nằm ngủ cho được việc.

PUPPY

Ngày kịch, tháng tuồng, năm cải lương

Bọn lớp mình chẳng chịu đọc kịch bản gì cả. Chẳng đứa nào chịu nhớ lời thoại, chỉ xuyên tạc lung tung. Cũng đúng thôi, mấy hôm qua với hôm nay phải viết OR, thời gian đâu còn kịch với bản nữa. Mà phải thật lòng nhận xét rằng chúng nó “chém” hay thật, diễn xuất cũng tài tình luôn. Xem chúng nó tập kịch mà mình buồn cười đến nỗi suýt nữa không kìm chế được thời gian thăm quan vườn hải hoa dân chủ.

Trước khi diễn, chúng mình đã nhất trí trước rồi: dù kết quả có thế nào cũng không quan trọng. Phương châm của lớp đã đặt ra: thi thố là chuyện trẻ ranh, tự sướng mới là chuyện ... người lớn. Vì vậy, mặc dù lên sân khấu, diễn viên quên gần hết lời thoại nhưng bây giờ vẫn không ngượng vì sướng.

Hôm nay, lần đầu tiên nghe được 1 câu nói không Ê-tê của anh DũngĐT mà mình cảm thấy rất tâm đắc: “Hạnh phúc không phải ở kết quả mà chính là quá trình”. Chắc hẳn câu này không phải do anh ấy nghĩ ra, chẳng hiểu kiếm đâu được chân lí hay và đúng đến thế.

GOAT

Ngày rồ, tháng rá, năm sốt rác

Tối qua, thầy Quang mới phổ biến về giải bóng sốt nữ thể mà chiều nay đã phải thi rồi. Chúng nó cứ cuống quýt lên, nào là chia đội, nào là chọn thủ môn để luyện tập (cái khoản này mệt ghê vì ai cũng muốn làm thủ môn cho đội bóng nữ).

Mình không thích thể thao tẹo nào nên chưa bao giờ tham gia một giải đấu gì đại loại như thể này (kể cả cấp lớp), nhưng trường ít nữ quá thành ra “bé nào cũng phải góp mặt”. Hơn nữa, yếu thì yếu cả làng, đâu phải chỉ có mình mình là không biết chơi. Vì thế chắc chắn cứ đi thi là có huy chương thôi mà.

Không ngờ bóng sốt lại “vua” hơn cả môn thể thao vua. Ngoài sân, cổ động viên chen nhau, hò hét, đập xô, đập chậu cuồng nhiệt quá sức tưởng tượng. Còn trong sân hải hước không chịu được: có 1 quả bóng thôi mà có tới 4, 5 đứa xông vào giằng co như trẻ con giành kẹo ấ (cứ tranh thể thôi nhưng có khi bóng rơi xuống đất, lần đi đâu cũng không biết), Giải đấu của con gái mà cũng “hăng máu” thiệt. Chẳng hiểu sao cầu thủ cứ ngã liên tục, và mình cũng dính một lần. Nhưng ngã xong vẫn đứng lên chạy như ngựa, chỉ có điều khi lên phòng thấy sao chỗ nào cũng đau.

Mình thấy bóng sốt cũng được đấy chứ. Ít nhất thì đó cũng là một môn thể thao mặc dù không chính thống nhưng đối với những đứa lùn như mình thì hết sức phù hợp. Mấy đứa con gái từ đó cũng thân nhau hơn.

KITTY

Ngày nắng, tháng mưa, năm bão tố

“Bầu trời lủng lẳng
Anh nằm thẳng cẳng viết nhật kí... lớp”

Vừa mang giày đi giặt, dội cho trôi cái vị mặn mặn của mồ hôi ... chân, của tất và của cái nắng. Đôi giày rách sau quả duyên thầm với cái mô đất nhỏ hành quân đêm qua, may mà bộ nhá vẫn còn. Lần thứ 2 hành quân, vẫn là chỗ cũ, đi mất hơn 1h đồng hồ qua núi qua đồi. Thỉnh thoảng vác lều, vác súng cũng hơi mệt, nhất là lúc vượt dốc, cả nhóm phải đứng lại vác cùng. Nhưng điều đó vẫn không ngăn được cái cảm giác rừng núi dang trào, mình khoải những lúc căng mình chạy bắm đoàn, vượt trơn, vượt dốc với balô trên vai, lúc trước mắt là cả khoảng không rộng lớn của đồi, của trời đất. Những lúc như vậy, mới thấy mình thật bé nhỏ.

Hiếu – SE0207

Cóc ký

Ngày “thơm” kinh, tháng thắm, năm thoang thoảng

Sáng ngày ra, chưa kịp bỏ cái gì vào bụng, thấy Luyện đã bắt tập trung ở nhà vệ sinh. Xô xô, chậu chậu (cái chậu hôm qua mới pha mì tôm, còn nguyên chiến tích) được vác ra một cái uể oải. Nước trong nhà vệ sinh chẳng còn giọt nào. Mà không hiểu ai “hội nhập” xong mà không chịu dội nước. Kinh khủng quá. Làm bọn mình sáng nay bỏ hơi tai dọn dẹp. Lại còn 1 phòng bị tắc nửa chứ... Oh, my God. Nhà vệ sinh bên FU chẳng hiểu sao Phương Đông cứ xả tự nhiên? Thấy Luyện đã dọn trực ban canh rùi mà cũng không “chặn” được (nói thể chứ canh sao được, người ta đã vào rồi chẳng lẽ lại chạy theo lối ra à?). Chúng mình phải múc nước từ nhà tắm C vào. Một quãng đường cũng không gần, nhưng đứa nào cũng tranh ... xách nước vì ... không ai muốn chui vào trong lúc này. Sau khi đùn đẩy nhiệm vụ, cả lũ đều thấy rằng: “Nhà vệ sinh ... quá sạch nên chỉ cần dội qua cũng sạch”. Vậy là tiến hành y kế hoạch, công việc nặng nề lại trở thành nhẹ nhàng biết bao nhiêu (thế mà phòng Bx bảo dọn vệ sinh phải kì kì ghê lắm, cũng thường thôi!) Ha ha, việc mình đã xong, còn ngày mai, phòng nào phải dọn nhà vệ sinh (đặc biệt là có sự giám sát của thầy Luyện) thì ăn đủ.

PIGGY

Ngày xốt, tháng xa, năm tiếc nuối

Ai chưa mất quần mất áo, hẳn chưa hiểu được nỗi đau của người đã mất. Nỗi đau ấy buốt đến tim, tràn lên cơ mặt, làm bốn chồn con người ta lúc ăn lẫn lúc ngủ. Nhất là khi mấy thứ đồ không cánh mà bay lại thuộc hạng... “phụ tùng” bắt buộc! Chuyện khó nói ấy ngỡ chả bao giờ gọi đến tên, thế mà nay ta cũng phải nếm mùi đi mượn mà xài đồ người. Thật chẳng nỗi khổ nào giống nỗi khổ nào. Chắc mai lại phải theo lũ bạn đi “shopping” quá.

“Phụ tùng” đã sắm đủ thì lại đến lượt bộ áo lính lên tiếng. Rõ ràng

Ngày cảm, tháng tức, năm hờn dỗi

Lớp 2 làm sao đá bằng lớp mình, thế mà lại chiếm chệ ngôi vô địch. Nhất định tối nay phải tắt đèn tắm quất cả đội bóng. Đá thế nào mà trận bán kết cũng không tới, đã vậy còn to mồm khoác lác. Thật mất công cả lớp vác xô thùng đi cổ vũ hoành tráng là thế. Suy đi tính lại cũng chỉ tại cái sân bé quá. Vì bé nên để cái gôn nhỏ khùng khiếp với cái luật penanty quái đản không thủ môn. Và cũng vì cái gôn nhỏ tới độ đá trúng cột dễ hơn đá vào trong, mà đội mình mới thua luân lưu. Dẫu sao lớp mình vẫn có thể ngẩng cao đầu vì lớp chỉ thua... cái cột.

Mà kể cũng lạ, sân bé nên cầu thủ ít, trọng tài cũng ít. Ấy vậy mà 2 trọng tài cãi nhau còn nhiều hơn cầu thủ, hay tại bất đồng quan điểm trong chia sẻ “công việc”? Chắc phải nghi ngờ độ trong sáng của trọng

tài. Bởi thấy mấy lớp mời anh Quang đi ăn, mà hình như quên mất chị Dương, nên làm hôm chị thối phạt đến tới mệt nghỉ. Đúng là chân lí thuộc về người cảm còi và thối to... Mong sao trường tổ chức thêm mấy giải nữa, chứ thua thế này thì thật là không phục. Lớp em nhất trí nếu thua... chục lần nữa sẽ chuyển hẳn sang mục bóng sọt, hoặc một môn bóng chơi bằng mồm chứ nhất quyết không chơi bóng đá. Và cũng xin kiến nghị thêm là từ giải sau nên chỉ có một trọng tài, để chúng em tiện liên lạc và “làm việc”.

QUANG – SE0209

Ngày trốn, tháng chuẩn, năm đào tẩu

Ai chưa từng đọc “Nhật kí đường rừng” thì hãy đến Xuân Hoà mà xem. Đường ở đây lắm loại mà kiểu cách đi thì cũng chả ít hơn, miễn sao đưa con người ta thoát “trại”, “hội nhập”, “hít thở ít khí trời quý giá”. Một ngày đào thoát mang tới nhiều kinh nghiệm hơn tôi tưởng. Và xin coi đây là nhật kí kinh nghiệm cho những ai đã, đang và muốn tung tăng bay nhảy ngoài song cửa ra vào, trong giờ hành chính cũng như giờ giờ nghiêm. Giờ hãy đóng tai mà nghe, nghe để mà nhớ, nhớ để mà làm. Bởi kinh nghiệm còn quan trọng hơn thè ra vào.

Nếu thấy trực ban là dân FPT, xin chúc mừng vôi, hãy quan sát trái phải trước sau, xem có thấy nào đang đứng không. Nếu có, hãy lui ý định của mình ít phút. Ngược lại thì nhanh nhanh mà qua, và đừng quên cười thật tươi với gác cổng kéo bị đánh. Nếu trực ban là “ngoại tộc”, đừng lo, còn một tá lí do cho bạn ra ngoài, từ đau ốm cho tới việc giặt giũ, điểm danh. Tuy nhiên nên chọn thời điểm mát trời trực ban để tính ấy. Tỉ lệ thời điểm này vào khoảng 0,01% trong ngày. Tóm lại tôi thấy ở ngoan trong này vẫn thích hơn. Dại gì để thấy bắt để rồi đi dọn vệ sinh? Nói mới nhớ, đến giờ thấy Luyện gọi đi dọn rồi. Kết cục những kẻ trốn trại là thế đấy...

APPLE

vừa mới phơi chiếm chệ trên đây, quay đi quay lại đã bị “sàng sè”. Chẳng lẽ ngày cuối rồi lại phải đi “shopping”? May thay đến trưa có phiên “Hội chợ hàng chất lượng cao” giữa các phòng, may mắn hơn lại kiếm được đủ cả quần lẫn áo (chỉ tội áo với quần lệch nhau tới 2 số). Lúc này mới vỡ lẽ hai phòng nữ chứa chấp nhiều quần nhất. Cảnh tượng hài hước chỉ kết thúc khi đã nộp hết quần phục, và đủ một bộ mặc khi về nhà. Những dây phơi cho thấy một cảnh tượng tan hoang như vừa có cướp đi qua. Riêng chuyện quần áo đã thấy dân FU năng động và nhanh trí đến nhường nào. 📷

SEDOKATOJI

MỘT NGÀY TRONG DOANH TRẠI QUÂN ĐỘI

Không như những trường Đại học khác, Tháng rèn luyện tập trung của sinh viên FU thực sự là một sự kiện đặc biệt trong cuộc đời sinh viên. Dưới đây là trang nhật ký của một chàng Cóc FU HCM trong thời gian ở tại Trường quân sự Quân khu 7.

Năm giờ sáng tiếng còi đã âm ỉ ngoài sân. Giờ này còn buồn ngủ chết đi được mà vẫn phải dậy mặc quần phục, xỏ giày ra tập thể dục. Thành đội trưởng đi nhận phiếu ăn về phát cho mỗi đứa một cái. Cái phiếu bé xíu, loay hoay thế nào đánh rơi, tưởng mất, hoá ra bay xuống gầm giường. Ăn bánh canh, chả hiểu thế nào mà no được, có mỗi bốn lát thịt mỏng như tờ giấy.

Hơn 300 đứa bị nhét vào một cái hội trường bé tý để học lý luận. Gió hiu hiu thổi từ cái hồ nước bên cạnh sang làm vài chục đứa gục ngã ngay trên mặt bàn. Mình cũng đang ngất ngưỡng say gió mát, may mà có giờ nghỉ giải lao ra ngoài đá cầu cho tỉnh. Đến bữa trưa, đứa nào đứa nấy cầm bát đĩa gỗ âm ỉ trước phòng ăn. Hôm nay lại ăn thịt kho, cái đĩa thì to mà thịt thì ít. Cơm khô khốc đóng thành từng "cục" nên ăn chẳng được bao nhiêu, lại đói. Ăn xong đi rửa bát, hai chục thằng chung một chai nước rửa, chum đầu một đám quanh cái vòi nước.

Trưa nằm đọc hồi ký làm báo cáo, mà mới đọc được tí xíu đã ngủ mất tiêu. Một giờ trưa tiếng còi vang lên báo tập trung, ngủ chưa đã, phải mắt

nhắm mắt mở mắt quân phục chạy ra sân xếp hàng. Môn bắn súng được chia ra làm ba lớp, hôm qua tập tư thế nằm chuẩn bị bắn, hôm nay tập ngắm mục tiêu. Lúc trước tớ cứ nghĩ ngắm bắn cũng đơn giản thôi, thế nào cũng trúng. Hôm nay mới biết nó khó thế nào. Cái

bao cát thấp quá nên cầm súng cứ run run, nằm sấp mà phải ngắm đầu

Ở đây, chúng ta được rèn luyện cơ bắp qua mỗi lần giặt quần áo, được rèn tính kỷ luật, giờ nào việc nấy, học cách sống ngăn nắp, tránh làm ảnh hưởng đến người khác. Học cách làm việc tỉ mỉ qua việc gấp nội vụ hàng sáng, được học từ thực tế cách tận dụng thời gian, làm sao để một ngày 24 tiếng có thể làm được nhiều việc nhất, được học cách tự chăm sóc bản thân, không dựa vào người khác...

lên ngắm, rồi giữ yên, nín thở, bóp cò, được một lát là bắt đầu thấy ê ẩm rồi. Gặp lúc quên mất kính ở nhà nữa, nhìn mục tiêu cứ mờ mờ ảo ảo, không biết sau này làm sao bắn đạn thật.

Bốn giờ chiều được nghỉ, sân tập trở thành sân bóng đá, bóng chuyền, đứa nào ra trễ là mất sân phải đi đá cầu. Đến 5 giờ kém thì đi tắm chuẩn

bị ăn cơm. Ở đây có hồ nước đầm con trai thường kéo ra "tắm tiên" rất đông vui. Có đứa còn tạt nước ỉ xèo ướt cả quần áo sạch. Chiều nay ăn cơm với cả chiến, cũng không vừa miệng lắm, nước mắm gì mà như nước muối, chả có mùi gì hết. 6 giờ 30 tối lại tập trung, phải mặc quần phục, nóng chết. Di chuyển lên hội trường để học hát, đường không có đèn gì cả, tối thui. 300 đứa mà có hơn 20 tờ giấy in lời bài hát. Tuy mình phải học chạy nhưng hát khá sung và khí thế, có điều vẫn chưa thuộc lời. Tối về tớ còn đọc hồi kí để viết báo cáo nữa, do không đọc kịp liên tục một lúc hết quyển sách nên

phải take note lại để lần sau còn nhớ là đã đọc cái gì. Lẽ ra 9 giờ 30 tất cả phải tắt đèn đi ngủ hết nhưng hôm nay được thức tới 10 giờ 30 để làm bài này.

Tuy vất vả là thế nhưng ta cũng không thể phủ nhận những lợi ích mà đợt rèn luyện tập trung mang lại. Đó là một bầu không khí trong lành,

không khí trong lành, khuôn viên rợp bóng cây xanh mà hiếm khi ta tìm được trong thành phố. Ở đây, chúng ta được rèn luyện cơ bắp qua mỗi lần giặt quần áo, được rèn tính kỷ luật, giờ nào việc nấy, học cách sống ngăn nắp, tránh làm ảnh hưởng đến người khác. Học cách làm việc tỉ mỉ qua việc gấp nội vụ hàng sáng, được học từ thực tế cách tận dụng thời gian, làm sao để một ngày 24 tiếng có thể làm được nhiều việc nhất, được học cách tự chăm sóc bản thân, không dựa vào người khác...

Với mỗi Cóc FU, Tháng rèn luyện tập trung là một quãng thời gian để học hỏi bổ ích và gắn kết tình cảm bạn bè với những kỉ niệm không thể nào quên 🍷

Đào LA

THẦY CÔ CHÚNG EM TẠI FU

Bạn bè tôi ngoài FU thường hỏi chuyện: “Trường bạn học những môn gì?”, “Học phí đóng như thế nào?” hay “Trường bạn giáo trình các môn bằng tiếng Anh hết à?”. Người ta nói về FU với một sự tò mò lớn. Tò mò về cơ sở vật chất, tò mò về giáo trình, tò mò về phương thức giảng dạy. Và điều tò mò lớn nhất là con người. Họ thường muốn biết những con người tại FU có điểm gì khác biệt so với các trường đại học khác. Đặc biệt, mối quan hệ thầy trò của chúng tôi tại FU trở thành mối quan tâm nhiều nhất với dư luận và là chủ đề nói chuyện thường xuyên trong những buổi gặp gỡ bạn bè.

Như một công ty nhưng giống một gia đình

Có người nhận xét: “Vi FU là một phần của FPT, mang hơi hướng của một doanh nghiệp nên thầy trò quan hệ với nhau thoải mái hơn, tựa như mối quan hệ của đồng nghiệp trong một công ty”. Điều đó đúng một phần.

Nhớ lại những ngày trước khi nhập học vào FU, tôi có nhận được một bức thư gửi cho tất cả các sinh viên nhận học bổng và vay tín dụng có chữ ký của Tổng giám đốc Trương Gia Bình. Trong đó, có một câu khẳng định rằng: sinh viên đã vào FU thì sẽ được người FPT nói chung coi là một đồng nghiệp. Tôi cảm thấy vị trí của mình – một sinh viên chân ướt, chân ráo mới vào trường được thay đổi trong tích tắc. Và ngày đầu tiên tại FU, khi được gặp anh DũngĐT, chị Hà dài với vẻ thân thiện và cách xưng hô rất bình dị “Anh - chị - em” làm cho tôi cảm

thấy khoảng cách giữa người lớn và “trẻ con” tại FU như được rút ngắn lại. Hồi ấy, nghe một sinh viên khóa I nhắc tới thầy Phong với danh từ rất gia đình: “anh Phong”, tôi thoáng ngỡ ngàng, và thậm chí nghĩ rằng sao sinh viên nhà mình lại “bất lịch sự” như vậy. Nhưng rồi thời

gian tại FU đã thay đổi suy nghĩ của tôi phần nào. Tôi bắt đầu cảm thấy thân thuộc với những cái tên “anh Dũng Đề Tiễn”, “chị Hà dài”, “thầy PhongNX” hay những cách gọi tương tự đối với những lãnh đạo trên Tập đoàn đáng tuổi cha chú mình như anh Nam già, anh BìnhTG...

Bình thường, khi giảng bài trên lớp ở các bộ môn chính thống, các thầy giáo, cô giáo chúng tôi thường xưng hô rất lịch sự “mình – các bạn”. Nhưng đôi khi, nhiều thầy giáo trẻ vẫn nhầm xưng “anh” khi trả lời các câu hỏi của chúng tôi. Còn những bộ môn như soft skills, chúng tôi vẫn gọi “thầy cô giáo” của mình là anh chị ngay từ đầu. Nhưng đối với sinh viên FU, cho dù gọi những người thầy, người cô yêu quý theo cách nào đi chăng nữa, thì đằng sau đó cũng là cả một sự tôn trọng. Điều đó, có khi còn đáng quý hơn những cách xưng hô bề ngoài là lịch sự nhưng khi thấy cô quay đi thì nói xấu. Rất may mắn là tại FU không có điều đó. Hay nếu có trường hợp, chúng tôi có nói một vài câu nhận xét “đúng” về anh Dũng “sau lưng” thì điều đó cũng không có nghĩa là chúng tôi nghĩ xấu về anh, đơn giản chỉ vì chúng tôi yêu quý những người thầy, người cô, người anh, người chị của mình đến nỗi muốn đưa họ vào câu chuyện thường ngày mà thôi.

Thầy PhongNX-Hiệu phó trường ĐH FPT trong giải bóng đá sinh viên FU

Tập thể nhân viên Trường Đại học FPT

Tình cảm của các Cóc

Một lần, dạo qua blog của một bạn lớp SE0209 cũ, nơi có post một đoạn chat của bạn với cô Hà. Nếu như không phải là tôi biết cô là cô giáo chủ nhiệm 209 từ trước thì tôi không thể tin rằng đây lại là một đoạn chat của sinh viên và giảng viên. Hay nghe một người bạn của tôi ở lớp SE0205 mới kể về những tiết học tiếng Nhật của cô Quỳnh Anh: không giờ nào là cô không bị trêu lên bờ, xuống ruộng, nhưng điều đó lại khiến cho giờ học hứng thú hơn. Và chúng tôi cũng chẳng bao giờ ngại ngần đặt cho mỗi thầy cô của chúng tôi những cái tên ngộ nghĩnh khác nhau như anh Dũng Đề Tiễn, anh Hiếu Bụng To, thầy Trung Baby, cô Vân nhí nhảnh... Thậm chí, báo Cóc Đọc, nội san của nhà trường, tờ báo được phát hành ra cả bên ngoài cũng sẵn sàng "tiếp tay" bằng cách dành nguyên một trang truyện cười hút khách để xây dựng hình ảnh cho các thầy cô. Forum svfpt.net cũng là nơi bày tỏ tình cảm của sinh viên qua các topic như kiểu "Simiru sensei's fan club" hay "Đọc thư của thầy Hans mà rơi nước mắt".

Tình cảm của các thầy cô

Bị trêu chọc là vậy, nhưng các thầy cô ở FU không những không tỏ ra khó chịu mà nhiều khi còn thích thú. Những giờ học tiếng Anh của cô Setaita thường là những lúc Cóc FU trở lại thời thơ ấu của mình bằng cách tranh nhau bánh kẹo từ cô giáo, rồi cười khanh khách với nhau. Thầy Hans – một giáo viên nước ngoài thì luôn trăn trở xem liệu sinh viên có hiểu mình giảng bài hay không. Thầy đã mail cho tất cả sinh viên của thầy để các bạn hiểu được thầy luôn sẵn sàng giúp đỡ từng người. Tôi nhớ, trước đây khi được học cô Hồng Hạnh, rất nhiều lần cô hỏi riêng về từng sinh viên: bạn này yếu phần nào, bạn kia mạnh phần nào? Hay những anh chị bên tổ Soft Skills thì thường xuyên nghĩ cho sinh viên theo kiểu "Lớp SE20X có bạn Y rất tích cực mấy buổi đầu nhưng giờ có vẻ nản, chắc có vấn đề gì đây?". Các thầy cô giáo bên tổ tiếng Nhật thì thể hiện trí nhớ tuyệt vời bằng cách thuộc lòng hết tên sinh viên chỉ trong mấy buổi học đầu, thậm chí thuộc từng bài test để khi các Cóc kiến nghị, cô giáo cũng chẳng cần "lật lại hồ sơ" cũng có thể đọc được lỗi sai.

Giảng viên và sinh viên FU không hổ danh dạy, học tập tại một trường Công nghệ thông tin. Bất kì một môn

học gì, từ C, Database, đến Toán, English... các Cóc cũng có thể liên lạc trực tiếp với các thầy cô qua mail và được reply rất nhanh chóng, đầy đủ. Việc thầy trò add blog, comment cho nhau hay chat tâm sự là những chuyện bình thường như cơm bữa. Thậm chí, việc sinh viên phone trực tiếp cho anh Nam - Trưởng phòng đào tạo cũng được khuyến khích 24/24.

Nhiều Cóc tâm sự, nhiều lúc rất muốn đến trường chỉ vì nhớ thầy, nhớ bạn, thêm được "trêu" thầy cô giáo. Quan hệ thầy trò thoải mái tại FU đã giúp chúng tôi giảm bớt áp lực của những deadline, những bài test dày đặc. Và 20/11 ở FU cũng giản dị nhưng chân thật như chính tình cảm của chúng tôi dành cho các thầy cô vậy. Không phải là những buổi tối, cán bộ lớp hẹn hò mang quà tới nhà thầy, không phải là những tính toán chi li về vật chất mà là những tấm lòng thực sự dù không được biểu hiện qua những bó hoa hay quà cáp gì vì tất cả chúng tôi đều hiểu, thầy cô giáo của chúng tôi không cần những điều như thế...

Eagle

Cái tát

Có lẽ những ai đã biết rõ về anh Nam “già” thì cũng thừa biết tài lý luận “xuôi ngược” của anh, tuy nhiên, tôi có cảm giác bài học hôm đó dường như không phải là một bài nói, một bài lý luận trong những quyển sách Đắc nhân tâm hay của những diễn giả quen học thuộc lòng, nó là một câu chuyện, một bài học của anh dành cho chúng tôi và nó giản dị, sâu sắc như chính con người anh vậy.

Bạn làm gì khi ai đó tát vào mặt mình một cú nẩy lửa? Chắc đa phần sẽ tìm cách đánh lại hoặc không thì cũng hận thù thấu xương. Cái tát đau về thể xác đã đành, nó còn là 1 đòn đau đánh vào lòng tự ái của mỗi người, do đó đa số chọn cách phản ứng tiêu cực cũng là một điều dễ hiểu. Thế nhưng, trong một buổi chiều ngắn ngủi nói chuyện cùng sinh viên Khoa III, anh Nguyễn Thành Nam - Tổng giám đốc FPT Software đã dạy cho chúng tôi một bài học lớn, bài học về “Cái tát” hay đúng hơn là bài học về cách trân trọng những cái tát và biết ơn kẻ đã tát mình.

Bài học “Cái tát” của anh không phải để răn dạy lòng vị tha như lời dạy về cái tát trong Kinh Thánh, nó đơn giản là cách ví von một sự kiện nào đó đánh dấu cho thời điểm thức tỉnh và thay đổi nhận thức trong mỗi con người. Mỗi chúng ta đều có một niềm tin vào chính bản thân để theo đuổi những mục tiêu riêng trong cuộc

sống. Trên con đường đó, chúng ta tin thành công sẽ ở phía trước, chúng ta tin mình đủ khả năng để đi tới thành công, một niềm tin dường như tuyệt đối và ta phăm phăm lao về phía trước cho đến khi chúng ta... ăn một “cái tát”. Không thể nào là một cái “vỗ vai” thân tình, không thể nào là một cái “nắm tay” nhẹ nhàng, cũng không thể nào là “chém số 1” hay “chém số 2” tàn độc... chỉ có thể là 1 “cái tát” dứt khoát và thẳng thắn mới có thể khiến ta bừng tỉnh để nhìn lại con đường ta đang đi và đang hướng tới. Và sau “cái tát” đó, có thể con đường và những bước chân sẽ rẽ sang một hướng khác, tỉnh táo hơn và tính khả thi cao hơn.

Cái khó của chúng ta là không biết lúc nào ta ăn tát, không biết ai hay cái gì sẽ tát ta, không biết là cái tát đó thế nào, đủ mạnh cho ta bừng tỉnh hay sẽ làm ta... bất tỉnh và đau khổ hơn là không biết đời mình sẽ bao nhiêu lần ăn tát thì đủ để thành công, không biết sẽ chịu được bao nhiêu cái tát hay sẽ gục ngã trước khi đến đích. Thật khó để có câu trả lời chính xác cho mỗi người, tốt hơn hết, tự ta phải luôn chuẩn bị tinh thần sẵn sàng để đón nhận nó.

Quả thật, để đón nhận “cái tát” cũng là cả một vấn đề, đôi khi ngẫm nghĩ tôi cho rằng, có lẽ điểm khác biệt giữa những người thành công và không thành công là ở chỗ biết cách đón nhận một “cái tát” hay không. Ngay trong buổi nói chuyện đó thôi,

có những người cũng đã phản ứng gay gắt với “cái tát yêu” của anh.

Thời buổi của công nghệ thông tin giúp chúng tôi ngồi ở đây giềng nhưng biết được nhiều chuyện bên ngoài và với lãng mạn tuổi trẻ thì ai cấm chúng tôi ước ao sẽ trở thành một Bill Gates thứ 2 hoặc “xoàng xoàng” thì cũng phải thành một Trương Gia Bình thứ 2, thứ 3 gì đó. Vậy mà anh “vỗ thẳng mặt” những ước mơ của chúng tôi bằng câu hỏi: “Vậy em biết rõ nhất cái gì?”. Lúc đó chúng tôi có thừa tự tin để trả lời anh câu này, chúng tôi giỏi nhiều chứ, nào Toán, Lý, Hóa, Tin học, nào là các lý thuyết kinh tế, cạnh tranh... toàn những cái được học và được đọc nên chúng tôi mang ra “show hàng” luôn. Tuy nhiên, vấn đề là ở chỗ anh hỏi xoáy luôn vào những “điểm mạnh” đó khiến chúng tôi hơi “choáng” và thực sự lúng túng bởi những gì chúng tôi biết không đủ để trả lời câu hỏi đó. Và thế là chỉ thêm vài câu hỏi nữa của anh, chúng tôi chợt thấy những “thế mạnh” mà chúng tôi biết rõ nhất, tự tin nhất, tự hào nhất dường như cũng thật bình thường, nhạt nhòa và nông choẹt trước một cộng đồng, trước một thế giới không ngừng phát triển và đẩy áp nhân tài. Và anh thẳng thắn kết luận: “Nếu chính mình còn không biết mình biết rõ nhất cái gì thì rất cuộc cũng chỉ là học vẹt một mớ lý thuyết suông và cũng chả làm nên trò trống gì” - một “cái tát” khá đau cho lòng

tự ái của đám “ngựa non” chúng tôi. Nhưng mà đúng!

Rồi anh lại hỏi: “Đây là điểm mạnh nhất của các Công ty Việt Nam để cạnh tranh với các công ty nước ngoài?”. Chúng tôi đưa ra nhiều nhận định, nào là người Việt thông minh, cần cù; giá nhân công ở Việt Nam rẻ... Anh lắng nghe và lần lượt “bẻ gãy” từng câu trả lời một. Chúng tôi hỏi ngược lại anh câu này, anh “hồn nhiên” trả lời: “Anh không biết, sao các chú lại hỏi anh?”. Và anh kể câu chuyện: Một lần anh ngồi nói chuyện với 1 khách hàng nước ngoài, khi họ hỏi anh câu hỏi tương tự như anh vừa hỏi tôi, chúng tôi, anh suy

“Chúng ta biết rõ nhất cái gì?” và “so với thế giới ta mạnh ở điểm gì?”. 2 câu hỏi

thường không tìm thấy trong những sách vở dạy làm giàu bán tràn lan trên đường Láng mỗi chiều bởi đơn giản nó là bài học đúc rút từ bao nhiêu năm

Nên tranh thủ “ăn tát” ngay khi còn là sinh viên để quen dần và đỡ đau vì sau này khách hàng “tát”, đối thủ “tát” và xã hội “tát” thì không hề nhẹ nhàng chút nào!

nghĩ mãi, cuối cùng trả lời thực lòng: “Tao cũng không biết, nhưng tao nghĩ bọn mày biết câu trả lời, vì nếu không mày đã không chọn làm ăn với bọn tao mà đã sang Ấn độ hoặc Trung Quốc”. Câu trả lời đó của anh đã khiến ông khách kia rất ngỡ phục và anh cũng có ý “gợi mở” cho chúng tôi biết rằng: “Chúng ta đang có những giá trị rất quý báu để cạnh tranh trên Quốc tế, và chính các em phải là người tìm ra thế mạnh đó cho chính mình, đừng hỏi anh”.

“c h i ến đấu” và bị “ăn tát” của các đàn anh trong FPT. Ngay chính anh Nam “già” cũng có 37 năm đầu đời sống trong một cuộc sống tồ vè hồng hào, luôn học giỏi nhất, thông minh nhất, đạt giải này giải kia, mà như anh nói: “nói chung rất chi là tuyệt vời, chả sợ cái mẹ gì cả!”, và anh vốn đã lạc quan nay lại càng lạc quan. Rồi khoảng chục năm

về trước, khi FPT chuyển hướng chiến lược sang xuất khẩu phần mềm với quyết tâm “Xuất hay là chết”, anh Nam và anh Bình lọ mọ đi khắp nơi để thăm quan và học hỏi kinh nghiệm xuất khẩu phần mềm. Chính tại thời điểm này, 2 anh đã bị “ăn tát” túi bụi.

Đầu tiên, các anh cũng suy luận giống những câu trả lời của chúng tôi về thế mạnh Việt Nam. Để hấp dẫn nhà đầu tư nước ngoài, các anh chơi chiến thuật ra sức tâng bốc Việt Nam là thông minh và sáng tạo, không chơi với Việt Nam là một sai lầm, thiếu cận. Sau đó tiện đà bồi thêm

Cóc luận

kết luận FPT là công ty hàng đầu Việt Nam, vào Việt Nam mà không làm với FPT thì coi như chưa phải dân sành điệu. Nói dân ta thông minh thì dễ, để chứng minh điều này các anh đã rất công phu đi thu nhặt những thành tích thi Toán, Lý, Hoá, Tin... của các em học sinh PTTH. Chụp ảnh Văn Miếu cho dân Tây biết dân ta đã có truyền thống học... IT hàng ngàn năm. Các anh ca ngợi cảnh đẹp của Vịnh Hạ Long, phố cổ Hội An, ví Việt Nam như thiên đường trên mặt đất vậy. Cho đến khi “ăn tát” - một khách hàng hỏi khéo: “Phải chăng khi nói Việt Nam thông minh, chúng mày ngụ ý Ấn Độ bọn tao kém thông minh hơn???”. Thế là mới bàng hoàng và xấu hổ, tiếp theo đó lại chuyển hướng, lại “ăn tát”, lại chuyển hướng... mãi cho tới những thành công hôm nay và ai dám chắc là phía trước không còn những “cái tát”.

Anh Nam học hành thuộc vào diện “hàng khủng” không chỉ trong FPT, thông minh tài trí thì khỏi bàn, lại bôn ba khắp nơi mà mãi tới 37 tuổi mới “ăn tát” rồi... tỉnh. Chúng tôi thì lợi thế hơn vì chúng tôi đang đi theo con đường của các anh đã vất vả và dò dẫm ngày nào, lại có thêm biết bao bài học kinh nghiệm của các anh mà chúng tôi được thừa hưởng và trải nghiệm ngay từ bây giờ mà không cần tới 37 tuổi. Chúng tôi đang có điều kiện tuyệt vời và nên tranh thủ “ăn tát” ngay từ khi còn là sinh viên, như vậy cho đỡ đau và cho quen vì sau này khách hàng “tát”, đối thủ “tát” và xã hội “tát” thì không hề nhẹ nhàng chút nào. Nghe có vẻ hơi bạo lực nhưng điều đó rất cần thiết cho chúng tôi - những người bấy lâu nay cứ lơ lửng trên mây, không mấy khi bước chân xuống đất.

Người xưa có câu: “Thương cho roi cho vọt, ghét cho ngọt cho bùi”. Cảm ơn anh Nam già đã cho chúng tôi một buổi chiều đầy “roi vọt” để rút ra những bài học cho cả cuộc đời. Chúng tôi sống trong ngọt bùi bấy lâu, và anh đã cho chúng tôi một bài học về “cái tát” để tự đúc kết cho mình một chân lý mới, đó là: “Ngon từ vọt, ngọt từ roi”, để tự tâm niệm phải trân trọng những “cái tát” bởi nó là điều không thể thiếu trên con đường đưa chúng tôi đến với thành công 🍓

Cóc hiểu

Để trở thành sinh viên Đại học 2.0

Sinh viên đại học khác với học sinh phổ thông điều gì? Có phải là do họ học các kiến thức cao hơn, “đại học” hơn? Học toán cao cấp thay vì toán sơ cấp, học lập trình hướng đối tượng thay vì học Pascal? Câu trả lời là: điểm khác biệt không chỉ ở “học gì?” mà là ở “học như thế nào?”.

Nhưng chúng ta sẽ không bắt đầu từ việc phân tích sự khác biệt cơ bản đó. Chúng ta bắt đầu bằng một câu hỏi truyền thống khá nhức nhối: sinh viên Việt Nam có những điểm yếu gì?

Theo ý kiến chung của nhiều đơn vị tuyển dụng, sinh viên mới ra trường của chúng ta có những điểm yếu cố hữu cơ bản sau: thiếu chủ động, thiếu thực tế, khả năng tìm hiểu, nghiên cứu và trình bày một vấn đề yếu, khả năng ngoại ngữ yếu và kém mạnh dạn trong giao tiếp, kiến thức xã hội và văn hoá hạn hẹp. Ngay cả những điều mà chúng ta vẫn thường tự hào về sinh viên của mình là thông minh và kiến thức nền tảng tốt cũng đang được đặt dưới dấu chấm hỏi.

Tại sao lại bị quan thế? Và tại sao lại có tình trạng như vậy, cho dù học sinh, sinh viên Việt Nam vẫn có tiếng là thông minh, chăm chỉ, chịu khó “cày cuốc”?

Chúng ta sẽ không dành thời gian để phân tích một vấn đề mang tính tầm cỡ quốc gia như thế này trên tờ báo Cóc đọc. Đây là việc của các nhà hoạch định chính sách, các giáo sư, các nhà giáo dục tầm cỡ. Dùng một ngôn ngữ bình dân, có thể nói vắn tắt là do cách dạy của giáo viên, cách học của học sinh và cách chăm sóc con em của các vị phụ huynh. Chắc bạn sinh viên nào cũng nhớ mình được cha mẹ thầy cô chăm chút thế nào trong những năm học phổ thông. Chăm chút thế thì cũng tuyệt vời thật, nhưng cái gì cũng thế, thái quá là bất cập, chăm chút quá đậm ra học sinh lại phụ thuộc, yếu đuối và thụ động.

xem tiếp trang 57

Nụ cười FU

FU đạt giải Nhất hội diễn STCO năm 2007

Hạnh phúc

Ở đời không có con đường nào sẵn có, chỉ có người ta đi mãi sẽ thành. Con đường "Khát vọng đổi thay" không chỉ có hoa hồng, mà còn thấm đẫm mồ hôi và gian khổ. Nhưng chúng tôi cùng nhau đi trên con đường ấy, gom nhặt những nụ cười và ân tình, sẽ chia những phút giây hạnh phúc. Ấy là nụ cười của từng con người, của từng tập thể, của từng khoảng khắc...

Cốc Vàng

Trao tặng phần thưởng cho các sinh viên có thành tích xuất sắc trong học tập

Sướng!

Tổng giám đốc Trương Gia Bình và ban lãnh đạo cao cấp Tập đoàn FPT hát cùng sinh viên FU

Răng mình còn trắng hơn cả răng Tổng Giám Đốc

TGD FPT Trương Gia Bình trao đuốc cho thầy Nguyễn Khắc Thành Phó Hiệu trưởng nhà trường trong Lễ rước đuốc mừng FPT 20 tuổi

Thầy Lê Trường Tùng-Hiệu trưởng trường ĐH FPT hát cùng sinh viên FU trong lễ kỷ niệm 20 năm FPT

Một tiết mục dự thi của lớp SE0210
trong Melody contest

Lễ trao giải cuộc thi hùng biện L - Day
tổng kết khóa học về kỹ năng thuyết trình

Tương lai FPT

Rạng rỡ

Team work

Xếp kêu đi uống bia kìa anh em ơi!

Đừng tưởng bỏ

Lễ khai giảng khóa IV

FU đạt giải nhì cuộc thi "Sao chổi" 2008

Tập thể cán bộ FU trong lễ Tổng kết cuối năm

...Tiếp theo trang 52

Cái gì cũng được lo nên cuối cùng không biết tự làm cái gì. Cái gì cũng được sắp xếp nên không biết tự sắp xếp. Cái gì cũng được chỉ dẫn tường tận nên có vấn đề mới không biết giải quyết thế nào. Mọi khó khăn sóng gió đều có cha mẹ thầy cô chờ che nên chỉ cần "ra gió" một tí là có vấn đề.

Và khi đã không chủ động rồi thì đến động cơ của việc học, học để làm gì học sinh cũng không được chủ động. Nhiều lúc cảm thấy học sinh học vì bố mẹ, học vì thầy cô, vì nhà trường chứ không còn phải là học vì mình nữa. Mà cũng chính vì cái lối học để thi nên mới bỏ qua hết cả tính thực tiễn, các vấn đề rèn luyện tư duy, lối sống.

Vậy giải pháp là thế nào? Rất đơn giản: Hãy mạnh dạn bước vào cuộc sống, tìm hiểu nó, đối diện với khó khăn thách thức. Không phải ngẫu nhiên mà những bạn sinh viên đi học xa, đặc biệt là các bạn được đi du học nước ngoài luôn trở nên cứng cáp hơn, tự lập hơn, có tư duy độc lập hơn. Song song với kiến thức và kinh nghiệm thực tiễn, đó là những tố chất quan trọng giúp bạn thành công.

Nhưng chúng ta cũng đừng nghĩ rằng môi trường quyết định tất cả. Cũng có không ít sinh viên đi du học về mà vẫn yếu đuối, phụ thuộc và thiếu tự tin. Các bạn đó đã không thoát ra được cái vỏ bọc ấm êm mà gia đình và xã hội đã dành cho bạn. Ngược lại, có nhiều bạn, cho dù được gia đình rất cưng chiều, chăm chút, vẫn sớm tự lập, tự quyết định, sống mạnh mẽ và có động cơ cá nhân thật rõ ràng.

Các bạn vừa rời ghế trường phổ thông, bắt đầu bước chân vào môi trường đại học. Có thể các bạn sẽ thấy nhiều điều lạ lẫm. Các bạn sẽ cảm thấy có nhiều cái "không được như xưa". Nhưng đừng vội lo. Sự thay đổi đó là tất yếu và cần thiết. Và sự thay đổi lớn

nhất, đó là bạn bắt đầu phải tự chịu trách nhiệm về mình, tự lên kế hoạch cho mình và tự kiểm soát chuyện học hành của mình.

Tất nhiên, tốt nhất là chúng ta được rèn luyện đối với sự tự lập từ những cấp nhỏ. Nhưng nếu chưa có được thì bây giờ bắt đầu cũng chưa phải là muộn, quan trọng là đừng biến việc học đại học thành học cấp 4. Đừng kêu ca quá nhiều về điều này, điều nọ. Thay vì kêu ca, hãy giành thế chủ động về phần mình.

Trước hết, hãy tự đặt mục tiêu để khắc phục những điểm yếu cố hữu của sinh viên Việt Nam đã được đặt ra ở đầu bài viết. Song song với việc học tốt các môn văn hoá, chuyên ngành, cần tham gia các hoạt động ngoại khoá để nâng cao khả năng giao tiếp, chơi thể thao để con người mạnh mẽ hơn, nhìn ra bên ngoài, hoà nhập vào cuộc sống để thấu hiểu hơn về những con người và cuộc sống chung quanh. Ngoại ngữ và Internet là một công cụ không thể thiếu được của một công dân thời @, vì thế cũng không thể bỏ qua việc trau dồi ngoại ngữ, sử dụng internet trong việc học hành, giao tiếp và tìm hiểu thế giới. Bill Gates, nhà sáng lập hãng phần mềm Microsoft đã phác hoạ chân dung của một sinh viên hiện đại là "người biết tiếng Anh và có máy tính xách tay nối mạng Internet". Internet là chiếc chìa khoá vàng để mở cửa vào kho tàng kiến thức vô tận của nhân loại. Quan trọng là biết sử dụng nó.

Khả năng tự học, tự tìm hiểu, khám phá vấn đề cũng là một khả năng quan trọng cần có đối với một sinh viên đại học. Đương nhiên điều này không phải được thực hiện một cách mò mẫm, đơn lẻ và không có chủ đích. Nó phải được thực hiện dưới sự hướng dẫn của các thầy cô, trong sự giao tiếp với bạn bè và cùng hướng đến những mục tiêu rõ ràng (tìm hiểu một môn học mới, một công nghệ mới, một trò chơi mới, một nét văn hoá mới, giải quyết một vấn đề mới...). Trong thế giới mà các công nghệ thay đổi và nâng cấp gần như hàng tháng thì khả năng thích ứng với thay đổi, tìm hiểu những cái mới đóng vai trò then chốt và có ý nghĩa sống

còn, còn kiến thức nền tảng chỉ giúp chúng ta nắm vấn đề một cách sâu sắc hơn, căn bản hơn.

Thạc sĩ Nguyễn Thị Thanh Hằng đã chia sẻ trên báo Thanh niên về khoá học thạc sĩ quản trị kinh doanh của mình tại Anh: "Cái "được" lớn nhất của khoá học, theo tôi, chính là kỹ năng giải quyết vấn đề mới phát sinh và phức tạp trong cuộc sống, chứ không phải lượng kiến thức mênh mông thu nạp từ sách giáo khoa. Trong quá trình học, tôi được hướng dẫn phương pháp tự nghiên cứu, phương pháp phân tích, tổng hợp thông tin và tư duy logic để tìm hướng giải quyết một vấn đề được môn học đặt ra. Nhờ vậy, giờ đây tôi trở nên tự tin trước bất kỳ một vấn đề mới phát sinh nào, dù trước đó tôi hoàn toàn "mù tịt" về lĩnh vực mới này. Bí quyết cốt lõi là tìm được nguồn thông tin phù hợp, tiếp cận vấn đề theo một trình tự khoa học và quan trọng nhất là không ngại chia sẻ những vướng mắc của mình với những người có kiến thức về lĩnh vực mình đang tìm hiểu".

Là sinh viên Đại học FPT, chúng ta có khá nhiều thuận lợi so với sinh viên các trường đại học khác. Ngoại ngữ, internet, các chương trình phát triển cá nhân rất được chú trọng. Các tài liệu học tập rất cập nhật, các hệ thống tương tác tạo điều kiện thuận lợi cho việc giao tiếp giữa sinh viên với sinh viên, sinh viên với giáo viên. Ý kiến của sinh viên luôn được lắng nghe (nhưng có thể đôi khi chưa thấu hiểu?). Điều quan trọng là chúng ta phải biết tận dụng những thuận lợi này.

Chưa có điều kiện được gặp trực tiếp các bạn sinh viên FU, nhưng qua forum svfpt.net, qua các trang báo Cóc đọc, tôi có thể hình dung được là các bạn đã hoà nhập khá nhanh với môi trường đại học, với phong cách 2.0, với sinh hoạt cộng đồng. Tuy nhiên, đó mới chỉ là bước đầu, các bạn còn phải bứt phá nhiều hơn nữa, tự lập nhiều hơn nữa, chủ động nhiều hơn nữa, cộng đồng nhiều hơn nữa để thực sự ra khỏi cái giếng làng, thực sự trở thành một sinh viên đại học.

TS. Trần Nam Dũng

“Thiếu niên đăng quang đại bất hạnh”

Cổ nhân có câu “Thiếu niên đăng quang đại bất hạnh”, ý rằng việc thu được thành công lớn từ quá sớm đôi khi lại là điều chẳng lành. Ngẫm sơ sơ thì thấy thật vô lý, đời người ai chả mong thu được thành công, mà thu được càng sớm thì càng tốt chứ sao, phải lấy đó làm mừng chứ sao lại lo là “đại bất hạnh”. Thế nhưng cổ nhân không phải không có lý khi nói vậy, bởi lẽ trong thực tế cuộc sống, đâu đó quanh chúng ta, sự lo lắng đúc kết từ bao đời này vẫn đang xảy ra một cách đầy đáng tiếc.

Nói xa xôi thì thấy ngay, chuyện thi thoảng có cầu thủ trẻ này sớm thành công đã không thoát khỏi cám dỗ của tiền bạc và tiếng tăm mà sa ngã, gần gần hơn một chút thì thi thoảng cũng có chuyện một vài “thủ lĩnh trẻ” trong FPT chúng ta bị “đập” tơi bời vì mới có chút thành công đã vội vã chủ quan để ôm lấy thất bại. Mà nói gần luôn thì chúng ta sẽ thấy ngay trong FU chúng ta, bạn A nổi lên như một “siêu sao” học tập, tự nhiên một thời gian mất hút vì mãi chăm lo cho tiếng tăm hơn là duy trì phong độ học hành. Có bạn B hoạt động tích cực, đóng góp cho phong trào lòng lấy một thời nay cũng im hơi bởi vội nghĩ rằng thành công như mình là quá tuyệt vời và có lẽ không cần cố thêm nữa, kết quả là cứ ôm lấy niềm tự hào quá khứ đó mà chìm đắm, rồi mất tâm. Sơ sơ đó cũng

đủ thấy sự nguy hiểm của những thành công đến sớm là thế nào.

Bản lĩnh để vượt qua thành công

Người đời hay nói “Thất bại là mẹ thành công”, càng ngẫm thấy càng có lý, những “đứa con” thành công được “bà mẹ” thất bại chăm sóc bao giờ cũng lớn mạnh và cứng cáp hơn là những “đứa con” thành công vắng sự “chăm lo” của những thất bại. Lý do là vì đôi khi một thất bại lại cho ta nhiều điều hơn một thành công. Những thất bại cho ta biết chính xác ta đang ở đâu để có thể tìm đường đi tiếp, những thất bại cho ta kinh nghiệm để lần sau gặp lại những khó khăn tương tự, ta sẽ vượt qua, những thất bại cho ta bản lĩnh để đứng dậy sau mỗi lần vấp

ngã và đi tiếp, những thất bại khiến ta phải tìm kiếm nhiều con đường khác để đi tới thành công, do đó nó còn cho ta vốn sống với những trải nghiệm phong phú.

Trong khi đó, thành công đến sớm hoặc đến dễ dàng sẽ như đôi cánh nâng vút chúng ta lên đỉnh cao mà bỏ qua tất cả những đoạn đường. Nó bao phủ quanh ta một màu hồng của hào quang và khiến ta đôi khi lầm tưởng thành công thật đơn giản và đồng thời cũng cướp đi của chúng ta những trải nghiệm quý giá. Đó chính là thành công rỗng, mà nếu ta không đủ tỉnh táo và lấp đầy nó thì đương nhiên khó mà bền vững dài lâu. Thế mới biết, ngay cả thành công cũng rất cần có bản lĩnh để... vượt qua.

Trong thời đại phát triển như vũ bão ngày nay, những ngành mà thành công đòi hỏi phải có yếu tố nhanh nhạy và sức trẻ như ngành CNTT thì “nguy cơ” thành công khi tuổi còn rất trẻ là điều rất dễ xảy ra. Vấn đề chúng ta bàn ở đây không phải làm kim hãm nó mà là vấn đề cần có thái độ nhìn nhận nó một cách đúng nhất để có thể tiếp tục thành công hơn.

“Một vấn đề muôn thủa nữa là Khiêm tốn.

Sự khiêm tốn khi thành công phải xuất phát từ suy nghĩ thực của mình, chứ không phải cái kiểu khiêm tốn mồm để mong 1 lần khiêm tốn bằng 4 lần tự cao”

Theo sự phát triển bình thường của vòng đời, những người trẻ tuổi có lợi thế rất lớn bởi sự nhanh nhạy, dám nghĩ, dám làm cộng với một khát khao cháy bỏng muốn được khẳng định mình, muốn được ghi lại dấu ấn trên cuộc đời này. Tuy nhiên, những người trẻ tuổi lại không có nhiều kinh nghiệm và bản lĩnh thì chưa được rèn luyện nhiều, nên khi thành công, họ phải đối mặt với rất nhiều các vấn đề đi kèm và thật không dễ để vượt qua. Thành công khiến những người trẻ có 1 sự tự tin rất lớn, sự tự tin này lớn quá sẽ dẫn đến sự chủ quan trong những lần làm việc tiếp theo và đó là nguyên nhân của thất bại, sự tự tin quá đôi khi lại thành tự mãn, sớm hài lòng với những gì mình có, khinh thường những gì xung quanh, luôn coi mình là trên hết, mình đã có đầy đủ và đó chính là nguyên nhân của việc tự mình làm lãng quên chính mình.

Quyền được thất bại

Để khắc phục những điều này, cần rất nhiều yếu tố, và chúng ta có thể thực hiện luôn những biện pháp sau. Trước hết là trách nhiệm của những người đi trước như cha mẹ, thầy cô hay anh chị phải có một cách “đối xử” phù hợp trước những thành công hay thất bại của con em mình. Việc động viên con em mình sau những thất bại là việc đương nhiên ai cũng biết, nhưng việc cần phải tỏ ra “bình tĩnh” trước những thành công của con em mình thì chưa chắc ai cũng nhận ra. Chắc ai yêu bóng đá cũng biết được biệt tài “chăm sóc” những cầu thủ trẻ và tài năng của ngài Alex Ferguson – HLV MU, khi những cầu thủ trẻ thu được những thành công, ông luôn khen ngợi một cách vừa đủ đồng thời rất thận trọng trước việc “tung hô” của báo chí vì ông lo sợ các cầu thủ trẻ mắc bệnh “ngôi sao”. Trước đây là Beckham, sau này như Rooney hay Ronaldo khi có bất kỳ

biểu hiện kiêu ngạo hoặc hài lòng với thành công của mình là ngay lập tức “bổ già máy sấy tóc” sẽ “đập” cho một trận ra trò hoặc thậm chí cho ngồi dự bị vài hôm cho biết mặt. Nhờ đó mà những cầu thủ này ngày một trưởng thành hơn trong suy nghĩ và thành công hơn trong sự nghiệp của mình. Cũng có những

còn thiếu sót để không ngừng hoàn thiện thành công đó, đồng thời không ngừng khát khao vươn tới những thành công khác. Một vấn đề muôn thủa nữa là Khiêm tốn. Sự khiêm tốn khi thành công phải xuất phát từ suy nghĩ thực của mình, chứ không phải cái kiểu khiêm tốn mồm để mong “1 lần khiêm tốn bằng 4 lần tự cao”. Sự khiêm tốn thực sự sẽ cho ta thái độ đúng mực và sáng suốt trước những lời khen, nó không làm ta mất đi sự tự tin mà ngược lại, nó làm ta vững chắc hơn tựa như việc chúng ta chú ý hạ thấp người để đứng trung bình tấn trong Vovinam vậy. Nó không làm ta ăn phải “bà danh vọng” để mù quáng mà đi những bước lầm lạc sau này.

Chẳng ai có thể biết một đời người thì bao nhiêu thất bại là đủ, bao nhiêu thành công là vừa. Đơn giản là ta cứ đi và rồi tự nhiên những thất bại và thành công sẽ đến. Chúng ta sớm hài lòng với thành công nào đó, đồng nghĩa với việc ta bắt đầu dừng lại, chúng ta gục ngã ở thất bại nào đó, đồng nghĩa với việc chúng ta đang bỏ lỡ những thành công đang chờ đợi phía trước. Do đó, hãy luôn thẳng tiến trên đường đời của mình và hãy coi chuyện thành công hay thất bại chỉ đơn giản là những cột mốc của con đường mà thôi. Cuộc đời sẽ không có toàn những “mốc son” chói lọi của thành công và cũng không phải toàn là những “mốc đen” thất bại. Điều gì cũng có thể xảy ra, do đó, cột mốc tiếp theo của đời bạn là “mốc son” hay “mốc đen” phụ thuộc rất nhiều vào thái độ của các bạn trước những “cột mốc” của con đường đã qua.

Chúc các bạn thành công ! 🍀

Cóc Thất bại

“Cũng có những người lớn lên trong những lời khen tặng quá mức của cha mẹ, thầy cô, để rồi luôn nghĩ mình là “trung tâm vũ trụ” và ...lâng lâng bước vào đời. Đến khi bị sóng gió cuộc đời quật ngã thì không gượng dậy được nữa hoặc sẽ lầm lạc lụi tàn bởi đơn giản, người này đã bị “tước” mất “quyền” được thất bại, và bản lĩnh không hề được rèn luyện qua những trải nghiệm thất bại đó. Thế mới biết cái sự tai hại của động viên quá mức là thế nào”

người lớn
lên trong những lời khen tặng quá mức của cha mẹ, thầy cô, để rồi luôn nghĩ mình là “trung tâm vũ trụ” và ...lâng lâng bước vào đời. Đến khi bị sóng gió cuộc đời quật ngã thì không gượng dậy được nữa hoặc sẽ lầm lạc lụi tàn bởi đơn giản, người này đã bị “tước” mất “quyền” được thất bại, và bản lĩnh không hề được rèn luyện qua những trải nghiệm thất bại đó. Thế mới biết cái sự tai hại của động viên quá mức là thế nào.

Bao nhiêu là đủ?

Với mỗi người trẻ tuổi thì luôn cần có một “cái phanh” cho chính mình và luôn để 1 chân vào đó. Khi thu được thành công, luôn phải biết tự giữ mình lại, nhìn nhận một cách thấu đáo hơn vấn đề và đừng vội quên những gì

KHOẢNG LẶNG...

Trong cuộc đời của mỗi chúng ta, trái tim luôn miệt mài là Cóc sống cho đến khi chúng ta thành Cóc chết. Có bao sao trái tim không ngừng nghỉ lấy vài phút mà cứ bền bỉ đập suốt bao tháng năm không mệt mỏi hay không? Nhưng bạn thân mến ơi, thực tế thì làm sao mà trái tim có thể siêu phàm đến thế được, để đảm nhận được nhiệm vụ quan trọng là duy trì sự sống cho chúng ta, trái tim miệt mài kia dành một nửa thời gian của đời mình cho việc ...ngừng đập.

đập từ lúc ta bắt đầu giờ bạn thắc mắc tại

Nhiều Cóc sẽ nhảy dựng lên khi nghe điều này, nhưng các Cóc yên tâm, tất nhiên không phải là ta sống 80 năm thì trái tim dành hẳn 40 năm để ngừng đập, bởi như thế thì tuổi thọ của chúng ta chỉ là 40 năm thôi. Bạn biết đấy, mỗi một nhịp đập của mình, trái tim sử dụng 0,8 giây thì nó chỉ dùng 0,4 giây để dồn toàn lực đẩy máu đi nuôi cơ thể còn có tới 0,4 giây còn lại, nó duỗi ra thả lỏng và thư giãn mình chuẩn bị cho một lần dồn sức tiếp. Thế mới biết khoảng lặng đó thật quan trọng chừng nào...

Một bản giao hưởng chất chứa nỗi niềm được truyền tải qua từng nốt nhạc có khả năng vượt qua mọi rào cản của ngôn ngữ. Thế nhưng bản giao hưởng nào cũng luôn có những nốt lặng xen vào giữa, nốt lặng đó giúp người nghe cảm thụ những cảm xúc từ những nốt nhạc đã qua và chuẩn bị cho những cảm xúc sắp đến. Một nốt lặng nhỏ bé đó, khi đặt đúng chỗ, nó chợt trở nên quan trọng, cần thiết và đôi khi là làm được nhiều hơn cả những thanh âm bởi nó là nốt lặng của sự cảm nhận sâu lắng và thấu hiểu.

Xã hội năng động và chuyển biến nhanh đến chóng mặt vô tình cuốn chúng ta đi, chẳng ai muốn là người đến sau để tuột mất cơ hội, thế nên vô tình chúng ta cứ bị cuốn vào cuộc đua vô hình đó mãi. Nhưng bạn để ý những tay đua xe công thức 1 mà xem, với tốc độ chạy đến chóng mặt và thành tích hơn thua nhau đôi khi là mấy phần trăm giây, ta ngỡ như họ sẽ cầm đầu cầm cổ mà chạy, thế nhưng không, nếu muốn về được đến đích, mỗi chặng đua họ phải mất từ 2 đến 3 lần ngừng lại. Trong từ 8 đến 10 giây ngắn ngủi đó, họ kịp thay lốp, đổ xăng và lại lao vút vào cuộc đua. 8 đến 10 giây có vẻ lớn so với thành tích đua, nhưng chưa có xe nào chạy một mạch mà hoàn thành chặng đua cả, xe sẽ nổ lốp, hết xăng... vừa nguy hiểm vừa không thực hiện được mục đích cuối cùng. Thế mới biết, ngay cả những cuộc đua căng thẳng và gấp gáp thì những quãng nghỉ vẫn quan trọng biết chừng nào.

Chúng ta thường nói đùa với nhau "Trẻ xông pha" để cho bỏ những năm tháng tuổi xuân. Đôi khi ta vô tình

quên mất rằng trong cuộc sống dù bận rộn, hối hả thì vẫn cần lắm những khoảng lặng dành cho gia đình, cho tình cảm, cho bạn bè, cho công việc và cho chính bản thân...

Khi ta hối hả với với học hành, những lúc rảnh rỗi lại lao vào đọc sách, chơi games... Ngày nào cũng như ngày nào, có bao giờ ta dành ra một giờ để ngồi xem tivi cùng bố mẹ không? Có thể chương trình tivi đó chẳng có gì hay, và câu chuyện ta nói với bố mẹ cũng chẳng có gì là quan trọng nhưng những khoảng lặng đó sẽ giúp gia đình thêm gần gũi.

Chúng ta có một đám bạn chơi thân với nhau, ngày nào cũng gặp nhau, cũng đùa vui ồn ã, "buồn" hết chuyện này đến chuyện kia, hết cuộc vui này đến cuộc vui khác. Có bao giờ ta xa bạn vài hôm, để nhận ra những cuộc vui kia thật nhỏ bé khi những đứa bạn thân cứ ngày càng học kém đi, khi thằng này đứa kia đi chơi cười vui đó nhưng gia đình lại đang có chuyện... Sự lắng sâu cho những chia sẻ chân tình đó chính là chất keo gắn chặt tình

bạn và cũng làm tình bạn đẹp hơn, giá trị hơn.

Chúng ta ước ao có 30 tiếng mỗi ngày hoặc hơn một chút thì càng tốt, để làm việc, để được ngủ tròn một giấc, để hoàn thành hết các bài tập, để đúng hẹn tất cả những lịch hẹn, để có mặt đủ trong những cuộc vui... Rồi việc này chống chéo việc kia, kết quả là lại dồn sang một ngày mới, ta lại ước ao có 30 tiếng mỗi ngày hoặc hơn... để rồi ta kiệt sức hoặc chìm trong thất bại. Có bao giờ bạn ngồi lại vài phút, hoặc đi đâu đó để quên hẳn đi công việc, kế hoạch trong một giờ, để phục hồi lại sự minh mẫn, tỉnh táo, để hệ thống hoá lại công việc, để suy nghĩ chọn cách làm tốt nhất, ngắn nhất cho từng công việc của mình không? Hãy thử một lần vượt qua sự sợ hãi hay sốt ruột của công việc đang giục giã để lắng lại một chút giữa bộn bề, để mời bạn bè một cốc cà phê, để đi ra bờ hồ ngồi nhìn người qua lại, để ra Nhà hát lớn ngồi im lặng trên những bậc thềm. Điều đó sẽ giúp bạn "refresh" lại chính bản thân mình và chuẩn bị tốt nhất cho những gì còn đang chờ đợi.

Hết một ngày căng thẳng là chúng ta sung sướng hưởng thụ cái cảm giác được đuổi mình cho đến hết cơ bắp và chìm vào giấc ngủ rất nhanh bởi quá mệt. Có khi nào bạn dành ra 5 phút để nhớ lại xem hôm nay mình đã làm những gì, đã gặp những ai, có ấn tượng gì quan trọng không, có vô tình làm sai điều gì không, tại sao? Hay đơn giản là nhớ tới hình bóng ai đó để rồi sẽ gặp lại trong giấc mơ đang chờ. Đây chính là bản kiểm điểm trong một ngày. Sau một giấc ngủ, ta lại nháo nhào dậy và lao đi học nếu không muốn đứng ngoài, có bao giờ bạn hẹn sớm đồng hồ 5 phút, để dậy và nằm nghỉ xem hôm nay làm gì không? Chắc sẽ khó vì với chúng ta ngủ được thêm một phút

Sau một giấc ngủ, ta lại nháo nhào dậy và lao đi học nếu không muốn đứng ngoài, có bao giờ bạn hẹn sớm đồng hồ 5 phút, để dậy và nằm nghỉ xem hôm nay làm gì không? Chắc sẽ khó vì với chúng ta ngủ được thêm một phút cũng thật đã, nhưng bạn thử một lần đi, bạn sẽ thích ngay bởi 5 phút nghỉ ngơi đó tác dụng lớn hơn nhiều 5 phút nghỉ ngơi.

cũng thật đã, nhưng bạn thử một lần đi, bạn sẽ thích ngay bởi 5 phút nghỉ ngơi đó tác dụng lớn hơn nhiều 5 phút nghỉ ngơi.

Vài ví dụ nhỏ trên chắc cũng đã đủ cho các Cóc nhận thấy rằng việc tạm ngừng và chọn thời điểm tạm ngừng giữa cuộc sống bộn bề quan trọng thế nào trong mỗi đời Cóc chúng ta. Thời gian ngừng lại đó có thể không trực tiếp giúp ta thành công, nhưng nó chính là khoảng lặng cần thiết để chúng ta được nghỉ ngơi, tiếp sức cho một hành trình dài, để chúng ta nhìn lại con đường đã qua và để chúng ta ngắm nghĩ về con đường sắp tới, điều

đó sẽ làm mỗi bước tiến của chúng ta trở nên vững chãi hơn và thành công cũng theo đó mà chất đầy thêm mỗi ngày.

Hành trình của chúng ta còn kéo dài suốt cuộc đời và có lẽ chẳng đích đến nào là đích đến cuối cùng cả. Bạn hãy biết cách chia cuộc đời thành nhiều chặng khác nhau để có thể có những khoảng lặng cần thiết trong hành trình cuộc đời miệt mài của mình, để không bị kiệt sức và sớm gục ngã khi phía trước còn bao nơi ta cần phải đến 🌸

Cóc bên bi

Cóc luận

Giả sử bạn vào một cửa hàng để mua đồ, bạn yên tâm rằng đã có người trông xe nên cũng chẳng cần khoá còng, khoá cổ gì. Thậm chí bạn còn để nguyên cả giấy tờ xe ở trong cốp. Nhưng rủi thay, khi bạn trở ra, chiếc xe không cánh mà bay. Còn người bảo vệ thì cau có trong khi bạn lo đến tái mặt. Mặc dù bạn có vé xe, và rõ ràng đảm bảo tài sản cho khách là trách nhiệm của cửa hàng, nhưng bạn chỉ nhận được 50% tiền bồi thường sau rất nhiều lần “làm việc” với sự bất hợp tác của họ.

vú em chăm cho honey bé bỏng. Một buổi chiều, bạn trở về từ Công ty, và bạn thấy cô vú em đang buồn điện thoại còn thiên thần đáng thương đang ngồi khóc thút thít trong chiếc quần ướt sũng vì tè dầm. Bạn sẽ hành động như thế nào trong trường hợp này? Còn rất nhiều, rất nhiều tình huống dở khóc dở cười khác mà chúng ta có thể gặp phải. Những lúc ấy, chúng ta còn có thể làm được gì khác ngoài việc chửi thề “bạn vô trách nhiệm” và tìm cách khắc phục những hậu quả từ việc đó.

Nhưng thử đặt ngược lại vấn đề, đã bao giờ bạn ở trong vị trí những

Là Cóc FU, chúng ta đã từng được nghe giảng các quy trình khi thiết kế và xây dựng một phần mềm. Trong đó, bảo hành phần mềm chiếm một tỷ trọng khá lớn trong tổng số toàn thể công việc. Việc này phần nào nói lên tầm quan trọng của việc chịu trách nhiệm về sản phẩm mình làm ra. Đó là lý do vì sao rất nhiều Công ty coi trọng chữ “tín” hơn chữ “tiền”.

Tôi còn nhớ câu chuyện về một Công ty bảo hiểm tai nạn cháy nổ tại Mỹ. Sau khi Công ty bán bảo hiểm cho toàn bộ dân cư một khu phố thì xảy ra vụ cháy khủng khiếp thiêu trụi gần như tất cả các ngôi nhà. Công ty đứng trước tình huống hết sức khó xử. Nếu đền bù toàn bộ theo hợp đồng thì Công ty không những vét cạn vốn

kinh doanh mà

Trách nhiệm

Hay chiếc điện thoại là “bạn thân nhất” của bạn không may bị “cắm gió”. Bạn đành dứt ruột xa cách nó một tuần trong thời gian nó nhập viện. Thật ra thì người nhận hàng hẹn bạn 5 ngày sau đến lấy nhưng cứ tính hẳn một tuần cho dôi. Bạn quay lại cửa hàng điện thoại sau một khoảng thời gian nhớ nhung dài dằng dẳng như một năm. Và... thật bất ngờ, anh ta cầm tờ biên lai của bạn như thể nó chưa hề được viết ra. Sau 5 giây lạnh lùng, anh ta trả lời:

- Xin lỗi. Chúng tôi nhập sót máy của bạn. 5 ngày nữa bạn quay lại nhé!

Và nếu trí tưởng tượng của bạn còn phong phú, hãy tưởng tượng đến 10 năm nữa, khi bạn có một gia đình hạnh phúc cùng một đứa con kháu khỉnh. Để tập trung vào công việc, hai vợ chồng bạn quyết định tìm một

kê vô trách nhiệm kia chưa? Cửa hàng đầu tiên làm mất xe của bạn, còn bạn đã bao giờ làm hỏng đồ mượn của ai mà không chịu nhận lỗi? Người bán điện thoại quên nhập máy của bạn vào kho sửa, còn bạn đã bao giờ quên một lời đề nghị giúp đỡ từ bạn bè? Cô vú em bỏ bê honey của bạn, còn bạn đã bao giờ trêu em khóc khi hồi nhỏ bị mẹ bắt ở nhà trông em?

Bản thân tôi đã từng vừa là nạn nhân, vừa là thủ phạm của những hành động vô trách nhiệm kiểu như thế. Tôi đã từng vứt rác bừa bãi nơi công cộng, tôi đã từng vẽ bậy lên bàn, tôi đã từng bỏ bê bài về nhà, tôi đã từng đùn đẩy công việc cho người khác... Và đôi khi biết rằng như thế là thiếu trách nhiệm, là mình đã sai. Nhưng hai chữ “trách nhiệm” sao mà nặng nề và khó mang đến vậy.

còn phải vay một khoản lớn từ ngân hàng. Và điều đó 99% là dẫn đến sự phá sản. Nhưng bởi tính trách nhiệm với cộng đồng và lời hứa cam kết chặt chẽ khi khách hàng mua bảo hiểm đã khiến Ban lãnh đạo Công ty quyết định đền bù theo đúng hợp đồng. Như một phép màu kì diệu, việc làm đó chiếm được lòng tin của khách hàng khiến số bảo hiểm tai nạn cháy Công ty bán được thời gian sau đó tăng một cách bất ngờ.

Nói về trách nhiệm trong công việc, không thể không kể đến sản phẩm “Made in Japan”. Chẳng phải ngẫu nhiên mà cả thế giới đều coi đồ điện tử Nhật Bản là number one. Trong quy trình sản xuất dây chuyền điện tử tại Nhật, sau mỗi khâu, các kiểm định viên phải làm việc hết sức vất vả để đảm bảo chất lượng sản phẩm. Tuy nhiên, trong một số trường hợp, chỉ

khi đến khâu cuối cùng, lỗi sản phẩm mới được phát hiện. Và dù cho đó chỉ là một lỗi nhỏ, và nếu lô hàng ấy ở Việt Nam sẽ được tung ra thị trường như kiểu bán thịt gà bị cúm, thì ở Nhật nó bị tiêu hủy một cách không thương tiếc. Điều đó càng chứng minh rõ ràng hơn rằng chính thái độ nghiêm túc trong công việc và tinh thần trách nhiệm của người Nhật đã tạo nên thương hiệu số một của quốc gia nhỏ bé này.

Tôi xin kể thêm một câu chuyện đến từ châu Âu. Vương quốc Anh nổi tiếng bởi sự phát triển của ngành hàng hải. Những con tàu Anh vượt qua bao nhiêu đại dương, khám phá biết bao vùng đất mới. Tại sao họ có thể làm được những điều kỳ diệu đó? Câu trả lời nằm ở trách nhiệm của người thuyền trưởng. Đó là người trước mỗi khi thuyền nhổ neo, phải ký tên mình vào bản cam kết với đức vua rằng sẽ cùng chết với con thuyền. Khi bão gió nổi lên, tất cả mọi người có thể chạy, có thể nhảy tàu để tìm cơ hội sống sót cho mình. Còn người thuyền trưởng thì đổ máu để giữ tay lái. Và lái gầy, ông chìm xuống bởi trách nhiệm ông đang đeo trên vai.

Có lẽ kể những chuyện ở những miền xa xôi của trái đất khiến các bạn thấy nặng nề. Tôi xin quay trở lại De-tech – ngôi nhà chung của các Cóc FU. Bạn có nhận ra trong các bạn mình có ai đó giống người công nhân kỹ thuật tại Nhật Bản hay giống người thuyền trưởng nước Anh? Biết đâu chính bạn đang mang trong mình đức tính đó? Bạn sống có trách nhiệm với bản thân, gia đình, và có một trái tim chan chứa trách nhiệm cộng đồng? Nếu bạn thực sự là người như thế, xin đừng bao giờ đánh mất vẻ đẹp ấy của chính mình.

Nhưng đôi khi, chúng ta đang gần như lạc lối bởi những suy nghĩ tiêu cực, mặc dù chúng ta đang cùng nhau học ở đây, hưởng một điều kiện học tập trong mơ của rất nhiều các sinh

viên trường khác. Đôi khi, chúng ta mệt mỏi trước những Project, trước những Assignment, Workshop và rồi buông xuôi tất cả khi thấy hụt hơi. Những cuộc điện thoại chớp nhoáng của bố mẹ ở nhà không đủ để tiếp thêm lòng dũng cảm, không đủ để nhắc nhở chúng ta về cái được gọi là trách nhiệm. Và vì vậy, mọi thứ cứ trôi đi, còn ta không muốn bơi nữa. Cũng có những lúc, Cóc bốc đồng, quên

Trong quy trình sản xuất dây chuyền điện tử tại Nhật, sau mỗi khâu các kiểm định viên phải làm việc hết sức vất vả để đảm bảo chất lượng sản phẩm. Tuy nhiên, trong một số trường hợp, chỉ đến khâu cuối cùng lỗi sản phẩm mới được phát hiện. Và dù cho đó chỉ là một lỗi nhỏ (nếu lô hàng ấy ở Việt Nam sẽ được tung ra thị trường như kiểu bán thịt gà bị cúm) thì ở Nhật nó bị tiêu hủy một cách không thương tiếc. Điều đó càng chứng minh rõ ràng hơn rằng chính thái độ nghiêm túc trong công việc và tinh thần trách nhiệm của người Nhật đã tạo nên những thương hiệu sản phẩm hàng đầu của quốc gia nhỏ bé này.

mất giá trị của đồng tiền từ mồ hôi cha mẹ để chạy theo cái tiếng “con nhà giàu”. Phải quần áo xịn, phải laptop xịn, phải ngồi quán xịn để ở nhà bố mẹ ngày thêm lao碌.

Tôi cũng là một Cóc FU và cũng có những phút giây như thế. Tôi còn nhớ mãi cuộc điện thoại của bố hôm Noel, cũng là khi bố nhận được phiếu báo điểm từ nhà trường với kết quả không mấy tốt đẹp. Vì vậy, tôi đã có một cuộc nói chuyện điện thoại với bố về điểm tổng kết “sôi nổi” đến nỗi tất cả những người đi đường đều ngoái đầu lại nhìn tôi đầy “ngưỡng mộ”. Ngay sau khi cúp máy, thực sự tôi đã không hiểu vì sao mình lại vô trách nhiệm đến vậy.

Một lần khác, khi nhóm của tôi được phân công đề tài Project. Tôi vốn

tính tài tử nên cũng chẳng quan tâm mấy. Hơn nữa tôi luôn suy nghĩ theo kiểu “có 5% thôi mà, quan trọng gì, mình kiểu gì mà chả pass rồi. Pass qua 5 là được, điểm cao có học cũng chẳng với tới”. Trớ trêu thay, nhóm tôi 5 người thì có thêm 3 người nữa nghĩ giống tôi. Tội nghiệp cho bạn leader nhóm, thức trắng hai đêm để hoàn thành bài sau hàng tá cái miss deadline của các member.

Tôi biết rằng câu chuyện của bản thân tôi cũng là câu chuyện của rất nhiều Cóc FU. Tôi đang khao khát sửa đổi và tôi tin các bạn cũng có niềm khát

khao như vậy.

Dù đã có lúc lầm đường, dù đã có lúc vô trách nhiệm, nhưng ngày nào các Cóc chúng ta còn đứng trước gương soi mình và muốn trở nên đẹp hơn thì ngày đó chúng ta còn có thể thực hiện lời cam kết sống có trách nhiệm với bản thân, với gia đình, bạn bè và xã hội bởi không bao giờ là quá muộn để thay đổi. 🌸

Cóc vô trách nhiệm

QUÁ KHỨ

Cuộc sống xét về góc độ thời gian cũng có đôi nét giống trò “Xổ số cào”, tương lai là những tấm vé còn nguyên chưa cào, ai cũng mong chờ, hiện tại là cái móng tay không ngừng nghi cào lớp chỉ che phủ tương lai để tìm kiếm thành công và nuôi hi vọng. Còn quá khứ, chả là gì khác hơn ngoài những tấm vé đã cào xong, sẽ luôn được nhắc đến nếu nó trúng thưởng, còn không, nó sẽ là điều người chơi luôn muốn quên đi bởi nó là hiện hữu của thất bại.

Theo người xưa, tương lai của mỗi người được coi là Thiên cơ và là điều quý giá nhất của con người. Những nhà tướng số chân chính tài ba thì luôn tâm niệm một điều: “Thiên cơ bất khả lộ”. Họ có thể nhìn tướng số mà biết được con người này tương lai sẽ thành công hay lụi bại, tuy nhiên họ không được phép nói ra, bởi nói ra là cướp đi một tài sản quý giá của người đó (Ví như việc ta lỡ mồm nói bét cho ai đó biết kết cục của bộ phim trình thám mình đã xem trong khi họ thì mới lăm lăm cầm đôi vé đợi vào cửa rạp). Thế nên thường trong câu chuyện hàng ngày, người ta hay nói đến tương lai mà ít khi để tâm tới quá khứ (Tựa như Ban Biên tập Cóc đọc chỉ nhằm nhằm ép bài cho kịp thời hạn số mới chứ ít khi để ý tới nhuận bút của số cũ).

Tuy nhiên, xét một cách thực tế, quá khứ mới chính là cái chúng ta nắm chắc chắn trong tay nhất, biết rõ nhất, hiểu rõ nhất và thực nhất. Chứ còn hiện tại thì vẫn 50/50, chưa chắc

lắm và tương lai thì lại càng “ảo” hơn. Vẫn biết ta luôn có hiện tại để nỗ lực, luôn có tương lai để mong chờ, nhưng hôm

nay ta sẽ để

cao quá
k h ứ

Các Cóc đa phần tập trung vào trân trọng những “quá khứ hào hùng” là chính. Trân trọng cũng tốt thôi nhưng điều đáng nói là đôi khi chúng ta trân trọng quá lại vô tình biến chúng ta thành một chú Cóc sống bằng quá khứ. Có chút thành công, chúng ta vội lấy đó là “đỉnh cao sự nghiệp”, vội thỏa mãn và coi đó như là một cột mốc ghi lại tên tuổi với đời. Ôm chặt lấy đó để mà phớt lờ những cơ hội mới, để coi thường những thách thức tiếp theo hoặc tệ hơn là nhìn thành quả của người khác bằng con mắt xem thường.

có một giá trị hết sức to lớn đối với mỗi cuộc đời và để “đổi xử” với nó một cách đúng mực nhất, tận dụng nó một cách hiệu quả nhất cho hiện tại và tương lai.

Quay lại ví dụ về trò “Xổ số cào” của mấy bà bán dạo quanh những quán cà

phê vỉa hè, quá khứ được ví như những chiếc vé số đã bị cào sạch lớp chỉ, lộ rõ ra dây số của mình, đồng nghĩa với việc biết luôn rằng vé nào được giải gì, hay vé nào không được giải. Sự rõ ràng này kéo theo cả thái độ đối xử của người chơi với các “vé quá khứ” cũng hết sức rõ ràng. Nếu vé trúng thưởng thì sẽ được nâng niu, nhắc tới mãi, đem lại chút tiền bạc và nếu vẫn hăng máu thì sẽ chơi tiếp để tìm kiếm thêm thành công. Còn những chiếc vé không trúng thưởng thì được vứt đi ngay càng nhanh càng tốt, đặc biệt càng thẳng hơn khi ngồi cả sáng cào đen cả tay mà chưa trúng vé nào thì chắc chắn là những “vé quá khứ” sẽ bị “dày vò” hơn. Việc nhắc tới thì càng không tưởng, thậm chí ai lỡ mồm hỏi về “quá khứ đen đui” này thì chẳng biết chừng lại to tiếng, xô xát cũng nên.

Cuộc sống của chúng ta tất nhiên là có định hướng rõ ràng và có tính chủ quan cao hơn là trò chơi “Xổ số cào” mang tính ngẫu nhiên may rủi kia, thế nhưng mỗi khoảnh khắc đi qua, chúng ta lại làm đầy thêm cái thùng đựng quá khứ với đầy những “vé quá khứ” đủ loại. Có vé trúng độc đắc như việc ta giành được học bổng toàn phần của FU, vé trúng giải thấp hơn thì như việc trở thành một nhân vật có thành tích cao trong học tập, trong phong

trào hay đơn giản là có bài thơ được đăng Cóc Đọc... Có vẻ thất bại như ta phải thì lại, phải học lại, ngỏ lời yêu thì bị nài từ chối thẳng thừng... nói chung là đẩy áp một thùng quá khứ. Và chúng ta đã đối xử với "thùng vé số" đó ra sao? Liệu đã "đúng mực" và "phù hợp" hay chưa?

Nhìn trong Ao Cóc chúng ta mà xem, nhìn lại chính bản thân mình mà xem. Các Cóc đã phần tập trung vào trân trọng những "quá khứ hào hùng" là chính. Trân trọng cũng tốt thôi nhưng điều đáng nói là đôi khi trân trọng quá lại vô tình biến chúng ta thành một chú Cóc sống bằng quá khứ. Có chút thành công, chúng ta vội lấy đó là "đỉnh cao sự nghiệp", vội thoả mãn và coi đó như một cột mốc ghi lại tên tuổi với đời. Ôm chặt lấy đó mà phớt lờ những cơ hội mới, coi thường những thách thức tiếp theo hoặc tệ hơn là nhìn thành quả của người khác bằng con mắt xem thường. Thế nhưng cuộc sống như một con đường kéo dài mãi, khi ta dừng lại bên một cột mốc huy hoàng để thoả mãn thì đồng nghĩa là ta đã đứng lại và chắc chắn sẽ bị tụt hậu so với mọi người. Còn nếu ta bước đi nhưng vẫn ôm lấy "quá khứ huy hoàng" đó thì cũng chẳng khác gì đi ô tô ban đêm mà bật đèn trong

cabin, làm sao ta có thể nhìn rõ được đường đi tối om bên ngoài nếu quanh mắt ta ngập tràn ánh sáng.

"Quá khứ hào hùng" thì như thế, những "quá khứ thể thao" thì lại

nhận được cách đối xử "hắt hủi" không tốt. Nhiều Cóc khi gặp những thất bại tồi tệ trong cuộc sống và học tập thì coi đó là một điều kinh khủng, tìm mọi cách để quên đi, thậm chí bằng cả những cách cực đoan như rượu chè, sa đà vào Games hay những trò chơi vô bổ để "tìm quên". Thế nhưng nhìn lại xem, đó chỉ là một cách chạy trốn quá khứ thất bại một cách yếu đuối và đáng thương mà thôi. Nên nhớ rằng, thất bại v à

thành công luôn song hành trong cuộc sống của mỗi chúng ta, nếu không muốn nói là thất bại thường nhiều hơn và thường cho ta nhiều bài học hơn. Do đó, việc ta đạt được những thành công hào hùng, đồng nghĩa với việc ta hoàn toàn có thể gặp những thất bại thê thảm, nên ở một góc độ nào đó, thất bại là một phần không thể thiếu của cuộc sống, vậy nếu ta cứ chạy trốn, liệu ta có chạy được mãi không?

Các Cóc thân mến, ngày mai sẽ đến và hôm nay sẽ thành quá khứ, cuộc sống vẫn luôn trôi đi như vậy và mang đến cho ta những thành công, những thất bại. Hãy luôn bước đi về phía trước với những trải nghiệm dạn dày qua những thất bại, với con mắt tinh tường và quyết định sáng suốt đã có được qua những thành công, với khát khao chinh phục khó khăn, và đam mê men say chiến thắng. Đừng vội thoả mãn trước mỗi thành công hay phải khổ sở né tránh chôn vùi những thất bại, ta luôn còn hiện tại để nỗ lực và có cả một tương lai phía trước để hy vọng và thoả mãn khát khao.

Quá khứ ngày một nhiều thêm và luôn chân thực bất kể là thất bại hay thành công, nó chính là những cột mốc ghi dấu trong cuộc đời mỗi chúng ta. Tất cả những quá khứ có được từ một hiện tại nỗ lực hết mình sẽ là "hồ sơ giá trị" của chúng ta, nó cần phải được liên tục bổ sung, liên tục phát triển. Các Cóc hãy luôn có một "phòng truyền thống" để trưng bày tất cả những quá khứ đó như một sự trân trọng giá trị của chính bản thân mình.

Cóc Quá khứ

Tình yêu là gì?

Câu hỏi “Tình yêu là gì” đã khiến loài người xưa nay phải hao tổn bao nhiêu giấy mực. Mọi câu trả lời đều có vẻ chưa thoả đáng và dường như loài người chỉ đồng tình với đáp án duy nhất, đó là: “Tình yêu là tình yêu”. Câu trả lời trên tưởng như bó hẹp vậy mà thực ra lại rất mệnh mang. Chúng ta như con thuyền lênh đênh trên đại dương cô đơn. Tuy biết rằng đâu đó sẽ là bờ nhưng chính xác là ở đâu thì nào ai biết chắc. Thế nên hãy cùng bàn luận một chút về một vài hướng đi cho con thuyền đó, biết đâu lại giúp ta cập tới bến bờ tình yêu nào đó chẳng?

Trên quan điểm khoa học mà nói, tình yêu là một trạng thái tâm lý, tình cảm vô cùng phức tạp, kèm theo đó là những hành động bất ngờ tới khó lường mà chỉ loài người mới có. Thực ra, về bản chất sinh học, tình yêu loài người không khác nhiều lắm việc 1 chú gà trống bới đất và “cục cục” mời gọi những cô gà mái giả-vờ-bị-lừa tới gần. Nhưng xét về hình thức thể hiện thì loài người lại vô cùng phức tạp. Từ chuyện ngày xưa Romeo leo ống nước nhà Juliét hát hò cửa cấm, cho tới việc các chàng trai ngày nay cứ phải ôm đàn ghêêu ngao hát dưới hiên nhà nàng để được... bố nàng đích thân tặng cho nguyên một chậu hoa to vào mặt đã đủ thấy việc “cục cục” của loài người gian nan và nguy hiểm cỡ nào.

Trên quan điểm Tâm thần học, người ta xếp những người đang yêu vào chung nhóm với các nhà thơ và những người điên. Bởi vì họ có những điểm rất giống nhau như thường xuyên nghĩ và có những hành động điên rồ đến không tưởng. Nếu một nhà thơ ngỡ mình là một chiếc lá “rơi nhẹ như rơi nghiêng”, thì người điên lại nghĩ mình là cái quạt trần để rồi cứ ngày ngày treo mình lên và quay tít. Những người đang yêu cũng không hề kém khi họ luôn nghĩ mình là những người quyền năng nhất thế gian, có thể hô mưa về ướm mắt người yêu hoặc gọi nắng lên cho môi người yêu thêm đỏ. Nói chung, họ không bình thường.

Trên phương diện Vật lý, căn cứ vào thời gian phát sinh tình yêu, người ta chia ra hai loại là tình yêu tích điện và tình yêu ma sát. Nếu ai đó mới chỉ gặp nhau lần đầu đã yêu nhau thì đó ắt hẳn là một tình yêu có tích điện. Thiên hạ hay gọi dạng này là tình yêu sét đánh. Còn nếu ai đó mà phải mất bao công lao trường kỳ cửa cấm mới có được tình yêu thì dạng này được gọi là tình yêu ma sát, bởi vẫn có câu “có công mài sắt, có ngày nên đinh”. Trường ta cũng có những người ở hai dạng yêu này. Chẳng hạn như chị Hà dài gặp và yêu chồng chị ngay từ cái nhìn đầu tiên (dù anh ấy béo và đa tình), còn anh Tùng NT phòng

Tuyển sinh thì lại yêu vợ mình từ những năm cấp 3 cho đến tận lúc cưới rờn rã gần chục năm trời vất vả và tốn kém.

Trong phim Hàn Quốc thì tình yêu lại được chia theo hình thức hôn nhau. Dạng thường thấy là hôn nhanh, bất ngờ, mắt mở và mồm há ra, đại diện cho kiểu tỏ tình lãng mạn. Sau nụ hôn này, cả hai sẽ đứng im một lúc, chàng thường nhắm mắt lại, nàng thì mắt mở to, mồm chữ O và sau đó sẽ quay lại tát chàng một cái rất mạnh vì can tội hôn... quá hơi hợt. Dạng thứ hai ít phổ biến hơn là hôn ngẫu nhiên, cả hai cùng nhắm mắt và nước mắt đầm đìa. Kiểu hôn này thường xuất hiện khi chàng nói phét là mình bị ung thư máu, hoặc là bị mắc một bệnh gì đó y học bó tay và sắp chết. Điều đó khiến nàng xúc động tột độ, khóc rồi hôn ngẫu nhiên vì sợ sẽ mất chàng mãi mãi. Còn chàng cũng vài nước mắt, phần là vị bị rằng nàng vấp vào môi đau quá hoặc đen đuôi hơn là bị nàng... nhai lưỡi mà không kêu được.

Các nhà Giải phẫu học thì lại quan tâm tới số lượng chân tay của những người yêu nhau để chia tình yêu thành ba giai đoạn. Giai đoạn

một là giai đoạn chân tay thừa, biểu hiện của khi mới quen. Cả hai ngồi cạnh mà rất ngượng ngùng, tay chân như rất thừa thãi. Họ thường nhặt lá, đá ống bơ hoặc tệ hơn là vật trụi cở quanh nơi ngồi tâm sự. Giai đoạn thứ hai là giai đoạn tay chân vừa đủ, tức là họ đã nhận lời yêu nhau, ngượng ngịu không còn nữa. Tay sẽ nắm tay, chân sẽ ngoắc chân và thể là về giải phẫu thì chân tay vừa đủ. Giai đoạn thứ ba là giai đoạn chân tay... biến mất (???). Chắc hẳn lúc này tình yêu đã tiến triển ở trên một mức cao hơn và tôi không dám giải thích sâu thêm nữa (đỏ mặt).

Theo Nông nghiệp học là...
Theo Kinh tế học là...
Theo ...
Theo...
...

Có lẽ thôi, ta nên dừng những khái niệm muôn màu đó lại, để bàn về một khái niệm của một góc nhìn thực tế hơn, gắn gũi với chúng ta hơn, đó là Tình yêu sinh viên. Tôi đã qua thời sinh viên với bao cuộc tình đẹp. Có cuộc tình buồn, có cuộc tình vui, có những nhớ nhung mãi mãi và cũng có những cuộc tình thoáng qua như cơn gió... Tuổi trẻ được gắn với tình yêu nên cũng chẳng có gì lạ khi những mối tình sinh viên ngày xưa lại đẹp và nhớ lâu đến vậy. Nó khiến cho quãng đời sinh viên của tôi trở thành một trong những quãng đời đẹp nhất, để mỗi khi nhìn lại chợt thấy mình may mắn vì có tình yêu.

Giờ đây nhiều bạn trẻ vẫn hỏi tôi, liệu có nên yêu hay không? Vậy các bạn đang lo lắng điều gì mà lại chưa yêu??? Câu trả lời hay gặp là: "Em sợ chưa đủ yêu thương, yêu vào lại chia tay, buồn lắm, đau khổ lắm, không chịu được", "Em sợ có quá nhiều khó khăn, em sợ tình lại tan vỡ, em sẽ đau khổ một đời", "Em sợ bố mẹ em biết,

bố mẹ em giết", "Em sợ sẽ ảnh hưởng tới học hành...". "Em sợ nhớ yêu rồi, em lại gặp một người tốt hơn thì sao?"... Ty tỷ những lý do để e ngại trước một cuộc tình.

Mỗi người sẽ có một quan điểm riêng. Riêng tôi, tôi sẽ cố sức cho Tình yêu, bởi một tình yêu đích thực luôn luôn đẹp, luôn cần thiết cho mỗi tâm hồn, cho mỗi cuộc đời. Tương lai là điều khó đoán trước nên hãy sống và yêu thương mỗi ngày một nhiều hơn để tương lai sẽ tốt đẹp hơn thay vì ngồi đoán mò và lo sợ vu vơ về tương lai phía trước.

Còn đau khổ ư, xin hỏi, không yêu có đau khổ không? Có. Đau khổ quá đi chứ. Thế yêu có đau khổ không? Đương nhiên là có, bởi khi bạn bắt đầu yêu một ai đó, bạn sẽ chuẩn bị cho một đau khổ khi người đó ra đi. (Vấn đề ở chỗ là chia tay lúc nào, có thể chia tay giữa chừng hoặc đơn giản người đó hoặc bạn già đi và lên thiên đường trước, nói chung là lúc nào cũng đau khổ hết). Đây, bạn thấy đấy, rõ ràng loài người sinh ra đã cất tiếng khóc để đón nhận đau khổ không thể tránh khỏi. Vậy vấn đề của ta là chọn cách đau khổ nào mà thôi. Về phía tôi, tôi chọn yêu để rồi đau khổ.

Sẽ có nhiều bạn đồng tình, chọn Tình yêu như tôi. Thế nhưng đứng trước mỗi cơ hội, tự nhiên trong đầu chúng ta lại hiện ra biết bao câu hỏi. Phổ biến nhất đó là nghi ngờ chính tình yêu đó không phải là tình yêu, để rồi lại vác một bông hoa hồng to tướng ra ngồi bên vệ đường vật từng cánh ra tung lên trời mà hỏi "yêu", "không yêu" hoặc chìm trong những trò bói toán thập cẩm của đám yêu

bóng vía. Bạn thân mến, như đã nói ở trên, không có một định nghĩa nào đủ sức giải nghĩa tình yêu ngoài hai chữ tình yêu. Do đó, đừng đắn đo khi thấy tình yêu của mình không giống như những tình yêu khác. Hãy tự tin lên, bởi đó là bạn đang yêu theo cách của mình, chỉ riêng mình mới có, và nó vẫn là tình yêu một cách chuẩn với tình yêu.

Tình yêu khiến những kẻ ngu dần trở nên thông minh, và khiến những kẻ thông minh trở nên dại dột. Các Cóc trường ta đã thi đấu vào đạt qua điểm yêu cầu, chứng tỏ đều không phải là những kẻ ngu dần. Do đó, khi các bạn yêu, các bạn có nguy cơ cao bị rơi vào tình huống dại dột. Đừng lo. Tình yêu muôn đời vẫn thế, cho dù một ông lão 90 khi yêu cũng sẽ vẫn ngây thơ như chúng ta mà thôi. Thế nhưng, hãy dại dột một cách thật thông minh, để nếu tình yêu đến với ta, ta sẽ khiến nó trở nên đẹp nhất. Và dù buồn hay vui thì tình yêu cũng sẽ trở thành những kỷ niệm đẹp của một thời sinh viên để sau này ta mãi nhớ về.

Chúc các bạn may mắn tìm thấy tình yêu cho mình 🍀

Cóc đang yêu

KỶ LUẬT GIỜ GIẤC: Ý KIẾN NGƯỜI TRONG CUỘC

DISCIPLINE FIRST - là chủ trương thắt chặt kỷ luật của FU, trước hết tập trung rèn luyện tính đúng giờ cho sinh viên. Theo quy định, sinh viên đi muộn quá 5 phút sẽ không được phép vào trường. Sau ba tuần kể từ khi nhà trường áp dụng “thiết quân luật” đã có rất nhiều ý kiến trái chiều từ phía sinh viên mong muốn được lãnh đạo nhà trường giải đáp. Phóng viên Cóc đọc là người “trung chuyển” những thắc mắc này tới Thầy Nguyễn Xuân Phong - Trưởng Ban tuyển sinh và công tác sinh viên - giữa lúc Thầy đang đi công tác tại Nhật Bản, một quốc gia nổi tiếng về kỷ luật làm việc.

PV: Một bạn sinh viên cho rằng: “Theo tôi việc thắt chặt kỷ luật trong lớp quan trọng hơn việc kiểm tra giờ giấc này”. Thầy nghĩ sao về ý kiến đó?

Thầy Nguyễn Xuân Phong: Việc đảm bảo kỷ luật giờ học là một trong những bước đầu để tiến tới việc đảm bảo kỷ luật học tập trong lớp. Không thể có kỷ luật học tập trong lớp học nếu để sinh viên đi muộn, ra vào tự do. Ngoài ra, hiện nay các thầy cô cũng đã được yêu cầu mời những bạn ngủ trong giờ, nói chuyện riêng, gây mất trật tự... ra khỏi lớp và không điểm danh với các trường hợp này để làm cho không khí học tập được đẩy mạnh hơn.

PV: Rất nhiều bạn sinh viên đồng tình với chủ trương này của nhà trường, nhưng có một số ý kiến là nên cho những người đi muộn được vào thư viện để chuẩn bị cho slot sau thì tốt hơn là để sinh viên lang thang ngoài trường, vừa mất thời gian vô ích, vừa làm sinh viên chán nản dẫn tới muốn nghỉ học cả buổi. Xin thầy cho ý kiến về vấn đề này ạ?

Thầy Nguyễn Xuân Phong: Để đảm bảo nghiêm túc nhất cho giai đoạn đầu triển khai chương trình, trường sẽ phải khóa cổng trong vòng 25 phút đầu mỗi buổi học và sau đó sẽ mở để các bạn có thể vào thư viện tự học. Do vậy ý kiến cho rằng để sinh viên lang thang ngoài đường rồi chán nản nghỉ cả buổi học chỉ là biện luận của những sinh viên không tuân thủ được kỷ luật học tập.

PV: Một bạn sinh viên khóa II cho rằng: “Điều quan trọng là làm cho sinh viên hiểu được tầm quan trọng của vấn đề và kỷ luật này là vô cùng cần thiết. Tại sao không tổ chức một cuộc thảo luận về vấn đề này?”. Thầy có cho rằng việc nên có một cuộc thảo luận là cần thiết không ạ?

Thầy Nguyễn Xuân Phong: Trong môi trường giáo dục luôn cần có 2 biện

pháp song song: giáo dục nhận thức và quy định bắt buộc. Trước khi chính thức tiến hành, nhà trường cũng đã có thông tin trên bảng tin, dán poster khắp trường, vào một số lớp để nói chuyện và trao đổi về chương trình. Thực ra việc giáo dục, thông tin về các vấn đề kỷ luật nhà trường luôn đề cập đến mỗi khi có cơ hội. Đặc biệt với sinh viên khóa II, ngay từ tuần lễ Orientation đã liên tục có thông điệp về vấn đề này trong các buổi học và nghe nói chuyện của lãnh đạo FPT và ĐH FPT. Tất nhiên trường sẽ tiếp tục có những hình thức khác nhau để giúp các bạn sinh viên hiểu và nhận thức tốt hơn về vấn đề này, trong đó có thể là những buổi thảo luận và nói chuyện. Còn việc tranh luận xem có cần đi học đúng giờ hay không là chuyện rất nực cười tương tự như việc tranh luận xem có cần ra tàu đúng giờ hay không và có lẽ chúng ta không cần mất thời gian về nó.

Có một lý do rất đơn giản, mang tính then chốt cho việc phải tuân thủ kỷ luật: toàn cầu hóa và thời đại kinh tế tri thức là một cuộc chơi khắc nghiệt mà những ai không tuân theo luật chơi sẽ bị gạt ra ngoài. Ở giai đoạn này, những ai không tuân thủ được quy định kỷ luật và học tập của trường cũng sẽ phải chấp nhận đứng bên ngoài con tàu.

PV: Qua những ý kiến của các bạn sinh viên trong trường thì tỷ lệ sinh viên khóa II đồng ý với chủ trương này cao hơn sinh viên khóa I, thầy nghĩ sao về tỷ lệ này ạ?

Thầy Nguyễn Xuân Phong: Tỷ lệ sinh viên khóa I chưa đồng ý với chủ trương này cao hơn có thể một phần không nhỏ là do lỗi của nhà trường đã truyền cho các bạn thông điệp về sự tự do, sáng tạo quá sớm trước khi có

ý thức về kỷ luật. Một số bạn đã nhầm lẫn giữa khái niệm tự do sáng tạo và vô tổ chức. Với khóa II, chúng tôi đã rút kinh nghiệm được việc này và đưa ý thức về tầm quan trọng của việc kỷ luật lên trước tiên nên các bạn đã có ý thức hơn và chia sẻ nhiều hơn với chương trình này.

Tôi đang viết những dòng này tại Tokyo, thủ đô của một đất nước nổi tiếng về tính kỷ luật và đúng giờ. Sống và làm việc tại Nhật bản mới thực sự được trải nghiệm về sự chuyên nghiệp và tính kỷ luật của người Nhật. Ở tôi buýt chạy khoảng cách 200 km mà vẫn đến các bến chính xác đến từng phút, hành khách hoàn toàn yên tâm khi phải chuyển chuyển vì biết chắc không bị muộn. Kỷ luật cũng chẳng phân biệt ai. Ngài Ogawa, Chủ tịch danh dự Hitachi Soft, cố vấn cao cấp của ĐH FPT đến đón chúng tôi ở chỗ hẹn đúng 30 giây trước giờ hẹn. Bản thân tôi khi làm việc ở bên này lúc đầu cũng thấy không được thoải mái bằng ở nhà, nhưng khi bị ép theo họ rồi thì nhận thấy mình làm được nhiều việc và hiệu quả hơn thật. Tôi rất hiểu và thông cảm với các bạn về việc phản ứng khi bị áp vào kỷ luật vì xã hội chúng ta quen thế lâu rồi. Nhưng chúng ta không có cách nào khác nếu muốn phát triển và làm việc được với họ ngoài việc phải tuân thủ kỷ luật và tính chuyên nghiệp.

PV: Một câu hỏi hơi ngoài lề một chút, bản thân một số bạn sinh viên khóa II cảm thấy việc thắt chặt kỷ luật (đặc biệt là tháng rèn luyện tập trung tại Xuân Hòa) chưa thật sự triệt để. Điểm hình vẫn có trường hợp lười hạn nộp OR Report, hay vẫn có tình trạng sinh viên “trốn trại” ra ngoài sau 22h. Thầy có ý kiến gì về nhận xét của chính người trong cuộc này?

Thầy Nguyễn Xuân Phong: Tôi biết còn rất nhiều điều chưa làm triệt để được. Chúng ta mới chỉ bắt đầu và có mong muốn thiết lập được một nền kỷ luật. Làm được điều đó trong xã hội còn thiếu tính chuyên nghiệp như ở ta là một điều vô cùng khó khăn. Có nhiều thứ không phụ thuộc vào chúng ta, thậm chí chính chúng ta, kể cả cán bộ nhà trường cũng chưa ý thức và vượt qua được chính mình. Tuy nhiên chúng ta vẫn phải tiến về phía trước, ghi nhận những tiến bộ và tiếp tục rút kinh nghiệm để hoàn thiện. Sắp tới nhà trường sẽ tiếp tục triển khai một loạt các chương trình để làm tốt hơn kỷ luật học tập trong trường và trong lớp học, đặc biệt là loại bỏ sự thiếu trung thực trong học tập. Sẽ không có chỗ cho các sinh viên quay cóp bài, gian lận trong học tập và thi cử.

Nhật Bản đã phải mất hàng trăm năm mới xây dựng được một xã hội có tổ chức và kỷ luật ở mọi tầng lớp, mọi lúc, mọi nơi như hiện nay. Chúng ta có mục tiêu khiêm tốn hơn là xây dựng được một cộng đồng nhỏ, một ngành công nghiệp, một tập đoàn, một trường Đại học đáp ứng được những đòi hỏi về kỷ luật và tính chuyên nghiệp, ít nhất là trong công việc và học tập. Làm được điều đó, chúng ta có quyền tự hào là một trong những lớp người đầu tiên đang nỗ lực góp phần xây dựng một xã hội thực sự chuyên nghiệp và có tổ chức, có kỷ luật để có thể sánh vai được với các nước tiên tiến trên thế giới.

Đặng Hoàng Long – SE 0109

KỶ LUẬT GIỜ GIẤC: Ý KIẾN NGƯỜI TRONG CUỘC

Lương Thị Thảo Nhi – SE 0209:

Em nghĩ, nếu chịu khó thay đổi một chút thói quen và nếp sinh hoạt sẽ dễ dàng thích nghi với kỷ luật giờ giấc trong học tập. Nhà em ở khá xa (tận Mai Động) nên để đi đúng giờ em thường phải đi rất sớm, từ 10h30 (vì em đi xe bus). Em ăn trưa ở gần trường hoặc tại căng - tin của trường rồi vào lớp luôn. Nếu hôm nào nhớ xe bus hoặc tắc đường, em chủ động gọi điện cho những bạn có xe máy nhờ chở đến trường.

Vũ Đình Thắng - SE0201:

Theo em, các bạn nên bớt thức khuya, chơi điện tử thâu đêm, như vậy sẽ đảm bảo được việc dậy đúng giờ. Từ nhà em đến trường chỉ mất 20 phút nhưng có “chợ Bưởi” liên tục bị tắc đường. Vì thế em luôn căn thời gian để không bị muộn học.

Lê Công Long - SE0110:

Hầu như em không đi học muộn bao giờ nên chỉ cần duy trì nếp sinh hoạt bình thường là ổn. Em luôn chủ động về mặt thời gian, chuẩn bị bài vở từ buổi sáng, ăn trưa, nghỉ ngơi chút ít rồi đi học. Em thấy có những bạn bị muộn giờ vì xa nhà và đôi khi gặp phải những sự cố bất khả kháng chứ không phải do thói quen đi học muộn.

Nguyễn Đức Sơn – SE 0104:

Em hiếm khi đi học muộn nên cũng không vất vả lắm để thích nghi với việc này. Tuy nhiên để “chắc ăn” buổi sáng em thường hẹn giờ bằng cả đồng hồ và điện thoại để dậy đúng giờ. Khoảng 6h40 em xuất phát từ nhà đi. Hôm nào dậy sớm em ăn sáng trước ở nhà, nếu cận giờ thì đến trường học rồi tranh thủ ăn sáng vào giờ giải lao.

Người: Chào chú Cóc, chú nhảy đi đâu mà vội vàng và ăn mặc sắc sỡ thế kia?

Cóc: Chào anh Người, em đang đi học, còn sắc sỡ thì cóc FPT nào chả thế, từ mũ đến đồng phục đều chói lọi, thậm chí cả ánh mắt nữa.

Người: Cả ánh mắt cũng sắc sỡ!? Sao lại thế? Các chú nhìn đời tươi đẹp quá à?

Cóc: Không phải thế anh ạ. Theo quy định thương hiệu của Tập đoàn là phải có vân tay màu cầu vồng, nhưng bọn em không có tay nên đành nhét tạm lên mắt.

Người: Các chú thông minh nhỉ! Nghe nói các chú còn đang học phát triển cá nhân, phát triển tập thể, PDP gì đó để trở thành con người viết hoa cơ đấy!

Cóc: Vâng. Thì ước mơ lớn nhất của cóc là trở thành người mà anh. Tại hồi nhỏ bọn em toàn đọc truyện Hoàng tử Cóc. Lớn lên vào đại học ngay buổi đầu tiên đã bị Cóc cụ Tổng đặt mục tiêu là phải trở thành người trước khi trở thành một chuyên gia cóc giò.

Người: Thế các chú đã biết muốn trở thành người thì phải làm gì chưa?

Cóc: Về lý thuyết thì dễ lắm anh ạ. Chỉ cần học đủ các kỹ năng của người như đi lại, nói chuyện, diễn thuyết, viết email ... là thành người thôi. Nhưng có một số buổi học về các kỹ năng này buồn tẻ, không hấp dẫn và thuyết phục lắm, về nhà cũng không thấy các kỹ năng này của bọn em tốt hơn trước nên một số cóc đang cảm thấy hoang mang, không biết bao giờ mới thành người được?

Người: Hề hề! Chú đúng là cóc! Thứ nhất: đã là học thì không thể lúc nào cũng hấp dẫn như xem văn nghệ hay ngồi trên lá khoai nướng trời đất được. Thứ hai: kỹ năng đâu có thể có được ngay sau vài buổi học. Các buổi học chỉ có thể đánh thức nhận thức và chỉ cho các chú những vấn đề cơ bản trong các kỹ năng này thôi. Điều quan trọng là sự rèn luyện của bản thân các chú trong suốt cả một quá trình. Và cuối cùng mới là điều quan trọng nhất: con người đâu phải chỉ có những thứ đấy. Chú có biết những điều quan trọng nhất trong mỗi con người là gì không?

Cóc: Đúng là thật may được gặp anh. Nhưng em vẫn

Phỏng vấn một chú Cóc

chưa hiểu. Em tưởng cứ đi sao cho giống người, nói giống người, viết được email là thành người chứ anh. Anh giải thích ngay cho em hiểu thêm đi, em nóng hết cả gan cóc rồi.

Người: Có nói ngay bây giờ anh sợ chú cũng cóc hiểu. Để dần dần rồi anh sẽ giải thích. Nhưng cho anh hỏi chú mấy câu đã nhé! Thế các bạn cóc của chú khi không hiểu bài thì họ sẽ làm gì?

Cóc: Thì bọn nó hỏi cóc thầy cô hay các cóc khác. Trường em có nhiều cóc tình nguyện lắm. Các bạn ấy tự mở các lớp để hỗ trợ thêm cho các cóc học chưa tốt. Ngoài ra thì phải tự mình suy nghĩ, tìm kiếm thông tin để tự vượt qua khó khăn thôi, đó là điều mà trường luôn khuyến khích.

Người: Tốt. Với họ nhà cóc thì đi thi chắc không cần phao đâu nhỉ? Các chú biết bơi hết còn gì! Thế các cóc thấy trước khi thi có gợi ý: "Biết hang tôi chưa, tôi đến tôi kèm thêm cho nhé!" không?

Cóc: Phao thì mấy chú cóc "kém tắm" vẫn cố dùng, nhưng trường đang làm nghiêm lắm. Cóc mà quay cóc thì sẽ bị ... quay cóc ngay. Còn chuyện "hang hốc" thì tuyệt đối không có đâu anh ạ. Các cóc thầy đó ở ao nhà em nếu có sẽ bị... cóc dạy ngay lập tức.

Người: Thế quan hệ của ao cóc nhà chú với các ao khác thế nào? Nghe nói ao làng chú tự kiêu và coi thường các ao khác lắm có đúng không?

Cóc: Hiện tượng này thì quả là có thật anh ạ. Nhưng chỉ bị thời gian đầu

thôi vì bọn em cóc non... hấu nhảy mà anh. Còn sau khi các Cóc cụ giải thích và chính bọn em cũng bị va đầu vào thành giếng sau khi nhảy thì bọn em đều hiểu ra rồi. Cần tôn trọng cóc khác thì họ mới tôn trọng mình và cần tự tin với giá trị nội tại của mình chứ không phải bởi các biểu hiện kiêu ngạo, khác người bên ngoài.

Người: Chú nói như cậu ông trời ấy! Mà anh thấy các chú ộp ộp thì giỏi nhưng trên thực tế thì có được như thế đâu. Vẫn có chú tranh luận bằng cách hất bùn vào mặt nhau hay hỗn xược với cóc thầy đấy thôi.

Cóc: Chỉ là số ít thôi anh ạ. Em xem phim của loài người các anh thấy phim nào cũng có nhân vật phản diện cơ mà!

Người: Đúng rồi. Nhưng chú có biết loài người bọn anh đưa nhân vật phản diện lên phim làm gì không? Là để cho những người tốt xúm vào phê phán, còn những người chưa tốt thì được cảnh tỉnh để tốt hơn hoặc ít ra cũng biết rằng tập thể không thể chấp nhận được hành động của mình. Như thế mới tạo được một môi trường lành mạnh. Còn các chú chỉ biết xoa bụng mà đứng nhìn thôi!

Cóc: Vâng, đúng là có vấn đề thế thật, bọn em sẽ rút kinh nghiệm. Nhưng nếu anh nghĩ bọn em thờ ơ với những gì xung quanh thì không đúng đâu nhé! Bọn em đã biết yêu thương và chia sẻ những gì mình có với các chú cóc không gia đình, các chú cóc

da cam và các làng cóc không may gặp hoạn nạn. Bất cứ cóc nào ở trong làng gặp chuyện buồn hay rủi ro, tai nạn cũng đều được quan tâm chu đáo của các cóc, từ các cóc thầy cho đến các cóc sinh viên.

Người: OK. Đủ rồi. Anh không hỏi chú nữa. Anh phải đi đây. Chúc chú may mắn!

Cóc: Nhưng anh đã giảng cho em cách làm thế nào để thành người đâu?

Người: Anh đã giảng rồi đấy. Hãy cố gắng tiếp tục sống và học tập như thế, dần dần chú sẽ hiểu. Nhưng anh đã có niềm tin là các chú nhất định sẽ thành người! 🐸

Cóc interview

TÔI SẼ CHỌN TÌNH YÊU!

Lão tiên bối Nguyễn Thành Nam (giang hồ thường gọi là “Nam già”) hiện đang là Võ lâm minh chủ của Software F – Phái. Tuổi nay đã trạc ngũ tuần xong mắt vẫn sáng như sao, thân pháp nhẹ nhàng uyển chuyển, thoát ần thoát hiện, lúc ngự tại “xe buýt xa luân chiến” lúc lại thấy oai vệ trên “taxi Mailinh xa”, thường có thú giả dạng xe ôm để hành tẩu giang hồ và được biết tới như một đại cao thủ với nội công thâm hậu, võ công biến hoá khôn lường. Dù rất bận việc võ lâm tranh đấu, song lão tiên bối vẫn dành thời gian và tâm huyết truyền lại cho môn sinh FU một bí kíp được viết dưới dạng quái thư: “Tự vấn, tự đáp”. FU Cóc phái xin kính chúc lão tiên bối luôn giữ được một trí tuệ “cóc lẫn”, một tâm hồn “cóc già” và một thể xác “cóc yếu” để chỉ giáo nhiều hơn cho đám hậu bối này.

- Hỏi: Là một nhà quản lý, anh thấy lập trình viên (trẻ tuổi) bây giờ có gì giống và khác anh khi anh còn đang ở độ tuổi của họ? Họ hơn gì và có gì chưa bằng?

- Đáp: Tôi bắt đầu học lập trình khi đã khá già - 27 tuổi, và lại cũng chưa bao giờ dám nhận là lập trình giỏi. Bởi thế cũng khó so sánh nếu chỉ với tư cách là lập trình viên. Còn nói chung, các bạn trẻ bây giờ tập trung hơn, tham vọng hơn, máu hơn. Nhưng cũng cần thêm thời gian bồi bổ kiến thức nền như văn hoá, sử, địa lý, triết, nhạc... Những kiến thức này lúc lớn lên chút nữa mới thấy quý.

- Hỏi: Anh có thể kể về những kỷ niệm thời học sinh-sinh viên và khi anh mới ra trường, thực sự bước vào cuộc sống của mình?

- Đáp: Kỷ niệm thời học sinh, sinh viên thì ai cũng nhiều vô kể. Tôi học ở Nga, nên kỷ niệm cũng gắn liền với nước Nga, người Nga. ở đó mọi thứ đều mênh mông, rộng lớn. Cậu bạn Nga cùng khênh vĩa với tôi trong đợt lao động hè to như con gấu, mình phải quàng dây qua vai như kéo xe cải tiến để cánh tay khỏi rã ra mà buông tay. Cô bạn gái cũng to gấp đôi, lúc đầu không sao, sau xấu hổ, "tan mất". Thảo nguyên rộng ngút tầm mắt, chỉ có hoa cúc dại và lúa mì, mấy anh xã viên Nga sẵn chuột hay chồn gù bằng cách lái xe đuổi theo, bao giờ nó mệt thì xuống bắt vì nó chẳng có chỗ nào để trốn.

Về nước, sợ nhất là sợ đói vì không biết làm gì ra tiền. May lấy được vợ nên không hiểu sao vẫn qua được (rất khuyến các bạn có chí lớn nên lấy vợ sớm). Máy tính ở FPT lúc đó chỉ rỗi về đêm, không bê về được, đành phải đèo vợ đến cơ quan ngủ. Rồi chương trình đầu tiên làm cho Hàng không Việt Nam, ngồi suốt mấy ngày Tết để tìm cho được lỗi, cả phòng vé vui như trẻ con.

- Hỏi: Nếu nhìn lại những gì đã làm trong những năm qua (từ khi còn bé đến bây giờ) và riêng trong năm 2007, anh thấy những công việc đó như thế nào? Có thuận lợi như mong muốn và mục tiêu ban đầu của anh không? Nếu so với mục tiêu ban đầu để ra, anh tự chấm điểm thì đạt được bao nhiêu %?

- Đáp: Tôi là một người may mắn. Học hành cũng chẳng cố gắng lắm. Thuận lợi nhiều hơn mong muốn. Nếu hỏng việc thì chỉ tại mình, chẳng tại ai. Nên nếu so với cái mình đặt ra thì đều đạt được. Nhưng nếu so ra cái đáng nhẽ mình phải làm thì chắc chỉ được 20-30%.

- Hỏi: Nếu có thể xin anh kể về điều anh cho là thành công nhất trong cuộc sống và trong năm 2007?

- Đáp: Thành công nhất trong cuộc sống chắc là việc tham gia thành lập FPT.

Thành công nhất trong năm nay chắc là được báo Cóc mời phỏng vấn. Nghiêm túc thì tôi rất vui khi thấy các chỉ nhánh nước ngoài của Fsoft phát triển, các bạn trẻ cực kỳ tự tin.

- Hỏi: Còn điều đáng tiếc nhất trong cuộc sống?

- Đáp: Tiếc nhất là không kịp...hôn cô bạn gái trước khi đi học xa. Sau đó chẳng bao giờ còn cơ hội. Nhưng sai lầm này chẳng ảnh hưởng đến ai. Còn trong công việc, đã có lúc lầm tưởng là mình có thể nhanh chóng theo kịp các công ty hàng đầu Ấn Độ, dẫn đến nóng vội, hấp tấp, ảnh hưởng đến quá nhiều người.

- Hỏi: Thế có khi nào anh cảm thấy thất vọng? Nếu để đạt được thành công mà phải chọn hy sinh trong một lĩnh vực, anh sẽ chọn lĩnh vực nào?

- Đáp: Đương nhiên! Tôi buồn ghê gớm khi thấy những nhược điểm không thể khắc phục của bản thân. Nhưng sau đó lại thấy tự tin hơn vì không tự dằn vặt mình nữa. Để được người khác cho là thành công, chắc hẳn bạn sẽ phải hy sinh điều gì đó. Tôi không đủ sáng suốt để tự chọn mình sẽ hy sinh gì. Tôi sẽ để cuộc sống ra giá, và suy nghĩ câu trả lời có chấp nhận hay không.

- Hỏi: Có khi nào anh cảm thấy thất vọng về lớp lập trình viên trẻ tuổi hiện nay không?

- Đáp: Không bao giờ.

- Hỏi: Nếu được chọn thành công chỉ một lĩnh vực trong cuộc sống anh sẽ chọn lĩnh vực nào?

- Đáp: Tình yêu.

- Hỏi: Điều mà anh quan tâm nhất hiện nay cũng như mục tiêu của anh trong năm mới 2008?

- Đáp: Là một thôi: Fsoft liên tục phát triển, góp phần đưa ngành công nghiệp phần mềm Việt Nam hội nhập hoàn toàn với thế giới.

- Hỏi: Cảm ơn anh!

- Đáp: Cảm ơn báo Cóc, cảm ơn FU. Xin chúc các Cóc FU luôn máu mê, liều lĩnh, lãng mạn và trẻ trung!

Học FPT, Làm FPT ?

Phỏng vấn Trưởng Ban Nhân sự Tập đoàn FPT- Tiến sỹ Phan Phương Đạt:

Một số sinh viên khi mới vào trường đã cảm thấy hoài nghi về thông tin “Tất cả sinh viên ĐH FPT sau khi ra trường, đều được đảm bảo một việc làm tại Tập đoàn FPT với mức thu nhập tối thiểu hàng tháng từ 300-500USD”. Có bạn cho rằng, Tập đoàn FPT làm sao có đủ sức “chứa chấp” ngần ấy sinh viên, hay phải phui cái mồm, có bạn còn lo lắng nhờ Tập đoàn “có chuyên gì”, không biết tương lai mình sẽ về đâu... Để giải quyết những băn khoăn, thắc mắc của sinh viên, phóng viên Cóc đọc đã có buổi phỏng vấn với Tiến sỹ Phan Phương Đạt – Trưởng Ban Nhân sự Tập đoàn FPT xoay quanh chuyện tương lai nghề nghiệp, chuyện “học FPT, làm FPT”.

- Thưa anh, rất nhiều sinh viên cũng như phụ huynh có tâm sự rằng họ chưa thực sự an tâm với cam kết đảm bảo việc làm cho toàn bộ sinh viên FPT sau khi tốt nghiệp, bởi chưa có giấy tờ nào chứng minh được điều này. Có phụ huynh có ý kiến, liệu tập đoàn FPT có thể ký trước Hợp đồng lao động với sinh viên ngay từ bây giờ. Anh nghĩ sao về điều này?

- Đây là cam kết được bảo đảm bằng uy tín của FPT, tôi nghĩ đó là sự bảo đảm cao nhất mà FPT có thể làm tại thời điểm này. Thực tế những năm 1999, 2000 khi hệ thống Aptech bắt đầu, FPT cũng đã có cam kết tương tự và thực tế là những người tốt nghiệp sau đó đều có công việc thỏa mãn, không chỉ ở FPT mà còn ở nhiều công ty hàng đầu khác. Về ý kiến ký trước HĐ, tôi nghĩ các bậc phụ huynh lo không đúng hướng. Nếu sinh viên đó thực sự có năng lực thì chả sợ FPT không nhận, thậm chí có khi lúc đó FPT chưa chắc là lựa chọn số một của họ. Còn nếu sinh viên đó không có năng lực, thì có ký HĐ chẳng nữa cũng sẽ không trụ được

lâu. Cuối cùng vẫn là năng lực của mỗi người, và các bậc phụ huynh cũng như sinh viên nên kiểm chứng trên thực tế xem Đại học FPT có phải là môi trường để sinh viên rèn luyện những năng lực đó hay không.

- Theo kế hoạch tuyển sinh của ĐH FPT, trong năm 2008 trường dự kiến sẽ tuyển 1.200 sinh viên, con số này sẽ tăng lên hàng nghìn sinh viên trong những năm tiếp theo. Liệu tới khi đó, tập đoàn FPT có còn giữ nguyên cam kết đảm bảo việc làm cho toàn bộ sinh viên tốt nghiệp?

- Cam kết 100% cho tương lai là việc bất khả. Những cam kết của FPT thể hiện sự quyết tâm cao nhất của Tập đoàn trong lĩnh vực CNTT. Và FPT tin tưởng rằng nếu mình quyết tâm, và có thêm nhiều bạn trẻ tin tưởng và quyết tâm, thì sứ mệnh “có tên trên bản đồ trí tuệ CNTT thế giới” sẽ thành công. Không loại trừ sẽ có những khó khăn, trở ngại trên đường. Người ta hay nói nhìn lại quá khứ để đoán biết tương lai, thì trong quá khứ FPT đã

cam kết với công cuộc xuất khẩu phần mềm, và đã thực hiện được dù phải trải qua rất nhiều khó khăn. ĐH FPT là bước tiếp theo của cuộc chơi này, cuộc chơi mà FPT đã đặt cược ở mức độ cao nhất.

Đó là về chủ quan của chúng ta, còn về khách quan, theo mọi dự báo thì ngành CNTT và phần mềm sẽ còn phát triển nhiều hơn trong tương lai, do đó ngay cả khi phần mềm của FPT không theo kịp Đại học FPT, thì cũng còn vô vàn công ty phần mềm, CNTT khác có nhu cầu nhân lực. Thêm nữa, sinh viên ĐH FPT được chuẩn bị để làm việc toàn cầu chứ không chỉ ở Việt Nam và cho các công ty Việt Nam.

- Hiện nay, theo cam kết của ĐH FPT, trường sẽ đảm bảo việc làm cho sinh viên sau khi tốt nghiệp với mức thu nhập tối thiểu hàng tháng từ 300 – 500 USD? Anh có nghĩ sau 3 năm nữa, khi ĐH FPT có sinh viên tốt nghiệp, mức lương này sẽ trở nên thiếu cạnh tranh, nhất là với tốc độ trượt giá hiện nay?

- Tôi nghĩ nếu không có gì đột biến thì đó sẽ là mức lương cạnh tranh. Còn nếu nó không đủ cạnh tranh thì FPT sẽ phải điều chỉnh, nếu muốn tuyển được người.

- Những sinh viên đạt học bổng sẽ phải cam kết làm việc tại FPT trong vòng tối thiểu là 3 năm. Các sinh viên này bản khoản, liệu họ có được sắp xếp một công việc tương xứng, với mức lương thỏa đáng, hay sẽ bị "bóc lột hết cỡ" trong suốt 3 năm?

- Tôi chia sẻ những băn khoăn này, vì con người ta hay có xu hướng đưa những tình huống xấu nhất ra để test. Nhưng thử dùng lý trí phân tích xem Công ty có lợi gì trong việc "bóc lột hết cỡ"? Thứ nhất, người lao động luôn được pháp luật bảo vệ và có quyền phá bỏ các cam kết kiểu này nếu bị ngược đãi. Thứ hai, Công ty không có nhu cầu sử dụng nhân viên chỉ trong 3 năm. Thực tế phải sau 2 năm thì nhân viên mới bắt đầu đóng góp đáng kể. Thứ ba, nếu làm thế thì sẽ không ai vào ĐH FPT nữa. Những cam kết kiểu này thực chất là một nhắc nhở nghiêm túc cho sinh viên để họ ý thức về trách nhiệm của mình, và cũng là công cụ để Công ty sử dụng trong những trường hợp bất đắc dĩ với những người vô trách nhiệm. Cá nhân tôi nghĩ nếu bạn nào vẫn thấy băn khoăn thì nên từ chối học bổng.

- Đối với những sinh viên quyết định sẽ gắn bó với Tập đoàn FPT sau khi tốt nghiệp,

liệu họ có phải bắt buộc tuân theo sự sắp xếp của công ty về vị trí làm việc, hay sẽ được xem xét dựa theo nguyện vọng?

- Ngay cả bây giờ, nguyện vọng của nhân viên vẫn đang là yếu tố có tính quyết định trong sắp xếp công việc. FPT tin rằng một nhân viên được làm việc đúng nguyện vọng, sở trường, sẽ có năng suất gấp hàng chục lần so với trường hợp ngược lại. Chỉ có điều đôi khi nhân viên cũng không hiểu lắm họ muốn gì, có sở trường gì. Khi đó Công ty sẽ giúp họ tìm được công việc phù hợp nhất.

- Có sinh viên mong muốn sau khi tốt nghiệp sẽ làm tại các tập đoàn CNTT nước ngoài chứ không phải là FPT. Anh có thể "bật mí" làm thế nào để FPT có thể "giữ chân" những người tài sau nhiều nỗ lực đầu tư đào tạo?

- "Tạo cho họ cơ hội thể hiện tài năng và thành công vượt trội". Cái này có trong Nguyên lý quản trị FPT mà.

- Và cả bằng "tinh thần FPT" nữa phải không anh. Sinh viên FU cũng đang dần hiểu và cảm nhận được những giá trị tinh thần ấy. Mong rằng đây sẽ tiếp tục là sợi chỉ đỏ gắn kết những con người FPT. Cảm ơn anh về buổi phóng vấn ngày hôm nay. Chúc anh đạt được nhiều thành công trong công việc và luôn tìm thấy niềm vui, hạnh phúc trong cuộc sống, đặc biệt sẽ tiếp tục giữ vai trò "Cóc Cổ vấn" cho Cóc đọc dài dài. 🐸

Cóc hỏi

BÀI TOÁN CUNG – CẦU TRONG ĐÀO TẠO NGUỒN NHÂN LỰC CNTT

Có một thực trạng là các doanh nghiệp đầu tư vào Việt Nam cần rất nhiều nhân lực ngành CNTT nhưng không tuyển dụng được vì chất lượng thấp. Theo các chuyên gia CNTT-TT, tổng cung và tổng cầu lao động CNTT đều tăng mạnh và cung vẫn vượt cầu. Hầu hết các doanh nghiệp, các đơn vị tiếp nhận, sử dụng nguồn nhân lực này đều đang phải "đổ mắt" tìm nhân lực, mà nếu có tuyển được người thì cũng phải lo đào tạo lại!

Renasas - công ty hàng đầu thế giới về thiết kế, sản xuất vi mạch đang có nhu cầu tuyển dụng 500 kỹ sư cho giai đoạn đầu, sau hơn 2 năm tìm kiếm, đăng quảng cáo khắp nơi, công ty này chỉ chọn được 60 người trong tổng số 1.000 hồ sơ tuyển dụng. Đã vậy, họ phải mất 3-6 tháng đào tạo lại mới có thể sử dụng được. Công ty Intel dự định tuyển 4.000 lao động, nhưng qua kết quả kiểm tra 1.965 SV năm cuối thì chỉ có 320 SV đạt kết quả trung bình, 90 SV làm đúng hơn 60% trắc nghiệm, đạt yêu cầu của nhà tuyển dụng.

Ngoài ra, Tập đoàn Hồng Hải, Đài Loan (đầu tư 5 tỉ USD) sẽ cần hơn 50.000 lao động; Công ty Campal chế tạo máy tính xách tay của Đài Loan hiện đang cần tuyển 1.200 kỹ sư đưa đi đào tạo ở nước ngoài và hàng chục nghìn lao động... Hay như Tập đoàn IBM đang cần 2.000 kỹ sư; Tập đoàn FPT đang cần 3.000 kỹ sư; Hãng Boeing đang tìm đối tác tại Việt Nam, với yêu cầu mỗi hợp đồng cần tối thiểu 1.000 kỹ sư phần mềm; Hiệp hội Phần mềm Việt Nam (Vinasa) năm 2008 cần khoảng 5.000 kỹ sư phần mềm...

Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng vừa phê duyệt Chương trình mục tiêu quốc gia về giáo dục và đào tạo (GD-ĐT) đến năm 2010, với tổng kinh phí hơn 20 nghìn tỉ đồng. Trong đó, Chính phủ đặc biệt ưu tiên cho dự án đào tạo nguồn nhân lực CNTT - truyền thông. Như vậy, trong 3 năm tới, Nhà nước sẽ dành một khoản kinh phí đào tạo không nhỏ, để ngành GD-ĐT đáp ứng nguồn nhân lực CNTT-TT cho nhu cầu rất lớn của xã hội.

(Theo Thế giới mới)

Trao đổi sinh viên ở FU

TS. Lê Trường Tùng -
Hiệu trưởng trường Đại học FPT

Để tạo điều kiện cho sinh viên được tiếp xúc với môi trường đào tạo tiên tiến, FU đã và đang xúc tiến thực hiện các chương trình hợp tác quốc tế với các trường Đại học trên thế giới. Trong đó các chương trình trao đổi sinh viên là một trong những nội dung được sinh viên FU đặc biệt quan tâm. Vậy thông tin mới nhất về các chương trình trao đổi sinh viên của FU là gì? Tiêu chí lựa chọn sinh viên tham gia? Điều kiện sống, học tập của sinh viên FU tại trường bạn cũng như các hỗ trợ mà sinh viên sẽ nhận được như thế nào? Để giải đáp những thắc mắc này, phóng viên Cóc Đọc đã có buổi phỏng vấn thầy Lê Trường Tùng – Hiệu trưởng nhà trường về các nội dung xoay quanh chương trình trao đổi sinh viên của FU.

PV: Thưa thầy, có nhiều sinh viên FU hiện nay chưa biết nhiều thông tin về chương trình trao đổi sinh viên giữa FU và các trường đại học quốc tế. Thầy có thể giới thiệu qua một vài thông tin cơ bản và mục đích của các chương trình trao đổi sinh viên hiện nay được không ạ?

Thầy Lê Trường Tùng: Trường luôn mong muốn các sinh viên của mình có điều kiện được học tập, làm việc với người nước ngoài. Đặc biệt được sống và học tập ở nước ngoài sẽ đem lại những giá trị rất lớn cho sinh viên không chỉ về kiến thức chuyên môn mà còn về văn hóa, cách tư duy, ngôn

ngữ. Ngoài ra, FU cũng mong muốn sẽ có sinh viên nước ngoài, trước mắt là theo chương trình trao đổi sinh viên vì điều đó sẽ mang lại môi trường quốc tế, đa văn hóa cho chính các sinh viên FU. Bởi vậy trường rất quan tâm tới cơ hội hợp tác với các trường đại học có uy tín trên thế giới, trong đó đặc biệt chú trọng đến chương trình trao đổi sinh viên.

Một giờ học tại trường ĐH Furtwangen

Về cơ bản nội dung các chương trình này là sinh viên các trường đối tác có thể học miễn phí ở trường của nhau. Tuy nhiên vấn đề khó khăn với chúng ta là sự chênh lệch trong mức sống giữa Việt Nam và các nước bạn, đặc biệt là Nhật hay Mỹ. Mặc dù cánh cửa trường bạn luôn rộng mở nhưng nếu không tìm được nguồn kinh phí hay học bổng để lo sinh hoạt phí thì sinh viên của chúng ta sẽ khó có cơ hội tham gia chương trình này.

PV: Lợi ích của chương trình trao đổi sinh viên đối với FU và sinh viên FU là gì, thưa thầy?

Thầy Lê Trường Tùng: Lợi ích của sinh viên thì đã nói ở trên. Còn khi sinh viên đã có lợi thì điều đó cũng đồng nghĩa với việc FU có lợi rồi.

PV: Theo như em được biết, FU đã có thỏa thuận trao đổi sinh viên với trường ĐH Furtwangen của Đức. Thầy có thể cho biết tại sao FU lại đặt mỗi quan hệ với một trường của Đức trong khi sinh viên FU học tiếng Anh và Nhật?

Thầy Lê Trường Tùng: Trường Furtwangen chủ động mong muốn hợp tác với một trường Đại học của Việt Nam và họ đã rất ấn tượng khi được giới thiệu về trường Đại học FPT. Sau khi xem xét thấy trường Furtwangen là một trường công lập tương đối có uy tín ở Đức, đặc biệt cũng chia sẻ nhiều điểm chung với FU nên Ban giám hiệu đã quyết định ký kết hợp tác với trường này. Giảng viên và sinh viên của Furtwangen nói tiếng Anh rất tốt nên sẽ không có bất cứ trở ngại nào cho sinh viên của FU muốn tham gia các chương trình trao đổi sinh viên. Hơn thế nữa, cơ hội để xin được hỗ trợ hay học bổng tại Đức là khá khả thi và trường đang xúc tiến tìm hiểu việc này.

PV: Với các chương trình học ở Đức, liệu sinh viên FU có phải học thêm tiếng Đức trước khi sang Đức không?

Thầy Lê Trường Tùng: Không, sinh viên sẽ học hoàn toàn bằng tiếng Anh. Tuy nhiên nếu sinh viên tận dụng cơ hội để học thêm tiếng Đức thì sẽ là một

điều rất có ích cho chính sinh viên đó.

PV: Sinh viên nước ngoài muốn sang VN và học tập tại FU bắt đầu từ kỳ 7 để tiếp cận với môi trường mới, điều này có thể hay không thưa thầy?

Thầy Lê Trường Tùng: Hiện nay đã có một số sinh viên nước ngoài của các trường đối tác mong muốn sang học tại FU theo chương trình trao đổi. Tuy nhiên việc này sẽ chỉ thực hiện được hoàn toàn sau ít nhất là 1 năm nữa. Trong tương lai gần sẽ có sinh viên nước ngoài đến FU nhưng chủ yếu là để học 1, 2 môn và tiến hành các hoạt động giao lưu văn hóa trong thời gian ngắn.

Trường Đại học Furtwangen

Tiêu chí chọn sinh viên

PV: Thầy có thể cho chúng em biết tiêu chí chọn sinh viên tham gia chương trình này và số lượng sinh viên sẽ được chọn hiện nay như thế nào?

Thầy Lê Trường Tùng: Nếu sinh viên có thể tự túc được chi phí ăn ở, đi lại tại nước bạn thì số lượng tham gia có thể nhiều và sinh viên chỉ cần có sức học từ khá trở lên là nhà trường sẽ tiến hành giới thiệu và làm thủ tục. Còn nếu không có kinh phí thì chúng ta sẽ phải phụ thuộc vào từng chương trình cụ thể và mỗi chương trình đều có tiêu chí lựa chọn khác nhau. Nguyên tắc chung là ưu tiên các sinh viên học giỏi (chuyên môn và ngoại ngữ), tham gia tích cực các hoạt động của trường. Các tiêu chí lựa chọn sẽ minh bạch, rõ ràng và được công bố công khai mỗi khi có chương trình cụ thể. Về số lượng có thể tham gia thì nhà trường sẽ cố gắng hết sức để tìm các nguồn kinh phí hỗ trợ nhưng không thể tuyên bố trước được gì về điều này cả.

PV: Đa phần sinh viên nghĩ rằng Nhà trường chọn sinh viên tham gia các chương trình trao đổi sinh viên rất kín. Sinh viên không hề biết qua các kênh thông tin trực tiếp của trường, chỉ có những sinh viên có tên trong danh sách mới biết, những sinh viên

Cóc hỏi

khác biết đến thông tin do những người này kể lại. Liệu trong thời gian tới nhà trường có công khai các tiêu chí lựa chọn sinh viên hoặc tổ chức tuyển chọn để tăng tính minh bạch và cạnh tranh không?

Thầy Lê Trường Tùng: Như trên đã nói, các tiêu chí lựa chọn là công khai và minh bạch. Tuy nhiên phụ thuộc vào các chương trình khác nhau và yêu cầu của phía trường bạn, các tiêu chí này có thể khác nhau nên Trường không thể công bố một tiêu chí thống nhất từ trước được. Với chương trình học bổng của chính phủ Nhật vừa rồi, các ứng viên từ sinh viên khóa I đều thấy là các tiêu chí được công khai và rất minh bạch. Các bạn cần có nhận thức là nếu học tốt thực sự và kiên trì thì cơ hội trước sau gì cũng đến với bạn, không chỉ là cơ hội đi học mà còn là cơ hội đi thực tập, làm việc tại nước ngoài và nhiều cơ hội hấp dẫn khác.

PV: Thông thường tại các trường khác, trước khi sinh viên được chọn đi du học hoặc theo các chương trình trao đổi, họ thường phải có ít nhất 02 thư giới thiệu và bảo lãnh của Giáo sư, Giảng viên của Trường, sau đó

mới xét duyệt. FU có cần những thủ tục này không?

Thầy Lê Trường Tùng: Điều này tùy thuộc yêu cầu của từng chương trình cụ thể.

Điều kiện sống, học tập của sinh viên FU và những chính sách hỗ trợ

PV: Hiện tại nhà trường có kế hoạch nào để hỗ trợ những sinh viên

tham gia chương trình này không ạ?

Thầy Lê Trường Tùng: Việc quan trọng nhất và cũng khó khăn nhất là tìm các nguồn kinh phí hỗ trợ chi phí sinh hoạt cho sinh viên tại nước bạn và đây cũng là việc mà FU sẽ nỗ lực thực hiện trong thời gian tới. Phụ thuộc yêu cầu của chương trình và hoàn cảnh của các sinh viên tham gia, Trường sẽ có các hoạt động hỗ trợ về thủ tục, đào tạo, chuẩn bị một cách tốt nhất cho sinh viên.

PV: Nhiều bạn sinh viên băn khoăn về điều kiện sống và học tập tại trường bạn. Thầy có thể cho chúng em biết một vài thông tin về điều kiện sống và học tập của sinh viên FU tại Nhật và Đức?

Thầy Lê Trường Tùng: Về cơ bản khi đã sang trường bạn thì sinh viên sẽ sống trong ký túc xá và sinh hoạt theo chế độ của sinh viên trường đó. Chúng ta sẽ biết thông tin cụ thể cho từng trường trước mỗi chương trình, nhưng có thể nói là điều kiện sống và học tập thì chắc chắn sẽ ở mức khá tốt

Lời khuyên dành cho

sinh viên đầu tiên sang Nhật

PV: Thầy có lời khuyên nào dành cho bạn AnhLTM, sinh viên FU đầu tiên sang Nhật học?

Thầy Lê Trường Tùng:

Thứ nhất Mai Anh cần hiểu rằng đi học tại nước ngoài về chuyên môn thì chưa chắc đã khác biệt nhiều mà điều khác biệt lớn nhất chính là môi trường sống và văn hóa. Vì vậy cần tận dụng tối đa các cơ hội để rèn luyện ngoại ngữ, tìm hiểu văn hóa, phong tục, tập quán. Tốt nhất là xin được ở tại gia đình theo kiểu home stay nếu điều kiện cho phép. Ngoài ra việc xây dựng network cũng rất quan trọng. Cần xây dựng các mối quan hệ thầy trò, bạn bè để có thêm nhiều cơ hội khác trong những việc như xin học bổng học tiếp, làm việc và hợp tác sau này. Một tỷ lệ rất lớn những người thành công là nhờ có những mối quan hệ từ thời đi học.

Điều cuối cùng là mong Mai Anh sẽ tiếp tục xứng đáng là sinh viên xuất sắc của FU, biết nghĩ đến và tận dụng mọi cơ hội để mang lại lợi ích cho bản thân, cho trường và các bạn sinh viên khác.

Vâng, xin trân trọng cảm ơn thầy 🙏

Nguyễn Mạnh Thắng – SE0104

Chương trình trao đổi sinh viên với trường ĐH Shinshu – Nhật Bản

Sinh viên tham gia chương trình trao đổi sinh viên có thể đăng ký bất kỳ các khóa học hiện có tại Đại học Shinshu (có thể lựa chọn khóa học tiếng Nhật chuyên sâu để nâng cao khả năng ngoại ngữ, hoặc các khóa học chuyên ngành trong lĩnh vực CNTT) trong thời gian từ 6 tháng – 1 năm. Sinh viên sẽ được miễn hoàn toàn phí nhập học và học phí tại ĐH Shinshu. Dự kiến mỗi năm sẽ có trung bình 2 sinh viên FU tham gia chương trình này.

Sinh viên Lê Thị Mai Anh – SE0103 sẽ là sinh viên FU đầu tiên tham gia chương trình này. Hiện FU đang hoàn tất thủ tục Visa để Mai Anh có thể tham gia học tập tại Nhật từ 25/9. Chương trình học mà Mai Anh lựa chọn trong quá trình học tập tại trường ĐH Shinshu là các môn tiếng Nhật, văn hóa Nhật Bản và một số môn chuyên ngành tự chọn khác. Thời gian học tại ĐH Shinshu kéo dài từ 25/9/2008 đến hết ngày 31/8/2009. Ngoài được miễn phí học phí, Mai Anh còn được hỗ trợ 150.000 Yên (tương đương 1.400 USD) chi phí vé máy bay đi lại, và được cấp 1 suất học bổng của Chính phủ Nhật Bản trị giá 80.000 Yên /tháng (tương đương 740 USD /tháng để trang trải tiền sinh hoạt phí tại Nhật Bản trong suốt 11 tháng học tập tại trường ĐH Shinshu.

Chương trình trao đổi sinh viên với trường ĐH Furtwangen – Đức

Năm học 2009, sinh viên Nguyễn Phương Huyền (lớp SE0103) và Ngô Tuấn Đạt (lớp SE0104) của Trường Đại học FPT đã được nhận học bổng theo chương trình trao đổi sinh viên với Trường Đại học Furtwangen (Đức). Đây là lần đầu tiên có sinh viên trao đổi từ Trường Đại học FPT sang nên Trường Đại học Furtwangen quyết định dành hai suất học bổng cho sinh viên FPT.

Hai sinh viên sẽ lựa chọn một số môn học trong ngành Computer Science, những môn này được tính thành tín chỉ của các môn lựa chọn tại FU. Các sinh viên còn có thể đăng ký thêm những môn liên quan tới tiếng Đức và văn hóa Đức. Ngoài việc được miễn hoàn toàn học phí, mỗi sinh viên được hỗ trợ 500 Euro/tháng tiền sinh hoạt phí tại Furtwangen. Thời gian theo học sẽ bắt đầu từ 2/3/2009 đến 31/7/2009.

Theo xếp hạng của các nhà quản lý hàng đầu và các tạp chí nổi tiếng Trường Đại học Furtwangen được đánh giá là một trong Top 5 trường tốt nhất về IT trong khối các nước nói tiếng Đức.

ON-JOB-TRAINING

LỢI THẾ CỦA SINH VIÊN FU?

Sinh viên khóa 1 FU chuẩn bị bước vào chương trình on-job-training kéo dài 1 năm tại Công ty phần mềm FPT Software (Fsoft). Sau khi kết thúc chương trình này, sinh viên sẽ quay trở lại Trường để hoàn thành các môn chuyên ngành sâu (kéo dài khoảng 1 năm) trước khi tốt nghiệp. Liệu đây có phải là một lợi thế cho sinh viên FU khi có cơ hội được học hỏi trong môi trường công việc thực tế? Để giải đáp những thắc mắc của sinh viên xoay quanh chương trình On-job-training, phóng viên Cóc Đọc đã có cuộc phỏng vấn với thầy Nguyễn Xuân Phong, Phó Hiệu trưởng nhà trường.

PV: Thông thường thời gian đi thực tập của sinh viên các trường đại học khác chỉ kéo dài tối đa là 6 tháng, sau khi đi thực tập sinh viên sẽ làm luận văn để tốt nghiệp. Vậy tại sao FU quyết định thời gian thực tập kéo dài 1 năm, và cho sinh viên đi thực tập ngay từ đầu năm thứ ba?

Thầy Nguyễn Xuân Phong: FU là trường đại học có định hướng ứng dụng nghề nghiệp với mục tiêu đào tạo ra nguồn nhân lực đáp ứng được yêu cầu của các doanh nghiệp và ngành công nghiệp. Vì thế kinh nghiệm và các kỹ năng làm việc thực tế là một mảng rất quan trọng trong các nội dung đào tạo tổng thể của Trường. Nếu nói chính xác hơn thì đây là giai đoạn đào tạo tại doanh nghiệp (on-job-training), có nhiều điểm khác biệt so với kỳ thực tập làm luận văn tốt nghiệp ở các trường đại học khác. Với chương trình của FU thì sau 2 năm học tập sinh viên đã có được những kiến thức, kỹ năng kỹ thuật cơ bản để có thể bắt đầu làm việc trong các dự án thực. Sau 1 năm,

ngoài các kinh nghiệm và kỹ năng làm việc trong môi trường thực tế, sinh viên cũng đã hiểu rõ hơn yêu cầu của công việc trong tương lai và có cơ hội để hoàn chỉnh, bổ sung các kỹ năng, kiến thức nâng cao khác trong 3 học kỳ học tập còn lại của chương trình. Thời gian thực tập tối thiểu phải là 1 năm thì mới đủ để có thể thực hiện các mục tiêu nêu trên. Như vậy sinh viên FU sau khi ra trường sẽ được coi là đã có 1 năm kinh nghiệm làm việc chứ không phải là "lính mới" nữa.

PV: Tất cả sinh viên FU đều tới làm việc tại Fsoft theo chương trình on-job-training, nhiều sinh viên lo lắng liệu Fsoft có đủ chỗ để nhận tất cả sinh viên. Thầy có thể nói cụ thể hơn về nội dung công việc cũng như vị trí làm việc của sinh viên FU tại Fsoft?

Thầy Nguyễn Xuân Phong: Với số lượng sinh viên như hiện nay thì chưa bỏ bèn gì so với nhu cầu của Fsoft. Thậm chí nhà trường đã tạm thời phải hoãn kế hoạch gửi sinh viên sang FIS, Visky và các công ty khác trong Tập đoàn. Công việc và vị trí làm việc cụ thể tại Fsoft sẽ do Trung tâm đảm bảo nguồn nhân lực (RAC) và các G (Trung tâm sản xuất phần mềm) quyết định thông qua các bài test về khả năng ngoại ngữ, chuyên môn và phỏng vấn. Không loại trừ là trong quá trình thực tập sẽ có sự chuyển đổi công việc và vị trí thích hợp hơn nếu cần thiết.

PV: *Rất nhiều sinh viên thắc mắc về chuyện thực tập có hưởng lương hay không tại Fsoft, và tại sao trong kỳ thực tập sinh viên vẫn phải đóng học phí như bình thường. Xin thấy giải đáp các ý kiến này ạ?*

Thầy Nguyễn Xuân Phong: Đây là giai đoạn đào tạo tại doanh nghiệp, chứ chưa phải các em đã đủ khả năng để có thể đi làm như một nhân viên chính thức. Mục tiêu chính của giai đoạn này vẫn là đào tạo và trong một năm thực tập này sinh viên vẫn phải học một khối lượng đơn vị học trình tương đương với 1 học kỳ. Nhưng nếu sinh viên đã có thể đóng góp được cho các dự án một cách thực sự thì sinh viên sẽ hưởng thù lao tương ứng với những đóng góp ấy. Do vậy 2 việc đóng học phí và có thu nhập là hoàn toàn độc lập với nhau. Sinh viên cần xác định rõ ràng mục tiêu của giai đoạn này là học tập, quan sát, tích lũy kinh nghiệm và rèn các kỹ năng làm việc để tạo tiền đề chắc chắn cho sự nghiệp sau này của mình. Học phí cho 1 học kỳ này vẫn nằm trong tổng học phí khóa học đã công bố từ đầu, không có gì thay đổi cả. Còn tất nhiên việc có thêm thu nhập xứng đáng với cống hiến của mình cũng là một việc rất tốt.

PV: *Có thông tin một số sinh viên xuất sắc sẽ được nhận thực tập tại trụ sở của Fsoft tại Nhật Bản, Singapore, Malaysia... Thấy có thể cho chúng em biết chi tiết hơn về thông tin này, bao nhiêu sinh viên sẽ được nhận và tiêu chí xét tuyển như thế nào, cũng như những hỗ trợ (nếu có) dành cho sinh viên đi thực tập tại nước ngoài (chi phí đi lại, ăn ở)...*

Thầy Nguyễn Xuân Phong: Hiện nay nhà trường đã chọn ra 15 bạn có thành tích xuất sắc nhất trong học kỳ vừa qua (không tính 2 bạn đã lựa chọn học bổng trao đổi sinh viên tại Furtwangen) để vào vòng phỏng vấn

lựa chọn sinh viên đi thực tập tại Nhật và Singapore. Việc phỏng vấn sẽ tiến hành trong tháng 1/2009 bởi các anh chị lãnh đạo Fsoft Nhật bản và FPT Châu Á Thái Bình Dương (FAPAC). Dự kiến số lượng sinh viên đi mỗi nước sẽ là 2 người nhưng cụ thể thế nào thì phải sau vòng phỏng vấn mới quyết định được. Phương án đi Malaysia dự kiến có 10 suất nhưng hiện nay chưa có thông tin chính xác nên chưa thể công bố, nếu có sẽ lựa chọn tiếp trong số các bạn thuộc top 15 này. Nếu được chọn đi thực tập tại nước ngoài thì ít nhất phần chi phí đi lại, ăn ở sẽ do công ty chịu.

PV: *Trong thời gian tới, liệu sinh viên các khóa sau có thêm các sự lựa chọn khác cho nơi thực tập không, ví dụ như thực tập tại FIS hay các công ty phần mềm khác?*

Thầy Nguyễn Xuân Phong: Việc các khóa sau ngoài Fsoft sẽ đi on-job training tại FIS và các công ty khác là chắc chắn. Thậm chí ngay đợt này FIS cũng bày tỏ mong muốn rất lớn nhận sinh viên FU nhưng do số lượng chưa đủ nên nhà trường đành phải tập trung cho Fsoft. Không loại trừ việc sinh viên FU sẽ có cơ hội thực tập tại các công ty nước ngoài đang là đối tác của FPT nếu mô hình này chứng tỏ tính hiệu quả của nó.

PV: *Cuối cùng, thầy có lời khuyên gì dành cho các bạn sinh viên khóa 1 chuẩn bị bước vào chương trình on-job-training không ạ?*

Thầy Nguyễn Xuân Phong: Cần xác định mục tiêu rõ ràng cho đợt thực tập này là học hỏi và tích lũy kinh nghiệm, đồng thời xây dựng quan hệ tốt với các anh chị đồng nghiệp. Các mối quan hệ tốt trong cùng ngành sẽ là những thuận lợi vô giá cho sự nghiệp sau này. Cần chuẩn bị thái độ đúng mực: có tinh thần học hỏi, không giấu dốt, không ngại hỏi, khiêm tốn, tuân thủ kỷ luật, hòa đồng và nỗ lực tối đa. Biết chấp nhận thực tại và đừng kỳ vọng những điều không thực tế. Chú ý ghi chép tất cả những gì các anh chị quản lý, đồng nghiệp hướng dẫn, dặn dò, khuyên nhủ. Nên có ghi chép lại các bài học, các ý tưởng và rút kinh nghiệm hàng ngày để làm tốt hơn ở ngày hôm sau. Giai đoạn on-job training này có thể nói là một lợi thế vô cùng lớn của sinh viên FU so với sinh viên các trường khác. Nhưng có tận dụng được nó để biến thành lợi thế cạnh tranh cho mình sau này hay không thì còn phụ thuộc vào các chú Cóc FU của chúng ta.

PV: *Vâng, cảm ơn thầy đã dành thời gian phỏng vấn* 🐸

TUNA

Cóc mộng mơ

Chuyện kể của bàn phím

Entry này, thực tình mình chẳng biết bắt đầu nó thế nào cả. Nghĩ lại cũng chỉ là một thoáng vu vơ tự nhật lại, những cái trẻ con bấy lâu rơi vãi trong suy nghĩ, rồi vơ nó lại, chẳng đầu vào đâu...

Một câu chuyện kể về...bàn phím. Ờ, nhưng mà tự dưng nhận ra nhiều điều mà bấy lâu nay, biết đâu có khi nào đó mình quên mất, thôi thế... bắt đầu nhé:

Tại sao phím U luôn đứng cạnh phím I nhỉ?

Hì, tớ biết rồi, vì chúng mình, "U and I" sẽ luôn ở bên cạnh nhau... mãi mãi... b nhé.

Ơ! Phím B với phím M kìa, lại còn có N ở giữa nữa.

À con biết rồi, nhà mình là tình cảm lắm, chẳng phải là Bố "and" Mẹ còn gì. Con yêu bố nhất nhà, yêu mẹ bằng yêu bố, yêu nhất lúc mẹ với chị vẫn gọi con là "Cún" (dù bây giờ con đã 19 tuổi rồi!). Yêu bố vì câu bố nói khi con đỗ Đại học ấy, bố bảo bố tự hào không phải vì những gì con làm được, mà vì con trai bố đã biết vượt qua khó khăn, biết cười với thất bại... Sau này con có thất bại, bố vẫn tự hào vì con, bố nhé!

Phím Z buồn buồn lủi ở trong cái góc dưới cùng

Chả hiểu có bơ vơ ở cái xó xỉnh ấy không nữa... nhưng mà, để ý nhé, cạnh phím Z là phím A đấy, xưa nay cứ tưởng A và Z hai đầu xa nhau lắm cơ đấy. Thế mới biết có nhiều thứ cũng nghĩ là rõ ràng như A và Z ấy, hóa ra khoảng cách cũng mong manh lắm...

Chả thế mà không dưng người ta lại bê cái phím S tận đầu đầu vào để cạnh phím D đó sao, rõ là thế rồi, xưa nay, Đúng Sai có bao giờ là rõ ràng, cũng mong manh lắm...

Còn phím to, dễ bấm cực, ấy là phím BackSpace đấy... nó để làm gì bạn biết không?

Để xóa đi những sai lầm, để bỏ đi những những gì đáng quên phía trước. Bạn ạ, sửa chữa những sai lầm cũng dễ như ấn 1 phím BackSpace vậy, cũng chẳng bao giờ là muộn, chỉ là mình có dám dùng nó hay không... "press BackSpace" khi cần bạn nhé!

Cẩn thận khi đi gần hết cái hàng chữ trên cùng nhé, bạn sẽ gặp phím Q đấy, Quit là thoát, là biến mất đấy.

Nhưng cũng đừng sợ nhé, vì ở cuối con đường ấy không phải là Q, mà là Tab cơ...

Uh! Phải rồi, cuối mỗi con đường bao giờ chẳng mở ra một con đường khác, như là bấm cả phím Alt để chuyển qua một cửa sổ mới... bạn nhé!

Nếu có một điều ước, tớ sẽ ước bàn phím của mình có thật nhiều phím Pause, như thế, tớ sẽ có nhiều lúc rảnh rỗi hơn, sẽ không phải là quá nhí, cũng chỉ là Pause để cười một cái cho cuộc sống bớt vội thôi mà...

Còn nếu như được chọn một phím cho riêng mình, con sẽ chọn phím space to đừng ấy!

Vì sao thế? Vì trên phím space sẽ là phím C cho chị, phím B cho bố, phím M cho mẹ nữa... con chỉ ước mình có một đôi tay đủ rộng như thế để ôm được cả nhà.

Con cũng chỉ ước mình có được một đôi vai to như vậy để... gánh cả gia đình. Chỉ vậy thôi, con làm phím space nhé...

Cuối cùng, ừ! Thì cứ cho là cuối đi vì bây giờ tớ cũng chưa nghĩ thêm được gì cả, cái này tặng SE0107 mà tớ yêu quý nhé... đó các bạn biết, tại sao 4 phím W, E, R, T lại đứng cạnh nhau, lại còn đúng thứ tự nữa?

Tại vì

...

WE are Together! 🍷

(Trích Blog của Xuân Minh - 1 người thích soi gương)

Hình ảnh: Deviantart

Tháng Tư về...

Tháng 4
về rồi, đã có
những cơn mưa đầu tiên,
mùa hạ cũng theo mưa về...

chút thôi và cầu vồng hiện lên. Hạ ơi,
đến đây để lòng ta nguôi khắc khoải
về những con đường ta đã bước đi
cùng em, dù chưa đến cuối...

Hạ ơi, về đi!

Về đây để xua đi buồn bã ủ dột
của những ngày đã qua, cả trên những
con phố Hà Nội lẫn trong lòng người.
Nếu như những ai vừa phải sống qua
những ngày lạnh cóng, bàn tay chẳng
sưởi ấm nổi bàn tay, thế rồi lại đi qua
một mùa xuân vội vã tới mức chẳng
thể nhận ra mùa xuân đang tồn tại,
thì những người đó hẳn mong chờ
mùa hạ biết bao nhiêu. Một chút trắng
trắng hoa sữa trên hè phố, nàng Bán
thối qua vài hơi rét cũng chẳng khiến
ta luyến tiếc mùa xuân, ta đang mong
chờ những ánh nắng đầu tiên.

Những ngày qua, ta thấy đất trời
như đang ốm, thời tiết buồn khiến cho
con người cũng héo hon khô cằn đi. Vài
cái nhìn thân thuộc cũng chẳng khiến
lòng ta bùng dậy, lại thêm những lo
âu, bế bộn của việc học hành làm ta
mệt mỏi tới mức chẳng muốn quan
tâm đến những người xung quanh.
Bạn bè ơi, bạn có như ta không?

Thời gian trôi qua, ta lớn lên nhưng
những kí ức thơ bé thì như hằn sâu
hơn nữa. Ta lại mong hè về như những
ngày tháng đã xa, để lại được cùng
bạn bè đi thả diều, đá bóng, đánh
quay và chơi những trò chơi của ngày
xưa khiến ta mê say không dứt. Kể cả
những kỉ niệm buồn của ngày hè cũ ta
cũng còn nhớ đây, những ngày chang
chang nắng đến đón em, đợi chờ và
hờn dỗi. Em có còn nhớ lời ta, hãy cứ
như cơn mưa chiều hôm đó, mưa một

những tình cảm đầu tiên, trong sáng
ngày thơ và đẹp đến lạ lùng, nó theo
ta đi suốt cả cuộc đời.

*"Con đường nhỏ nhỏ gió xiêu xiêu
Lả lả cảnh hoang vắng trở chiều
Buổi ấy lòng ta nghe ý bạn
Lần đầu rung động nỗi thương
yêu..."*

Hạ về ta chẳng nhớ những tiếng
ve, những cảnh phượng đỏ nơi góc
sân trường, vì bạn bè sẽ không quên
ta đâu. Ta biết nếu trong ta vẫn còn
hình bóng của bạn thì bạn cũng vậy
thôi. Còn nhớ những ngày đầu hạ năm
nào, cùng bạn bè ngồi dưới ghế đá của
bóng cây to trong sân ôm đàn mà hát
những bài chia ly. Thế rồi lưu bút, thế
rồi mùa thi, thế rồi cả nước mất rơi, ta
khắc xưa nhiều rồi, bạn cũng khác xưa
nhiều rồi nhưng lời bài hát thì bao năm
vẫn thế thôi, cũng giống như bây giờ
mỗi đứa mỗi nơi nhưng hạ về chúng
ta lại nhớ nhau.

Hạ về, ta lại thích được đi bộ khắp
các con phố quen, nhiều cây, nhiều
bóng mát, vừa đi vừa lẩm nhẩm đọc
"Thơ Duyên". Những câu thơ như được
viết riêng cho một thời ta đã sống qua,

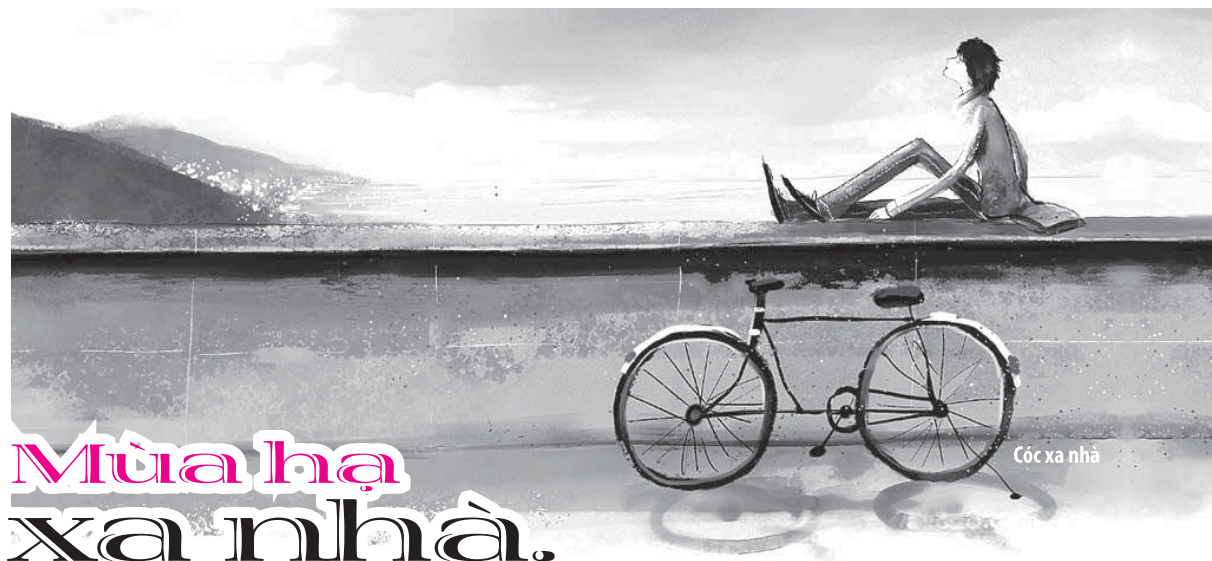
Đó cũng chẳng phải là điều gì quá
lãng mạn, chỉ là chút thói quen của
ngày còn học sinh, nhàn rồi hơn, chậm
chạp và ngày thơ lắm.

Tháng 4, ta có kỉ niệm gì đáng nhớ
trong tháng 4 không nhỉ? Nếu như có,
thì hẳn là ta đã quên. Giờ đây ta chỉ
thấy tháng 4 cũng giống như 11 tháng
bình thường trong năm. Nó đến như
một lẽ bình thường của quy luật thời
gian, nhưng nó khác, ở chỗ nó mang
mùa hè đến đây, với ta và với Hà Nội...

Ta yêu nhất là mùa thu, chứ không
phải mùa hạ, nhưng với những tháng
ngày vừa qua, thì ta chỉ mong mùa hạ
đến nhanh, mang nắng đến và mang
cả những phút giây ấm áp... ☺

HT

Tiếng mưa rơi trên mái nhà lộp độp và tiếng sấm ồ ồ xa xa khiến nó giật mình tỉnh giấc. Cơn mưa đầu mùa báo hiệu mùa hạ đã về, không khí buổi sáng mưa rào thật mát mẻ, nó nhòe dầy với tay tắt quạt và lại nằm dài ra để hưởng thụ cái không khí buổi sáng đầu hạ. Cho dù tối qua nó đã phải thức khuya để đánh vật với đồng bài tập về nhà nhưng trong một buổi sáng thế này thì ngủ bù thật là phí.

Thời gian trôi nhanh thật, mới đó mà đã 1 năm rồi, bằng giờ này năm ngoái, sáng nào nó cũng tỉnh dậy trong tiếng gọi (hoặc đe dọa) của mẹ vì sợ nó dậy muộn giờ học. Lịch học của năm cuối cấp thật kinh khủng, sáng, chiều, tối, lúc nào cũng học, học và học. Biết làm sao được, đám học sinh chúng nó chả ai muốn mình để tuột mất cơ hội vào đại học và mơ ước về tương lai tươi sáng sau này.

Tuy học hành bận rộn là thế nhưng thi thoảng nó cũng có thời gian dành cho những việc vớ vẩn như đứng ngắm những cây phượng bên cửa sổ lớp học ngày một đỏ dần, để ý "ai đó" đi qua cửa lớp hoặc bỏ nguyên cả tiết học ra ngồi viết lưu bút cho mấy đứa

bạn mộng mơ của nó để khỏi mang tiếng là thằng khinh bạn bè. Nó bắt giắc thờ dài khi nghĩ về ngày chia tay mái trường cấp 3. Có lẽ đó là ngày dưng cảm nhất đời nó khi tới bên "ai đó" làm quen và mời chụp chung kiểu ảnh, một cái kết đơn giản cho hơn một năm để ý, giá mà thời gian quay lại, chắc nó ước mình mạnh bạo sớm hơn một vài tháng, biết đâu giờ này đã có việc khác để nghĩ thay vì nằm dài trong căn gác trọ nghe mưa rơi. Haizz...

Vậy là đã gần 1 năm xa nhà, một năm bận rộn khiến nhiều khi thời gian trôi thật nhanh. Giờ nằm ngẫm lại, tẻ ra một năm qua nó đã làm được bao nhiêu việc và nó cũng có thêm bao cái mới nhưng có lẽ cái quan trọng hơn cả đó là nó đã khẳng định được lựa chọn của mình là đúng khi theo học FPT. Có nhiều con đường để đi đến thành công, nó biết nó đang đi một con đường mới nhiều thách thức, nhưng chẳng sao, từ trước đến nay nó vốn không thích hoặc thậm chí sợ những cái bình bình. Sự nhàn hạ, đơn giản đôi khi dễ giết chết cảm hứng sống, nhiều lúc học hành căng thẳng để thi cử, một ngày 24 tiếng dường như không đủ cho nó, thậm chí có lúc nó nghĩ đến

chuyện "buông súng", những lúc như thế, ngược sang nhìn mấy thằng sinh viên trường khác trọ cùng dãy lon ton đi đá bóng hoặc đi chơi mà thèm, lại ước ao mình có được 1 tuần nhàn hạ. Ấy vậy mà thi xong, được nghỉ 1 tuần, nó tót về quê, lúc đầu thì sướng, nghĩ ra bao nhiêu dự định, nhưng chỉ được 3 - 4 ngày là lại không chịu được cái sự nhàn hạ, lại lếch thếch bò ra Hà Nội, đến trường chui vào thư viện ngồi. Đến thư viện lại thấy một đồng đồng bọn cũng chung cảnh ngộ đã ngồi đó từ lúc nào. Bạn quá cũng khổ, mà nhàn quá cũng không thích.

Trường nó thời gian học hơi khác, thế nên lúc nó nghĩ về quê thì cũng là lúc bạn bè nó đang đi học xa, lúc bạn bè nó về nghỉ hè thì nó lại đang hì hục "cày" trên trường. Biết làm sao được, một năm trường nó học 3 kỳ và học thông hè luôn. Nghĩ tới cảnh mùa hè nằm trên võng đung đưa ngoài vườn nghe chim hót, cái tủ lạnh trong bếp thì luôn chật ních sữa chua và các loại hoa quả thơm ngon thì cũng hơi tiếc tiếc. Đó là chưa kể những kỳ du lịch đây đó hoặc đơn giản là về quê chơi với đám anh em họ. Thế nhưng thôi, để sau, nó hiểu bài toán về cơ hội và chấp nhận "cày" xuyên hè để cùng

cổ cơ hội thành công của mình. Với lại nghỉ có mấy ngày nó còn không chịu được, nghỉ cả mấy tháng chắc buồn chết mất.

Thằng phòng bên lại bật cái đĩa nhạc Trịnh buồn buồn như một nghi thức chào buổi sáng của những thằng ầm ương đang tuổi yêu. Nó chép miệng ngẫm nghĩ về mình, nó cũng 19 tuổi rồi còn gì, bằng tuổi này, ông nội nó đã cưới bà nội nó. Ấy vậy mà giờ nó vẫn chưa có mảnh tình nào vất vai. Vẫn biết 50% thế giới này là phụ nữ, nhưng sao tìm một nửa cho mình cũng khó ghê.

Cả lớp nó được 2 mống con gái, một nàng thì tự nhận mình là "les" và nghịch như quỷ, một nàng nữ tính hơn thì đến mười mấy thằng để ý, nó chả có gì nổi bật, sao mà dám mơ. Cái xóm trọ của nó cũng có mấy nàng sinh viên trọ học, suốt ngày chí choé cãi nhau chuyện mắm muối, chưa kể là nhìn cách sống của các nàng thì chán luôn, lấy đầu ra lẳng mạn mà yêu bây giờ. Nghĩ đến những trường đại học mấy đứa bạn đang học mà thêm, nghe nói 1 lớp 60 đứa thì 59 là nữ, thằng con trai duy nhất trong lớp thì "gay". Thích thế không biết, nó mà học ở đó thì chắc tha hồ mà tuyển chọn. Haizz.

Bố mẹ nó tính cùng "thanh niên" nên có vẻ không khó khăn với nó chuyện này, thì thoảng mẹ hỏi chuyện "tình duyên", nó cũng than thở chuyện này nhưng bố nó động viên là ngày xưa bố nó đi bộ đội, mấy năm trời sống trong đơn vị mấy trăm người mà chỉ có mỗi duy nhất 1 bà nhà bếp là phụ nữ thì sao. Haizzz, nói như bố thì nói làm gì, mỗi thời mỗi khác chứ.

Bố tay.fpt.edu.vn!

Nhiều lúc đi học về, thấy mấy thằng chơi con cấp 3 đã có bạn gái ôm eo đằng sau mà ghen tị, nhưng nó tính rồi, tình yêu nó cũng có duyên có số của nó. Biết đâu vào một ngày đẹp trời, nó sẽ gặp tình yêu của mình. Mới có 19 tuổi, lo gì, bố nó bảo là ngoài 30 chưa yêu mới sợ hăm hăm. Xếp bẽng cái chuyện này ra một chỗ cho đỡ mệt đầu.

Mưa ngoài trời đã có vẻ ngớt, mấy bác cạnh nhà đang í ới gọi nhau đi chợ. Haizzz, giá cả độ này lên quá, suất cơm bụi cả chục ngàn mà ăn chả ra sao cả. Tiền bố mẹ gửi tháng nào cũng phải xin bổ sung, có lẽ nó phải đi làm thêm việc gì để mà kiếm tiền vậy. Khoản thu thêm ngoài tiền bố mẹ cho hiện nay của nó là tiền thưởng cho thành tích học mỗi kỳ. Nhưng muốn vậy thì nó phải luôn cố gắng học, được 1M là cả vấn đề lớn rồi, nó chưa dám ước được con laptop 1000K, nhưng biết đâu đấy, cũng nên chuẩn bị tinh thần để "nhờ ra" được 1 cái cũng đỡ shock.

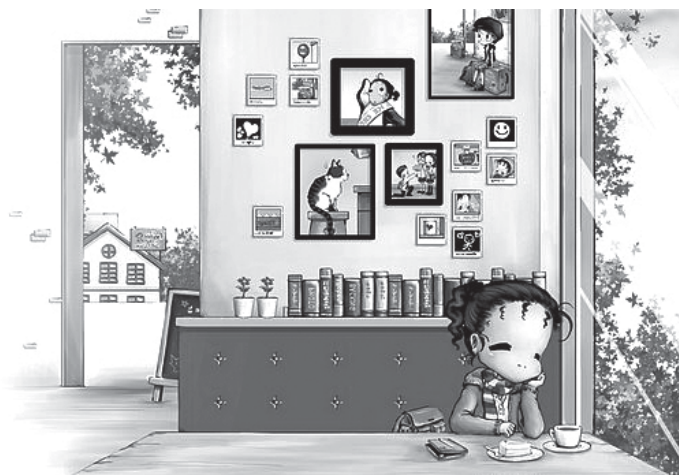
Tự nhiên muốn ra trường sớm để đi làm, có tiền, đỡ phải xin bố mẹ. Ngày trước ở nhà, chả bao giờ phải quan tâm chuyện tiền nong giá cả, cái gì cũng mẹ lo. Giờ cũng bắt đầu phải tính toán rồi, đâu là tiền nhà, đâu là tiền ăn, đâu là tiền học, tình phí thì "may" mà chưa mất nhưng thì thoảng ngồi trà đá với mấy thằng bạn gộp lại cả tháng cũng là kha khá. Tháng nào phát sinh quả sinh nhật hoặc đóng quỹ lớp liên hoan là mệt ra phết. Đôi khi nó nghĩ, phải tập cách tiêu tiền từ bây giờ, sau này có trong tay vài trăm tỷ như các đàn anh thì mới không lo hoang phí. Hơi có vẻ chi ly một tý nhưng tốt cho mai sau. He he.

Trời hình như đã hừng nắng, cái mùi đất và cây lá sau cơn mưa hăng

hăng len vào phòng. Nó ngồi dậy đẩy cửa sổ ngó ra ngoài, không khí như trong vắt. Thật khoan khoái khi giữa đời sinh viên túi bụi với bài vở lại có được những phút giây thanh thản thế này. Tựa như cái cây đầu ngõ mọi ngày bụi bặm là thế, nay trông cũng xanh mượt sạch sẽ rung rinh trong gió. Mùa hè đã đến, mùa hè đầu tiên không nghỉ hè, mùa hè đầu tiên xa nhà, nó tự nhiên thấy mình cũng đã lớn hơn một chút. Bước đầu có thể tự hào rằng nó đã có thể sống xa nhà khá ổn và bố mẹ có thể dần dần bớt lo cho nó hơn.

Theo lịch trình học, nó sẽ đi làm từ năm thứ 3, vậy nghĩa là chỉ còn 1 năm học nữa nó sẽ đi làm như nhân viên FPT rồi, thích ra phết. Nhưng mà 1 năm trôi qua sẽ rất nhanh và sẽ không đợi chờ nó, không có thời gian cho những lơ là. Do vậy có lẽ nên bắt đầu buổi sáng vào hạ đầy cảm hứng này bằng cách lên thư viện trường thay vì nằm dài hưởng thụ. Nó nhom dậy vùng chân vùng tay đi mấy động tác Vovinam đầy phấn khích trước khi chuẩn bị đánh răng rửa mặt và chuẩn bị lên trường. Bụng nó bắt giắc sôi ùng ục. Haizzz, hậu quả của việc ngủ dậy đúng giờ ăn sáng đây mà, vậy là ngày hôm nay, mục chi tiêu sẽ phát sinh thêm 4K tiền xôi sáng và 1K trà đá ☺

Cóc xa nhà

Cóc mộng mơ

Lời Xin lỗi đáng Yêu

**Người ta vẫn nói
giận hờn chính là
gia vị của tình yêu,
và gia vị đó sẽ càng
tuyệt vời hơn nữa
nếu nó được thêm
vào những lời xin
lỗi thông minh
và hóm hỉnh. “Lời
xin lỗi đáng yêu”
được trích từ một
Entry trong Blog
<http://360.yahoo.com/thitgaluoc> với
tiêu đề “Đàn ông và
đàn bà” có lẽ là một
trong những ví dụ
như thế.**

Đàn ông và đàn bà

Truyện kể rằng, ngày xưa ngày xưa, thế giới này thật tươi đẹp, Thần Dốt - Vị thần quyền năng nhất trong các Vị thần đã tạo ra một sinh vật thông minh nhất, hoàn hảo nhất, đó chính là những người Đàn ông. Họ cai trị trần gian tươi đẹp và cuộc sống chỉ có ban ngày với nắng đẹp, chim hót líu lo, cây cối xanh tươi bốn mùa hoa trái. Thần Rượu Vang thì ban tặng cho họ cơ man nào là rượu, họ không việc gì phải xách chai ra đầu ngõ mua rượu như con cháu mấy nghìn năm sau. Họ uống thoả thê, họ say ngất ngây thoải mái, không lo bị ung thư gan hay loét dạ dày, suốt ngày ca hát vui ời là vui.

Mọi chuyện bắt đầu xấu đi khi những người Đàn ông (vốn cá tính mạnh mẽ, không bao giờ chịu khuất phục) đã có thái độ chống lại các ý chỉ của Thần Dốt (cũng như kiểu con cháu họ suốt ngày chỉ nhằm nhằm chơi đùa sếp). Thần Dốt hay chuyện thì bực mình lắm, liền bốc điện thoại gọi Thần Thợ rèn tới ra lệnh: “Bọn Đàn ông dưới hạ giới đạo này láo quá, suốt ngày chơi bời, lờ đờ và nhậu nhẹt, thỉnh thoảng lại “lên gối” ta mấy phát, người remove bọn nó đi cho ta”. Thần

Thợ rèn tâu ngay: “Thưa đại ca, đợt trước hồi em rèn nó, đại ca muốn nó là sinh vật hoàn hảo nên em đã cài phần mềm bắt tử, giờ ta không thể remove nó được ạ”. Thần Dốt lại hỏi: “Vậy có cách nào cho chúng nó tự khử nhau không?”. Thần Thợ Rèn thưa: “Thưa đại ca, em nói thẳng là ...đếch có. Bọn Đàn ông đã được cài phần mềm kết bạn và thân thiện, nên nó cứ thấy người lạ là mời rượu làm quen, không bao giờ có chuyện đánh lẫn nhau”. Thần Dốt tức quá đập bàn: “Anh cho mày 3 ngày suy nghĩ cách diệt bọn này, không thì anh cho mày đi buôn sắt vụn. Nói thể cho vuông”. Thần Thợ rèn sợ quá vội chạy về nhà viết project.

Ba ngày sau,
Thần Thợ
rèn pres-
ent kế
hoạch tiêu
diệt đàn ông
mang tên: “Đàn
bà”, Thần Dốt
đồng ý ngay
và cấp kinh
p h í

cho Thần Thợ rèn gấp rút thực hiện. Có thể tóm tắt về mô hình của Đàn bà mà Thần Thợ rèn định làm như sau, đó sẽ là những sinh vật sống tương tự Đàn ông, có nhiệm vụ tiêu diệt Đàn ông một cách dần mòn mà đàn ông không chống lại nổi.

Thần Thợ rèn về kho tìm nguyên liệu để rèn một người Đàn bà thì phát hiện ra nguyên liệu không còn đủ. Định phi ra Chợ Giời mua tạm một ít về làm nhưng ra tới nơi thì mới hay là bọn nó không có "hoá đơn đỏ". Và nếu mua hoá đơn lại mất 10% VAT, sợ không thanh toán được nên ông ta đành về nhà kho của mình lục lạo tất cả những vật liệu có thể để làm một người Đàn bà. Túng quá làm liều ông vợ hết nguyên liệu của Ấc quỷ, của Sư tử, thỏ non, cá sấu, đá cuội, cây cối... trộn cùng nguyên liệu còn thừa lại sau khi rèn Đàn ông, may sao vừa đủ để làm một người Đàn bà.

Sản phẩm tạo ra thật vừa ý, do có một phần nguyên liệu rèn ra Đàn ông nên họ cũng có một diện mạo đẹp đẽ và nhìn chung là giống... người. Tính cách thì pha trộn của đủ thứ nguyên liệu mà họ được. Có lúc dữ như ác quỷ, kinh hoàng như sư tử, hay khóc như cá sấu, vô tình như cỏ cây, lạnh lùng như đá cuội, tuy nhiên cũng có lúc nhu mì như thỏ non, mềm mại như sóc hoặc thơm tho như món bê sào sả ớt (một món nhậu cánh Đàn ông rất thích).

Thần Thợ rèn còn cài đặt thêm một số phần mềm hỗ trợ như Tò mò, ghen tuông, Đồng đánh, Tham lam... để sản phẩm giết người của mình hoàn hảo hơn. Các phần mềm trên đều có bản crack nên không phải mua bản quyền, do đó ông ta cài đặt thoải mái, thậm chí có những phần mềm còn đang chạy thử ông cũng cài tất, bất chấp có thể có lỗi...

Ông mang sản phẩm của mình lên trình Thần Dốt, sau khi nghe Thần Thợ rèn giới thiệu cấu hình và tính năng xong Thần Dốt ưng ý lắm, nhưng có một thắc mắc: "Anh công nhận là Đàn bà của chú là ngon rồi, nhưng bây giờ làm thế nào để bọn Đàn ông kia phải luôn tìm đến nó và chết một cách tự nguyện?". Thần Thợ rèn giật mình: "Chết cha, đại ca nhắc em mới nhớ, để em qua hỏi thằng Thần Thương hiệu và Marketing xem có cách nào cho Đàn bà hấp dẫn bọn Đàn ông không?", nói xong tất tả đi luôn.

Biết chuyện, Thần Thương hiệu và Marketing phản: "Mày đúng là...Thợ rèn, ngu bỏ mẹ, mày chỉ thấy cần một cái gì đó, khi mày thiếu cái đó, đúng chưa? Cách tốt nhất là mày cấu của Đàn ông một phần cơ thể nào đó, sau đó mày lắp vào Đàn bà, thế là thằng Đàn ông nào cũng phải cần Đàn bà để bù vào chỗ thiếu đó. Hiểu chưa?". Thần Thợ rèn như bắt được vàng, chạy về nhà mở sơ đồ cấu tạo Đàn ông ra xem có chỗ nào cấu được không. Ông gặp phải một trở ngại lớn, vì trước đây, ông đã làm ra người Đàn ông quá hoàn hảo, quá đẹp. Do đó không thể nào cấu đi một cái gì thậm chí ngay cả

những chỗ nhìn bề ngoài trông có vẻ hơi vương vãi và thừa thãi.

Nghĩ nát óc, Thần Thợ rèn quyết định sẽ không lấy bộ phận bên ngoài của Đàn ông để không làm hỏng vẻ đẹp của tuyệt tác. Ông sẽ lấy một bộ phận bên trong, tìm đi tìm lại, cuối cùng ông quyết định lấy hai dẻ sườn sườn của Đàn ông, xem ra hai cái dẻ sườn đó không quan trọng lắm. Thế là nhân lúc Đàn ông say rượu ngủ li bì, Thần Thợ rèn nhờ Thần Bảo hành xuống hạ giới mở Đàn ông ra cấu trộm đôi dẻ sườn mang về. (Sau này con cháu Thần Bảo hành toàn mở điện thoại ra soi mất IC ngon của khách hàng). Có được hai dẻ sườn đó, với tài năng của mình, Thần Thợ rèn làm nhaoáng một cái là xong. Vậy là Đàn bà đã trở thành thứ còn thiếu của Đàn ông, và chắc chắn Đàn ông sẽ không-thể-nào-không-tìm-đến-Đàn-bà.

Cá nhân Thần Dốt thì vẫn chưa thoả cơn tức giận, ông ta còn muốn trừng phạt Đàn ông nhiều hơn thế. Tuy nhiên sợ mang tiếng là làm lớn rồi còn chơi ác, nên ông ta quyết định mượn tay Đàn bà để làm điều đó. Ngày tiễn Đàn bà lên đường làm nhiệm vụ, Thần Dốt giao cho Đàn bà một cái hộp, trong đó đựng đầy đủ những thứ kinh hoàng như: chết chóc, bò điên, lợn tai xanh, cúm gà, demam tởi, đau khổ... Và dặn Đàn bà: "Ta biết con có tính tò mò, nhưng con tuyệt đối không được mở cái hộp này ra". Đàn bà vâng lời ngay, nhưng Thần Dốt biết thừa là kiểu gì Đàn bà sớm muộn cũng mở cái hộp đó ra. (Lão này trông thế mà thâm thật).

Đàn bà xuống hạ giới, cánh Đàn

Cóc mộng mơ

ông mừng khôn xiết nhào tới đón tiếp (dù không biết tại sao họ lại mừng). Gần như một sự mặc định, Đàn ông tự tìm đến Đàn bà, rủ họ đi theo mình, sau đó nai lưng ra làm kiếm tiền thuê bọn Khoan cắt Bê tông về khoan hang đá cho Đàn bà ở. Cục nhọc không để đâu cho hết, các thú vui rượu bia và ca hát bị hạn chế dần, Đàn ông rất bức xúc nhưng không hiểu sao, họ không thể nào rời xa Đàn bà được.

Về phần Đàn bà, họ sống rất hỗn nhiên như họ vốn có. Sự hỗn nhiên đó cũng chính là những gì Thần Dốt và Thần Thợ rèn mong muốn, nó sẽ giết chết người Đàn ông một cách tự nhiên mà Đàn bà không bao giờ phải suy nghĩ hay động lòng. Đó như một sự mặc định.

Về số phận cái “hộp khổ đau” mà Thần Dốt ban cho, sau 7 ngày, Đàn bà quyết tâm không mở, cuối cùng đến ngày thứ 8 đã không chịu được bèn mở ra. Thế là từ đó trần gian có bóng đêm xen với ngày, có bệnh tật, có chết chóc, ung thư gan, đái tháo đường... Hàng nghìn năm sau, con cháu của Đàn ông và Đàn bà vẫn lặp lại quy trình này. Sau khi họ cưới xong, bao giờ cũng có một tuần Trăng mật, sau 7 ngày Mật ngọt đó, Đàn bà mở cái hộp, và cuộc sống trở thành vỡ Mật...

Đàn ông không còn đoàn kết như trước, họ ngộ nhận nhầm xương sườn của nhau nên tranh giành Đàn bà... Từ đó Thế giới có chiến tranh, chém giết hoặc nhẹ hơn thì có Phim Hàn Quốc với đủ các kiểu tranh giành xương sườn.

Cho đến ngày nay, Đàn ông và Đàn bà vẫn không thoát khỏi trò chơi quái ác của Thần Dốt. Tuy nhiên, để cho đỡ đau đớn, người ta đã hoa mỹ sự trừng

phạt đó lên thành Tình yêu, Hôn nhân, Gia đình... nhưng xét về bản chất, những người Đàn ông con cháu ngày nay cũng có số phận không sáng sủa hơn ông cha ngày trước. Họ vẫn tìm đến Đàn bà và rồi héo mòn một đời trong tay Đàn bà. Thế nhưng họ lại coi đó như một điều vui sướng, như một nhiệm vụ bất khả kháng mà không biết đó chỉ là sự trừng phạt truyền đời mà thôi...

Em ạ, anh không biết chính xác Thần Thợ rèn đã cài đặt cho em những gì, nhưng anh biết chắc chắn rằng em là phần còn thiếu của anh. Anh sẽ luôn phải có em như một sự mặc định. Dù em hay giận hờn những chuyện đâu đâu, dù em hay ăn vặt và ngày một béo, em hay lề mề sai hẹn, em thích mua váy mọi lúc có thể, hay dù anh phải thức cả đêm để viết cái entry ngớ ngẩn này thì xét cho cùng, anh sẽ vẫn phải chịu sự trừng phạt của Thần Dốt qua bàn tay của em mà thôi.

Có thể em sẽ giận anh thêm mấy ngày nữa, điều này tùy vào hàm lượng Giận hờn có trong người em. Nhưng rồi mọi chuyện lại sẽ đầu vào đấy bắt chấp nguyên nhân do đâu, bắt chấp là anh hay là em phải nói lời làm lành trước. Anh chỉ thắc mắc là tại sao chúng ta lại cứ làm cái việc giận hờn ngớ ngẩn này dù biết là sẽ chẳng bao giờ thay đổi được số mệnh. Đàng nào thì em cũng là sự trừng phạt mà Thần Dốt muốn anh phải chịu, vậy thì em có thể làm ơn chọn một cách trừng phạt khác hấp dẫn hơn như là “bắt” anh phải mời em 1 bữa pizza hay phải mời em đi nghe nhạc, uống bia ở Jazz Club chẳng hạn, như thế có sướng hơn không hả em?

Cho anh biết ý kiến sớm nhé!!!
Chúc em một tuần mới vui vẻ 🍷

Thitgaluoc

mơ...

Một đêm mơ con mơ về với mẹ
Cánh đồng vàng nhuộm thắm sắc áo con
Dáng mẹ gầy cơn mưa chiều hối hả
Đêm đông tàn lo giấc ngủ cho con.

Một đêm mơ con mơ về với cha
Đôi vai trần cho con mùa ẩm áp
Màu mắt cha cả một trời gió mát
Con khát khao tìm mỗi sáng bên cha.

Một đêm mơ em mơ về bên anh
Cánh diều bay mắt em hun theo gió
Buổi chiều về phần quà em nho nhỏ
Tuổi thơ em anh công mồn con đường.

Một đêm mơ ta mơ về ngôi trường
Mái ngói rêu, lớp chông chênh bàn ghế
Giấy với bút màu ngày thơ hăng hái
Giọng cô hiền như dệt thắm tương lai.

Một đêm mơ ta mơ về nơi xa
Về với mây, ánh trăng và ngọn gió,
Với biển xanh nhịp nhàng con sóng vỗ
Tiếng hải âu xa mãi tận chân trời.

Một đêm mơ ta mơ về với ta
Về với khát khao, với đam mê đang dở
Với cảnh chiều tà, với hoàng hôn loang lổ
Xin cho ta về với khoảng trời không ta.

Hà Nội 11\11\2007
Nguyễn Trinh - SE0204

Anh đã hoài công tìm không thấy
Những câu thơ về nghề nghiệp chúng mình
Cái nghiệp kinh doanh, cái nghề dịch vụ
Phải chăng là không thơ

Cũng phải thôi, nghề mình không phải hoa
Để mỗi sáng người người thường thức
Đâu phải biển để sóng trào, gió cuốn
Cho bướm thơ ra khơi

Thơ ở đâu trong tắt bật hàng ngày
Em bận rộn với giấy tờ, phone, fax
Thơ ở đâu khi sớm trưa chiều tối
Anh miệt mài bên người đẹp mặt vuông

Nếu lúc này nhìn lại hôm qua
Ông cha mình cầm gươm và cây lúa
Đã đi qua thế kỷ Hai mươi khói lửa
Với máu và hoa

Để hôm nay chúng mình dám ngừng đầu
Đất nước trở mình trong mỗi đau nứt hạt
Tiếng súng lặng rồi thay bằng tiếng hát
Giữa mất và còn, cuộc chiến vẫn còn đây

Cuộc chiến đấu hôm nay trong hồi hả thường ngày
Để chiến thắng không phải dùng súng đạn
Nhưng chỉ thắng khi có lòng dũng cảm
Lao động quên mình và những vần thơ

Người ta không viết về mình, ta tự viết cho nhau
Đón năm mới với những trần trở mới
Trái đất vẫn quay, thời gian không chờ đợi
Kể cả chúng ta những người muốn đi đầu

Khúc Trung Kiên –
Trưởng ban hoạch định chiến lược - Fsoft

Nghề nghiệp chúng mình

Bài viết đoạt giải Nhất do Hội đồng giám khảo bình chọn

Mẹ ơi!...

Mẹ có nghe thấy lời con nói không?

Vậy là mẹ không còn ở bên con đã ba năm rồi... Thật trùng hợp, ngày giỗ mẹ vừa rồi lại vào đúng ngày 20 tháng 11... Nhiều học sinh cũ của mẹ đã tới nhà mình thăm mẹ và hồi tưởng những kỷ niệm về mẹ. Nhưng, liệu họ có nhớ mẹ bằng con không? Ba năm qua, con đã từng nếm hương vị thành công và cũng từng trải qua những thất bại cay đắng. Con đã lớn lên nhiều, mẹ ạ. Hẳn mẹ sẽ tự hào về con lắm?

Trước kỳ thi học sinh giỏi quốc gia năm học lớp 11, con đã phải nhận tin dữ rằng mẹ đã mất. Mọi lời động viên từ bạn bè, từ thầy cô đến người thân đều không thể khiến con nguôi ngoai nỗi buồn sâu sắc ấy. Bên con vẫn luôn hiện rõ những lời nói cuối cùng mà mẹ nói với con: "Mẹ đi con nhé...". Sự mất mát lớn lao ấy đã buộc con đành chấp

nhận thất bại trong kỳ thi năm đó. Các thầy cô mong ngóng con sẽ mang về một huy chương vàng Toán quốc tế, thì con chỉ đem về được giải khuyến khích quốc gia nhỏ bé. Nhưng không ai trách con cả, chỉ có con đã tự trách mình thôi. Và con suy ngẫm lại giá như con đã nghe lời mẹ mà gắng học chăm chỉ hơn.

Cũng giống như các bạn khác, năm học lớp 12 là thời điểm con phải lựa chọn ngành học tiếp theo cho mình. Mẹ mong con sẽ tiếp tục theo đuổi ngành Toán. Con đã có ý định chọn nước Pháp sau khi kết thúc những năm tháng phổ thông. Nhưng, thực sự con vẫn còn trăn trở, vẫn còn cảm thấy một sự dờ dang... Suốt hai tháng hè trước khi vào lớp 12 con đã phân vân cho đến khi được gia đình ủng hộ, bạn bè và thầy cô động viên, con vẫn quyết định tiếp tục hành trình thi học sinh giỏi, trong khi bạn bè con đã từ bỏ vì nhận được thông tin không được

tuyển thẳng vào đại học ngay cả khi có giải quốc gia. Nhưng con quyết không chịu lùi bước, con đã thực sự "sống" với môn Toán, từ bỏ tất cả các môn học khác chỉ với một mục đích là hoàn thành ước nguyện của mẹ.

Kỳ thi ấy thật nghiệt ngã nhưng con đã vượt qua và dành một giải khuyến khích nữa. Sau đó, con lại thất bại ở vòng chọn đội tuyển đi thi quốc tế. Lúc ấy, con cảm thấy dường như mọi cố gắng của con đều tan thành mây khói, cơ hội để con giúp mẹ tạ tội nguyện đã kết thúc ở đó.

Con chìm trong nỗi buồn tột độ. Sự gục ngã lớn như vậy đã khiến con không còn đủ tinh thần và ý chí để quay trở lại ôn thi đại học. Bố không muốn con tiếp tục căng thẳng với môn Toán nữa, và khuyên con nên chọn theo học ngành khác, thời điểm ấy con quyết định từ bỏ giấc mơ đi Pháp. Mọi cánh cửa dường như đã đóng sập lại với con.

May mắn thay, vào tháng 3 năm ấy, con biết đến FU - một môi trường giáo dục sáng tạo, hứa hẹn sẽ là lối thoát cho con. Con đã bất ngờ khi mình đạt được điểm số cao (98/105) trong kỳ thi tuyển sinh năm ấy. Niềm hi vọng đã sống lại với con, niềm tin vào cuộc sống đã quay trở lại với con. Con đã sẵn sàng cho một sự thay đổi lớn. Phải chăng đây là một bước ngoặt lớn của cuộc đời con? Con vẫn còn nhớ điều cuối cùng con nói với thầy Phong trong buổi phỏng vấn học bổng hồi ấy: "Em đã có đủ thông tin mà em cần về FU, em không có gì cần thắc mắc cả"... Bỏ sau lưng những thành công nhỏ bé, bước qua những thất bại và mất mát... Con đã chọn FU!

Cuộc sống tại FU thật khác mẹ ạ. Vì con sống hay thu mình nên đã khiến con khó hòa đồng với các bạn cùng lớp trong thời gian đầu rèn luyện tập trung ở Xuân Hòa. Nhưng rồi con cũng đã thay đổi, con đã thực sự hiểu thế nào là "sống". Điều làm con hạnh phúc là bạn bè bắt đầu tin tưởng ở con.

Trải qua ba học kỳ với lớp SE0210 - mà chúng con vẫn thường gọi với cái tên thân thương là SE02X - với biết bao điều đã xảy đến, biết bao niềm vui nỗi buồn, biết bao kỷ niệm đọng lại trong tâm trí con.

... Con vẫn nhớ những ngày tháng ở Xuân Hòa với "phòng cơ động" B14...

... Con vẫn nhớ đêm trung thu trong màu áo lính khi các bạn nữ phải lén lút chui sang phòng nam liên hoan...

... Con vẫn nhớ những buổi họp lớp khi tất cả các thành viên cùng thẳng thắn góp ý với nhau...

... Con vẫn nhớ bạn Yến tuy bé nhỏ nhưng đã dám xung phong nhận chức lớp trưởng như thế nào...

... Con vẫn nhớ Ly - người đã từng học Cấp 2 cùng con, nay lại "có duyên" một lần nữa học cùng lớp...

... Con vẫn nhớ Thắng "Mama" luôn tin tưởng con trong mọi tình huống...

... Con vẫn nhớ Ninh, người luôn năng động, với những câu đùa luôn luôn đi

dòm...

... Con vẫn nhớ Huyền "Percy" tuy nhỏ tuổi nhưng luôn nhiệt tình với hoạt động của lớp...

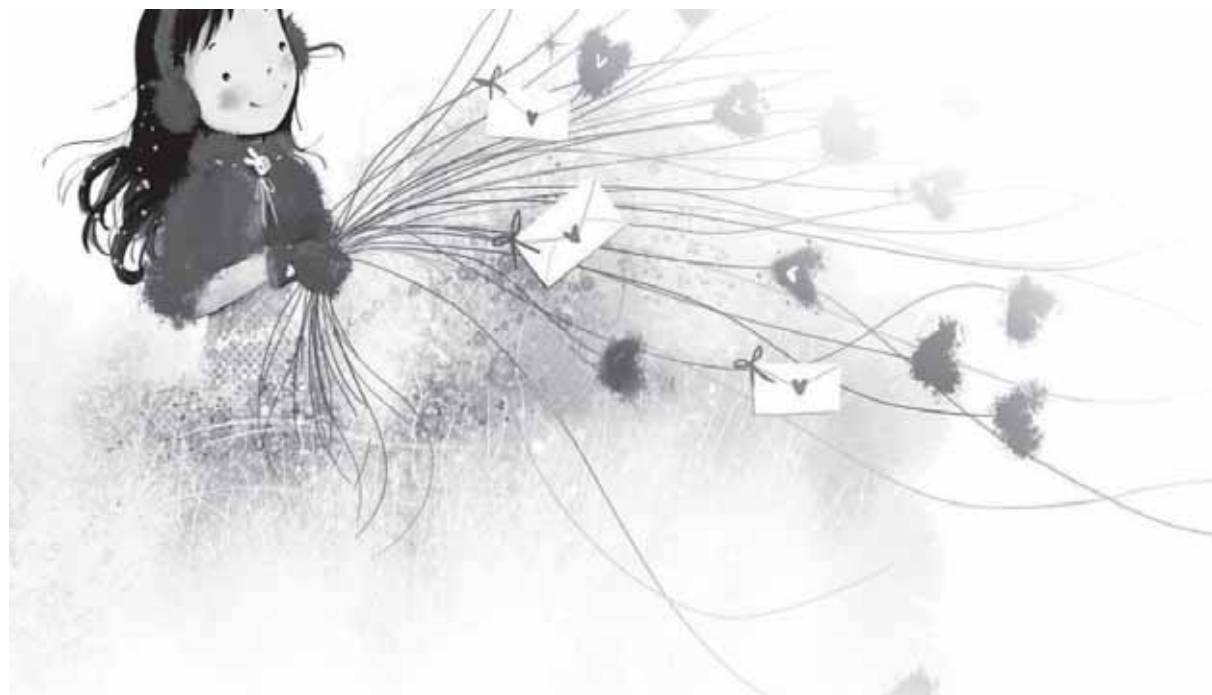
... Con vẫn nhớ chuyến đi "khám phá" khu phố cổ với chị ChiBM...

... Con vẫn nhớ buổi liên hoan chia tay của lớp...

... Và còn muôn vàn điều mà con vẫn mãi nhớ...

Mẹ ơi, liệu con có thể thành công ở FU hay không? Con không thể biết trước điều đó, nhưng có một điều mà con chắc chắn, đó là con sẽ trưởng thành hơn nữa ở nơi đây. Thôi, con xin dừng ở đây. Con chúc mẹ mãi mãi thanh thản! 🌸

Trần Thanh Hải

Viết về em người đã thắp sáng cuộc đời anh...

Bài viết đạt giải Ba cuộc thi “Tôi và FU”

**Một lời xin lỗi
vào lúc này là quá
muộn nhưng anh vẫn
muốn nói: Xin lỗi em vì
tất cả, và... cảm ơn em,
đơn giản vì đã đến với
cuộc đời anh.**

Khi tất cả chỉ còn lại một màu đen

Hai mươi hai tuổi, cái độ tuổi đẹp
đẽ và sung sức nhất của một thằng
con trai, anh đã cháy hết mình vì
những hoài bão lớn của cuộc đời. Một
thân một mình vật lộn với cuộc sống
tự lập tại New Delhi, anh đã vượt qua
những đêm dài không ngủ được vì
nhiệt độ vượt quá 45 độ C, vượt qua
những buổi đói lòng bên bát cơm
với đường vì hết tiền ăn... Và trên hết,
anh đã vượt qua nỗi cô đơn da diết vì
xa gia đình, xa quê hương đất nước,
vì xung quanh mình là một nền văn
hóa hoàn toàn khác lạ... vì anh biết,
đằng sau những điều đó là tương lai
tươi sáng đang chờ đón mình khi lấy
được bằng về nước.

Thế rồi cái ngày đó đến. Ngày
mồng 5 tháng 9 năm 2006, anh nhận
tin bố ngã bệnh, phải về gấp. Hai ngày

sau,
khi đặt
chân xuống
sân bay Nội Bài cũng là lúc anh biết
bố đã qua đời. Đường như tất cả đã
chấm hết. Người cha, người bạn, tấm
gương sáng nhất để anh dõi theo,
người đã đặt trọn mọi hy vọng vào
anh khi tất cả đều nghi ngờ, người
luôn là chiếc cầu tinh thần nối anh
với mẹ... đã ra đi mà không đợi anh
về để gặp mặt lần cuối. Khi ấy, bao
nhiều cố gắng, bao nhiêu niềm tin
vào tương lai đều không còn nữa, tất
cả với anh chỉ còn lại là một màu đen
u ám.

Và rồi em đến...

Anh đã sống vô thức trong một
thời gian dài. Khi đột ngột mất đi tất
cả những điều quan trọng nhất trong
cuộc đời mình, con người ta không
cần gì nữa em ạ. Không nhớ anh đã

quyết định vào học Aptech như thế
nào và vì sao anh lại quen em. Anh
chỉ biết rằng khi đó em thì quá nổi
bật, hoa khôi 1A Yết Kiêu. Còn anh
vẫn chỉ ngày ngày đến rồi đi như một
cái bóng.

Số phận như muốn đẩy em đến
gần anh hơn. Đầu tiên là em chuyển
vào học cùng lớp, rồi sau đó là cùng
nhóm project với anh trong sự ghen
tị của nhiều người. Sau này chúng ta
vẫn thường nói rằng đó là sự kết hợp
hoàn hảo nhất. Anh thì tài tử, bài nào
cũng làm rất nhanh nhưng chẳng
bao giờ hoàn chỉnh. Em luôn là người
kiên trì ngồi tìm sửa lỗi giữa hàng
trăm đoạn code cầu thả của anh.

Anh sẽ không bao giờ quên
những buổi trưa hai đứa ở lại trường
ăn mì cốc ở cái ghế trong góc hành
lang, những chiều cùng nhau đi bộ
từ Yết Kiêu lên hồ Gươm rồi... đi về.
Nhiều lần anh cãi nhau với mẹ, học
xong không muốn về. Em là người
duy nhất tìm ra anh ở cái đài phun
nước trước cửa Nhà văn hóa. Em đã
tốn rất nhiều công sức để hàn gắn
mối quan hệ giữa hai mẹ con anh, để
anh hiểu ra rằng cuộc sống vẫn luôn
mở rộng chờ đón anh tiếp tục bước
đi... Và trên tất cả, em giúp anh hiểu
ra rằng, ở bên anh luôn có em.

Con đường đến với FU

Tưởng như mọi chuyện vẫn sẽ

Xin lỗi và cảm ơn em rất nhiều

Khi ngồi viết những dòng này, anh đã học tại FU được hơn một năm rồi. Quảng thời gian đủ dài để anh hiểu được hết giá trị của những gì em đã làm cho anh. Em đã thực sự đưa anh đến với con đường mà anh vẫn mơ ước. Một môi trường để cao tính sáng tạo và công bằng. Ở đây anh được tôn trọng, được bạn bè yêu quý. FU không cho anh một Tuyết Ngọc tuyệt vời như em, nhưng FU vẫn có những người chia sẻ với anh lúc buồn, cùng anh cháy hết mình những lúc vui, FU cũng có những người ngồi sửa code giúp chương trình anh chạy, hay cùng ngồi ăn bát mì mỗi buổi trưa ở lại trường... Anh đã hiểu rằng em không hề bỏ rơi anh, mà chính anh đã đánh mất em, đánh mất một phần quan trọng nhất của cuộc đời mình. Anh thực lòng xin lỗi em, và cảm ơn em rất nhiều. Cảm ơn em vì đã đến với cuộc đời anh!

Giờ đây anh vẫn luôn dõi theo em qua những trang blog, vẫn thấy ấm áp mỗi khi gặp em mang trên tay chiếc găng tay anh tặng, vẫn chạnh lòng khi đọc những dòng em viết cho người yêu... nhưng tự trong đáy lòng, anh cảm thấy vững tâm vì biết em đang hạnh phúc 🍷

KhánhNQ

Tác giả KhánhNQ

diễn ra như vậy cho đến ngày anh lấy được chứng chỉ Aptech để đi làm thì bỗng nhiên em chia sẻ ước mơ muốn học đại học. Điều đó khiến anh bất ngờ vì em đã đúng cảm từ bỏ một trường đại học để theo đuổi IT, vậy mà... Em nói em muốn học Đại học FPT, rồi bắt đầu ngồi tả cho anh hiểu cái "Đại học FPT" đó hay ho ở chỗ nào, nó sẽ giúp em và anh hiện thực hóa giấc mơ ra sao... Dần dần anh cũng thấy rằng em đúng, nhưng chỉ là về phía em thôi. 5-6 năm không đụng chạm gì đến tính toán, anh không tin mình có đủ khả năng đổ vào một trường đại học nào nữa. Lại là em kiên nhẫn ngồi thuyết phục, động viên anh. Chiều chiều em đến nhà kèm thêm anh toán, tối về lại giao vài bài văn bắt anh đọc, tất cả chỉ vì mục tiêu đạt điểm sàn đại học. Nói thật là khi đó anh cũng chỉ miễn cưỡng làm, vì anh sợ em buồn, cũng vì muốn tiếp thêm quyết tâm cho em theo đuổi ước mơ của mình.

Anh và em cùng đi thi, và rồi kết quả thật ngoài sức tưởng tượng của

anh. Anh đỗ, nhưng em thì lại trượt. Nhưng đó vẫn chưa phải là tất cả, điều khiến anh bất ngờ nhất là em khoe với anh em đỗ và sẽ nhập học Đại học... Kinh Doanh Công Nghệ??? Thì ra em đã nói dối anh. Con đường em chọn không phải là IT. Thi vào FPT để trở thành lập trình viên chỉ là con đường mà em muốn anh đi. Em nói môi trường đó rất hợp với anh, "Em hỏi bạn em rồi, ở đấy hay lắm, chắc chắn anh sẽ thích...", em nói nhiều lắm, nhưng tất cả đều không lọt vào tai anh nữa. Những gì anh nghĩ đến lúc đấy là em đã lừa dối anh để đi theo con đường riêng của mình. Anh không chấp nhận bất cứ sự dối trá nào từ phía em, và trên hết, anh đã quá ích kỉ khi nghĩ rằng mình bị em bỏ rơi.

...Hai tháng đợi nhập học, anh đã làm tất cả để quên em. Không gặp mặt, không liên lạc, anh thậm chí còn đến với một người con gái khác, mặc kệ em đã làm tất cả để xin lỗi, để hàn gắn mọi chuyện.

FPT

TINH THẦN FPT

Trương Gia Bình

Viết nhân dịp 20 năm thành lập FPT
13.9.1988 – 13.9.2008

“NGƯỜI FPT CHÚNG TA TÔN TRỌNG CÁ NHÂN, ĐỔI MỚI VÀ ĐỒNG ĐỘI. ĐÂY LÀ NGUỒN SỨC MẠNH TINH THẦN VÔ ĐỊCH, ĐEM ĐẾN CHO FPT THÀNH CÔNG NỐI TIẾP THÀNH CÔNG. TINH THẦN NÀY LÀ HỒN CỦA FPT. MẤT NÓ ĐI, FPT KHÔNG CÒN LÀ FPT NỮA. BỞI VẬY, MỖI NGƯỜI FPT CÓ TRÁCH NHIỆM BẢO VỆ ĐẾN CÙNG TINH THẦN FPT. LÃNH ĐẠO CÁC CẤP – NGƯỜI GIỮ LỬA CHO TINH THẦN NÀY, CẦN CHÍ CÔNG, GƯƠNG MẪU VÀ SÁNG SUỐT. LÀM ĐƯỢC VẬY, FPT SẼ PHÁT TRIỂN VÀ TRƯỜNG TỒN CÙNG THỜI GIAN.”

20 NĂM THÀNH CÔNG NỐI TIẾP THÀNH CÔNG VỚI 5 ĐIỂM SÁNG

20 năm qua FPT đã làm nhiều ngành nghề: nông nghiệp, thực phẩm, dịch vụ vận tải, du lịch, may mặc, xuất nhập khẩu, phân phối, tin học, viễn thông, truyền thông, tài chính - ngân hàng, bất động sản, ... 20 năm của mồ hôi, nước mắt và nụ cười. Lớp lớp người FPT đã tận tâm, tận lực, nỗ lực sáng tạo và đổi mới, đem lại cho FPT 20 năm thành công nối tiếp thành công với 5 điểm sáng.

Điểm sáng thứ nhất: Tăng trưởng thần kỳ

Năm 1988, khi đất nước mới bắt đầu bước vào con đường đổi mới, tri trệ và bảo thủ trong kinh tế ở khắp mọi nơi, với 13 trái tim khát khao đẩy lùi bóng tối, họ đã mong ước bằng lao động và sáng tạo để đổi đời cho chính mình và góp phần hưng thịnh đất nước. 20 năm sau, FPT đã trở thành Tập đoàn quốc gia số 1 về Công nghệ thông tin – viễn thông (CNTT-VT), được UNDP xếp trong top 20 doanh nghiệp Việt Nam, đã có giá trị vốn hóa lớn nhất thị trường chứng khoán Việt Nam trong năm 2007.

Và 20 năm qua, không biết có bao nhiêu khó khăn, vất vả, nguy hiểm nhưng những chàng trai FPT đầy nhiệt huyết; những cô gái FPT dịu dàng từ Bắc chí Nam; dù họ ở vị trí lãnh đạo hay nhân viên bình thường, hay chỉ là các anh bảo vệ và các chị tạp vụ, họ đã làm biết bao nhiêu công việc được biết đến hoặc thầm lặng; và họ đã xây dựng nên các đơn vị đầy tự hào của

FPT: FIS, FMB, FOX, FSOFT, FDC; FSC, FU, FMD, ...

FPT đã tham gia xây dựng phần lớn hệ thống thông tin lớn của quốc gia. Chiến công đó thuộc về những con người tài năng và tâm huyết đã và đang cống hiến cho FIS. Nhiều tổ chức lớn ở Việt Nam đã coi FIS như đối tác tin cậy, lâu dài và gắn bó chặt chẽ, sâu sắc tới hệ thống thông tin của chính mình. Từ các hệ thống thông tin của Bộ Tài chính, Tổng cục thuế, Kho bạc... đến những huyết mạch thông tin và phần mềm của những Ngân hàng lớn như Ngân hàng Ngoại thương Việt Nam, Ngân hàng đầu tư và phát triển Việt Nam... đều được kiến tạo bởi FIS. Giờ đây, FIS đang hướng và tập trung lực lượng và trí tuệ ra một sân chơi lớn hơn, đó là sân chơi thế giới.

Chúng ta cũng tự hào về một mạng lưới phân phối các thiết bị điện tử, tin học và viễn thông bao trùm trên cả nước. Trên bản đồ phân phối công nghệ thông tin và viễn thông, FDC và FMB đã ghi đậm dấu ấn như những

“đại gia” đầy sức mạnh và có những đóng góp to lớn về hình ảnh và những con số ấn tượng cho Tập đoàn, được xây nên bởi đam mê, lòng tận tụy và những giọt mồ hôi của mỗi thành viên phân phối.

Trong 9/10 lĩnh vực kinh doanh truyền thống của mình, FPT chiếm số 1, bỏ xa những đối thủ còn lại. Không những vậy, chúng ta luôn giữ vững ngọn cờ đầu, dũng cảm tiên phong mở hướng mới.

Mười năm qua, FPT chúng ta đã lập nên điều kỳ diệu về tăng trưởng. Về nhân lực tăng lên 22 lần, về doanh số tăng 25 lần và về lợi nhuận tăng 137 lần.

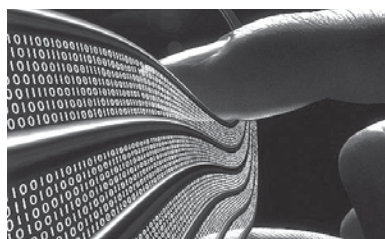
Trong sự bứt phá ngoạn mục của FPT những năm qua cũng ghi dấu ấn đặc biệt của FPT trong lĩnh vực Internet cả về tốc độ tăng trưởng, sức sáng tạo không ngừng và liên tục mở mang bờ cõi trên không gian Internet và viễn thông.

Điểm sáng thứ 2: Bước cùng nhịp thời đại Internet

Năm 1996 từ một công nghệ phục vụ quốc phòng, Internet bước vào giai đoạn bùng phát thương mại. Cùng thời gian đó tại FPT, Trương Đình Anh đưa ra cách thức kết nối các máy vi tính qua đường điện thoại. 31/7/1997, bốn thanh niên trẻ: Trương Đình Anh, Chu Thanh Hà, Lã Hồng Nguyên và Nguyễn Thu Huệ bắt đầu khởi động Trung tâm dịch vụ trực tuyến FPT (gọi tắt là FOX). Internet mặc dù chưa đến Việt Nam, nhưng với công nghệ riêng của mình, một mạng cộng đồng khoảng 10 ngàn thành viên đã được hình thành với tên gọi Trí tuệ Việt Nam. Ở khía cạnh nào đây, đây không chỉ là mạng cộng đồng

điện tử đầu tiên của Việt Nam, mà còn thuộc loại sớm nhất trên thế giới. Tháng 11/1997, FOX trở thành một trong bốn nhà cung cấp dịch vụ kết nối Internet (ISP). Ngày 26/02/2001, FPT cho ra đời báo điện tử Vnexpress, tờ báo mà 8 tháng sau đứng đầu bảng trong các website Việt và 7 năm sau lọt vào top 100 Alexa trên toàn thế giới.

Từ một trẻ sơ sinh bé bỏng trong làng của những nhà viễn thông khổng lồ, FOX ngày đây hay FPT Telecom ngày nay đã lớn lên như thổi, từng bước trở thành nhà cung cấp dịch vụ viễn thông đầy đủ, sánh vai với các nhà viễn thông quốc gia và quốc tế trong liên minh "Cổng Châu Á-Mỹ" nhằm đầu tư xây dựng cáp quang biển xuyên Thái Bình dương.

Tuy còn nhỏ bé, nhưng FPT Telecom luôn vươn lên dẫn đầu trong công nghệ, từ ADSL đến FTTH, từ NGN đến MetroE, từ Wifi đến WiMAX. Từng bước một, chúng ta đang trở thành người đưa ra các chuẩn mực cao trong lĩnh vực Internet cho người tiêu dùng Việt Nam. Mỗi người trong một gia đình có

thể cùng một lúc xem tivi, hoặc xem phim, hoặc nói chuyện điện thoại, hoặc xem báo, xem ảnh, hay nghe nhạc theo ý thích của riêng mình. Nói theo cách của FPT, chúng ta cung cấp mọi dịch vụ trên một kết nối.

Từ rất sớm, chúng ta đã tin tưởng vững chắc rằng, không có một phát minh nào có tác động to lớn và sâu sắc đến nhân loại như Internet. Internet đã, đang và sẽ thay đổi toàn thế giới. Internet đang và sẽ thay đổi cách thức suy nghĩ, hành động của mỗi người, cách thức lưu trữ dữ liệu, tìm kiếm và giao tiếp của mọi người. Với máy tìm kiếm (search engine), web 2.0, Mobile, mỗi người trở nên trí tuệ hơn, cuộc sống trở nên tiện lợi, phong phú hơn, công việc hiệu quả hơn và xã hội thân thiện hơn. Cuộc cách mạng vĩ đại này đánh dấu bằng việc gắn chữ điện tử với các lĩnh vực truyền thống như thương mại điện tử, giáo dục điện tử, chính phủ điện tử,... Dân tộc, quốc gia nào khai thác hiệu quả nhất, sớm nhất Internet sẽ trở thành hùng mạnh nhất. Dân tộc nào đi chậm sẽ bị bỏ qua và lệ thuộc.

Với nhận thức đó, chúng ta đã đưa ra tầm nhìn: FPT dẫn đầu trong HỘI TỤ SỐ. Một mặt, chúng ta phát triển nhanh chóng hạ tầng Internet. Mặt khác, chúng ta phát triển các dịch vụ giá trị gia tăng trên chuẩn Internet. Một loạt tổ chức mới, lĩnh vực mới ra đời, mà tiêu biểu là FPT truyền thông, FPT online,... Bước vào năm thứ 20 của mình, FPT chính thức công bố năm FPT 2.0. FPT chúng ta bắt đầu một giai đoạn phát triển mới - trực tiếp phát triển các công nghệ cốt lõi như máy tìm kiếm, cơ sở dữ liệu, tính toán phân tán, trí tuệ nhân tạo, khai thác dữ liệu, phát P2P (Peer-to-Peer),... Với chiến lược CÔNG DÂN ĐIỆN TỬ, FPT mong muốn kết nối mọi người với mạng Internet, mang lại cho họ thông tin, tri thức và các dịch vụ một cách tốt nhất, thuận lợi nhất. Một kỳ tích mới, có tầm cỡ toàn cầu đang vậy gọi FPT.

Tuy nhiên, có lẽ một trong những niềm tự hào lớn nhất của FPT được ghi nhận rộng rãi tại Việt Nam và trên thế giới là xuất khẩu phần mềm.

Điểm sáng thứ 3: Xuất khẩu trí tuệ Việt nam

Kể từ ngày đầu thành lập FPT, chúng tôi luôn tin tưởng sâu sắc rằng tài sản quý báu nhất của Việt Nam là trí tuệ, sức mạnh quan trọng nhất của FPT là sản xuất phần mềm. Nhưng chúng tôi đã ném quả đấm trong suốt 10 năm đầu. Mặc dầu có một số thành công đáng khích lệ như phần mềm cho ngân hàng - smart bank, phần mềm cho kế toán doanh nghiệp - balance,... Nhưng vào năm 1998 gần như chúng tôi vào ngõ cụt. Chúng tôi không biết tổ chức thế nào một công ty phần mềm, không biết sản xuất phần mềm một cách bài bản ra sao. Tệ hơn nữa, khách hàng trong nước đã ít ỏi lại sính phần mềm ngoại.

Tôi nhớ một đêm tháng 11/1998, tôi với Thành Nam ngồi ăn mì tại sân bay Bangkok, chờ chuyến bay về Việt Nam. Cả hai im lặng, tha thẩn nhai. Chúng tôi còn bàng hoàng sau tất cả những gì đã chứng kiến ở Bangalore, Ấn độ. Một đất nước còn rất nghèo, nhưng đã hé lộ sẽ là một cường quốc CNTT trong thế kỷ 21. Hồi lâu, tôi nói "Em lấy một đội và thử đi". Nam gật đầu đồng ý. Cuộc chiến toàn cầu hóa bắt đầu.

Chúng ta bắt đầu cuộc chiến bằng cách treo một tấm phướn lớn, che kín một mặt nhà 5 tầng 89 Láng Hạ với dòng chữ: "TOÀN CẦU HÓA" và đưa ra khẩu hiệu: "Xuất Khẩu Phần Mềm hay là chết". 17 lập trình viên ưu tú, có sức khỏe tốt nhất đã được tuyển chọn ra tiền phương.

Trận đánh đầu tiên (mật danh Nà Ngần - Phay Khắt) với Windsoft thành công nhanh chóng. Mọi người hết sức phấn khích. Tuy nhiên tiếp theo là

một loạt thất bại. FPT lần lượt rút lui khỏi Silicon Valley, Bangalore. Các “đại tướng” tiền phương như Henry Hùng – Việt kiều Canada, Martin Geiger – người Mỹ lần lượt bỏ chúng tôi đi. Vốn dành cho mặt trận mới cạn kiệt. Nhiều chiến sỹ lập trình viên mệt mỏi, tâm lý nghi ngờ bao trùm công ty. Khó khăn chồng lên khó khăn.

Song Nguyễn Thành Nam, Nguyễn Lâm Phương, Lê Thế Hùng, Bùi Hồng Liên, Phạm Minh Tuấn cùng nhiều chiến sỹ trung kiên khác vẫn quyết tâm sắt đá, quyết xuất khẩu trí tuệ Việt nam, ghi tên Việt Nam lên bản đồ số Thế giới. Nhiều bạn lập trình viên đã thức nhiều đêm trắng để kịp tiến độ giao hàng. Bùi Hoàng Tùng đã đến đập cửa phòng khách sạn chỉ để hát tặng khách hàng Nissen một bài hát chia tay khi hai bên không đến được hợp đồng. Quyết tâm của Tùng đã làm lay động Nissen. Ngày nay Nissen không chỉ là khách hàng chung thủy của FPT, mà còn giới thiệu cho FPT nhiều khách hàng quan trọng khác.

Với lòng can trường và quyết tâm sắt đá, với sự tận tâm và tận lực, học hỏi và sáng tạo không ngừng, đội quân phần mềm xuất khẩu đã làm nên kỳ tích. Trong vòng mười năm, doanh số xuất khẩu phần mềm tăng 90 lần, đội ngũ tăng 120 lần, trở thành công ty có đội ngũ lập trình viên đông đảo nhất Đông Nam Á. 2008, Fsoft có mặt tại Tokyo, Osaka, Singapore, Paris, Kuala Lumpur, sắp tới là Sydney và New York. Đỉnh cao của kỳ tích này là dự án Petronas-công ty dầu khí lớn thứ 4 thế giới của Malaysia. Đây là hợp đồng mà Nguyễn Thành Nam, Hoàng Việt Anh- một “sỹ quan” trẻ và Nguyễn Lâm Phương đeo bám suốt hai năm ròng rã. TGD Microsoft-Steve Ballmer cũng phải bay sang Kuala Lumpur vì hợp đồng này. Thực tình, khi nói với Hoàng Việt Anh: “Em hãy cố”, trong bụng tôi không tin có hợp đồng. Tôi đã sung sướng tột cùng khi Thành Nam thông báo hợp đồng đã được ký kết vào tháng 3/2006. 611 ngày đêm chiến đấu, 450 chiến sỹ tham gia trận đánh, để chuyển đổi 1532 ứng dụng với giá trị 6,5M USD. Petronas công bố: “Đây là hợp đồng phần mềm đầu tiên đúng

hạng”. Fsoft toàn thắng.

Không toàn cầu hoá, không có tương lai to lớn. Chúng ta tiếp bước toàn cầu hoá. Năm 2008, một lần sóng mới mạnh mẽ không kém tiếp tục dâng lên với toàn cầu hoá FIS trên 3 mũi tiến công: SAP, trung tâm dữ liệu (Data Center) và thuê ngoài quy trình kinh doanh (BPO).

Công cuộc toàn cầu hóa trên đây Việt Nam đến trình trạng khủng hoảng nhân lực phần mềm và đồng thời dẫn chúng tôi đến quyết định quan trọng nhất về lâu dài – đổi mới giáo dục đại học..

Điểm sáng thứ tư: Đổi mới giáo dục đại học

Khảo sát và học tập kinh nghiệm của Ấn Độ đã chỉ cho chúng ta biết giáo dục, đặc biệt tiếng Anh, là khâu then chốt. Cho nên năm 1999, TS. Lê Trường Tùng và TS. Nguyễn Khắc Thành đã bắt tay thành lập và phát triển hai trung tâm đào tạo lập trình viên quốc tế Aptech tại HCM và Hà Nội. Trong những năm tiếp theo hàng loạt các trung tâm Aptech và sau này thêm Arena mọc lên trên khắp tỉnh thành trong cả nước. Hàng vạn học sinh đã bổ sung kịp thời cho ngành phần mềm đang phát triển nhanh chóng.

Tuy nhiên, số sinh viên tốt nghiệp đại học về tin học vẫn thiếu về số lượng, kém về chất lượng. Đào tạo tiếng Anh cho sinh viên vẫn dậm chân tại chỗ.

Trước tình hình đó, FPT quyết định thành lập Đại học của mình. Tháng 9/2006, Thủ tướng Chính phủ cấp giấy phép cho Đại học FPT. Đó là một ngày trọng đại bởi đây là lần đầu tiên một

Doanh nghiệp có một Trường Đại học riêng của mình và tự chủ về đào tạo.

Được sự chỉ đạo và động viên to lớn của cố Viện sỹ Nguyễn Văn Đạo, Lê Trường Tùng, Nguyễn Khắc Thành, Nguyễn Xuân Phong, Nguyễn Kim Ánh và tôi đã dày công viết ra Cương lĩnh 5 điểm Đại học FPT. Chúng tôi muốn trước hết dạy sinh viên làm NGƯỜI. Tức là các em có hoài bão, ước mơ và biết tự khép mình vào kỷ luật. Chúng tôi muốn các em có danh dự và trung thực, biết yêu cái đẹp và dũng cảm chống cái xấu, muốn các em yêu nước và yêu hòa bình. Đồng thời chúng tôi muốn sau khi tốt nghiệp, các em có thể làm việc ngay ở bất cứ nơi nào trên thế giới.

Học quân sự, tiếng Anh, tiếng Nhật, võ Vovinam được đưa vào chương trình chính thức với yêu cầu cao. Dạy công nghệ thông tin theo chuẩn ACM của Mỹ và ITSS của Nhật. Quy trình chất lượng ABET được hướng tới. Giáo trình bằng tiếng Anh hoặc tiếng Nhật. Mỗi sinh viên đều có Laptop, kết nối Internet không dây bằng WiFi. Kỹ năng mềm được coi trọng. Một năm thực tập tại công ty. Khẩu hiệu là “Khát vọng đổi thay”. Cả trò, cả thầy, cả phụ huynh đều được đặt trước yêu cầu: luôn đổi mới và sáng tạo....

Chúng tôi đặt mục tiêu trở thành trường đại học tin học lớn nhất Thế giới. Tôi yêu cầu đến năm 2015, Đại học FPT có 60 ngàn sinh viên CNTT (gấp đôi một trường Đại học lớn nhất Trung Quốc bây giờ). Để khả thi hơn, Trường Tùng rút xuống còn 40 ngàn. Nếu kể các môn học khác như quản trị kinh doanh (bao gồm tài chính – ngân hàng, bất động sản), ngoại ngữ, truyền thông thì có lẽ vào thời điểm đó chúng ta sẽ có gần 100 ngàn sinh viên.

Mặc dù còn muôn vàn khó khăn, song sau 2 năm, Đại học FPT đã có quy mô lớn nhất trong các trường Đại học Việt Nam về CNTT.

Bằng hành động thực tiễn, thiết thực, chúng ta đã đưa ra mô hình đại học mới- Đại học hướng nghiệp, đại học của kỷ nguyên Internet.

Những thành quả của 20 năm

xây dựng và phát triển, từ việc duy trì tăng trưởng với tốc độ cao ổn định, thành công vượt trội về xuất khẩu phần mềm, công nghệ thông tin và viễn thông đến sự tiên phong trong đổi mới giáo dục Đại học đều ghi dấu ấn của khát vọng to lớn, đam mê và nhiệt huyết của những giọt mồ hôi và nước mắt của hàng ngàn anh em FPT. Nhưng niềm tự hào lớn nhất của FPT chính là biến ước mơ của nhiều người FPT trở thành hiện thực, tạo điều kiện cho nhiều anh em điều kiện phát triển về tài năng, làm phong phú hơn về đời sống tinh thần và một cuộc sống đầy đủ hơn về vật chất. Mỗi con người với những cuộc sống riêng, hoàn cảnh riêng nhưng cùng chung ước mơ và hoài bão lớn đã tạo ra hơi thở đặc biệt mang tên FPT.

Điểm sáng thứ năm: FPT-cuộc sống và hơi thở của người FPT

13 trái tim lãng mạn, khao khát, đam mê và tâm huyết ngày nào đã cùng chung chí hướng: “FPT mong muốn trở thành một tổ chức kiểu mới, giàu mạnh bằng nỗ lực lao động sáng tạo trong khoa học kỹ thuật và công nghệ, làm khách hàng hài lòng, góp phần hưng thịnh quốc gia, đem lại cho mỗi thành viên của mình điều kiện phát triển tốt nhất tài năng và một cuộc sống đầy đủ về vật chất, phong phú về tinh thần”. Và từ ngày ấy biết bao ước mơ của người FPT được thành hiện thực.

Có những người như anh Nguyễn Văn Lộc, trước khi đến FPT anh làm bốc vác ở chợ Đồng Xuân. Khi vào FPT anh xin được xe đạp của anh Khắc Thành và đó cũng không phải là của anh Khắc Thành mà của anh Thành Nam. Anh làm việc hết mình, không nề hà bất cứ việc gì vì FPT. Và bây giờ anh đã trở thành một lãnh đạo cao cấp của FPT - Phó TGD Công ty Phân phối FPT. Anh đã giúp được cho chính mình, cho gia đình mình và cả quê hương mình.

Có lần tôi hỏi Thành Nam-TGD của FPT Software: “Đối với Em, điều gì làm Em sướng nhất ở FPT?”. “Được làm chính mình. Luôn luôn được là chính mình”. Đó cũng là ước mơ bởi chắc

chắn cuộc sống có nhiều người giỏi nhưng để được là chính mình không ít người đã tìm chỗ khuất vắng hay một không gian hẹp chỉ cho riêng mình.

Tôi được nghe kể về một câu chuyện của một nhân viên FPT Software: Bố của nhân viên này bị tai biến mạch máu não đã giàn dựa nước mắt khi được biết về chuyện bức ảnh của con gái được treo giữa văn phòng của một công ty công nghệ Mỹ. Không chỉ là ước mơ của người FPT mà còn là ước mơ của người thân của mỗi thành viên trong đại gia đình FPT nữa.

FPT mang đến niềm tin và “khát vọng đổi đời” cho những con người bình thường nhất. 10.000 thành viên đã gắn bó với FPT, 10.000 công ăn việc làm được tạo ra và sẽ còn rất nhiều ước mơ nữa tiếp tục đến với FPT những năm sắp tới.

Chúng ta tự hào về Ngày hội gia đình FPT, tự hào về các hoạt động FPT Small dành cho các cháu nhỏ của cán bộ FPT. “Thật kỳ diệu khi con tôi được đi học ở nước ngoài” là cảm xúc nghẹn ngào xúc động của một nhân viên FPT khi biết tin con mình được đi du học. Đó là những điều tuy giản dị mà thấm đẫm tình cảm chan hòa, quan tâm của công ty tới mỗi thành viên của mình, mang đến đời sống tinh thần phong phú và sự gắn bó của mỗi thành viên cho gia đình chung, gia đình FPT

Chúng ta thực sự tự hào về một môi trường làm việc mà ở đó sự tôn trọng cá nhân, khát vọng sáng tạo đổi mới, tinh thần đồng đội được thực sự coi trọng và phát huy cao nhất. Ai đã từng làm việc ở FPT đều yêu quý và nhớ về FPT với những giá trị đầy tự hào.

Chúng ta cũng đặc biệt tự hào vì đã góp phần giới thiệu cho bạn bè quốc tế một nước Việt Nam mới, trẻ trung khát vọng và nỗ lực vươn lên không ngừng.

FPT là một giấc mơ, một khát vọng đổi mới. Đổi mới cho chính mình, gia đình mình và đất nước mình. Một giấc mơ không chịu đốt nát nghèo hèn. Một giấc mơ ngẩng cao đầu và bình đẳng với tất cả mọi người. Vì giấc mơ đó, người FPT đến được với nhau. Và

để đến được giấc mơ đó, người FPT phải vượt qua biết bao nhiêu khó khăn. Người FPT vượt qua chính mình. Khi có thử thách, người FPT muốn người như một, bảo vệ nhau đến cùng. Sẵn sàng chia sẻ với nhau.

Càng phát triển bao nhiêu, FPT càng phải đối mặt với nhiều khó khăn bấy nhiêu. Làm thế nào để giữ được ý chí khi FPT lớn mạnh? Làm thế nào để chiến thắng chính mình khi đã thành công? Làm thế nào vẫn giữ được ước mơ lớn về công nghệ, sáng tạo? Lúc này chúng ta cần quay trở về sức mạnh cốt lõi của FPT.

10 năm trước chúng ta đã trả lời: Con người là sức mạnh cốt lõi FPT. Đến năm thứ 20, chúng ta cần làm rõ bí kíp này. Bởi rất nhiều doanh nghiệp khác cũng nói con người là sức mạnh cốt lõi, nhưng họ không làm nên những kỳ tích như vậy. Tất nhiên, bất cứ doanh nghiệp nào mà quy tụ được đông đảo hiền tài và từng CBNV đều tận tâm, tận lực, nỗ lực đổi mới, sáng tạo, thì kỳ tích nào họ muốn đều sẽ đạt. Vấn đề ở chỗ là làm thế nào có được điều đó? Người hiền tài đâu cũng có. Nhưng để họ trở thành sức mạnh cốt lõi của Công ty, chúng ta cần có một môi trường đặc biệt, cần phải có chuẩn ứng xử giữa con người với con người đặc biệt, cần có những nhà lãnh đạo đặc biệt. Đây là điều Ban lãnh đạo FPT đau đầu suốt 20 năm. Đây là trải nghiệm thực tiễn FPT 20 năm. Tiến tới kỷ niệm 20 năm FPT, ban lãnh đạo công ty đã trao đổi, chia sẻ bàn bạc, thảo luận, cân nhắc thêm vào, bớt đi cần trọng. Chúng tôi cũng xin ý kiến đóng góp của lãnh đạo cấp dưới, đi nói chuyện với CBNV trong công ty. Và đưa ra lời giải của mình năm 2008.

FPT

Sinh đôi

Con đường toàn cầu hóa của FPT đang được tiếp tục khẳng định bằng việc Tập đoàn mở đồng thời hai văn phòng đại diện mới tại Úc và Mỹ vào ngày 13/10 vừa qua.

Hai văn phòng mới mở ra nhiều cơ hội cung cấp các dịch vụ phát triển và gia công phần mềm cho FPT khi Úc và Mỹ đều là các nền kinh tế lớn trên thế giới, với nền công nghiệp IT rất phát triển.

FPT USA: Khủng hoảng cũng là cơ hội

Văn phòng đại diện FPT USA được thành lập với số vốn ban đầu là 300,000 USD, có trụ sở chính tại thành phố San Mateo, bang California.

Các công ty CNTT trên toàn thế giới đều có chung một "giấc mơ Mỹ"

bởi tiềm năng to lớn về phát triển và gia công phần mềm ở quốc gia này. Giám đốc FPT USA Bùi Hoàng Tùng cũng khẳng định, việc mở văn phòng đại diện của FPT tại Mỹ là một đầu tư thích đáng của FPT.

Thời điểm hiện tại, cả thế giới và nước Mỹ đang trong khủng hoảng kinh tế. Tuy nhiên, nhìn nhận vấn đề này, anh Tùng cho rằng, đó lại là cơ hội cho FPT. Bởi vì thời điểm này, các công ty Mỹ đang cắt giảm chi phí, dẫn tới việc họ tìm kiếm khách hàng là các nước đang phát triển với nguồn nhân lực rẻ. Cũng nhờ chuyển hướng tận nguồn lực rẻ, các công ty gia công phần mềm toàn cầu như Inforsys, Wipro, TCS đã phát triển vượt trội và trở thành công ty có giá trị hàng tỷ USD sau năm 2000.

Trước đây, việc xác định sai chiến lược phát triển thị trường đã từng là một trong những nguyên nhân chính cho lần thất bại đầu tiên của FPT tại Mỹ. Vì vậy, yếu tố này được FPT nhấn mạnh và đặt lên hàng đầu trong lần đi chinh phục thứ hai.

Lần này chiến lược của FPT USA là duy trì các chuỗi khách hàng đa dạng, tăng cường phát triển thị trường và khách hàng tiềm năng, tập trung vào các lĩnh vực thế mạnh của FPT và Việt

Nam, hiểu biết sâu sắc về khách hàng và luôn luôn giữ liên hệ mật thiết, từ đó đưa ra định hướng và các quyết định kịp thời, nhanh chóng.

Trong thời gian đầu thành lập, FPT USA sẽ tập trung phát triển thị trường và mở rộng thêm danh sách khách hàng. Xa hơn, "Mỹ sẽ trở thành thị trường lớn thứ ba của FPT Software sau Nhật và Châu Á - Thái Bình Dương", Giám đốc FPT USA chia sẻ về mục tiêu của Văn phòng đại diện.

Cũng theo GD TùngBH, mục tiêu được đặt ra trên nền tảng rất thuận lợi của FPT hiện nay. Trong đó phải kể tới sự tham gia của TPG và Intel Capital. Các công ty, đối tác của TPG và Intel Capital chính là những khách hàng tiềm năng của FPT ở thị trường Mỹ.

Về tiềm lực, "FPT Software có một đội ngũ hùng hậu, tinh nhuệ với các chứng chỉ quốc tế cùng với danh sách khách hàng đa dạng, chúng ta hoàn toàn tự tin để tạo dựng thành công FPT USA", anh Tùng tự tin.

Để cập tới danh sách khách hàng, bên cạnh một chuỗi khách hàng lâu năm như Agilis Solution, Ambient Consulting, Harvey Nash US, hiện nay FPT còn có thêm các khách hàng khác như Freescale, Courtrax, DataLab US, RIMs,

Higher Logics, Epocrates, Sonic/Roxio, Tamale Software và Binary Trees.

Sắp tới, FPT sẽ trở thành các đối tác của các tên tuổi lớn như CAI, Motorola US, Prudential Finance, Boeing và Citi Group.

Hơn thế nữa, FPT USA có sự hỗ trợ đáng kể của một người bạn lớn của FPT là Vivek Paul, nguyên TGD Wipro, hiện đang đóng vai trò là chuyên gia tư vấn cao cấp của FPT. Chính ông đã tư vấn thành lập FPT USA và là người chia sẻ kinh nghiệm về khách hàng với những người FPT đi tiên phong ở thị trường này.

Theo kế hoạch phát triển tới năm 2009, tận dụng các lợi thế về thị trường và nội lực, FPT USA sẽ chuyển thành công ty 100% của Mỹ với doanh thu đạt 10 triệu USD. Cũng trong năm này, FPT USA dự kiến sẽ thành lập VPĐD tại Seattle (Washington) và Austin (Texas).

FPT Australia: Tiếp cận thị trường kiểu Úc

FPT Australia cũng có số vốn ban đầu là 300,000 USD. Để chinh phục thị trường châu Đại dương, nhóm FPTers mở đường tại đây đã học hỏi kinh nghiệm từ những người bạn, những đối tác và tự nghiên cứu mô hình hoạt động. "Chúng tôi mong muốn FPT Australia trở thành doanh nghiệp mạnh, tiếp cận thị trường theo đúng cách mà doanh nghiệp Úc thực hiện", Lê Mai Anh, Giám đốc FPT Australia mong muốn.

Cũng theo GD AnhLM, để thực hiện được điều đó, việc nghiên cứu sâu về luật pháp nước sở tại là một việc làm quan trọng vì Úc là một nước phát

triển, có luật pháp hết sức chặt chẽ.

Tạo tiền đề cho việc thành lập FPT Australasia, trong suốt một năm qua, nhóm xúc tiến đã bay sang Úc nhiều lần để khảo sát thị trường. Những cơ hội gặp gỡ và tiếp xúc với những công ty hàng đầu về tài chính và SI tại Úc như NAB, ANZ, Microsoft, Data #3 đã đem lại một hình dung khá tốt về thị trường tại thời điểm hiện tại cho FPT.

Đây là một thị trường CNTT phát triển rất mạnh nhưng lực lượng nhân sự CNTT tại chỗ lại thiếu hụt nghiêm trọng. Mức thu nhập trong ngành CNTT không hấp dẫn đối với giới trẻ Úc. Sự thiếu hụt nhân sự bản xứ dẫn đến việc các công ty của Úc đang phải sử dụng các nhà cung cấp nước ngoài.

Những nghiên cứu thị trường cho thấy với giá nhân công bản địa quá đắt như hiện nay, nguồn lực hơn 2,000 lập trình viên giá rẻ, chăm chỉ và thành thạo nhiều công nghệ khó của FPT Software sẽ là một cơ sở tuyệt vời để hạ giá được dịch vụ. Đây cũng chính là yếu tố cạnh tranh và lợi thế của FPT Australasia khi kết hợp với FPT Software để hoạt động tại thị trường này.

Tuy đa số các công ty phần mềm lớn của Ấn Độ và Trung Quốc đều có mặt tại đây từ lâu, nhưng vẫn còn nhiều cơ hội cho FPT ở thị trường rất rộng lớn này. Khi FPT kết hợp được với các bạn hàng đáng tin cậy tại Úc để bổ sung về năng lực quản trị và bán hàng, chúng ta sẽ có lợi thế để vào được các dự án lớn tại thị trường này vốn do các công ty Ấn Độ nắm giữ. Đây là cách dễ nhất để chúng ta có thể tăng trưởng trong một thời gian ngắn.

FPT Australasia sẽ tập trung vào cung cấp các dịch vụ Notes Migration, Testing Services và các dịch vụ

gia công phần mềm trên công nghệ Microsoft, Java. Các yêu cầu về SAP và AS400 tại thị trường này cũng rất nhiều nên FPT Australasia cũng sẽ có hướng tập trung cung cấp các dịch vụ này. Dự kiến doanh thu của FPT Australasia năm 2009 là 3 triệu AUD, đến năm 2011 là 15 triệu AUD. Năm 2009, FPT Australasia sẽ thành lập hai chi nhánh tại Melbourne và Brisbane.

Cùng với các văn phòng tại Singapore và Malaysia đã được thành lập, sự phối hợp chặt chẽ giữa ba chi nhánh tại thị trường Châu Á Thái Bình Dương sẽ giúp FPT củng cố và phát triển mạnh thị trường xuất khẩu phần mềm của mình tại khu vực này. 🌸

Bình NTH – Nhung NTH - C.T
Theo Báo Chúng Ta ngày 16/10/2008

**Ngày 13/10,
FPT chính thức công bố
thành lập
hai văn phòng đại Diện
tại Úc và Mỹ.**

**Hiện nay FPT
đã có văn phòng đại diện
tại 6 quốc gia là
Nhật Bản,
Singapore, Malaysia,
Pháp, Mỹ và Úc.**

...

Không chỉ làm Oshin!

“Tại sao gần hai mươi năm, chúng ta vẫn chỉ làm Oshin? Đi xuất khẩu phần mềm làm Oshin đã đành, ngay trên đất nước mình mà vẫn không thoát cảnh làm thuê? Tại sao chúng ta không làm tổng thầu các dự án lớn cỡ trên 30 triệu USD đủ đủ năng lực?” Đây là những câu hỏi được đặt ra trong hội nghị chiến lược FPT được tổ chức cuối năm 2006 mà người khai hỏa là anh Thành Nam.

Khi vừa ký được hợp đồng thầu phụ với IBM triển khai hệ thống TAB-MIS cho Bộ Tài Chính trị giá trên 8 triệu USD, trong men say chiến thắng, chúng tôi chợt nhận thấy vị đắng, vị cay, vị chát, vị mặn, vị tủi của thân phận thầu phụ, thân phận Oshin.

Làm thầu phụ cho cả bốn nhà thầu chính, chúng ta dự tính phần dịch vụ của mình trị giá cỡ 10 triệu USD và đã từng có nhà thầu chính chấp thuận ký vào MOU, nhưng IBM thì khác. Trước khi nộp thầu IBM không cần hỏi chúng ta phần dịch vụ của FPT trị giá bao nhiêu, khi đã thắng thầu họ nói thẳng và dứt khoát chỉ có non nửa con số ấy thôi, đồng ý thì làm không đồng ý thì thôi. Đổ mặt tía tai, tranh luận, cãi nhau, to tiếng, nặng lời, làm căng, viện đủ lý do không được, chúng tôi đành chấp nhận con số bằng non nửa số ban đầu.

Trong một dự án World Bank khác, chúng tôi bỏ giá 13 triệu USD, hai nhà thầu nước ngoài đều bỏ giá 17 triệu USD, giải pháp kỹ thuật tương đương nhau, giá rẻ hơn 4 triệu USD thế nhưng chúng ta vẫn phải cay đắng

nhìn họ thắng thầu, lý do đơn giản về kinh nghiệm chúng ta chưa có ba hợp đồng có giá trị tương đương.

Tiền của chính phủ Việt Nam, giải pháp kỹ thuật như nhau, trình độ triển khai như nhau, chỉ vì nếp nghĩ cũ mà 4 triệu USD rơi vào túi nhà thầu nước ngoài một cách đau xót.

Trong nhiều năm, chúng ta cả những chủ đầu tư lẫn các công ty CNTT Việt Nam đều đã quen với nếp

nghĩ rằng người Việt Nam chỉ làm được những dự án bé, nếu là giải pháp phần mềm thì giới hạn tối đa là 1 triệu USD, những dự án lớn hơn phải là nhà thầu nước ngoài, Việt Nam cùng lắm chỉ làm thầu phụ.

Thái độ tự ti con nhà nghèo đã hằn sâu vào nếp nghĩ của chúng ta, chưa có ai đặt một câu hỏi ngược lại tại sao chúng ta phải mang thân phận của Oshin? Chúng ta có làm tổng thầu được không?

Với mong muốn phải làm tổng thầu, trong hội nghị chiến lược 2006, HĐQT FPT đã ra một quyết định đặc biệt quan trọng, đó là hợp nhất ba công ty FPT IS, FPT SS, FPT ERP thành một công ty duy nhất mang tên FPT IS.

Một tối chớm đông đầu năm 2007 (sau hội nghị đó 3 tháng), trong buổi lễ cảm tạ khách hàng – Thanking Party 2006 - chúng tôi phát biểu trước toàn bộ khách hàng chiến lược của FPT IS: “Cảm ơn Bộ Tài Chính đã chọn chúng tôi là thầu phụ cho dự án TABMIS, dự án CNTT lớn nhất Việt Nam, nhưng bây giờ chúng tôi không muốn chỉ làm thầu phụ, chúng tôi muốn làm tổng thầu, tổng thầu các dự án lớn cỡ trên 30 triệu USD. Làm tổng thầu không phải chỉ thuận túy là khát vọng của FPT, mà đại diện cho khát vọng vươn tới của Việt Nam. Chỉ khi được làm tổng thầu ở Việt Nam thì mới có cơ hội làm tổng thầu các dự án lớn trong khu vực. Chúng tôi cam kết sẽ đổi mới, sẽ thay đổi, sẽ nâng tầm mình lên để đủ năng lực làm tổng thầu”.

Nói như vậy nhưng chúng tôi biết rằng con đường trở thành tổng thầu còn dài, còn lắm chông gai, nhưng thật may mắn, trong số những vị khách quý dự lễ hôm đấy đã có một số người chia sẻ khát vọng của chúng ta và chính nhờ những chia sẻ ấy mà sau này, khi cơ hội đến, phương án FPT làm tổng thầu đã được chấp thuận.

Đúng hai năm, kể từ ngày khát vọng tổng thầu được đặt ra tại tòa nhà FPT Software House, khát vọng tổng thầu dự án lớn trên 30 triệu USD của FPT đã thành hiện thực. Người trực tiếp triển khai là Nguyễn Quang Anh - TGD Công ty Giải pháp Tài chính Công

FPT (FPT IS PFS), PIT Team và Team giải pháp Tài chính công.

Sâu xa mà nói, thành quả này không chỉ xuất phát từ hội nghị chiến lược FPT năm 2006, mà nó đã được bắt đầu từ cách đây hơn 13 năm, khi những chuyên gia phần mềm FPT gõ những dòng code đầu tiên cho hệ thống quản lý thuế công thương, quản lý thuế nông nghiệp.

Hơn 13 năm qua, từ thế hệ Khúc Trung Kiên, Nguyễn Tú Huyền, đặc biệt là Nguyễn Quang Anh, Trần Phong Lâm và hàng chục, hàng trăm chuyên gia phần mềm khác đã ăn, ngủ, sống cùng với các bài toán quản lý của ngành Thuế, từ thuế công thương, thuế nông nghiệp, thuế VAT, thuế thu nhập cao, cấp mã số Thuế, kết nối Thuế - Kho bạc - Hải quan...

Còn nhớ đại chiến dịch Thuế VAT năm 1999, máy móc thiết bị chất cao ngút trời bày chật cả sân 89 Láng Hạ. Thiếu chuyên gia triển khai mạng, rất nhiều chuyên gia phần mềm đã tham gia triển khai làm mạng cho Cục thuế và chi Cục thuế toàn quốc. Hầu hết chuyên gia phần mềm FPT đều được huy động tham gia triển khai đại trà giải pháp quản lý Thuế VAT cho 64 cục Thuế và 500 chi Cục thuế địa phương.

Có lẽ đến tận bây giờ ở Việt Nam và trên thế giới, chưa có một hệ thống ứng dụng nào có qui mô lớn toàn quốc lại được phát triển và triển khai rộng trong một thời gian ngắn kỷ lục đến thế (6 tháng phát triển, 3 tháng triển khai).

Nhớ hôm Bộ trưởng Nguyễn Sinh Hùng (nay là Phó Thủ tướng) gọi lãnh đạo Tổng cục Thuế và lãnh đạo FPT

giao việc triển khai hệ thống quản lý thuế VAT như là một nhiệm vụ với quốc gia, nhớ cả buổi mừng công nhận bằng khen của Tổng cục Thuế khen tặng FPT. Nhớ để mà hiểu rằng thành quả của ngày hôm nay không hề đến một cách ngẫu nhiên mà nó là thành quả lao động nghiêm túc, miệt mài của cả một tập thể trong suốt 13 năm ròng.

Cơ sở ban đầu để chúng tôi tin rằng mình đủ sức làm tổng thầu là những kinh nghiệm và đội ngũ cán bộ chuyên gia có 13 năm gắn bó với ngành Thuế, với các giải pháp quản lý thuế, giải pháp quản lý tài chính công. Khi bắt tay vào dự án, Nguyễn Quang Anh cùng PIT Team đã nghiên cứu kỹ các giải pháp quản lý thuế hàng đầu thế giới, đã có nhiều tháng trời “quần” nhau với các chuyên gia giải pháp thuế của rất nhiều hãng, vừa làm vừa học.

Cho đến một ngày, chúng tôi đủ tự tin, đủ hiểu biết rằng một dự án như vậy thì gồm những công việc chính gì, quy mô và độ phức tạp của mỗi công việc như thế nào, chúng ta làm được những gì và những gì không làm được phải thuê chuyên gia nước ngoài. Và một liên danh rất mạnh được hình thành, chúng tôi tin rằng với sự hỗ trợ và tham dự của SAP, Accenture, Ernst & Young, dự án PIT sẽ chẵn chẵn thành công.

Trong buổi bảo vệ thành lập FPT IS PFS, Nguyễn Quang Anh đã đưa ra một mong ước “Xây dựng một công ty cung cấp giải pháp chuyên nghiệp ngang tầm quốc tế có năng suất lao động 40,000 USD/người/năm với số nhân viên không chỉ vài trăm mà có thể đến con số nghìn người”. Một con số đã thuyết phục toàn thể hội đồng,

FPT

bởi hiện tại năng suất lao động của toàn FPT mới đang ở mức 17,000 USD, “đỉnh đám” như xuất khẩu phần mềm cũng chỉ đang ở mức 16.000 USD, hướng mới BPO chỉ đặt mục tiêu khiêm tốn 10,000 USD.

Muốn biến mong ước của AnhNQ thành hiện thực, chỉ có cách không dừng lại ở vai trò Oshin. Chúng ta phải làm tổng thầu, trước mắt là ở Việt Nam, sau đó là vươn ra khu vực, vươn ra thế giới. Chúng ta hoàn toàn tự tin rằng chỉ cần làm tổng thầu 3 dự án cỡ 30 triệu USD ở Việt Nam, trong vòng hai năm tới, chúng ta sẽ hoàn toàn đủ tư cách và hoàn toàn tự tin tham dự các cuộc đấu thầu lớn trong khu vực với tư cách tổng thầu.

Ngoài lĩnh vực Tài chính công, chúng ta cũng đã có 17 năm gắn bó với ngành Ngân hàng thông qua giải pháp Core Banking Smart Bank, giải pháp Smart Bank đang được 21 ngân hàng Việt nam và ngân hàng nước ngoài tại Việt nam, Lào và Campuchia sử dụng.

Trong lĩnh vực Viễn thông, giải pháp Billing & Customer Care được hầu hết các nhà cung cấp dịch vụ điện thoại di động lớn của Việt nam sử dụng như VMS, Viettel, EVN Telecom, Hà nội Telecom. Hiện tại các chuyên gia phần mềm Viễn thông của FPT IS đang triển khai giải pháp Billing tại Campuchia, tới đây sẽ là Lào, là Nam Phi, là Myanmar. Chúng ta tin rằng đến một ngày không xa những thành quả lao động bấy lâu nay của chúng ta sẽ tiếp tục được bù đắp bằng những dự án lớn tương tự như dự án PIT.

Chúng ta sẽ vẫn tiếp tục xuất khẩu phần mềm và BPO, bởi các hướng này sẽ mang lại công ăn việc làm cho hàng chục nghìn thậm chí hàng trăm nghìn người. Nhưng đồng thời chúng ta cũng sẽ kiên trì phát triển hướng tích hợp, cung cấp giải pháp, tổng thầu cho những dự án lớn cỡ hàng chục, thậm chí hàng trăm triệu USD, bởi chỉ có đi theo hướng này FPT mới có những bộ phận có năng suất lao động 40,000 – 50,000 USD, thậm chí 100,000 USD, có đủ trình độ công nghệ và nghiệp vụ, kỹ năng quản trị dự án như IBM BCS, Accenture, Bearing Point, Infosys.

Nhất định rồi chúng ta sẽ có tin vui thắng thầu lớn hàng chục triệu USD từ Malaysia, Indonesia, Thái Lan, Singapore và nhiều nước Âu Mỹ khác 🌍

Ngày 27/10/2008

BảoDC

Theo Báo Chúng ta ngày 30/10/2008

Trên đỉnh 1TỶ² \$

**Rượu Sâm banh
phụt trắng cả sảnh,
tất cả cười hạnh
phúc, ánh mắt lấp
lánh niềm vui. Đó là
khoảnh khắc không
thể nào quên của
những người FPT
trong buổi chiều cuối
năm 2008 khi Tập
đoàn leo tới đỉnh 1
tỷ USD doanh số.**

Ba lãnh đạo cấp cao của Tập đoàn, TGD FPT BìnhTG, 2 PTGD FPT NgọcBQ và BảoDC lần lượt xuất hiện trong trang phục đưa xe công thức 1, phun sâm banh ăn mừng trong sự phấn khích của hàng trăm người FPT tại FPT Cầu Giấy vào chiều 31/12. Thậm chí anh Bình còn phấn khích đến mức đập tan cả vỏ chai rượu.

Đúng 10h sáng ngày 30/12, Trưởng ban Kế hoạch - Tài chính Đỗ Sơn Giang đã công bố hóa đơn cuối cùng ấn định mốc doanh thu 1 tỷ USD của Tập đoàn là của FPT IS Bank xuất cho khách hàng Ngân hàng TMCP Hàng Hải với trị giá hơn 13.4 tỷ VND.

Với mức doanh số này, FPT đạt mức tăng trưởng 21% so với năm 2007 và vượt 12.4% kế hoạch năm để ra. Lãi trước thuế đạt trên 1,249 tỷ VND, vượt 5.6% so với kế hoạch năm, tăng 21.4% so với cùng kỳ năm 2007. Lãi sau thuế cổ đông công ty mẹ đạt 839 tỷ VND và tăng 13.7% so với năm ngoái. Lãi cơ bản trên một cổ phiếu của FPT (EPS) bình quân là 5,976 VND/CP, tăng 12.4% so với cùng kỳ năm 2007.

Sau 5 năm đặt ra mục tiêu đầy tham vọng, giấc mơ đạt 1 tỷ USD của TGD BìnhTG đã được hiện thực hóa.

Nhìn vào các số liệu kinh doanh trong 7 năm, kể từ khi cổ phần hóa năm 2002 đến giờ, bức tranh toàn cảnh của FPT luôn thể hiện mức tăng trưởng vượt bậc. Mức tăng trưởng đó, theo nhận định của một chuyên viên tài chính nước ngoài là "khó tin" không chỉ đối với thị trường đã phát triển mà ngay cả các thị trường mới nổi như Việt Nam.

FPT luôn đạt mức tăng trưởng doanh số trên 50% kể từ năm 2002.

Với mức tăng trưởng này, không có gì ngạc nhiên khi doanh thu năm 2008 lớn hơn doanh thu năm 2002, thời điểm FPT bắt đầu cổ phần hóa, đến một chục lần. Doanh thu năm 2002 là 1,514 tỷ VND và doanh thu năm 2008 là 18,806 tỷ VND.

Tương ứng với doanh thu, lợi nhuận của FPT còn tăng trưởng với tốc độ vũ bão hơn. Tốc độ tăng trưởng lợi nhuận của FPT trong 7 năm qua luôn ở mức cao; mức tăng trưởng lợi nhuận luôn duy trì ở mức trên 60%/năm. Trong đó, hai đỉnh cao được ghi nhận là năm 2003 tăng 144% so với năm 2002 và năm 2004 tăng 298% so với năm 2003.

Tuy nhiên, chặng đường nào cũng có lúc chông gai khi từ đầu năm 2008, nền kinh tế thế giới rơi vào cơn suy thoái toàn cầu trầm trọng. Dù kết thúc quý II/2008 FPT vẫn tiếp tục tăng trưởng ngoạn mục nhưng trước những khó khăn và sự biến động khó lường của nền kinh tế, FPT đã công bố điều chỉnh kế hoạch năm 2008. Theo đó, doanh thu giảm 19%, lợi nhuận giảm 9.5% so với kế hoạch đầu năm.

Tình hình càng trở nên căng thẳng khi đầu quý IV/2008, hàng loạt các đế chế tài chính của Mỹ rơi vào tình trạng khốn đốn như Citigroup, Merrill Lynch, Morgan Stanley. Và cả thế giới đều bị chấn động khi đế chế tài chính Mỹ 158 tuổi, Lehman Brother đã tuyên bố phá sản vào ngày 15/09 sau một thời gian hấp hối.

Thị trường chứng khoán âm ỉ, sức cầu trên thị trường giảm mạnh, người tiêu dùng thắt chặt chi tiêu, các Tập đoàn lớn trên thế giới cắt giảm nhân sự hàng loạt là những hậu quả của cuộc khủng hoảng toàn cầu.

Vượt lên trên tất cả khó khăn đó, hơn 9,000 người FPT đã nỗ lực hết mình và đạt được một kết quả kinh doanh đầy khả quan so với tình hình chung của thị trường, củng cố niềm tin của người FPT nói riêng và các nhà đầu tư nói chung về một tương lai tươi sáng của Tập đoàn.

"Năm 2008, FPT đạt doanh thu 1 tỷ USD, ghi dấu ấn quan trọng trong chặng đường 20 năm liên tục tăng trưởng và phát triển của Tập đoàn. FPT sẽ tiếp tục duy trì tốc độ tăng trưởng trong các năm tới và giữ vững định hướng phát triển của Tập đoàn", PTGD FPT Bùi Quang Ngọc khẳng định.

Năm 2009 được dự báo là một năm còn nhiều khó khăn, tuy nhiên FPT sẽ vẫn tiếp tục chú trọng phát triển các mảng kinh doanh truyền thống và toàn cầu hóa, đẩy mạnh cũng như tăng cường các mảng phần mềm và dịch vụ với kỳ vọng đạt mục tiêu tăng trưởng lợi nhuận là 10% hoặc ít nhất là bằng năm 2008.

TGD FPT Trương Gia Bình luôn đề ra mục tiêu FPT sẽ làm tốt nhất những gì FPT bắt tay vào làm. Giấc mơ về XKPM, về toàn cầu hóa, về đạt ngưỡng doanh thu 1 tỷ USD vào năm 2008 dù có gian nan nhưng giờ đã thành hiện thực. Đứng trên đỉnh cao này, người FPT lại tiếp tục mơ những giấc mơ lớn hơn, và ngay từ bây giờ lại tiếp tục bắt tay vào việc với những tham vọng khổng lồ hơn.

HiềnNV

Theo Báo Chúng Ta Xuân Kỷ Sửu 2009

Cóc cười

Đã cười là phải sướng, đã sướng là phải cười

Nỗi đau của Triệu Vân

Triệu Vân thấy Trương Phi đầu tóc rũ rượi ngồi cạnh cốc rượu ngần ngừ chưa uống... Vân bèn nhảy vào tới cầm cốc rượu ực 1 hơi... Chợt thấy Phi khóc rống lên nước mắt dàn dụa.

- Tao đùa tí mà mày đã khóc như Lưu Bị chết ý - Triệu Vân chợt hứng - Tao đến chai Blue được chưa?

- Không phải - Trương Phi buồn rầu - Hôm nay là 1 ngày quá khủng khiếp với tao, đêm qua đánh "tả lả" bị thằng Mã Siêu vật sạch. Sáng dậy đi làm muộn bị lão Khổng Minh chửi ầm ĩ rồi giáng chức, lúi thủi, nhục nhã xách tư trang ra về thì bị thằng nào đá mất con ngựa mặc dù đã khóa cổ và khóa chân rất cẩn thận. Muộn được con ngựa Tàu phóng như bay về nhà thì phát hiện rơi hết giấy tờ tùy thân. Chưa hết bước vào nhà thì thấy vợ tao đang nằm cùng lão Quan Vũ. Và điều kinh khủng nhất là khi tao định kết thúc cuộc đời tao thì mày lại đến và uống sạch cốc rượu độc này...

À...a...a...a.... - Triệu Vân ngất xỉu.

Khám bệnh

Triệu Vân và Trương Phi tới phòng khám của Hoa Đà để khám bệnh. Trương Phi vào khám trước, lúc sau bước ra mặt tái xanh.

- Sao thế - Triệu Vân hỏi - Giai đoạn cuối rồi à?
- Đã khám gì đâu - Trương Phi run run - Tao đi xét nghiệm viêm gan B, đang đợi lão Đà lấy dao cắt tay thử máu.

Vừa dứt lời thấy Triệu Vân lăn ra ngất xỉu. Trương Phi phải đập mấy cái vào mặt Vân mới tỉnh.

- Chết tao rồi - Triệu Vân thì thào - Tao đến xét nghiệm nước tiểu.

- ???

Nỗ lực không thành.

Trương Phi xưa nay toàn bị Quan Vũ chửi là "hữu dũng vô mưu", Phi lấy làm tức lắm, quyết tâm thể hiện cho Quan Vũ thấy khả năng của mình vì dù sao Phi cũng thuộc lâu lâu bản cửu chương. Thế là một hôm Trương Phi cạo râu, ép tóc và ăn mặc thư sinh, tay vác 1 cái quạt to, ra về trí thức lắm. Phi thấy Quan Vũ đang lúi húi cho ngựa ăn bèn lại gần.

- E hèm - Trương Phi lên tiếng - Chào tướng quân.
- Dạ - Quan Vũ lịch sự - Tiên sinh có gì chỉ dạy.
- Nếu ta đoán được đàn ngựa của tướng quân có bao

hiều con - Trương Phi tự tin - Tướng quân phải tặng ta một con ngựa nhé.

- Rất sẵn lòng - Vốn trọng người tài, Quan Vũ đồng ý ngay - Mời tiên sinh.

- 7 con hàng dọc, 8 con hàng ngang - Phi nhẩm tính - $7 \times 8 = 56$. Vậy là 56 con đúng không tướng quân?

- Quả đúng như vậy - Quan Vũ tươi cười - Xin mời tiên sinh chọn một con ngựa.

- Đa tạ - Trương Phi tự đắc chạy loanh quanh chọn được 1 con.

- Thừa tiên sinh - Quan Vũ cung kính - Nếu tôi đoán được tiên sinh là ai, tiên sinh có đồng ý trả lại con vật kia cho tôi chứ?

- Rất sẵn lòng - Trương Phi tự tin - Mời tướng quân.
- Mày là thằng Phi đúng không? - Quan Vũ chợt đổi giọng - Thằng ngu, đưa trả tao con chó mau lên.
- ...

Lòng dũng cảm của Trương Phi.

Lại nói về Trương Phi, sau khi chết, hồn bay lên Thiên đường, tại cổng Thiên đường, Phi gặp Thánh Peter.

- Hi Phi - Thánh Peter phán - Người khi xưa còn sống làm nhiều điều ác, giết người như ngoé, đánh đập quân sỹ. Tội nặng lắm. Nay kể ra được một việc tốt hoặc dũng cảm mà người đã làm, ta sẽ cho vào Thiên đường.

- Dạ vâng - Trương Phi thành khẩn - Có lần một mình con đứng trước cả trăm vạn quân Tào mà vẫn hiên ngang hô vang: "Lưu Bị muôn năm".

- Chà chà, dũng cảm quá - Thánh Peter ngạc nhiên - Lúc nào vậy???

- Dạ vừa mới xong tức thì đấy ạ - Trương Phi buồn rầu.
- ...

TRƯỜNG ĐẠI HỌC FPT TUYỂN SINH 2009

CHƯƠNG TRÌNH KỸ SƯ CÔNG NGHỆ THÔNG TIN

Đào tạo theo chuẩn Quốc tế bằng tiếng Anh & tiếng Nhật

- 100 suất học bổng toàn phần và bán phần cho các học sinh giỏi và thí sinh xuất sắc.
- Những thí sinh xuất sắc và có hoàn cảnh gia đình khó khăn ngoài học bổng toàn phần sẽ được cấp toàn bộ kinh phí ăn ở trong suốt quá trình học tập tại trường.
- Tín dụng ưu đãi của Tiên Phong Bank, trừ dần vào lương sau khi đi làm.
- Sinh viên xuất sắc được đi thực tập on-the-job-training tại Nhật Bản, Singapore, Malaysia...
- Hỗ trợ trang bị máy tính xách tay.
- Chương trình tài chính sinh viên "Cùng bạn đầu tư" tạo thêm nhiều cơ hội học tập cho các bạn.

LỰA CHỌN ĐỂ CÙNG ĐI TỚI THÀNH CÔNG

Bất cứ ai có năng lực và quyết tâm đều có thể theo học tại Trường Đại học FPT!

Xem chi tiết thông tin tuyển sinh trên website: www.fpt.edu.vn từ ngày 15/2/2009

Kỳ thi tháng tư được tổ chức vào ngày **26/4/2009**
tại Hà Nội, Vinh, Đà Nẵng, t/p Hồ Chí Minh và Cần Thơ

Trường Đại học FPT:

Tòa nhà Detech, 15B Phạm Hùng (đối diện bến xe Mỹ Đình), Hà Nội. Điện thoại: **(04) 3768 7717**

Học xá tại TP. Hồ Chí Minh: Tòa nhà Innovation, Lô 24, công viên phần mềm Quang Trung, Quận 12, TP. Hồ Chí Minh. Điện thoại: **(08) 5437 1777**

Văn phòng tuyển sinh tại Đà Nẵng: 178 Trần Phú, Hải Châu, Đà Nẵng. Điện thoại: **(0511) 3562 666**

**Đảm bảo
việc làm thu nhập cao
sau khi ra trường.**

ĐẠI HỌC FPT TUYỂN SINH 2009

Đợt thi tuyển 26/04/2009

01. Đối tượng tuyển sinh

Đối tượng tuyển sinh của trường Đại học FPT (ĐH FPT) là tất cả các học sinh đã hoặc sẽ tốt nghiệp THPT trong năm 2009, được chia thành các dạng đối tượng như sau:

1. Đối tượng 1: Các học sinh giỏi là thành viên đội tuyển quốc gia dự thi quốc tế hoặc đạt từ giải 3 trở lên các môn Toán, Lý, Hóa, Sinh, Tin học trong các kỳ thi học sinh giỏi lớp 12 toàn quốc.
2. Đối tượng 2: Sinh viên đạt từ 28 điểm trở lên trong các kỳ thi đại học do Bộ GD&ĐT tổ chức
3. Đối tượng 3: Các học sinh, sinh viên có thành tích xuất sắc trong nghệ thuật, thể thao, công tác xã hội, khoa học kỹ thuật được công nhận ở cấp quốc gia.
4. Đối tượng 4: Sinh viên đã trúng tuyển đại học hệ chính quy.
5. Đối tượng 5: Thí sinh ngoài 4 đối tượng trên.

02. Thi tuyển

1. Các thí sinh thuộc diện Đối tượng 1 được miễn thi tuyển kỳ thi của trường ĐH FPT.
2. Tất cả các đối tượng khác đều phải tham gia thi tuyển kỳ thi tuyển sinh tháng 4/2009 của trường Đại học FPT.
3. Nội dung thi: trắc nghiệm toán và tư duy logic (tiếng Việt) trong 120 phút, viết luận (tiếng Việt) trong 60 phút.
4. Các đối tượng được xét học bổng xét tham gia chương trình tín dụng vay học phí sẽ được phỏng vấn xét duyệt sau kỳ thi tuyển.

03. Quy trình đăng ký và thi tuyển

Thí sinh tham khảo trong quyển Hướng dẫn tuyển sinh Đại học FPT hoặc tại website <http://www.fpt.edu.vn>

04. Học bổng và các chế độ ưu đãi

1. Trong đợt thi này, Trường Đại học FPT sẽ tổ chức phỏng vấn để cấp từ 40-60 suất học bổng toàn phần hoặc bán phần cho các thí sinh đủ điều kiện sau:
  - Đối tượng 1
  - Đối tượng 2, 3 trúng tuyển trong kỳ thi tuyển sinh tháng 4/2009 của ĐH FPT
  - Đối tượng 4, 5 đạt điểm cao trong kỳ thi tuyển sinh tháng 4/2009 của ĐH FPT
2. Những thí sinh xuất sắc và có hoàn cảnh gia đình khó khăn ngoài học bổng toàn phần sẽ được cấp toàn bộ kinh phí ăn ở trong quá trình học tập tại trường.
3. Tất cả các sinh viên nhận học bổng sẽ phải cam kết làm việc cho FPT ít nhất từ 2 đến 3 năm sau khi ra trường.
4. Tất cả các sinh viên khoá 5 sẽ được đảm bảo việc làm với mức lương hấp dẫn sau khi ra trường.

05. Địa điểm tư vấn và tuyển sinh

Đăng ký và tư vấn tuyển sinh tại Hà Nội theo địa chỉ: Trường Đại học FPT, tòa nhà Detech, số 15B đường Phạm Hùng (gần bến xe Mỹ Đình). Điện thoại: (04) 3768-77-17.

06. Hồ sơ dự tuyển

1. Hồ sơ Đăng ký dự thi qua bưu điện bao gồm:

- Phiếu đăng ký dự thi với đầy đủ thông tin theo mẫu của trường Đại học FPT (tải về từ website của Trường).
- 01 bản photo bằng điểm học kỳ 1 năm lớp 12 có xác nhận của nhà trường hoặc giấy chứng nhận tốt nghiệp THPT hoặc giấy báo điểm thi tốt nghiệp THPT không cần chứng thực (đối tượng 3, 5); 01 giấy tờ chứng nhận đang là sinh viên đại học (đối tượng 2, 4).
- Các thí sinh thuộc đối tượng 2 hoặc 3 cần nộp thêm 01 giấy tờ chứng minh thành tích học tập hoặc hoạt động tương ứng để xét học bổng (bản photo có chứng thực).
- 01 bản photo CMND chứng thực.
- 01 bản sơ yếu lý lịch có chứng nhận của cơ quan bố mẹ hoặc địa phương.
- 04 ảnh 3x4 (bỏ vào phong bì nhỏ, ghi rõ họ tên và ngày tháng năm sinh ra bên ngoài phong bì và đóng sau ảnh).

Thí sinh sẽ nhận được giấy báo thi và các hướng dẫn tiếp theo qua đường bưu điện và website của trường. Khi đến nhận phòng thi và làm nốt các thủ tục dự thi vào ngày 25/04/2009, thí sinh cần mang theo CMND và lệ phí thi tuyển 90,000 VNĐ. Thí sinh muốn tham gia chương trình tín dụng ưu đãi cần đánh dấu trong phần tương ứng của Phiếu đăng ký dự thi.

2. Hồ sơ Đăng ký dự thi trực tiếp bao gồm:

- Phiếu đăng ký dự thi với đầy đủ thông tin theo mẫu của trường Đại học FPT (tải về từ website của Trường hoặc lấy tại Văn phòng tư vấn tuyển sinh).
- 01 bản photo bằng điểm học kỳ 1 năm lớp 12 có xác nhận của nhà trường hoặc giấy chứng nhận tốt nghiệp THPT hoặc giấy báo điểm thi tốt nghiệp THPT không cần chứng thực (đối tượng 3, 5); 01 giấy tờ chứng nhận đang là sinh viên đại học (đối tượng 2, 4).
- Các thí sinh thuộc đối tượng 2 hoặc 3 cần nộp thêm 01 giấy tờ chứng minh thành tích học tập hoặc hoạt động tương ứng để xét học bổng (bản photo có chứng thực).
- 01 bản photo CMND chứng thực.
- 01 bản sơ yếu lý lịch có chứng nhận của cơ quan bố mẹ hoặc địa phương.
- 04 ảnh 3x4 (bỏ vào phong bì nhỏ, ghi rõ họ tên và ngày tháng năm sinh ra bên ngoài phong bì và đóng sau ảnh).
- Lệ phí dự thi 90,000 VNĐ.

Thí sinh muốn tham gia chương trình tín dụng ưu đãi cần đánh dấu trong phần tương ứng của Phiếu đăng ký dự thi.

07. Địa điểm học

Trường Đại học FPT tổ chức đào tạo tại 2 cơ sở là Hà Nội và thành phố Hồ Chí Minh.

08. Số lượng tuyển sinh

Số lượng tuyển sinh dự kiến cho năm 2009: 1800

Địa chỉ liên hệ

Tòa nhà Detech, 15B Phạm Hùng, Hà Nội. Điện thoại: (04) 37687717 - Fax: (04) 37687718 - Website: www.fpt.edu.vn

Học xá tại TP. Hồ Chí Minh:

Tòa nhà Innovation, lô 24, Công viên Phần mềm Quang Trung, Quận 12, TP. Hồ Chí Minh. Tel: (08) 5437 7177

Văn phòng tại Đà Nẵng:

178 Trần Phú, Hải Châu, Đà Nẵng. Tel: (0511) 356 26 66

Cốc đọc

**Ao làng -
Nơi ộp ộp của họ nhà Cốc**

Cốc Tổng biên tập

TS. Lê Trường Tùng

Cốc Phó Tổng biên tập

ThS. Nguyễn Xuân Phong

Cốc Cố vấn

TS. Nguyễn Khắc Thành

TS. Phan Phương Đạt

TS. Trần Nam Dũng

Cốc Thư ký tòa soạn

Nguyễn Hoài Anh

Cốc Biên tập

Bùi Hợp

Hoàng Hải Yến

Cốc Thiết kế

H&Tiền

Ao Cốc

15B Phạm Hùng, Mỹ Đình, Hà Nội

Điện thoại: 84-4-37688922

Fax: 84-4-37687718

Email: cocdoc@fpt.com.vn

Giấy phép xuất bản

số 319/GP-STTT.

Ngày cấp: **26.12.2008**